ወንጌል ዘማቴዎስ ፩

ወንጌል ቅዱስ ዘእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ። ብሥራተ ማቴዎስ ሐዋርያ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ።

ምዕራፍ ፩ ፤

<u>ክፍል ፩ ፡ በእንተ ኍልቈ ትውልድ ።</u>

፩ መጽሐፈ ልደቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወል
ደ ዳዊት ወልደ አብርሃም ።
፪ አብርሃም ወለዶ ለይስሐቅ ፡ ወይስሐቅ ወለዶ ለያዕ
ቆብ ፡ ወያዕቆብኒ ወለደ ይሁዳሃ ወአኀዊሁ ።
፫ ወይሁዳኒ ወለደ ፋሬስሃ ወዛራሃ እምትእማር ፡ ወፋ
ሬስኒ ወለደ ኤስሮምሃ ፡ ወኤስሮምኒ ወለደ አራምሃ ።
፬ ወአራምኒ ወለደ አሚናዳብሃ ፡ ወአሚናዳብኒ ወለደ
ነአሶንሃ ፡ ወነአሶንኒ ወለደ ሰልሞንሃ ።
፭ ወሰልሞንኒ ወለደ ቦኤዝሃ እምራኬብ ፡ ወቦኤዝኒ
ወለደ ኢዮቤድሃ እምነ ሩት ፡ ወኢዮቤድኒ ወለደ
ዕሤይሃ ።
፮ ወዕሤይኒ ወለደ ዳዊትሃ ንጉሠ ፡ ወዳዊትኒ ንጉሥ
ወለደ ሰሎሞንሃ እምነ ብእሲተ ኦርዮ ።
፯ ወሰሎሞንኒ ወለደ ሮብአምሃ ፡ ወሮብአምኒ ወለደ
አብያሃ ፡ ወአብያኒ ወለደ አሳፍሃ ።
፰ ወአሳፍኒ ወለደ ኢዮሳፍጥሃ ፡ ወኢዮሳፍጥኒ ወለደ
ኢዮራምሃ ፡ ወኢዮራምኒ ወለደ (አካዝያስሃ ፡ ወአካ
ዝያስኒ ወለደ ኢዮአስሃ ፡ ወኢዮአስኒ ወለደ አሜስ
ያስሃ ፡ ወአሜስያስኒ ወለደ (አዝያንሃ) ዘተሰምየ
አዛርያስ ።
፱ ወአዝያንኒ ወለደ ኢዮአታምሃ ፡ ወኢዮአታምኒ ወለ
ደ አካዝሃ ፡ ወአካዝኒ ወለደ ሕዝቅያስሃ ።
፲ ወሕዝቅያስኒ ወለደ ምናሴሃ ፡ ወምናሴኒ ወለደ አሞ
ጽሃ ፡ ወአሞጽኒ ወለደ ኢዮስያስሃ ።
፲፩ ወኢዮስያስኒ ወለደ ኢኮንያንሃ ፡ ወአኀዊሁ አመ
ፍልሰተ ባቢሎን ።
፲፪ ወእምድኅረ ፍልሰተ ባቢሎን ኢኮንያንኒ ወለደ ሰላ
ትያልሃ ፡ ወሰላትያልኒ ወለደ ዘሩባቤልሃ ።
፲፫ ወዘሩባቤልኒ ወለደ አብዩድሃ ፡ ወአብዩድኒ ወለደ
ኤልያቄምሃ ፡ ወኤልያቄምኒ ወለደ አዛርሃ ።
፲፬ ወአዛርኒ ወለደ ሳዶቅሃ ፡ ወሳዶቅኒ ወለደ አኪምሃ ፡
ወአኪምኒ ወለደ ኤልዩድሃ ።
፲፭ ወኤልዩድኒ ወለደ አልአዛርሃ ፡ ወአልአዛርኒ ወለደ
ማትያንሃ ፡ ወማትያንኒ ወለደ ያዕቆብሃ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፩

የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ሐዋርያው ማቴዎስ የጻፈው ወንጌል ።

ምዕራፍ ፩ ፤

<u>ክፍል ፩ ፡ ስለ ትውልድ ቍጥር ።</u>

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የትውልዱ መጽሐፍ ፡ ፩
የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ ። ሉቃ ፫ ፡ ፳፫ - ፴፰ ።
አብርሃም ይስሐቅን ወለደው ፡ ይስሐቅም ያዕቆብን ፪
ወለደው ፡ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ ።
ዘፍ ፳፩ ፡ ፫ - ፲፪ ።
ይሁዳም ከትእማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ ፡ ፋሬስም ፫
ኤስሮምን ወለደ ፡ ኤስሮምም አራምን ወለደ ። ዘፍ
፴፰ ፡ ፳፱ ።
አራምም አሚናዳብን ወለደ ፡ አሚናዳብም ነአሶንን ፬
ወለደ ፡ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ
፪ ፡ ፲ ።
ሰልሞንም ከራኬብ ቦኤዝን ወለደ ፡ ቦኤዝም ከሩት ፭
ኢዮቤድን ወለደ ፡ ኢዮቤድም ዕሤይን ወለደ ። ሩት
፬ ፡ ፲፫ - ፳፪ ።
ዕሤይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ ፡ ንጉሥ ዳዊትም ከኦ ፮
ርዮ ሚስት ሰሎሞንን ወለደ ። ፪ ሳሙ ፲፪ ፡ ፳፬ ።
ሰሎሞንም ሮብአምን ወለደ ፡ ሮብአምም አብያን ወ ፯
ለደ ፡ አብያም አሳፍን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ ፫ ፡ ፲ ።
አሳፍም ኢዮሳፍጥን ወለደ ፡ ኢዮሳፍጥም ኢዮራ ፰
ምን ወለደ ፡ ኢዮራምም አካዝያስን ወለደ ፡ አካዝያ
ስም ኢዮአስን ወለደ ፡ ኢዮአስም አሜስያስን ወለ
ደ ፡ አሜስያስም አዛርያስ የተባለ አዝያንን ወለደ ።
፩ ነገ ፲፭ ፡ ፳፬ ። ፩ ዜና መዋ ፫ ፡ ፲፩ ።
አዝያንም ኢዮአታምን ወለደ ኢዮአታምም አካዝን ፱
ወለደ ፡ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ
፫ ፡ ፲፫ ።
ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ ፡ ምናሴም አሞጽን ወ ፲
ለደ ፡ አሞጽም ኢዮስያስን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ
፫ ፡ ፲፬ ።
ኢዮስያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ፲፩
ወንድሞቹን ወለደ ።
ከባቢሎን ምርኮም በኋላ ኢኮንያን ፡ ሰላትያልን ፲፪
ወለደ ፡ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ ። ዕዝ ፫ ፡ ፪ ።
ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ ፡ አብዩድም ኤልያቄ ፲፫
ምን ወለደ ፡ ኤልያቄምም አዛርን ወለደ ።
አዛርም ሳዶቅን ወለደ ፡ ሳዶቅም አኪንን ወለደ ፡ አኪ ፲፬
ንም ኤልዩድን ወለደ ።
ኤልዩድም አልአዛርን ወለደ ፡ አልአዛርም ማትያንን ፲፭
ወለደ ፡ ማትያንም ያዕቆብን ወለደ ።

፲፮ ወያዕቆብኒ ወለደ ዮሴፍሃ ፈኃሪሃ ለማርያም ዘእም
ኔሃ ተወልደ እግዚእ ኢየሱስ ዘተሰምየ ክርስቶስ ።

፲፯ ወኵሉንከ ትውልድ እምአብርሃም እስከ ዳዊት
፲ወ፬ቱ ፡ ወእምዳዊት እስከ ፍልሰተ ባቢሎን ትው
ልድ ፲ወ፬ቱ ፡ ወእምፍልሰተ ባቢሎን እስከ ክር
ስቶስ ትውልድ ፲ወ፬ቱ ፡ ወኵሉንከ ትውልድ
እምአብርሃም እስከ ክርስቶስ ትውልድ አርባዓ ወ
ክልኤቱ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ፅንሰቱ ወልደቱ ለክርስቶስ ።

፲፰ ወለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ከመዝ ውእቱ ልደ
ቱ ፡ ወሶበ ተፍኅረት እሙ ማርያም ለዮሴፍ ዘእንበለ
ይትራከቡ ተረክበት (ውስተ ማኅፀና) ፅንሰተ እመን
ፈስ ቅዱስ ።
፲፱ ወዮሴፍሰ ፈኀሪሃ እስመ ጻድቅ ውእቱ ኢፈቀደ ይከ
ሥታ ፡ አላ መከረ ጽሚተ ይኅድጋ ።
፳ ወእንዘ ዘንተ ይሄሊ ናሁ አስተርአዮ መልአከ እግ
ዚአብሔር በሕልም እንዘ ይብል ፡ ኦ ዮሴፍ ወልደ
ዳዊት ኢትፍራህ ነሚአታ ለማርያም ፍኅርትከ ፡ እስ
መ ዘይትወለድ እምኔሃ እመንፈስ ቅዱስ ውእቱ ።
፳፩ ወትወልድ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ ኢየሱስሃ እስመ
ውእቱ ያድኅኖሙ ለሕዝቡ እምኃጢአቶሙ ።

፳፪ ወዝ ኵሉ ዘኮነ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ እምኀበ
እግዚአብሔር በነቢይ እንዘ ይብል ።
፳፫ "ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ፡ ወይሰመይ
ስሙ አማኑኤል ዘበትርጓሜሁ እግዚአብሔር
ምስሌነ" ።
፳፬ ወተንሢኦ ዮሴፍ እምንዋሙ ገብረ በከመ አዘዞ
መልአከ እግዚአብሔር ወነሥኣ ለማርያም ፍኅርቱ ።

፳፭ ወኢያእመራ እስከ አመ ወለደት ወልደ ዘበኵራ
ወጸውዖ ስሞ ኢየሱስሃ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ምጽአተ ሰብአ ሰገል ።

፩ ወተወሊዶ እግዚእ ኢየሱስ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ
በመዋዕለ ሄሮድስ ንጉሥ ናሁ መጽኡ መሰግላን
እምብሔረ ጽባሕ ወበጽሑ ውስተ ኢየሩሳሌም ።
፪ እንዘ ይብሉ አይቴ ሀሎ ዘተወልደ ንጉሠ አይሁድ
እስመ ርኢነ ኮከበ ዚአሁ በምሥራቅ ወመጻእነ ከመ
ንስግድ ሎቱ ።
፫ ወሰሚዖ ሄሮድስ ንጉሥ ደንገፀ ወተሀውከ ወኵላ
ኢየሩሳሌም ምስሌሁ ።
፬ ወአስተጋብአሙ ለኵሎሙ ሊቃነ ካህናት ወለጸሐ

ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለ ጌታ ኢየሱስ ከእስዋ ፲፮
የተወለደ የማርያም እጮኛ ዮሴፍን ወለደ ። ምዕ
፳፪ ፡ ፲፪ ።
ትውልድም ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ዐሥራ አ ፲፯
ራት ትውልድ ፡ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ ዐ
ሥራ አራት ትውልድ ፡ ከባቢሎን ምርኮም እስከ
ክርስቶስ ዐሥራ አራት ትውልድ ነው ፡ ትውልድም
ሁሉ ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ አርባ ሁለት ነው ።
ሉቃ ፫ ፡ ፳፫ - ፴፰ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ ክርስቶስ መፀነስና መወለድ ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት እንዲህ ነው ፡ ፲፰
እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ በመንፈስ
ቅዱስ ፅንሳ ተገኘች ። ሉቃ ፩ ፡ ፴፭ ።

እጮኛዋ ዮሴፍ ግን ጻድቅ ነበረና ሊገልጻት አልወ ፲፱
ደደም ዝም ብሎ ሊተዋት አሰበ እንጂ ።
እርሱ ይህን ሲያስብ የእግዚአብሔር መልአክ በሕ ፳
ልም ታየው እንዲህ ሲል ፤ የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ
ከእርስዋ የሚወለደው በመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮ
ኛህ ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ ። ቍ ፲፰ ።
ልጅም ትወልዳለች ስሙንም ኢየሱስ ትለዋለች ፳፩
ወገኖቹን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ። ሉቃ
፩ ፡ ፴፩ ።
ይህ ሁሉ የሆነ ከእግዚአብሔር ዘንድ በነቢይ እን ፳፪
ዲህ ሲል የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው ።
እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች ስሙ ፳፫
ንም አማኑኤል ይባላል ፡ ትርጓሜውም እግዚአብ
ሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ።
ዮሴፍም ከእንቅልፉ ተነሥቶ የእግዚአብሔር መል ፳፬
አክ እንዳዘዘው አደረገ ፡ እጮኛው ማርያምንም
ወሰዳት ።
የበኵር ልጅዋንም እስከ ወለደች ፡ ስሙንም ኢየ ፳፭
ሱስ ብለው እስኪጠሩት ድረስ አላወቃትም ።
ሉቃ ፪ ፡ ፯ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፫ ፡ ስለ ሰብአ ሰገል መምጣት ።

በንጉሡ በሄሮድስ ዘመን በይሁዳ ዕፃ ቤተ ልሔም ፩
ጌታ ኢየሱስ በተወለደ ጊዜ እነሆ ሰብአ ሰገል ከም
ሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም ደረሱ ። ሉቃ ፪ ፡ ፩ - ፯ ።
ኮከቡን በምሥራቅ አይተን እንሰግድለት ዘንድ መ ፪
ጥተናልና የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው
እያሉ ። ዘኍ ፳፬ ፡ ፲፭ - ፲፯ ።
ንጉሡ ሄሮድስም በሰማ ጊዜ ደነገጠ ኢየሩሳሌምም ፫
በመላዋ ከእርሱ ጋር ደነገጠች ።
የካህናት አለቆችና የሕዝቡን ጸሐፊዎች ሁሉ ሰብ ፬

ፍተ ሕዝብ ወተስእሎሙ ወይቤሎሙ በአይቴ ይት
ወለድ ክርስቶስ ።
፭ ወይቤልዎ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ እስመ ከማሁ ጽ
ሑፍ በነቢይ ።
፮ ወአንቲኒ ቤተ ልሔም ምድረ ኤፍራታ ኢትቴሐቲ
እምነገሥተ ይሁዳ እስመ እምኔኪ ይወጽእ ንጉሥ
ዘይርዕዮሙ ለሕዝብየ እስራኤል ።
፯ ወእምዝ ጸውዖሙ ሄሮድስ ለሰብአ ሰገል ጽሚተ
ወተጠየቀ እምኔሆሙ መዋዕሊሁ በዘአስተርአዮሙ
ኮከብ ።
፰ ወፈነዎሙ ኀበ ቤተ ልሔም ወይቤሎሙ ሐዊረክሙ
ተሰአሉ ጥዩቀ በእንተ ውእቱ ሕፃን ወእምከመ ረከ
ብክምዎ ግብኡ ኀቤየ ወዜንዉኒ ከመ እምጻእ አነሂ
ወእስግድ ሎቱ ።
፱ ወሰሚዖሙ እምኀበ ንጉሥ ሖሩ ወናሁ ኮከብ ዘር
እዩ እምሥራቅ ይመርሖሙ እስከ ሶበ አብጽሖሙ
ቤተ ልሔም ወቆመ መልዕልተ በዓት ኀበ ሀሎ
ሕፃን ።
፲ ወርእዮሙ ኮከበ ተፈሥሑ ፍሥሐ ዓቢየ ።
፲፩ ወበዊኦሙ ውስተ ቤት ረከብዎ ለሕፃን ምስለ ማር
ያም እሙ ወወድቁ ወሰገዱ ሎቱ ወአርኀዉ መዛግ
ብቲሆሙ ወአብኡ ሎቱ አምኃ ወርቀ ከርቤ ወስኂን።
፲፪ ወነገሮሙ በሕልም ከመ ኢይግብኡ ኀበ ሄሮድስ
ወእንተ ካልእ ፍኖት ገብኡ ወሖሩ ብሔሮሙ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ በአተ ሕፃን ውስተ ምድረ ግብፅ ።

፲፫ ወእምድኅረ ኀለፉ እሉ ናሁ መልአከ እግዚአብሔር
አስተርአዮ በሕልም ለዮሴፍ እንዘ ይብል ተን
ሥእ ወንሣእ ሕፃነ ወእሞ ወጕየይ ውስተ ብሔረ
ግብፅ ወሀሉ ህየ እስከ አመ እነግረከ እስመ ሀለዎ
ለሄሮድስ ይኅሥሥ ለሕፃን ከመ ይቅትሎ ።
፲፬ ወተንሢኦ ነሥአ ሕፃነ ወእሞ በሌሊት ወሖረ ውስ
ተ ግብፅ ።
፲፭ ወነበረ ህየ እስከ አመ ሞቱ ለሄሮድስ ከመ ይትፈ
ጸም ዘተብህለ እምኀበ እግዚአብሔር በነቢይ እንዘ
ይብል "እምግብፅ ጸዋዕክዎ ለወልድየ" ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ ቅትለተ ሕፃናት ።

፲፮ ወሶበ ርእየ ሄሮድስ ከመ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰብአ
ሰገል ተምዐ ጥቀ ወአዘዘ ሐራሁ ወፈነወ ይቅትሉ
ኵሎ ሕፃናተ ዘቤተ ልሔም ወዘውስተ ኵሉ አድ
ያሚሃ ዘ፪ኤ ዓመት ወዘይንእስኒ እምኔሁ በከመ ሐ
ሳበ መዋዕል ዘተጠየቀ እምኀበ ሰብአ ሰገል ።
፲፯ አሜሃ ተፈጸመ ዘተብህለ በኤርምያስ ነቢይ እንዘ
ይብል ።
፲፰ ቃል በራማ ተሰምዐ ብካይ ወሰቆቃው ወገዓር ወሐ

ስቦ ክርስቶስ በየት ይወለዳል ብሎ ጠየቃቸው ።

በይሁዳ ዕፃ በቤተ ልሔም ነው አሉት ፡ በነቢይ እን ፭
ዲህ ተብሎ ተጽፏልና ። ዮሐ ፯ ፡ ፵፪ ።
የኤፍራታ ዕፃ ቤተ ልሔም አንቺም ከይሁዳ ነገሥ ፮
ታት አታንሽም ወገኖቼ እስራኤልን የሚጠብቅ ንጉ
ሥ ካንቺ ይወለዳልና ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ። ፪ ሳሙ ፭ ፡ ፪ ።
ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን በሥውር ጠርቶ ፯
ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከነሱ ተረዳ ።

ሄዳችሁ የዚያን ሕፃን ነገር እርግጡን መርምሩ ያገ ፰
ኛችሁትም እንደሆነ እኔም መጥቼ እሰግድለት ዘን
ድ በኔ በኩል ተመልሳችሁ ንገሩኝ ብሎ ወደ ቤተ
ልሔም ሰደዳቸው ።
የነገራቸውንም ሰምተው ከንጉሡ ሄዱ እነሆ በም ፱
ሥራቅ ያዩት ኮከብ ወደ ቤተ ልሔም እስኪ ያደር
ሳቸው ድረስ ይመራቸው ነበር ፡ ሕፃኑ ካለበትም
ዋሻ ላይ ደርሶ ቆመ ።
ኮከቡንም በዩ ጊዜ እጅግ ደስ አላቸው ። ፲
ወደ ቤተ ልሔምም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማ ፲፩
ርያም ጋራ አገኙት ወድቀውም ሰገዱለት ሣጥናቸ
ውንም ከፍተው ወርቅ ከርቤ ዕጣን እጅ መንሻ አቀ
ረቡለት ። መዝ ፸፪ ፡ ፯ - ፲፭ ። ኢሳ ፰ ፡ ፯ - ፱ ።
ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ነገራቸው በ ፲፪
ሌላ መንገድም ወደ አገራቸው ተመልሰው ገቡ ።

ክፍል ፬ ፡ ሕፃኑ ወደ ግብፅ ስለ መግባቱ ።

እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገ ፲፫
ድለው ይሾዋልና ተነሣ ፡ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ
ወደ ምድረ ግብፅ ሽሽ እስክነግርህም ድረስ ከዚያ
ኑር ብሎ የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ በሕልም
ነገረው ።
እርሱም በሌሊት ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ፲፬
ወደ ግብፅ ሄደ ።
ሄሮድስ እስኪሞት ድረስም በዚያ ኖረ ፡ ከእግዚአ ፲፭
ብሔር ዘንድ ልጄን ከግብፅ ጠራሁት ተብሎ በነ
ቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ። ሆሴ ፲፪ ፡ ፩ ።

ክፍል ፭ ፡ ስለ ሕፃናት መገደል ።

ሄሮድስም ሰብአ ሰገል እንደ ተዘበበቱበት ባየ ጊዜ ፲፮
እጅግ ተቈጣና ከሰብአ ሰገል እንደተረዳው ዘመን
ልክ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ፡ ከዚያም በታች የሆ
ነውን በቤተ ልሔምና በአውራጃዎቹ ሁሉ ያሉት
ሕፃናትን ይገድሉ ዘንድ ጭፍሮቹን አዝዞ ሰደደ ።
የዚያን ጊዜ እንዲህ ሲል በነቢይ በኤርምያስ የተነ ፲፯
ገረው ተፈጸመ ።
ራሄል ስለ ልጆቿ ስታለቅስ ብዙ መከራ ጮኸት ፡ ፲፰

ማም ብዙኀ፡ ራኄል እንዘ ትበኪ በእንተ ውሉዳ ወ
አበየት ተናዝዞ ወንጊፈ ላህ፡ እስመ ኢኮንዋ ውሉዳ
ውሉደ ወኢሀለው ።

ክፍል ፯፡ በእንተ ሞተ ሄሮድስ ወግብአተ እግዚእነ ።

፲፱ ወመዊቶ ሄሮድስ ናሁ መልአከ እግዚአብሔር አስተ
ርአዮ በሕልም ለዮሴፍ በብሔረ ግብፅ ።
፳ እንዘ ይብል ተንሥእ ወንሣእ ሕፃነ ወእሞ ወሑር
ውስተ ምድረ እስራኤል እስመ ሞቱ እለ የኀሥ
ሥዋ ለነፍሰ ዝ ሕፃን ።
፳፩ ወተንሢኦ ነሥአ ሕፃነ ወእሞ ወበአ ውስተ ምድረ
እስራኤል ።
፳፪ ወሰሚዖ ከመ አርኬላኦስ ነግሠ ለይሁዳ ህየንተ አቡ
ሁ ሄሮድስ ፈርሃ ሐዊረ ህየ ወአስተርአዮ በሕልም
ወተግሕሠ ውስተ ደወለ ገሊላ ።
፳፫ ወበጺሖ ኀደረ ውስተ ብሔር እንተ ስማ ናዝሬት
ከመ ይብጻሕ ወይትፈጸም ዘተብህለ በነቢይ ከመ
ናዝራዊ ይሰመይ ወልድየ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፰፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ መጥምቅ ።

፩ ወበውእቱ መዋዕል በጽሐ ዮሐንስ መጥምቅ እንዘ
ይሰብክ በገዳመ ይሁዳ ዘዮርዳኖስ ።

፪ እንዘ ይብል ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማ
ያት ።
፫ እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ
እንዘ ይብል ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል
ጺሑአ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር ወርቱዐ ግበሩ መጽ
ያሕቶ ።
፬ ወልብሱ ለዮሐንስ ክነ እምፀጕረ ገመል ወቅናቱ
ዘአዲም ውስተ ሐቋሁ ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ
ጸደና ።
፭ ወየሐውሩ ኀቤሁ ኵሎሙ ሰብአ ይሁዳ ወኢየሩሳ
ሌም ወኵሉ አድያሚሃ ለዮርዳኖስ ።
፮ ወያጠምቆሙ ለኵሎሙ በፈለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይት
አመኑ ኃጣውኢሆሙ ።
፯ ወሶበ ርእየ ብዙኃነ አሕዛበ እምፈሪሳውያን ወእም
ሰዱቃውያን እንዘ ይመጽኡ ውስተ ጥምቀቱ ጽሚ
ተ ይቤሎሙ አ ትውልደ አራዊተ ምድር መኑ አመ
ረክሙ ትጕየዩ እመቅሠፍት ወእመንሱት ወእመዓት
ዘይመጽእ ።
፰ ግበሩኬ እንከ ፍሬ ሠናየ ዘይደልወክሙ ለንስሓ ።
፱ ወኢይምሰልክሙ ዘታመስጡ በብሂለ አብ ብነ አብ
ርሃም ፡ እብለክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር እምእ
ላንቱ አእባን አንሥአ ውሉድ ለአብርሃም ።

ሙሾ ፡ ለቅሶ ፡ ዋይታ በራማ ተሰማ ፡ ለቅሶ መተውን
መጽናናትንም እንቢ አለች ፡ ልጆቿ ልጆችን አልሆ
ኗትምና የሉምና ። ኤር ፴፩ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፯፡ ስለ ሄሮድስ መሞትና ስለ ጌታችን መመለስ ።

ሄሮድስ በሞተ ጊዜ እነሆ የእግዚአብሔር መል ፲፱
አክ በግብፅ ሀገር ለዮሴፍ በሕልም ታየው ።
እንዲህ ሲል የሕፃኑን ነፍስ የሚሹ ሙተዋልና ፳
ተነሥተህ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ እስራኤል
ምድር ተመለስ ።
እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ እስራ ፳፩
ኤል ምድር ገባ ።
አርኬላስም ባባቱ በሄሮድስ ፈንታ በይሁዳ እንደ ፳፪
ነገሠ በሰማ ጊዜ ወደዚያ ለመሄድ ፈራ በሕልምም
ተገልጦለት ወደ ገሊላ አገር ሄደ ።
ልጄ ናዝራዊ ይባላል ተብሎ በነቢይ የተነገረው ፳፫
ይፈጸም ዘንድ መጥቶ ናዝሬት በምትባል አገር
ኖረ ። ዘኁ ፮ ፡ ፲፪ ። ዘመሳ ፲፫ ፡ ፭ - ፯ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፰፡ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ስብከት ።

በዚያም ወራት መጥምቁ ዮሐንስ የዮርዳኖስ አው ፩
ራጃ በምትሆን በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ።
ማር ፩ ፡ ፩ - ፰ ። ሉቃ ፫ ፡ ፩ - ፩ ።
መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ። ፪
ምዕ ፬ ፡ ፲፯ ።
የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ፡ ጥርጊያውንም ፫
አስተካክሉ ብሎ በምድረ በዳ የሚያስተምር አዋጅ
ነጋሪ ተብሎ በነቢዩ በኢሳይያስ የተነገረለት ይህ
ነውና ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፫ ።
የዮሐንስም ልብሱ ከግመል ፀጕር የተሠራ ነበር ፡ ፬
በወገቡም መታጠቂያው ቀለም የገባ ጠፍር ነበር ፡
ምግቡም አንበጣና የጣዝማ ማር ነበር ። ፪ ነገ ፩ ፡ ፰ ።
በይሁዳ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በዮርዳኖስ አውራጃ ያሉ ፭
ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ ይሄዱ ነበር ።
ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ሁሉ ፮
ንም ያጠምቃቸው ነበር ።
ነገር ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ወገን ከሕ ፯
ዝቡ ተቀላቅለው ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ብዙ ሰዎ
ችን በየ እናንተ የምድር አባብ ልጆች ከሚመ
ጣው ቁጣ ጥፋትና መቅሠፍት ትሸሹ ዘንድ ማን
አመለከታችሁ ። ምዕ ፳፫ ፡ ፴፫ ።
እንግዲያስ ለንስሐ የሚያበቃችሁን በጎ ሥራ ሥሩ ። ፰
አብርሃምን ያህል አባት አለን በማለት የምታመልጡ ፱
አይምሰላችሁ እግዚአብሔር ከእነዚህ ደንጎች ለአብ
ርሃም ልጅ አድርጎ ማስነሣት እንዲቻለው እነግራች
ኋለሁ ። ዮሐ ፰ ፡ ፴፫ - ፵፪ ። ሮሜ ፪ ፡ ፳፰ - ፳፱ ።

፲ እስመ ናሁ ወድአ ማኅፄ ተሠይመ ውስተ ጕንደ
ዕፀው ይንበር ኵሉኬ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይት
ገዘም ውስተ እሳት ይትወደይ ።
፲፩ አንሰኬ አጠምቀክሙ በማይ ለንስሓ ወዘይመጽእ
እምድኅሬየ ውእቱ ይጸንዕ እምኔየ ዘኢይደልወኒ
ዕፁር አሣዕኖ ወውእቱ ያጠምቀክሙ በመንፈስ
ቅዱስ ወበእሳት ።
፲፪ ዘመስኤ ውስተ እዴሁ ዘቦቱ ያነጽሕ ዓውደ እክሉ ፥
ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ ወኀሠ
ርሰ ያውዒ በእሳት ዘኢይጠፍእ ።

ክፍል ፰ ፥ በእንተ ጥምቀተ እግዚእነ ኢየሱስ ።

፲፫ አሜሃ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምገሊላ ውስተ
ዮርዳኖስ ከመ ይጠመቅ እምዮሐንስ በፈለገ ዮር
ዳኖስ ።
፲፬ ወዮሐንስሰ አበዮ እንዘ ይብል አነ እፈቅድ እም
ኀቤከ እጠመቅ ወአንተኑ ትመጽእ ኀቤየ ።
፲፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኅድግ ምዕ
ረሰ እስመ ከመዝ ተድላ ለነ ወይደልወነ ከመ ንፈ
ጽም ኵሎ ጽድቀ ወእምዝ ኃደጎ ።
፲፮ ወተጠሚቆ እግዚእ ኢየሱስ ሶቤሃ ወፅአ እማይ ወ
ናሁ ተርኅወ ሎቱ ሰማይ ወርእየ መንፈሰ እግዚአብ
ሔር እንዘ ይወርድ በአምሳለ ርግብ ወነበረ ዲቤሁ ።

፲፯ ወናሁ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ዝንቱ ውእ
ቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘቦቱ ሠመርኩ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፱ ፥ በእንተ ጾሙ ለእግዚእነ

ወተመክሮቱ እምዲያብሎስ ።

፩ ወእምዝ ወሰዶ መንፈስ ገዳመ ለእግዚእ ኢየሱስ
ከመ ይትመከር እምኀበ ዲያብሎስ ።

፪ ወጾመ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ወእምድኅ
ረዝ ርኅበ ።
፫ ወቀርበ ዘያሜክሮ ወይቤሎ እመሰ ወልደ እግዚአ
ብሔር አንተ በል ከመ እላንቱ አእባን ኀብስተ
ይኩና ።
፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ጽሑፍ ከመ
አኮ በኀብስት ክመ ዘየሐዩ ሰብእ አላ በኵሉ ቃል
ዘይወጽእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር ።
፭ ወእምዝ ነሥኦ ዲያብሎስ ወወሰዶ ውስተ ቅድስት
ሀገር ወአቀሞ ውስተ ተድባበ ቤተ መቅደስ ።
፮ ወይቤሎ እመሰ አማን ወልዱ ለእግዚአብሔር አንተ
ቅንፅ እምዝየ ወተወረው ታሕተ ፤ እስመ ጽሑፍ
ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእንቲአከ ከመ ይፅ

እነሆ ምሳር በዛፎች ግንድ ላይ ሊወድቅ ተቃጥቶ ፲
አልና መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል
ወደ እሳትም ይጣላል ። ሉቃ ፲፫ ፥ ፯ - ፱ ።
እኔ ለንስሐ በውሃ አጠምቃችኋለሁ ጫማውን ለመ ፲፩
ሸከም የማይገባኝ ከኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ግን
ከእኔ ይልቅ ይበረታል ፥ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእ
ሳት ያጠምቃችኋል ። ዮሐ ፩ ፥ ፳፮ - ፳፯ ።
አውድማውን የሚያጠራበት መንሽ በእጁ ያለ ፥ ስን ፲፪
ዴውንም በሬቅ በጐተራ ይሰበስባል ፡ ገለባውን ግን
በማይጠፋ እሳት ያቃጥላል ። መዝ ፩ ፥ ፬ - ፲፩ ።

ክፍል ፰ ፥ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ጥምቀት ።

በዚያን ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ እጅ ፥ በዮርዳኖስ ፲፫
ወንዝ ይጠመቅ ዘንድ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ ወደ ዮሐ
ንስ መጣ ። ማር ፩ ፥ ፱ ። ሉቃ ፫ ፥ ፳፪ ። ዮሐ ፩ ፥ ፴፩ ።
ዮሐንስ ግን እኔ ካንተ ልጠመቅ እሻለሁ ፥ አንተ ወደ ፲፬
እኔ ትመጣለህን ? ብሎ አይሆንም አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ያለው ተድላ ደስታ ፲፭
ለእኛ ነውና እውነትንም ሁሉ ልንፈጽም ይገባናልና
አንድ ጊዜስ ተው አለው ፡ ከዚህ በኋላ ተወው ።
ጌታ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ያን ጊዜውኑ ከው ፲፮
ሀ ወጣ እነሆ ሰማይም ተከፈተለት ፥ የእግዚአብ
ሔርም መንፈስ በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ
ሲቀመጥ አየ ።
እነሆ የምወደው በእርሱ ደስታዬን የማይበት ልጄ ፲፯
ይህ ነው ፥ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ ። ኢሳ ፵፪ ፥ ፩ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፱ ፥ ስለ ጌታችን ጾምና

ከዲያብሎስ ስለ መፈተኑ ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ጌታ ኢየሱስን ወደ ምድረ ፩
በዳ ወሰደው ፥ ከዲያብሎስ ሊፈተን ። ማር ፩ ፥
፲፪ - ፲፫ ። ሉቃ ፬ ፥ ፩ - ፲፫ ። ዕብ ፬ ፥ ፲፭ ።
አርባ ቀን አርባ ሌሊትም ጾመ ፡ ከዚህም በኋላ ፪
ተራበ ። ዘፀ ፴፬ ፥ ፳፰ ።
የሚፈታተነውም ቀርቦ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ፫
ከሆንክስ እነዚህ ድንጋዮች ዳቦ እንዲሆኑ እዘዝ
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መለሰ ፤ ሰው የሚድነው ከእግዚአ ፬
ብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ነው እንጂ ፥ በእን
ጀራ እንዳይደለ ተጽፏል ። ዘዳግ ፰ ፥ ፫ ።
ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ሀገር ወስዶ በ ፭
ቤተ መቅደሱ ጕልላት ላይ አቆመው ። ምዕ ፳፮ ፥ ፶፫ ።
አንተ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክስ ከዚ ፮
ህ መር ብለህ ወደታች ውረድ ፥ በመንገድህ ይጠብ
ቁህ ዘንድ ስለ አንተ መላእክትን እንዲአዝዛቸው

ቀቡከ በኵሉ ፍናዊከ ወበእደዊሆሙ ያነሥኡከ
ከመ ኢትትዐቀፍ በዕብን እግረከ ።
፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ካዕበ ጽሑፍ
ኢታመክሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፰ ወእምዝ ነሥኦ ዲያብሎስ ወአዕረጎ ውስተ ደብር
ነዋህ ጥቀ ወአርአዮ መንግሥታተ ኵሉ ዓለም ወኵ
ሎ ክብሮ ።
፱ ወይቤሎ ዘንተ ኵሎ እሁበከ ለእመ ሰገድከ ሊተ
ወአማኅከኒ ።
፲ ወእምዝ ይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር እምድኅሬየ
ሰይጣን ጽሑፍ ውእቱ ለእግዚአብሔር አምላክከ ት
ስግድ ወኪያሁ ባሕቲቶ ታምልክ ።
፲፩ ወእምዝ ኃደጎ ዲያብሎስ ወናሁ መጽኡ መላእክት
ይትለአክዎ ።

ክፍል ፲ ፣ እምናዝሬት ኀበ ቅፍርናሆም ።

፲፪ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ዮሐንስ ተእኀዘ ተግ
ኅሠ ውስተ ደወለ ገሊላ ።
፲፫ ወኃደጋ ለናዝሬት ወመጺኦ ኃደረ ቅፍርናሆም እንተ
መንገለ ባሕር ውስተ አድባረ ዛብሎን ወንፍታሌም ።
፲፬ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ
ይብል ።
፲፭ ምድረ ዛብሎን ወምድረ ንፍታሌም ፍኖተ ባሕር
ማዕዶተ ሐይቀ ዮርዳኖስ (ጺራልዩ ወጺራልያስ) ወገ
ሊላ ዘአሕዛብ ።
፲፮ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመት ርእየ ብርሃነ ዓቢየ፤
ወለእለሂ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽላሎተ ሞት
ብርሃን ሠረቀ ሎሙ ።

ክፍል ፲፩ ፣ በእንተ ትምህርት ቀዳሚት ።

፲፯ ወእምአሜሃ አኀዘ እግዚእ ኢየሱስ ይስብክ ወይበል
ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ።
፲፰ ወእንዘ ያንሶሱ መንገለ ባሕረ ገሊላ ርእየ ክልኤተ
አኀወ ስምዖንሃ ዘተሰምየ ጴጥሮስ ወእንድርያስሃ
እኁዋሁ እንዘ ይወድዩ መርበብቶሙ ውስተ ባሕር
እስመ መሠግራን እሙንቱ ።
፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ትልዉኒ ወእሬስ
የክሙ ትኩኑ መሠግራነ ሰብእ ።
፳ ወበጊዜሃ ኃደጉ መሣግሪሆሙ ወተለውዎ ።
፳፩ ወተዓዲዎ ሕቀ እምህየ ርእየ ክልአነ ክልኤተ አኀወ
ያዕቆብሃ ወልደ ዘብዴዎስ ወዮሐንስሃ እኁዋሁ ውስ
ተ ሐመር ምስለ ዘብዴዎስ አቡሆሙ እንዘ ይሠርዑ
ወያስተማንዩ መሣግሪሆሙ ወጸውዖሙ ።
፳፪ ወበጊዜሃ ኃደጉ ሐመሮሙ ወዘብዴዎስሃ አባሆሙ
ወተለውዎ ።

ተጽፏልና እግርህንም በደንጊያ እንዳትሰነክል በእ
ጃቸው ያነሡሃልና አለው ። መዝ ፺፩ ፣ ፲፩ - ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ዳግመኛ ፡ ፈጣሪህ እግዚአብ ፯
ሔርን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፏል አለው ። ዘዳግ
፮ ፣ ፲፮ ።
ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ እጅግ ረዥም ወደሆነ ተራ ፰
ራ አውጥቶ የዓለሙን ሁሉ መንግሥታት ክብሩንም
ሁሉ አሳየው ።
ብትሰግድልኝና እጅ ብትነሣኝ ይህን ሁሉ እሰጥ ፱
ሃለሁ አለው ።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ አንተ ሰይጣን ከአጠገቤ ፲
ሒድ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ልትሰግድ እሱንም
ብቻ ልታመልክ ተጽፏል አለው ።
ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ተወው እነሆ መላእክትም ፲፩
ሊያገለግሉት መጡ ። ዮሐ ፩ ፣ ፶፩ ። ዕብ ፩ ፣ ፮ - ፲፬ ።

ክፍል ፲ ፣ ከናዝሬት ወደ ቅፍርናሆም ።

ጌታ ኢየሱስም ዮሐንስ እንደ ተያዘ በሰማ ጊዜ ወደ ፲፪
ገሊላ አውራጃ ሔደ ። ምዕ ፲፬ ፣ ፫ ።
ናዝሬትንም ትቶ መጥቶ በዛብሎን በንፍታሌም አገ ፲፫
ሮች መካከል በምትገኝ በባሕር አጠገብ ባለች በቅፍ
ርናሆም ኖረ ።
በነቢዩ በኢሳይያስ ዘንድ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ፲፬
ይፈጸም ።
የዛብሎን ምድርና የንፍታሌም ምድር የባሕሩ መን ፲፭
ገድ የዮርዳኖስ ወንዝ ወደብ (የገጠር መንደሮች)
አሕዛብ የሚኖሩበት ገሊላ ። ሉቃ ፮ ፣ ፯ ።
በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ ፡ በጨ ፲፮
ለማ ፡ በሞት ጥላ ለነበሩ ብርሃን ወጣላቸው ። ኢሳ
፱ ፣ ፩ - ፫ ።

ክፍል ፲፩ ፣ ስለ መጀመሪያዪቱ ትምህርት ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ጌታ ኢየሱስ መንግሥተ ሰማ ፲፯
ያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር ።
በገሊላ ባሕር ዳር ለዳር ሲመላለስም ሁለቱን ወንድ ፲፰
ማማቾች ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንና ወንድሙ እንድር
ያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ ፡ ዓሣ አጥ
ማጆች ነበሩና ። ማር ፩ ፣ ፲፮ - ፲፱ ። ሉቃ ፭ ፣ ፩ - ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስ ኑ ተከተሉኝና ሰውን የምታጠምዱ እን ፲፱
ድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው ። ሕዝቅ ፵፯ ፣ ፲ ።
ወዲያውኑም መረባቸውን ትተው ተከተሉት ። ፳
ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማ ፳፩
ማች የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብንና ወንድሙ ዮሐን
ስን ካባታቸው ከዘብዴዎስ ጋራ በታንኳ ሆነው መረ
ባቸውን ሲያበጁ ሲያጥቡ አየና ጠራቸው ።
ወዲያውኑ ታንኳቸውንና አባታቸው ዘብዴዎስን ት ፳፪
ተው ተከተሉት ።

ክፍል ፲፪ ፡ በእንተ መንክራት ዘተገብረ በላዕለ ድውያን ።

፳፫ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ኵሉ ገሊላ እንዘ ይሜህር በምኵራባቲሆሙ ወይሰብክ ወንጌለ መንግሥት ወይፌውስ ኵሎ ደዌ ወኵሎ ሕማመ ዘውስተ ሕዝብ ።
፳፬ ወወፅአ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ኵላ ሶርያ ወአምጽኡ ኀቤሁ ኵሎ ሕሙማነ ወዕውራነ ዘለለ ዚአሁ ሕማሞሙ ወእለሂ በሙ አጋንንት ወወርኃውያነ ወእለሂ ነገርጋር ወመፃጕዓነ ወአሕየዎሙ ።
፳፭ ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እምገሊላ ወእምዐሥሩ አህጉር ወእምኢየሩሳሌም ወእምይሁዳ ወእማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

ክፍል ፲፫ ፡ በእንተ ብፁዓን ።

፩ ወሶበ ርእየ ብዙኃነ አሕዛበ ዓርገ ውስተ ደብር ወነበረ ወቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ።
፪ ወከሠተ አፉሁ ወመሀሮሙ እንዘ ይብል ።
፫ ብፁዓን ነዳያን በመንፈስ እስመ ሎሙ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።
፬ ብፁዓን እለ ይላሀዉ ይእዜ እስመ እሙንቱ ይትፌሥሑ ።
፭ ብፁዓን የዋሃን እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር ።
፮ ብፁዓን እለ ይርኅቡ ወይጸምኡ በእንተ ጽድቅ እስመ እሙንቱ ይጸግቡ ።
፯ ብፁዓን መሐርያን እስመ ሎሙ ኒ ይምሕርዎሙ ።
፰ ብፁዓን ንጹሓነ ልብ እስመ እሙንቱ ይሬእይዎ ለእግዚአብሔር ።
ብፁዓን ገባርያነ ሰላም እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ ።
፲ ብፁዓን እለ ይሰደዱ በእንተ ጽድቅ እስመ ሎሙ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።
፲፩ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይሰድዱክሙ ወይዘነጕጉክሙ ወይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእንቲአየ ።
፲፪ ተፈሥሑ ወተኀሠዩ እስመ ብዙኅ ዕሤትክሙ በሰማያት እስመ ከማሁ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜክሙ ።

ክፍል ፲፬ ፡ በእንተ ግብር ወንጌላዊ ።

፲፫ አንትሙ ውእቱ ጼው ለምድር ወእመሰ ጼው ለስሐ በምንት እንከ ይቄስምዎ አልቦኬ እንከ ዘይበቍዕ

ክፍል ፲፪ ፡ በሕሙማን ላይ ስለ ተደረገው ተአምራት ።

ጌታ ኢየሱስም በምኵራባቸው እያስተማረ መንግ ፳፫
ሥቱን የምትናገር ወንጌልን እየሰበከ ፡ በሕዝብም
የተናኘውን ሕማምና ደዌ እየፈወሰ በመላው ገሊላ
ተመላለሰ ። ሉቃ ፬ ፤ ፲፭ - ፴፩ ። ግብ ሐዋ ፲ ፤ ፴፰ - ፬ ።
ወሬውም በመላው ሶርያ ተዳረሰ ፡ የታመሙትን ፳፬
የተጨነቁትን ሕመማቸው ልዩ ልዩ የሆነባቸውን
ወር እያየ የሚያማቸውን የጸናባቸውን ኵሉ አመ
ጡለትና አዳናቸው ። ማር ፯ ፤ ፶፯ - ፯ ።
ብዙ ሰዎችም ከገሊላ ከዐሥሩ አህጉር ከኢየሩሳሌም ፳፭
ከይሁዳ ከዮርዳኖስ ማዶ ተወጣጥተው ተከተሉት ።

ምዕራፍ ፭ ፤

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ብፁዓን ።

ብዙ ሕዝብ በየ ጊዜም ወደ ተራራ ወጥቶ ተቀመጠ ፩
ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀረቡ ። ሉቃ ፯ ፤ ፩ ።
አፉንም ከፈተ ፡ እንዲህም ብሎ አስተማራቸው ። ፪
ሰውቀው ነዳያን የሆኑ ብፁዓን ናቸው ፡ መንግሥተ ፫
ሰማያት የነርሱ ናትና ። ኢሳ ፶፯ ፤ ፲፭ ።
ዛሬ የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው ደስ ይላቸዋልና ። ፬
መዝ ፻፳፯ ፤ ፭ ። ኢሳ ፷፩ ፤ ፪ ። ራእ ፯ ፤ ፲፯ ።
ቂም የማይዙ ብፁዓን ናቸው ፡ እነርሱ ምድርን ፭
ይወርሳሉና ። መዝ ፴፯ ፤ ፲፩ ።
ስለ ጽድቅ የሚራቡ የሚጸሙም ብፁዓን ናቸው ፡ ፮
እነርሱ ይጸግባሉና ። ኢሳ ፵፩ ፤ ፲፯ - ፶፩ ።
የሚራሩ ብፁዓን ናቸው ፡ ለነርሱም ይራሩላቸዋል ። ፯
ምዕ ፳፭ ፤ ፴፭ ። ያዕ ፪ ፤ ፲፫ ።
ልባቸው ንጹሕ የሆነላቸው ብፁዓን ናቸው ፡ እነርሱ ፰
እግዚአብሔርን ያዩታልና ። ፩ ዮሐ ፫ ፤ ፪ - ፫ ።
ዕርቅ የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው ፡ እነርሱ የእግዚአብ ፱
ሔር ልጆች ይባላሉና ። ዕብ ፲፪ ፤ ፲፬ ። መዝ ፴፬ ፤ ፲፬ ።
ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው ፡ መንግሥተ ፲
ሰማያት የእነርሱ ናትና ። ፩ ጴጥ ፫ ፤ ፲፬ ። ፪ ጢሞ
፪ ፤ ፲፪ ።
ቢአሳድዱአችሁ ፡ ቢአሽሟጥጧችሁ ስለ እኔም እየ ፲፩
ዋሹ ክፉ ነገርን ቢናገሩባችሁ ብፁዓን ናችሁ ።
፩ ጴጥ ፬ ፤ ፲፬ ። ኢሳ ፶፩ ፤ ፯ - ፰ ።
ደስ ይበላችሁ ዋጋችሁ በሰማይ ብዙ ነውና ፡ ከእና ፲፪
ንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትንም እንዲሁ አሳድደ
ዋቸው ነበርና ። ያዕ ፭ ፤ ፲ ። ዕብ ፲፩ ፤ ፴፭ - ፴ ።

ክፍል ፲፬ ፡ ስለ ወንጌላዊ ሥራ ።

የምድር ጨው እናንተ ናችሁ ፡ ጨው አልጫ ከሆነ ፲፫
እንግዲህ በምን ያጣፍጡታል ? እንግዲህ የሚጠ

ዘእንበለ ዘይገድፍዎ አፍአ ወይከይድዎ ሰብእ በእ
ገሪሆሙ ።

፲፬ አንትሙ ውእቱ ብርሃኑ ለዓለም ኢትክል ተከብቶ
ሀገር እንተ ተሐንፀት መልዕልተ ደብር ።

፲፭ ወኢያኅትዉ ማኅቶተ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ከፈር
አላ ያነብርዋ ዲበ ተቅዋማ ወታበርህ ለኵሎሙ
እለ ውስተ ቤት ።
፲፮ ከማሁኬ ይብራህ ብርሃንክሙ በቅድመ ሰብእ ከመ
ይርአዩ ምግባሪክሙ ሠናየ ወይሰብሕዎ ለአቡክሙ
ዘበሰማያት ።

ክፍል ፲፭ ፡ በእንተ አጽንዖተ ብሉይ ኪዳን ።

፲፯ ኢይምሰልክሙ ዘመጻእኩ እሥዓሮሙ ለኦሪት ወለ
ነቢያት ዘእንበለ ዳእሙ ከመ እፈጽሞሙ ።
፲፰ አማን እብለክሙ እስከ አመ የኃልፍ ሰማይ ወም
ድር የውጣ እንተ አሐቲ ኅርመታ ወአሐቲ ቅርፀታ
ኢተኃልፍ እምኦሪት ወእምነቢያት እስከ ሶበ ኵሉ
ይትገበር ወይከውን ።
፲፱ ዘኬ ፈትሐ አሐተ እምእላ ትእዛዛት እንተ ተሐጽጽ
ወይሜህር ከመዝ ለሰብእ ሕፁፀ ይከውን በመንግ
ሥተ ሰማያት ወዘሰ ይገብር ወይሜህር ከመዝ ውእ
ቱ ዓቢየ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት ።

፳ ናሁ እብለክሙ ከመ ለእመ ኢፈድፈደ ጽድቅክሙ
ፈድፋደ እምጸሐፍት ወእምፈሪሳውያን ኢትበውኡ
መንግሥተ ሰማያት ።

ክፍል ፲፮ በእንተ ስድስቱ ቃላት ።

፳፩ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ኢትቅትል ነፍሰ
ወዘሰ ቀተለ ነፍሰ ረስሐ ውእቱ ለኵነኔ ።

፳፪ ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘያምዕዕ እኃዊሁ በከንቱ
ረስሐ ውእቱ ለኵነኔ ወዘሂ ይቤሎ ለእኁሁ ኅሡር
ዘፀርቅ ረስሐ ወይትኴነን በዓውድ ፡ ወዘሂ ይቤሎ
ዐብድ ረስሐ ውእቱ ወይትኴነን በእሳተ ገሃነም ።

፳፫ ወእምከመኬ ታበውእ መባአከ ውስተ ምሥዋዕ
ወበህየ ተዘከርከ ከመበ እኁከ ዘተሐየሰከ ።
፳፬ ኅድግ ህየ መባአከ ቅድመ ምሥዋዕ ወሑር ቅድመ
ተኳነን ምስለ እኁከ ወእምዝ ገቢአከ አብእ
መባአከ ።
፳፭ ኩን ጠቢበ ለዕድውከ ፍጡነ እንዘ ሀሎከ ምስሌሁ
ውስተ ፍኖት ከመ ኢይመጡከ ዕድውከ ለመኰንን
ወመኰንን ይሚጥወከ ለወዓሊሁ ፡ ወወዓሊሁ ይሞ
ቅሐከ ።

ቅም አይደለም ፡ ሰዎች ወደ ውጭ አውጥተው ይጥ
ሉታል ፡ በእግራቸውም ይጠቀጥቁታል እንጂ ። ማር
፱ ፡ ፶ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፴፬ ።
የዓለም ብርሃኑ እናንተ ናችሁ ፡ በተራራ ላይ የተሠ ፲፬
ራች መንደር መሰወር አይቻላትም ። ዮሐ ፰ ፡ ፲፪ ።
ፊልጵ ፪ ፡ ፲፭ ።
ዕንቅብ ሊደፉበት ፡ መብራትን አያበሩም በመቅረ ፲፭
ዝዋ ላይ አኑረዋት በቤት ላሉት ሁሉ ታበራለች
እንጂ ። ማር ፬ ፡ ፳፩ ።
እንዲሁም ብርሃናችሁ በሰው ፊት ይብራ መልካሙ ፲፮
ሥራችሁን አይተው በሰማይ ያለው አባታችሁን
ያመሰግኑት ዘንድ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፲፭ ፡ ስለ ብሉይ ኪዳን መጽናት ።

ኦሪትን ነቢያትን ልሽራቸው የመጣሁ አይምሰላችሁ ፲፯
ላጸናቸው ነው እንጂ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፭ ። ሮሜ ፫ ፡ ፴፪ ።
እውነት እላችኋለሁ አሠራረዟዋ አንዲት አቀራረ ፲፰
ፅዋ አንዲት የምትሆን የውጣ ሰማይ ምድር እስኪ
ያልፍ ፡ ሁሉም እስኪሆን እስኪደረግ ድረስ ከኦሪት
ከነቢያት ተለይታ አታልፍም ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፲፯ ።
ከነዚህም ትእዛዛት ታንሳለች ብሎ የሚያስተምር ፲፱
አንዲቱን የሻረ ለሰውም እንዲህ ብሎ የሚያስተ
ምር በመንግሥተ ሰማይ የተለየ ይሆናል የሚያስተ
ምር ግን እርሱ በመንግሥተ ሰማይ ታላቅ ይሆናል።
ያዕ ፪ ፡ ፱ ። ዕዝ ፪ ፡ ፲ ።
አሁንም ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ካልበ ፳
ለጠ ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደማትገቡ እነግራች
ኋለሁ ።

ክፍል ፲፮ ፡ ስለ ስድስቱ ቃላት ።

አትግደል ነፍስ የገደለ በደለ ፡ እርሱ ፍርድ የሚገ ፳፩
ባው ነው የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፫ ።
ዘሌ ፳፬ ፡ ፶፮ ። ዘዳ ፲፯ ፡ ፰ ።
እኔ ግን ወንድሙን በከንቱ የሚያሳዝን ሰው በደለ ፳፪
እርሱ ለቅጣት ነው ፡ ወንድሙን ጐስቋላ ጨርቅ ለበ
ሽ ያለውም በደለ ፡ በአደባባይ ይፈረድበታል ደን
ቆሮ ያለውም በደለ በገሃነመ እሳት ይፈረድበታል
እላችኋለሁ ። ዮሐ ፫ ፡ ፲፭ ። ኢሳ ፷፯ ፡ ፳፬ ።
መባህን በመሠዊያው በምታቀርብበት ጊዜ በዚያም ፳፫
የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ። ማር ፲፩ ፡ ፳፭ ።
መባውን ከዚያ ከመሠዊያው ፊት አኑረህ ሒድ አስ ፳፬
ቀድመህ ከወንድምህ ጋር ታረቅ ከዚህ በኋላ ተመ
ልሰህ መባህን አግባ ።
በመንገድ ከርሱ ጋር ሳለህ በባላጋራህ ቶሎ ዕወቅ ፳፭
በት ባላጋራህ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ፡ ዳኛውም አሳ
ልፎ ለሎሌው ይሰጥሃል ሎሌውም ያስርሃል ።

፳፮ አማን እብለከ ከመ ኢትወፅእ እምህየ እስከ ሰበ ትሴለጥ ደኃሪተ ገመስ ዘላዕሌከ ።

፳፯ ሰማዕክሙ ዘተብሀለ ለቀደምትክሙ ኢትዘሙ ።

፳፰ ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘርእያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ ።

፳፱ ወእመኒ ዓይንከ ዘየማን ታስሕተከ ምልሓ ወግድፋ እምላዕሌከ እስመ ይሔይሰከ ነቋረከ ትባእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እምትባእ ምስለ ክልኤሆን አዕይንቲከ ውስተ እሳተ ገሃነም ።

፴ ወእመኒ እዴከ ዘየማን ታስሕተከ ምትራ ወግድፋ እምላዕሌከ እስመ ይሔይሰከ ይትኃጐል አሐዱ እምነ አበልከ እምኵሉ ሥጋከ ይትወደይ ውስተ ገሃነም ። እመኒ እግርከ ዘየማን ታስሕተከ ምትራ ወግድፋ እምላዕሌከ እስመ ይሔይሰከ ሐንካሰከ ትባእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እምትባእ ምስለ ክልኤሆን አእጋሪከ ውስተ ገሃነም ።

፴፩ ሰማዕክሙ ዘተብሀለ ለቀደምትክሙ ኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ይጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ የሀባ ወይድኃራ ።

፴፪ ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘማ ወዘሂ ኅድግተ አውሰበ ዘመወ ።

፴፫ ወካዕበ ሰማዕክሙ ዘተብለ ለቀደምትክሙ ኢትምሐሉ በሐሰት ወበሕቱ አግብኡ መሐላክሙ ለእግዚአብሔር ።

፴፬ ወአንሰ እብለክሙ ኢትምሐሉ ግሙራ ኢበሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

፴፭ ወኢበምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ ፣ ወኢበ ኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ይእቲ ለንጉሥ ዓቢይ ።

፴፮ ወኢበርእስክሙ ኢትምሐሉ ወኢበሥእርተ ርእስክሙ እስመ ኢትክሉ አሐተ እምሥእርተ ርእስክሙ ኢአፃዕድዎ ወኢአጽልሞ ።

፴፯ ወይኩን ብሕቱ ነገርክሙ አሐደ ፣ እመሂ እወ እወ ወእመሂ አልቦ አልቦ ወፈድፋደሰ እምእሉ እምእኩይ ውእቱ ።

፴፰ ሰማዕክሙ ዘተብሀለ ለቀደምትክሙ ዓይን ቤዛ ዓይን ወስን ቤዛ ስን ።

፴፱ ወአንሰኬ እብለክሙ ኢትትቃወምዎ ለእኩይ በእኩይ ወለዘሂ ጸፍዐከ መልታሕቴከ እንተ የማንሚጥ ሎቱ ካልእታሂ ።

፵ ወለዘሂ ይፈቅድ ይትዐገልከ መልበሰከ ኅድግ ሎቱ ክዳነከሂ ።

ያለችሁን የሳንቲም ቅንስናሽ እስክትጨርስ ድረስ ከዚያ እንደማትወጣ በእውነት እነግርሃለሁ ። ፳፮

ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች አታመንዝር የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳ ፣ ፲፬ ። ፳፯

እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛት ሁሉ በልቡ ፈጽሞ አመንዝሮበት ብዬ እነግራችኋለሁ ። ኢዮ ፴፩ ፣ ፩ ። ፪ ጴጥ ፪ ፣ ፲፬ ። ፳፰

ቀኝ ዓይንህ ብታስትህ ከንተ አውጥተህ ጣላት ፣ ሁለት ዓይና ሆነህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትገባ አንድ ዓይና ሆነህ ወደ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። ቈላ ፫ ፣ ፭ ። ምዕ ፲፰ ፣ ፱ ። ፳፱

ቀኝ እጅህም ብታስትህ ከንተ ላይ ቈርጠህ ጣላት አካልህ ሁሉ ወደ ገሃነም ከሚገባ አንዱ አካልህ ቢጠፋ ይሻላልና ፤ ቀኝ እግርህ ብታስትህ ከንተ ላይ ቈርጠህ ጣላት ፣ ሁለት እግር ሆነህ ወደ ገሃነም ከምትገባ አንድ እግር ሆነህ መንግሥተ ሰማይ ብትገባ ይሻልሃልና ። ፴

ከናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ሚስቱን የሚፈታ ሰው ሁሉ የምትፈታበትን ደብዳቤ ጽፎ ይስጥና ይፍታት የተባለውን ሰምታችኋል ። ምዕ ፲፱ ፣ ፫ - ፱ ። ዘዳግ ፳፬ ፣ ፩ ። ፴፩

እኔ ግን ፤ ሳትሴስንበት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ እርሱ ራሱ ዘማ አደረጋት የተፈታችውንም ያገባ አመንዝሯል ብዬ እነግራችኋለሁ ። ሉቃ ፲፮ ፣ ፲፰ ። ፩ ቆሮ ፯ ፣ ፲ ። ፴፪

ዳግመኛ ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች መሐላችሁን በእግዚአብሔር ማሉ እንጂ በጣዖት አትማሉ የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳ ፣ ፯ ። ዘሌ ፲፱ ፣ ፲፪ ። ፴፫

እኔ ግን ፈጽሞ አትማሉ እላችኋለሁ በሰማይም ቢሆን የእግዚአብሔር ዙፋኑ ነውና ። ኢሳ ፷፮ ፣ ፩ ። ግብ ሐዋ ፯ ፣ ፵፱ ። ፴፬

በምድርም ቢሆን የእግሩ መመላለሻ ናትና በኢየሩሳሌምም ቢሆን የታላቁ ንጉሥ ሀገር ናትና ። መዝ ፵፰ ፣ ፪ ። ፴፭

በራሳችሁም አትማሉ ፤ በራስ ጠጕራችሁም ቢሆን ከራስ ጠጕራችሁ አንዲቱን ነጭ ማድረግ ወይም ጥቁር ማድረግ አትችሉምና ። ፴፮

ነገራችሁ አንድ ይሁን እንጂ ቢኖር አለ ባይኖር የለም ከእነዚህ የወጣ ግን ከክፉ ወገን ነው ። ፪ ቆሮ ፩ ፣ ፲፯ ። ያዕ ፭ ፣ ፲፪ ። ፴፯

ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ዐይን ቢጠፋ ዐይን ይጥፋ ጥርስ ቢሰበር ጥርስ ይሰበር የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳፩ ፣ ፳፫ - ፳፬ ። ዘሌ ፳፬ ፣ ፳ ። ፴፰

እኔ ግን ክፉን በክፉ አትቃወሙት እላችኋለሁ ፣ ቀኝ ፊትህን ለመታህ ግራ ፊትህን መልስለት ። ሉቃ ፯ ፣ ፳፱ ። ዘሌ ፲፱ ፣ ፲፰ ። ፴፱

መጐናጸፊያህን ሊቀማህ ለሚሻ ቀሚስህንም ተውለት ። ፵

፵፩ ወለዘሂ ዐበጠከ አሐደ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ክል
ኤተ ምዕራፈ ።
፵፪ ወለዙሉ ዘሰአለከ ሀበ ወለዘሂ ይፈቅድ እምኔከ
ይትለቃሕ ኢትክልኦ ።
፵፫ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ አፍቅር ቢጸከ
ወጽላእ ጸላኢከ ።
፵፬ ወአንሰ እብለክሙ አፍቅሩ ጸላእተክሙ ወባርክ
ዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወሠናየ ግበሩ ለእለ ይጸ
ልኡክሙ፣ ወጸልዩ በእንተ እለ ይሰድዱክሙ ወይት
ዔገሉክሙ ።
፵፭ ከመ ትኩኑ ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ
ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ ኄራን ወእኩያን፣ ወያዘ
ንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥአን ።
፵፮ ወእመሰ ታፈቅሩ ዘያፈቅረክሙ ምንትኑ ዕሤትክሙ
አኮሁ መጸብሐውያንሂ ከማሁሰ ይገብሩ ።
፵፯ ወእመሂ ተአማኅክሙ አኃዊክሙ ምንት እንከ ፍድ
ፋዴ ዘገበርክሙ አኮኑ አሕዛብኒ ከማሁሰ ይገብሩ ።
፵፰ አንትሙሰ ኩኑ ፍጹማነ ከመ አቡክሙ ሰማያዊ
ፍጹም ውእቱ ።

ምዕራፍ ፮ ፤

<u>ክፍል ፲፯ በእንተ ምጽዋት ።</u>

፩ ወበሕቱ ዑቁ ምጽዋተክሙ ኢትግበሩ ለዐይነ ሰብእ
ከመ ታስተርእዩ ሎሙ ወእመ አኮሰ ዐስብ አልብ
ክሙ በኀበ አቡክሙ ዘበሰማያት ።
፪ ወሶበሂ ትገብሩ ምጽዋተክሙ ኢትንፍሑ ቀርነ
ቅድሜክሙ ከመ መደልዋን ይገብሩ በመኳርብት
ወበአስኳት ወበፍናው ከመ ይትአኰቱ እምኀበ
ሰብእ አማን እብለክሙ ኃጕሉ ዕሤቶሙ ።
፫ ወአንተሰ ሶበ ትገብር ምጽዋተከ ኢታእምር ጸጋ
ምከ ዘትገብር የማንከ ።
፬ ከመ በኅቡዕ ይኩን ምጽዋትከ ወአቡከ ዘይሬእየከ
በኅቡእ የዐሥየከ ክሡተ ።

<u>ክፍል ፲፰ ፤ በእንተ ጸሎት ።</u>

፭ ወሶበሂ ትጼልዩ ኢትኩኑ ከመ መደልዋን እስመ
እሙንቱ ያፈቅሩ ቀዊመ ወጸልዮ ለመኳርብት ወው
ስተ መአዝነ መራኅብት ከመ ያስተርእዩ ለሰብእ
አማን እብለክሙ ኃጕሉ ዕሤቶሙ ።
፮ ወአንተሰ ሶበ ትጼሊ ባእ ቤተከ ወዕፁ ኆኅተከ
ወጸሊ ለአቡከ ወአቡከ ዘይሬእየከ በኅቡእ የዐሥ
የከ ክሡተ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፭ ።

አንድ ምዕራፍ ቢመልስህ ሁለት ምዕራፍ አብረ ፵፩
ኸው ሂድ ።
ለለመነህ ሁሉ ስጥ፣ ካንተ ሊበደር የሚወደውም ፵፪
አትከልክለው ። ዘዳ ፲፭ ፣ ፯ - ፲፩ ።
ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ባልንጀራህን ው ፵፫
ደድ ጠላትህን ጥላ የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ
፳፩ ፡ ፳፬ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ።
እኔ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ የሚረግሙአችሁን ፵፬
መርቁ ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ፣ ለሚበ
ድሏችሁ፣ ለሚያሰድዱአችሁም ጸልዩ እላችኋለሁ።
ሉቃ ፮ ፡ ፳፯ ። ግብ ሐዋ ፯ ፣ ፷ ። ሮሜ ፲፪ ፣ ፲፬ ።
በሰማይ ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ እርሱ ፵፭
ለደጎችም ለክፉዎችም ፀሐይን ያወጣልና ለጻድቃ
ንም ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማልና ። ኤፌ ፭ ፡ ፩ ።
የሚወዳችሁንማ ብትወዱ ዋጋችሁ ምንድር ነው? ፵፮
እንደዚህማ አጣሮችስ ያደርጉ የለምን ። ሉቃ ፮ ፣
፴፪ - ፴፫ ።
ከወንድሞቻችሁ ብቻ ብትከባበሩ እንግዲህ ያደ ፵፯
ረጋችሁት ብልጫ ምንድር ነው፣ እንዲህማ አሕዛብስ
ያደርጉ የለምን ።
እናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ ፍጹ ፵፰
ማን ሁኑ (ሁሉን እንደሚወድ ሁሉን ውደዱ) ።

ምዕራፍ ፮ ፡

<u>ክፍል ፲፯ ፡ ስለ ምጽዋት ።</u>

ነገር ግን ዕወቁ ለሰው ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን ፩
ለሰው ዐይን (ለታይታ) አታድርጉ፣ ያለዚያስ በሰማይ
ባለው በአባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም ። ምሳ
፴፫ ፡ ፭ - ፯ ።
ምጽዋታችሁንም በምታደርጉበት ጊዜ ግብዞች በም ፪
ኩራቦች በአደባባይ በአውራ ጐዳናዎች ከሰው ሊመ
ሰገኑ እንደሚያደርጉት በፊታችሁ መለከት አትንፉ
እውነት እነግራችኋለሁ፣ ዋጋቸውን አጡ ።
አንተስ ምጽዋትህን በምታደርግበት ጊዜ ቀኝህ የም ፫
ትሠራውን ግራህ አትወቅ ። ምሳ ፳፭ ፡ ፴፯ - ፴ ።
ሮሜ ፲፪ ፣ ፰ ።
ምጽዋትህ በስውር ይሆን ዘንድ በስውር የሚያይህ ፬
አባትህም በግልጥ ዋጋህን ይሰጥሃል ። ዳን ፪ ፣ ፳፪ ።

<u>ክፍል ፲፰ ፡ ስለ ጸሎት ።</u>

በምትጸልዩበትም ጊዜ እንደ ግብዞች አትሁኑ፣ እነ ፭
ርሱ ለሰው ይታዩ ዘንድ በየምኩራቡና በየአደባበዩ
መዓዝን መቆምንና መጸለይን ይወዳሉና እውነት እላ
ችኋለሁ ዋጋቸውን አጡ ።
አንተስ በምትጸልይበት ጊዜ ወደ ቤትህ ገብተህ ፮
ደጅህንም ዘግተህ በስውር ወደ አባትህ ጸልይ፣ በስ
ውር የሚያይህ አባትህም በግልጥ ዋጋህን ይሰጥ
ሃል ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፴፫ ።

፯ ወእንዘ ትጼልዩ ኢትዘንግዑ ከመ አሕዛብ እስመ
ይመስሎሙ በአብዝኆ ንባቦሙ ዘይሰምዖሙ ።
፰ ኢትትመሰልዎሙኬ እስመ የአምር አቡክሙ ሰማ
ያዊ ዘትፈቅዱ ዘእንበለ ትስአልዎ ።
፱ አንትሙሰ ሰበ ትጼልዩ ከመዝ በሉ ፡ አቡነ ዘበሰማ
ያት ይትቀደስ ስምከ ።

፲ ትምጻእ መንግሥትከ ወይኩን ፈቃድከ በከመ በሰ
ማይ ከማሁ በምድር ።
፲፩ ሲሳየነ ዘለለ ዕለትነ ሀበነ ዮም ።
፲፪ ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኀድግ ለዘ
አበሰ ለነ ።
፲፫ ኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መንሱት አላ አድኅነነ
ወበልሐነ እምኵሉ እኩይ እስመ ዚአከ ይእቲ መን
ግሥት ኀይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን ።
፲፬ እስመ ለእመ ኀደግሙ ለሰብእ አበሳሆሙ የኀድግ
ለክሙኒ አቡክሙ ሰማያዊ ።

፲፭ ወእመሰ ኢኀደግሙ ለሰብእ አበሳሆሙ አቡክሙኒ
ሰማያዊ ኢየኀድግ አበሳክሙ ።

ክፍል ፲፱ ፡ በእንተ ጾም ።

፲፮ ወሰበሂ ትጸውሙ ኢትኩኑ ከመ መደልዋን እስመ
እሙንቱ ይትመጸለዉ ወይቄጽሩ ገጾሙ ወያማስኑ
ከመ ያእምር ሰብእ ከመ ጾሙ ፡ አማን እብለክሙ
ነሥኡ ዕሤቶሙ ።

፲፯ አንትሙሰ ሰበ ትጸውሙ ቅብኡ ርእሰክሙ ወኀፅቡ
ገጸክሙ ።
፲፰ ከመ ኢያእምር ሰብእ ከመ ጾምክሙ ዘእንበለ
አቡክሙ ዘበሰማያት ዘበኅቡእ ወአቡክሙ ዘይሬእየ
ክሙ በኅቡእ የዐሥየክሙ ክሡተ ።

፲፱ ኢትዝግቡ መዝገበ ዘበምድር ኀበ ይበሊ ወይማስን
ወኀበ ፀፄ ወቍንቍኔ ያማስኖ ወኀበ ሰረቅት ይከ
ርዩ ወይሰርቅዎ ።
፳ አላ ዝግቡ ለክሙ መዝገበ ዘበሰማያት ኀበ ኢይበሊ
ወኢይማስን ወኢያማስኖ ፀፄ ወቍንቍኔ ወኀበ ሰረ
ቅት ኢይከርዩ ወኢይሰርቅዎ ።
፳፩ እስመ ኀበ ሀሎ መዝገብክሙ ህየ ይሄሉ ልብክሙኒ።
፳፪ ማኅቶቱ ለሥጋከ ዐይንከ ውእቱ እምከመ ዐይንከ
ብሩህ ወስፉሕ ውእቱ ኵሉ ሥጋከ ብሩሃ ይከውን ።
፳፫ ወእመሰ ዐይንከ ሐማሚ ኵሉ ሥጋከ ጽልመተ ይከ
ውን ። ወሰበ ብርሃን ዘላዕሌከ ጽልመት ውእቱ ጽል
መትከ እፎ ብርሃነ ይከውነከ ።

፳፬ ኢይክል አሐዱ ገብር ተቀንዮ ለክልኤ አጋእዝት ፡

ስትጸልዩም እንደ አሕዛብ አትዘንጉ ፡ ነገር በማብዛ ፯
ታቸው የሚሰማቸው ይመስላቸዋልና ። ምዕ ፳፫ ፡ ፲፬።
አትምሰሏቸው ሰማያዊ አባታችሁ ሳትለምኑት የም ፰
ትሹትን ያውቃልና ።
እናንተስ በምትጸልዩበት ጊዜ እንዲህ በሉ ፡ በሰ ፱
ማይ ያለህ አባታችን ስምህ ይመስገን ። ሉቃ ፲፩ ፡
፪ - ፭ ።
መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እን ፲
ዲሁ በምድር ይሁን ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፳ - ፴፮ ።
የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን ። ፪ ተሰ ፫ ፡ ፲፪ ። ፲፩
እኛም የበደለንን ይቅር እንድንል በደላችንን አበሳ ፲፪
ችንን ይቅር በለን ። ቈ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፳፭ - ፴፭ ።
አቤቱ ወደ መከራ አታግባን ከክፉ ሁሉ አድነን ፲፫
ተበጀን እንጂ ፡ ይህች መንግሥት ከሃሊነት ፡ ጌትነት
ለዘላለሙ በውነት ያንተ ገንዘቦች ናቸውና ።
ለሰዎች በደላቸውን ይቅር ብትሉ ሰማያዊ አባታች ፲፬
ሁም ይቅር ይላችኋልና ። ማር ፲፩ ፡ ፳፭ - ፳፮ ። ሲራ
፳፫ ፡ ፬ - ፭ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፴፭ ።
ለሰዎች በደላቸውን ይቅር ባትሉ ግን ሰማያዊ አባ ፲፭
ታችሁም በደላችሁን ይቅር አይላችሁም ።

ክፍል ፲፱ ፡ ስለ ጾም ።

በምትጾሙበትም ጊዜ እንደ ግብዞች አትሁኑ ፡ እነ ፲፮
ርሱ እንደጾሙ ሰው ያውቃቸው ዘንድ ይጠወልጋ
ሉና ግንባራቸውንም ይቋጥራሉና ፡ መልካቸውንም
ይለውጣሉና እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውንም ተቀ
በሉ ። ኢሳ ፶፰ ፡ ፭ - ፮ ።
እናንተስ በምትጾሙበት ጊዜ ራሳችሁን ቅቡ ፊታ ፲፯
ችሁን ታጠቡ ። መክ ፲ ፡ ፲፮ - ፲፮ ።
እንደ ጾማችሁ ሰው እንዳያውቅባችሁ የተሠወረ ፲፰
ውን ከሚያውቅ በሰማይ ካለ አባታችሁ በቀር በስ
ውር የሚአያችሁ ፡ አባታችሁ ዋጋችሁን በግልጥ
ይሰጣችኋል ።
የሚያልፈውን የሚጠፋውን ብል ነቀዝ የሚያበላሽ ፲፱
ውን ሌቦች ቈፍረው የሚሰርቁትን ምድራዊ ሀብት
አትሰብስቡ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳፩ - ፳፪ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፲፮ - ፳፩ ።
የማያልፈውን የማይጠፋውን ብል ነቀዝ የማያበላሽ ፳
ውን ሌቦች ቈፍረው የማይሰርቁትን ሰማያዊ ሀብትን
ሰብስቡ እንጂ ። ቆላ ፫ ፡ ፩ - ፪ ።
ገንዘባችሁ ካለበት ልባችሁ ከዚያ ይኖራልና ። ፳፩
የሥጋህ መብራቱ ዐይንህ ነው ፡ ዐይንህ ብሩህና አስ ፳፪
ተዋይ ከሆነ ፡ መላ ሰውነትህ ብሩህ ይሆናል ።
ዐይንህ ታማሚ ከሆነ ግን ፡ መላ ሰውነትህ ጨለማ ፳፫
ይሆናል ፡ በአንተ ላይ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ
ጨለማህ እንዴት ይሆን? እንዴትስ ብርሃን ይሆንል
ሃል ? መክ ፪ ፡ ፲፫ - ፲፬ ።
አንድ ባርያ ለሁለት ጌቶች መገዛት አይችልም ፡ ያለ ፳፬

ወእመ አኮሰ አሐደ ይጸልእ ወካልአ ያፈቅር ወእመ
አኮ ለአሐዱ ይትኤዘዝ ወለካልኡ ኢይትኤዘዝ ኢት
ክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለንዋይ ።

፳፭ ወበእንተዝ እብለክሙ ኢትተክዙ ለነፍስክሙ ዘት
በልዑ ወዘትሰትዩ ወኢለሥጋክሙ ዘትለብሱ አኮሁ
ነፍስ ተዐቢ እምሲሲት ወሥጋ የዓቢ እምአራዝ።

፳፮ ነጽሩ አዕዋፈ ሰማይ እለ ኢይዘርኡ ወኢየአርሩ
ወኢያስተጋብኡ ውስተ አብያት ወአቡክሙ ሰማያዊ
ይሴስዮሙ አኮኑ አንትሙ ፈድፋደ ትኄይስዎሙ ።

፳፯ መኑ እምኔክሙ በተክዘ ዘይክል ወስከ አሐደ እመ
ተ በዲበ ቆሙ ።
፳፰ ወበእንተ አራዝኒ ምንተኑ ትሔልዩ ርእዩ ጽጌያተ
ገዳም ዘከመ ይልህቁ እንዘ ኢይፃምዉ ወኢይ
ፈትሉ ።
፳፱ እብለክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ በኵሉ ክብሩ ኢለብሰ
ከመ አሐዱ እምእሉ ።

፴ ወናሁ ሣዕረ ገዳም ዘዮም ሀሎ ወጌሠመ ውስተ እሳ
ት ይትወደይ ወእግዚአብሔር ዘከመዝ ያለብሶ፣ እፎ
እንከ ፈድፋደ ኪያክሙ አሕፁፃነ ሃይማኖት ።

፴፩ ኢትተክዙኬ እንከ እንዘ ትብሉ ምንተ ንበልዕ ወም
ንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከደን ።
፴፪ እስመ ዘንተሰ ኵሎ አሕዛበ ዓለም ዘአፍአ የኃሥ
ሥዎ ወለክሙሰ የአምር አቡክሙ ሰማያዊ ከመ
ትፈቅዱ ዘንተ ኵሎ ።
፴፫ አንትሙሰ ኅሡ መቅድመ መንግሥቶ ወጽድቆ ወዝ
ንቱሰ ኵሉ ይትዌሰከክሙ ።

፴፬ ኢትበሉኬ ለጌሠም እስመ ጌሠምሰ ትሔሊ ለርእሳ
የአክላ ለዕለት እከያ ወሥራሓ ።

ምዕራፍ ፯፣

<u>ክፍል ፩፣ በእንተ ኰነኔ ዘይደሉ ።</u>

፩ ኢትኰንኑ ከመ ኢትትኰነኑ ።

፪ እስመ በኵነኔ ዘኰነንክሙ ትትኴነኑ አንትሙ፣ ወበ
መስፈርት ዘሰፈርክሙ ይሰፍሩ ለክሙ ።

፫ ለምንት ትሬኢ ሐሠረ ዘውስተ ዐይነ እኁከ፣ ወኢት
ሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ ኢታቤይንኑ ።

፬ ወእፎ ትብሎ ለእኁከ ኅድገኒ አውፅእ ኃሠረ እም
ውስተ ዓይንከ ወናሁ ሠርዌ ውስተ ዓይንከ ።

ዚያ አንዱን ይወዳል አንዱን ይጠላል፣ ያለዚያም
ላንዱ ይታዘዛል ለሁለተኛው አንቢ ይላል፣ እናንተም
ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛትን አትችሉም ።
፩ ነገ ፲፰፣ ፳፩ ። ሉቃ ፲፮፣ ፲፫ ። ፪ ቆሮ ፮፣ ፲፬ ።
ስለዚህም ለሕይወታችሁ ለምትበሉት ለምትጠጡት ፳፭
ለሥጋችሁም ለምትለብሱት አትዘኑ፣ ነፍስ ከምግብ
አትበልጥምን? ሥጋስ ከልብስ ይበልጥ የለምን?
ሉቃ ፲፪፣ ፳፪-፴፩ ። ፊል ፬፡ ፮ ። ፩ ጢሞ ፯፣ ፮ ።
ዕብ ፲፫፣ ፭ ። ፩ ጴጥ ፭፣ ፯ ።
የማይዘሩ የማያጭዱ በሪቅ በጎተራ የማይሰበስቡ ፳፮
የሰማይ ወፎችን እዩ ሰማያዊ አባታችሁም ይመግበ
ቸዋል፣ ከእነርሱማ እናንተ እጅግ ትበልጡ የለምን?
ምዕ ፲፡ ፳፱-፴፩ ።
ከእናንት አስበ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር ፳፯
የሚችል ማነው?
ስለ ልብስስ ለምን ታስባላችሁ? የምድረ በዳ አበ ፳፰
በች እንደሚያድጉ እዩ አይደክሙም አይፈትሉም ።

ሰሎሞንስ እንኳ በዚያ ሁሉ ክብሩ ከእነዚያ እንደ ፳፱
አንዱ እንዳልለበሰ እነግራችኋለሁ ። ፩ ነገ ፲፣ ፲-፳ ።
መክ ፪፣ ፬-፲፩ ።
ዛሬ ያለ ነገ ወደ እሳት የሚጣል የምድረ በዳ ሣር ፴
እነሆ እግዚአብሔርም እንደዚህ ያለ ልምላሜ ያለ
ብሰዋል፣ ሃይማኖት ለጐደላችሁ ለናንተማ እንዴት
ከዚህ ይበልጥ አይሰጣችሁ ። መዝ ፺፣ ፮ ።
እንግዲህ ምን እንበላለን፣ ምን እንጠጣለን? ምን ፴፩
እንለብሳለን ብላችሁ አትዘኑ ።
ይህንንስ ሁሉ ከሃይማኖት ውጭ የሆኑ የዓለም አሕ ፴፪
ዛብ ይሹታልና ለእናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን
ሁሉ እንድትሹ ያውቃል ።
እናንተስ አስቀድሞ የእግዚአብሔር ቸርነቱን መን ፴፫
ግሥቱን ሹ ይህስ ሁሉ ይጨመርላችኋል ። ሮሜ
፲፬፣ ፲፮ ። ፩ ነገ ፫፣ ፲፫ ።
ለነገ አትበሉ፣ ነገ ለራሷ ታስባለችና የቀን ድካሟ ፴፬
መከራዋ ይበቃታል ። ዘፀ ፲፮፣ ፲፱ ። ዘፍ ፫፣ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፯፣

<u>ክፍል ፩፣ ስለሚገባ ፍርድ ።</u>

እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ ። ሮሜ ፪፣ ፩ ። ፩ ቆሮ ፩
፬፡ ፭ ። ሉቃ ፮፣ ፴፯ ።
እናንት በፈረዳችሁት ፍርድ ይፈረድባችኋልና፣ በሰ ፪
ፈራችሁት መስፈሪያም ይሰፍሩባችኋልና ። ማር
፬፡ ፳፬ ።
በዐይንህ ያለውን ጥራቢ (ጉድፍ) ሳታይ በወንድ ፫
ምህ ዓይን ያለውን ገለባ ለምን ታያለህ? አታስተ
ውልምን?
ወንድምህን ከፀይንህ ያለውን ገለባ ተወኝ ላውጣ ፬
ልህ እንዴት ትለዋለህ? እነሆ በአንተ ዐይን ጥራጊ
(ጉድፍ) አለ ።

፭ አመደልው አውፅእ ቅድመ ሠርዌ እምውስተ ዐይ
ንከ ወእምዝ ትሬኢ ለአውፅኦ ሐሠር ዘውስተ ዐይነ
እኁከ ፡፡
፮ ኢተሀቡ ቅድሳተ ለከለባት ወኢትደዩ ባሕርየክሙ
ቅድመ አኅርው ከመ ኢይኪድዎ በእገሪሆሙ ወተ
መይጦሙ ይነፅሑክሙ ፡፡
፯ ሰአሉ ወይትወሀበክሙ ኅሡ ወትረክቡ ጐድጕዱ
ወይትረኃወክሙ ፡፡
፰ እስመ ኵሉ ዘሰአለ ይነሥእ ወዘኂ ኀሠሠ ይረክብ
ወለዘኂ ጐድጐደ ይትረኃዎ ፡፡
፱ መኑ እምኔክሙ ብእሲ ዘይስእሎ ወልዱ ኅብስተ
ወእብነ ይሁቦ ፡፡
፲ ወእመኂ ዓሣ ሰአሎ አርዌ ምድርኑ ይሁቦ ፣ ወእመኂ
አንቆቅሐ ሰአሎ አቅራበኑ ይሁቦ ፡፡
፲፩ ወሰበ እንዘ እኩያን አንትሙ ተአምሩ ሠናየ ሀብተ
ውሂበ ለውሉድክሙ እፎ እንከ ፈድፋደ አቡክሙ
ዘበሰማያት ይሁብ ሠናየ ለእለ ይስእልዎ ፡፡
፲፪ ኵሎኬ ዘትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከማሁ
ግበሩ ሎሙ አንትሙኒ እስመ ከማሁ ኦሪትኒ ወነ
ቢያትኒ ፡፡
፲፫ ባኡ እንተ ጸባብ አንቀጽ እስመ ረኃብ አንቀጽ ወስ
ፍሕት ፍኖት እንተ ትወስድ ውስተ ኀጕል ወብዙ
ኃን እሙንቱ እለ ይበውኡ ውስቴታ ፡፡
፲፬ ወጥቀ ጸባብ አንቀጽ ወፅዕቅት ፍኖት እንተ ትወ
ስድ ውስተ ሕይወት ወውኁዳን እሙንቱ እለ ይበ
ውእዋ ፡፡
፲፭ ተዐቀቡኬ እምሐሳውያን ነቢያት እለ ይመጽኡ ኀቤ
ክሙ በአልባሰ አባግዕ ወእንተ ውስጦሙሰ ተኵ
ላት መሰጥ እሙንቱ ፡፡
፲፮ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ይቀስሙሁ እምአሥ
ዋክ አስካለ ወእምአሜከላ በለሰ ፡፡
፲፯ ከማሁኬ ኵሉ ዕፅ ሠናይ ፣ ፍሬ ሠናየ ይፈሪ ወእኩ
ይሰ ዕፅ ፍሬ እኩየ ይፈሪ ፡፡
፲፰ ኢይክል ዕፅ ሠናይ ፍሬ እኩየ ፈርየ ፣ ወኢዕፅ እኩ
ይ ፍሬ ሠናየ ፈርየ ፡፡
፲፱ ወለኵሉ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይገዝምዎ ወው
ስተ እሳት ይወድይዎ ፡፡
፳ ወእምፍሬሆሙ እንከ ተአምርዎሙ ፡፡
፳፩ አኮ ኵሉ ዘይብለኒ እግዚኦ እግዚኦ ዘይበውእ ውስ
ተ መንግሥተ ሰማያት ዘእንበለ ዘይገብር ፈቃዶ
ለአቡየ ዘበሰማያት ፡፡
፳፪ ወብዙኃን ይብሉኒ በይእቲ ዕለት እግዚኦ እግዚኦ

አንተ ግብዝ አስቀድመህ ከአንተ ዐይን ያለውን ፭
(ጉድፍ) አውጣ ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዐይን ያለ
ውን ገለባ ለማውጣት ታያለህ ፡፡
የተቀደሰውን (ቍርባን) ለውሾች አትስጡ ዕንቋች ፮
ሁንም በእሪያዎች ፊት አታኑሩ በእግራቸው እንዳ
ይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሷችሁ ፡፡ ሐጌ
፪ ፣ ፲፪ - ፲፮ ፡፡
ለምኑ ይሰጣችኋል ሹ ታገኛላችሁ ደጅ ምቱ ይከፈ ፯
ትላችኋል ፡፡ ማር ፲፩ ፣ ፳፬ ፡፡ ሉቃ ፲፩ ፣ ፱ - ፲፫ ፡፡
የለመነ ሁሉ ይቀበላልና የሻም ያገኛልና ደጅ ለመ ፰
ታም ይከፈትለታልና ፡፡
ከእናንተ ልጁ ዳቦ ቢለምነው ደንጊያ የሚሰጠው ፱
ማነው ?
ወይስ ዓሣ ቢለምነው እባብ ይሰጠዋልን ? ወይስ ፲
እንቍላል ቢለምነው እንቧይ ይሰጠዋልን ፡፡
እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ በጎ ስጦታ ፲፩
መስጠትን ካወቃችሁ እንግዲህ በሰማይ ያለው አባ
ታችሁማ መልካሙን ነገር ለሚለምኑት ምንኛ አብ
ዝቶ ይሰጣቸው ይሆን ፡፡ ማቴ ፲፭ ፣ ፲፱ ፡፡ ያዕ ፩ ፣ ፲፯ ፡፡
ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናን ፲፪
ተም እንዲሁ አድርጉላቸው ፡፡ ኦሪትም ነቢያትም የሚ
ያዙት እንደዚሁ ነውና ፡፡ ምዕ ፳፪ ፣ ፵ ፡፡ ሮሜ ፲፫ ፣ ፰ ፡፡
በጠባቢቱ በር ግቡ ሰፊ በር ወደ ጥፋት የምትወስድ ፲፫
ሰፊ መንገድ አለችና ወደ እርሷም የሚገቡ ብዙዎች
ናቸው ፡፡ ሉቃ ፩ ፣ ፫ - ፳፬ ፡፡
እጅግ ጠባብ በር አለች ፣ ወደ ሕይወት የምትወስድ ፲፬
መንገድ አለች የሚገቡባትም ጥቂቶች ናቸው ፡፡ ግብ
ሐዋ ፲፬ ፣ ፳፪ ፡፡
የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ከሐሰ ፲፭
ተኞች መምህራን ተጠበቁ ፣ በውስጣቸው ግን ነጣቂ
ዎች ተኵላዎች ናቸው ፡፡ ምዕ ፳፬ ፣ ፬ ፡፡ ፭ ፣ ፳፬ ፡፡
ግብ ሐዋ ፳ ፣ ፳፱ ፡፡
በፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ ከሾህ ወይንን ከዶ ፲፮
ደር በለስን ይለቀሙአልን ፡፡ ገላ ፭ ፣ ፲፱ - ፳፩ ፡፡ ያዕ
፫ ፣ ፲፪ ፡፡
እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያፈራል ፣ ፲፯
መራራ ዛፍም መራራ ፍሬን ያፈራል ፡፡
መልካም ዛፍ መራራ ፍሬን ማፍራት አይችልም ፣ ፲፰
መራራ ዛፍም መልካም ፍሬን ማፍራት አይችልም ፡፡
መልካም ፍሬ የማያፈራውን ዛፍ ሁሉ ይቈርጡታል ፲፱
ወደ እሳትም ይጥሉታል ፡፡ ምዕ ፫ ፣ ፲ ፡፡ ዮሐ ፲፭ ፣ ፪-፮ ፡፡
እንግዲህ በፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ ፡፡ ፳
በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ ከሚያደርግ በቀር ፳፩
አቤቱ አቤቱ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት
የሚገባ አይደለም ፡፡ ሮሜ ፪ ፣ ፲፫ ፡፡ ያዕ ፩ ፣ ፳፪ - ፳፭ ፡፡
በዚች ቀን ብዙዎች አቤቱ አቤቱ በስምህ ትንቢት ፳፪

አኮኑ በስምከ ተነበይነ ወበስምከ አጋንንተ አውፃ
እነ ወበስምከ ኃይላተ ብዙኀ ገበርነ ።
፳፫ ወይእተ ጊዜ እብሎሙ ግሙራ ኢየአምረክሙ ረኀ
ቁ እምኔየ ኵልክሙ እለ ትገብሩ ዐመፃ ።
፳፬ ኵሉኬ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ ወይገብሮ ይመስል
ብእሴ ጠቢበ ዘሐነፀ ቤቶ ዲበ ኰኵሕ ።
፳፭ ዘነሙ ዝናማት ወውኅዙ ወኃይዝት ወነፍሑ ነፋ
ሳት ወገፍዕዎ ለውእቱ ቤት ወኢወድቀ እስመ ዲበ
ኰኵሕ ተሣረረ ።
፳፮ ወኵሉ ዘይሰምዕ ዘንተ ነገርየ ወኢይገብሮ ይመስል
ብእሴ ዐብደ ዘሐነፀ ቤቶ ዲበ ኆፃ ።
፳፯ ዘነሙ ዝናማት ወውኅዙ ወኃይዝት ወነፍሑ ነፋ
ሳት ወገፍዕዎ ለውእቱ ቤት ወወድቀ ወኮነ ድቀቱ
ዐቢየ ።
፳፰ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ነገረ ተደሙ
አሕዛብ ወአንከሩ ምህሮቶ ።
፳፱ እስመ ከመ መኰንን ይሜህሮሙ ወአኮ ከመ ጸሐፍ
ቶሙ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፳፩ ፡ በእንተ ዘለምጽ ።

፩ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ተለውዎ ሰብእ ብዙኃን ።
፪ ወናሁ መጽአ አሐዱ ብእሲ ዘለምጽ ወቀርበ ኀቤሁ
ወሰገደ ሎቱ እንዘ ይብል እግዚኦ እመሰ ፈቀድከ
ትክል አንጽሖትየ ።
፫ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ ወይቤሎ እፈቅድ ንጻሕ ፡
ወነጽሐ እምለምጹ ሶቤሃ ።
፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዑቅ ኢትንግር ወኢለመ
ኑሂ ወባሕቱ ሑር ወአፍትን ርእሰከ ለካህን ወአብእ
መባአከ በእንተ ዘነጻሕከ በከመ አዘዘ ሙሴ ከመ
ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።

ክፍል ፳፪ ፡ በእንተ ወልደ መስፍን ።

፭ ወበዊአ ቅፍርናሆም መጽአ ኀቤሁ መስፍነ ምእት ።
፮ ወይቤሎ ብቍዐኒ እግዚኦ ድውይ ወልድየ ወይሰ
ክብ ውስተ ቤት ወመፃጕዕ ወጥቀ ጽዑር ።
፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ነየ እመጽእ አነ ወእ
ፌውሶ ።
፰ ወአውሥአ ሃቤ ምእት ወይቤሎ እግዚኦ ኢይደል
ወኒ ከመ አንተ ትባእ ታሕተ ጠፈረ ቤትየ ወባሕቱ
አዝዝ በቃልከ ወየሐዩ ወልድየ ።
፱ እስመ አነሂ ብእሲ መኰንን አነ ወብየ ሐራ ዘእኄ

ተናግረን ፡ በስምህ አጋንንትን አውጥተን ፡ በስምህ
ብዙ ተአምራትን አድርገን አልነበረምን ይሉኛል ።
ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፭ - ፳፯ ። ፩ ቆሮ ፲፫ ፡ ፩ - ፪ ።
ያን ጊዜም ፈጽሞ አላውቃችሁም ዐመፅም የምታ ፳፫
ደርጉ ሁላችሁ ከእኔ ራቁ እላችዋለሁ ። ምዕ ፳፭ ፡
፵፩ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፱ ።
ይህን ነገሬን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በጭ ፳፬
ንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል ። ቍ ፳፩ ፡
ዮሐ ፲፫ ፡ ፲፯ ።
ዝናማት ዘነሙ ጐርፎች ጐረፉ ነፋሳትም ነፈሱ ያን ፳፭
ን ቤትም ገፉት ግን አልወደቀም በጭንጫ ላይ ተሠ
ርቷልና ።
ይህን ነገሬን ሰምቶ የማያደርገው ሁሉ ቤቱን በድ ፳፮
ቡሽት ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል ።
ዝናማት ዘነሙ ጐርፎች ጐረፉ ነፋሳትም ነፈሱ ያን ፳፯
ን ቤትም ገፉት ወደቀ ፡ አወዳደቁም ታላቅ ሆነ ።
ሕዝ ፲፫ ፡ ፲ - ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን ነገር በፈጸመ ጊዜ ሕዝቡ ተደ ፳፰
ነቁ ትምህርቱንም አደነቁ ። ማር ፩ ፡ ፳፪ ። ሉቃ
፬ ፡ ፴፪ ።
እንደ ጌትነቱ ያስተምራቸዋልና እንደ ጸሮቻቸውም ፳፱
አይደለምና ። ዮሐ ፯ ፡ ፵፮ ። ኢሳ ፶ ፡ ፬ - ፭ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፳፩ ፡ ስለ ለምጻሙ ሰው ።

ከተራራም ሲወርድ ብዙ ሰዎች ተከተሉት ። ፩
አንድ ለምጻም ሰው መጣና ወደሱ ቀርቦ ሰገደለት ፪
አቤቱ ከወደድክስ እኔን ማንጻት ይቻልሃል እያለ ።
ማር ፩ ፡ ፵ - ፵፬ ። ሉቃ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፬ ።
እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና ፈቅጃለሁ ንጻ አለው ፡ ፫
ያን ጊዜም ከለምጹ ነጻ ።
ጌታ ኢየሱስም ዕወቅ ለማንም ለማን አትንገር ፡ ነገር ፬
ግን ሒድና ራስህን ለካህን አስመርምር ፡ ስለ ነጻህም
ሙሴ እንደ አዘዘ መባህን አቅርብ ፡ ምስክር ሊሆንብ
ቸው አለው ። ምዕ ፱ ፡ ፴ ። ማር ፯ ፡ ፴፯ ። ዘሌ ፲፬ ፡ ፪ ።

ክፍል ፳፪ ፡ ስለ መስፍኑ ልጅ ።

ወደ ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ፭
መጣ ። ሉቃ ፯ ፡ ፩ - ፲ ።
አቤቱ ርዳኝ ልጄ ታሞ ከቤት ተኝቷል በጠና ታ ፮
ሟል እጅግ ተጨንቋል ።
ጌታ ኢየሱስም እሺ እኔ መጥቼ እፈውሰዋለሁ ። ፯
የመቶ አለቃውም መልሶ አቤቱ አንተ ከቤቴ ጣራ ፰
ውስጥ ልትገባ አይገባኝም በቃልህ እዘዝ እንጂ
ልጄ ይድናል አለው ።
እኔም እንኳን መኰንን ሰው ነኝ የማዝዛቸውም ፱

ንን ወእብሎ ለዝ ሑር ወየሐውር ወለካልኡ ነዓ
ወይመጽእ ወለገብርየኒ ግበር ከመዝ ወይገብር ።

፲ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ አንከረ ወተመይጠ ይቤ
ሎሙ ለእለ ይተልውዎ አማን እብለክሙ ኢረከብኩ
ከመዝ ዘየአምን በውስተ ኵሉ እስራኤል ።
፲፩ ወበሕቱ እብለክሙ ብዙኃን ይመጽኡ እምሥራቅ
ወእምዕራብ ወይረፍቁ ውስተ ሕፅነ አብርሃም ይስ
ሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት ።

፲፪ ወለውሉደ መንግሥትሰ ያወፅእዎሙ ውስተ ጸናፌ
ጽልመት ኀበ ሀሎ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።

፲፫ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለውእቱ ሀቤ ምእት ሑር
ኬ ወበከመ ተአመንከ ይኩንከ ወሐይወ ወልዱ
በይእቲ ሰዓት ወገቢኦ መስፍን ውስተ ቤቱ ረከበ
ለቍልዔሁ ሐይዎ ።

<u>ክፍል ፳፫ ፡ በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ።</u>

፲፬ ወበዊኦ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለጴጥሮስ ረከባ ለሐ
ማተ ጴጥሮስ እንዘ ትሰክብ ወትፈፅን ።

፲፭ ወአኀዛ ወገሠሣ እዴሃ ወኃደጋ ፈፀንታ ወተንሥ
አት ወተልእከቶሙ ።

<u>ክፍል ፳፬ ፡ በእንተ እለ ሐይዉ እምብዙኃ ደዌ ።</u>

፲፮ ወምሴተ ከዊኖ አምጽኡ ኀቤሁ ብዙኃነ እለ አጋን
ንት ወአውፅአሙ ለመናፍስት በቃሉ ።

፲፯ ወፈወሰ ኵሎ ድውያነ ከመ ይትፈጸም ቃለ ኢሳይ
ያስ ዘይቤ ውእቱ ነሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማመነ ።

፲፰ ወሰበ ርእየ እግዚእ ኢየሱስ ሰብአ ብዙኃነ ዘተለ
ውዎ አዘዘ ከመ ይሑሩ ማዕዶተ ባሕር ።

<u>ክፍል ፳፭ ፡ በእንተ እለ ተሰእልዎ ይትልውዎ ።</u>

፲፱ ወመጽአ ኀቤሁ አሐዱ ጸሓፊ ወይቤሎ ሊቅ እትሉ
ከኑ ኀበ ሖርከ ።
፳ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለቈናጽልኒ ግበብ በሙ
ወለአዕዋፈ ሰማይኒ ምጽላል በሙ ፡ ለወልደ እጓለ
እመሕያውሰ አልቦቱ ኀበ ያሰምክ ርእሶ ።
፳፩ ወይቤሎ ካልእ እምአርዳኢሁ እግዚኦ አብሐኒ እሑ
ር ወእቅድም ወእቅብሮ ለአቡየ ።
፳፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተሰ ትልወኒ ወኅድ
ጎሙ ለምውታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ ።

ጭፍሮች አሉኝ ፡ ይህንን ሂድ ብለው ይሄዳል ፡ ያኛ
ውንም ና ብለው ይመጣል፡ ባርያዬንም እንዲህ አድ
ርግ ብለው ያደርጋል ።
ጌታ ኢየሱስም ሰምቶ አደነቀ ፡ መለስ ብሎም ለሚከ ፲
ተሉት ከእስራኤል ሁሉ እንዲህ እምነት አላገኘሁም
አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፰ ።
ነገር ግን እነግራችኋለሁ ብዙዎች ከምሥራቅ ከምዕ ፲፩
ራብ ይመጣሉ ፡ በመንግሥተ ሰማያትም በአብርሃም
በይስሐቅ በያዕቆብ አጠገብ ይቀመጣሉ ። ኢሳ ፵፱ ፡
፲፪ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፰ - ፳፱ ።
የመንግሥትን ልጆች ግን ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ፲፪
ወደ አለበት ወደ ጨለማ በታ ይጥሏቸዋል ። ምዕ
፳፪ ፡ ፲፫ ። ፳፬ ፡ ፶፩ ። ፳፭ ፡ ፴ ።
ጌታ ኢየሱስም የመቶ አለቃውን እንግዲህ ሂድ ፲፫
እንደ ሃይማኖትህ ይሁንልህ አለው ፡ ልጁም በዚያች
ሰዓት ዳነ ፡ መስፍኑም ወደ ቤቱ በገባ ጊዜ ልጁ
ድኖ አገኘው ። ማር ፩ ፡ ፳፱ - ፴፬ ። ሉቃ ፬ ፡ ፴፰ - ፵፩ ።

<u>ክፍል ፳፫ ፡ ስለ ጴጥሮስ አማት ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት በገባ ጊዜ የጴጥ ፲፬
ሮስን አማት ሆድ ዝማ ታማ አገኛት ። ማር ፩ ፡
፳፱ - ፴፬ ። ሉቃ ፬ ፡ ፴፰ - ፵፩ ።
እጅዋን ይዞ ዳሰሳት ፡ ሆድ ዝማዋም ተዋት ፡ ተነሥ ፲፭
ታም አገለገለቻቸው ።

<u>ክፍል ፳፬ ፡ ከብዙ ደዌ ስለ ዳኑ ።</u>

ምሽትም በሆነ ጊዜ አጋንንት ያደሩባቸው ብዙዎ ፲፮
ችን አመጡለት ፡ አጋንንትንም ውጡ ብሎ አወጣ
ቸው ።
ኢሳይያስ ደዌያችንን ተቀበለ ፡ ሕማማችንን ተሸከመ ፲፯
ብሎ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፡ ድውያንን
ሁሉ አዳነ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፬ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፳፬ ።
ጌታ ኢየሱስም የተከተሉትን ብዙ ሰዎችን በየ ጊዜ ፲፰
ባሕሩን ተሻግረው እንዲሄዱ አዘዘ ። ማር ፬ ፡ ፴፭ ።

<u>ክፍል ፳፭ ፡ ሊከተሉት ስለ ጠየቁት ሰዎች ።</u>

አንድ ጸሐፊ ወደርሱ መጥቶ ፡ መምህር በሄድክበት ፲፱
ልከተልህን አለው ። ሉቃ ፱ ፡ ፶፯ - ፷ ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ ለቀበሮች ጕድጓድ አላቸው ፡ ለሰ ፳
ማይ ወፎችም መጠለያ አላቸው ፡ ለሰው ልጅ ግን ራ
ሱን የሚያስጠጋበት ጐጆ የለውም ። ፪ ቆሮ ፰ ፡ ፱ ።
ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ ፡ አስቀድሜ ልሂድና አባ ፳፩
ቴን ልቀብር አሰናብተኝ አለው ። ፩ ነገ ፲፱ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም አንተስ ተከተለኝ ሙታንን ተዋ ፳፪
ቸው ሙታኖቻቸውን ይቀብሩ ።

ክፍል ፳፮ ፡ በእንተ ገሥፆቱ ባሕረ ።

፳፫ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ተለውዎ አርዳኢሁ ።
፳፬ ወናሁ ዓቢይ ድልቅልቅ ኮነ በውስተ ባሕር እስከ
ይደፍኖ ለሐመር ማዕበለ ባሕር እምነ ሞገድ ውእ
ቱሰ ይነውም ።
፳፭ ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአንቅሕዎ ወይቤልዎ እግዚኦ
አድኅነነ ከመ ኢንሙት ።
፳፮ ወይቤሎሙ ምንት ያፈርሃክሙ አንትሙ አ ሕፁፃነ
ሃይማኖት ወተንሢኦ ገሠፆሙ ለነፋሳትኒ ወለማዕበለ
ባሕርኒ ወኮነ ዛኅን ዐቢይ ።
፳፯ ወአንከሩ ሰብእ ወይቤሉ መኑ እንጋ ውእቱ ዝንቱ
ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ ።

ክፍል ፳፯ ፡ በእንተ እለ አጋንንት ።

፳፰ ወበጺሖ ማዕዶተ ብሔረ ጌርጌሴኖን ተቀበልዎ ክል
ኤቱ እለ አጋንንት ወፂአሙ እመቃብራት ወእኩያን
ጥቀ እሙንቱ ወኢያበውሁ መኑሂ ይኅልፍ እንተ
ይእቲ ፍኖት ።
፳፱ ወሰበ ርእይዎ ጸርሑ እንዘ ይብሉ ምንት ብነ ምስ
ሌከ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው መጻእ
ከኑ ዝየሂ ትስድደነ ወትሣቅየነ ዘእንበለ ይብጻሕ
ጊዜሁ ።
፴ ወበ ህየ መራዕየ አሕርው ብዙኅ ይትረዐዩ ርኁቀ
እምኔሆሙ ።
፴፩ ወአስተብቍዕዎ እሙንቱ አጋንንት ወይቤልዎ እመ
ሰ ታወፅአነ ፈንወነ ከመ ንባእ ዲበ መራዕየ አሕ
ርው ወይቤሎሙ ሑሩ ።
፴፪ ወወፂአሙ ሐሩ ወቦኡ ውስተ አሕርው ወዐብዱ
ኵሎሙ መራዕየ አሕርው ወጸድፉ ውስተ ባሕር
ወሞቱ ውስተ ማይ ።
፴፫ ወጐዩ ኖሎት ወአተዉ ሀገረ ወዜነዉ ለሰብእ ኵሎ
ዘኮነ ።
፴፬ ወናሁ ወፅኡ ኵሉ እለ ውስተ ሀገር ይትቀበልዎ
ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰበ ርእይዎ አስተብቍዕዎ ይኅ
ልፍ እምደወሎሙ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳፰ ፡ በእንተ መፃጕዕ ።

፩ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ዐደወ ወበጽሐ ሀገሮ ።

፪ ወአምጽኡ ኀቤሁ ድውየ መፃጕዐ እንዘ ይጸውርዎ
በዐራት ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቶሙ ይቤ
ሎ ለውእቱ መፃጕዕ ተአመን ወልድየ ተኅድገ ለከ
ኀጢአትከ ።

ክፍል ፳፮ ፡ ባሕርን ስለ መገሠጹ ።

ወደ መርከብ በወጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት። ፳፫
እነሆ የባሕሩ ማዕበል ታንኳውን እስኪደፍነው ድረ ፳፬
ስ በባሕሩ ውስጥ ታላቅ ንውጽውጽታ ሆነ ፡ እርሱ
ግን ተኝቶ ነበር ። ማር ፬ ፡ ፴፰ ። ዮና ፩ ፡ ፬ ።
ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ቀሰቀሱትና አቤቱ እንዳ ፳፭
ንሞት አድነን አሉት ። ምዕ ፲፬ ፡ ፴ ።
እናንት ሃይማኖተ ጐደሎች ምን ያስፈራችኋል አላ ፳፮
ቸውና ተነሥቶ ነፋሳትን የባሕሩ ማዕበልንም ገሠፃ
ቸው ፍጹም ፀጥታም ሆነ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፰ ።
ሰዎችም ባሕርና ነፋሳት የሚታዘዙለት ይህ ማነው? ፳፯
እንጃ እያሉ አደነቁ። መዝ ፰፭ ፡ ፰። ፻፮ ፡ ፳፭ - ፳፰።
ምዕ ፲፬ ፡ ፴ - ፴፬ ።

ክፍል ፳፯ ፡ አጋንንት ስለ አደሩባቸው ።

ወደ ጌርጌሴኖን አገር መሻገርያ በደረሰ ጊዜም አጋ ፳፰
ንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥ
ተው ተገናኙት ፡ እነሱም እጅግ ክፉዎች ነበሩ ማንም
ማን በዚያች መንገድ እንዲያልፍ አያሰናብቱም ነበ
ር ። ማር ፭ ፡ ፩ - ፲፯ ።
በዩትም ጊዜ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ፳፱
ሆይ ካንተ ጋር ምን አለን? ከዚህ ደግሞ ልታስወ
ጣን ፡ ጊዜውስ ሳይደርስ ልታሰቀየን መጣህን እያሉ
ጮሁ ። ሉቃ ፬ ፡ ፵፩ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ።
ከዚያም የእሪያ መንጋዎች ከነርሱ ርቀው ተሰማር ፴
ተው ነበሩ ። ዘሌ ፲፩ ፡ ፯ ።
እነዚያ አጋንንትም ካወጣኸንስ በእሪያዎች መንጋ ፴፩
ላይ እንድናድር አሰናብተን ብለው ማለዱትና ሂዱ
አላቸው ። ማር ፭ ፡ ፱ - ፲ ።
በወጡ ጊዜም ሄደው በእሪያዎች ላይ አደሩ የእሪያ ፴፪
ዎችም መንጋዎች በሙሉ ዐበዱ ሮጠውም ከባሕር
ውስጥ ወደቁ በውሃው ውስጥም ሞቱ ።
እረኞችም ሸሹ ወደ አገርም ገብተው የሆነውን ሁ ፴፫
ሉ ለሰው አወሩ ።
እነሆ በሀገርም ያሉት ሁሉ ጌታ ኢየሱስን ሊቀበ ፴፬
ሉት ወጡ ባዩትም ጊዜ ከሀገራቸው እንዲነሣ ለመ
ኑት ። ኢዮ ፳፩ ፡ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፴፱ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳፰ ፡ ስለ መፃጕዕ ።

በመርከብም ሆኖ ባሕሩን ተሻግሮ ወደ አገሩ ደረሰ። ፩
ማቴ ፬ ፡ ፲፫ ። ማር ፪ ፡ ፩ - ፲፩ ። ሉቃ ፭ ፡ ፲፯ - ፳፯ ።
ደዌ የጸናበት በሽተኛንም በአልጋ ተሸክመው አመ ፪
ጡለት ፡ ጌታ ኢየሱስም ሃይማኖታቸውን አይቶ
ድውዩን ልጄ እመን ኃጢአትህ ተሠረየልህ አለው።
ግብ ሐዋ ፱ ፡ ፴፫ ። ሉቃ ፰ ፡ ፬ ።

፫ ወሰሚያሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ይቤሉ በበይናቲ
ሆሙ ዝንቱሰ ይጸርፍ ።
፬ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናሆሙ ይቤሎሙ
ለምንትኑ ትሔልዩ እኩየ በአልባቢክሙ ።

፭ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኀድገ ለከ ኃጢአትከ ወእ
ምብሂለ ተንሥእ ወንሣእ ዐራተከ ወሑር ቤተከ ።
፮ ከመ ታእምሩ ከመ ብውህ ሎቱ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ይኅድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር ወእምዝ ይ
ቤሎ ለውእቱ መፃጉዕ ተንሥእ ወፁር ዐራተከ
ወእቱ ቤተከ ።
፯ ወተንሢኦ ነሥአ ዐራቶ ወሖረ ቤቶ ።
፰ ወርእዮሙ ሕዝብ አንከሩ ወአእኰትዎ ለእግዚአብ
ሔር ዘወሀበ ዘከመዝ ሥልጣነ ለሰብእ ።

ክፍል ፳፱ ፡ ዘከመ ተጸውዐ ማቴዎስ ።

፱ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ረከበ ብእሴ ዘስ
ሙ ማቴዎስ እንዘ ይነብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎ
ትልወኒ ወተንሢኦ ተለዎ ።

፲ ወእንዘ ይረፍቅ ውስተ ቤተ ስምዖን ናሁ መጽኡ
ብዙኃን መጸብሐን ወኃጥኣን ወረፈቁ ምስለ እግ
ዚእ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ ።
፲፩ ወርእዮሙ ፈሪሳውያን ይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለም
ንት ይበልዕ ሊቅክሙ ምስለ መጸብሐን ወኃጥኣን ።

፲፪ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎሙ ሕሙማን ይፈ
ቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን ።
፲፫ ሑሩ ወእእምሩ ምንት ውእቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበ
ድር እመሥዋዕት እስመ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድ
ቃነ አላ ኃጥአነ ለንስሓ ።

ክፍል ፴ ፡ በእንተ ጥንተ ጾም ዘክርስቲያን ።

፲፬ ወእምዝ መጽኡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ወይቤ
ልዎ ንሕነ ወፈሪሳውያን ንጼውም ብዙኀ ወአርዳኢ
ከሰ በእፎ ኢይጸውሙ ።

፲፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቀ ለመር
ዓዊ ጸዊመ ወላህዎ አምጣነ ሀሎ መርዓዊ ምስሌሆሙ
ወበሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመር
ዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጸውሙ ።
፲፮ ወአልቦ ዘይጠቀብ ግምደ ድርግሐ ውስተ ስጠተ ል
ብስ ብሉይ እስመ ይትማላእ ሕያዎ ለልብስ ወያዐ
ብዮ ለስጠቱ ።
፲፯ ወኢይወድዩ ወይነ ሐዲሰ ውስተ ዝቅ ብሉይ ወእ
መ አኮሰ ዝቁ ይነቅዕ ወወይኑኒ ይትከዐው ወዝቁኒ

ጻፎችና ፈሪሳውያንም ሰምተው ይህስ ይሳደባል አ ፫
ሉ ። ማር ፪ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ በልባችሁ ለምን ፬
ክፉ ነገርን ታስባላችሁ ? አላቸው ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳ ።
ዮሐ ፪ ፡ ፳፭ ።
ኃጢአትህ ተሠረየልህ ከማለትና ተነሥተህ አልጋ ፭
ህን ተሸክመህ ሂድ ከማለት የቱ ይቀላል ።
የሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ሊያስተሠርይ ፮
ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ፡ ከዚህ በኋላ ያን
በሽተኛ ተነሥህ አልጋህን ተሸክምና ወደ ቤትህ
ግባ አለው ።
ተነሥቶም አልጋውን ተሸክሞ ወደ ቤቱ ሄደ ። ፯
ሕዝቡም አይተው አደነቁ ፡ እንዲህ ያለውን ሥል ፰
ጣን ለሰው የሰጠ እግዚአብሔርን አመሰገኑት ።

ክፍል ፳፱ ፡ ማቴዎስ እንደ ተጠራ ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ አልፍ ብሎ ስሙ ማቴዎስ ፱
የተባለ ሰው በግብር መቀበያው ተቀምጦ አገኘውና
ተከተለኝ አለው ፡ ተነሥቶም ተከተለው ። ማር ፪ ፡
፲፫ - ፲፯ ። ሉቃ ፭ ፡ ፳፯ - ፴፪ ።
በስምዖን ቤትም ተቀምጦ ሳለ ፡ ብዙ ኃጢአተኞችና ፲
ቀራጮች መጥተው ከጌታ ኢየሱስና ከደቀ መዛሙ
ርቱ ጋር ተቀመጡ ።
ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን መምህራ ፲፩
ችሁ ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር ለምን ይበ
ላል አሏቸው ። ሉቃ ፲፭ ፡ ፪ ። ፩ ቆሮ ፭ ፡ ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ሰምቶ በሽተኞች ባለመድኃኒቱን ፲፪
ይሹታል ፡ ጤነኞች ግን አይሹትም ።
ሂዱ ከመሥዋዕት ይልቅ ምጽዋትን እመርጣለሁ ያለ ፲፫
ው ምንድር ነው ? ዕወቁ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን
ወደ ንስሓ ልጠራ አልመጣሁምና ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፡
፳፪ ። ሆሴ ፮ ፡ ፯ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፩ ።

ክፍል ፴ ፡ ስለ ክርስቲያን ጾም አጀማመር ።

ከዚህ በኋላ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደርሱ መጥ ፲፬
ተው እኛና ፈሪሳውያን እጅግ እንጾማለን ፡ ደቀ መዛ
ሙርትህስ ለምን አይጾሙም አሉት ። ማር ፪ ፡
፲፰ - ፳፪ ። ሉቃ ፭ ፡ ፴፫ - ፴፰ ። ፲፰ - ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከነ ፲፭
ርሱ ጋር ሳለ ሊጾሙ ሊያዝኑ አይችሉም ፡ ነገር ግን
ሙሽራውን ከነርሱ ለይተው የሚወስዱበት ቀን
ይመጣል ፡ ያን ጊዜ ይጾማሉ አላቸው ። ዮሐ ፫ ፡ ፳፱ ።
የአዲስ ልብስ ቍራጭ በአሮጌ ልብስ ቀዳዳ ላይ የሚ ፲፮
ጥፍ የለም ፡ የልብሱን ደኅነኛውን ይዞት ይሄዳልና
ቀዳዳውንም ያሰፋዋልና ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፯ ።
በአሮጌ ረዋት አዲስ የወይን ጠጅ አይጨምሩም ፲፯
ቢጨምሩ ግን ረዋቱ ይቀደዳል ወይኑም ይፈስሳል

ይትኀጐል ፤ ወባሕቱ ለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ዝቅ
ሐዲስ ይወድይዎ ወይትዐቀቡ ክልኤሆሙ በበይናቲ
ሆሙ ኅቡረ ።

ክፍል ፴፩፡ በእንተ ወለተ መጋቤ ምኵራብ ።

፲፰ ወእንዘ ዘንተ ይነግሮሙ ናሁ መጽአ አሐዱ መኰንን
ወሰገደ ሎቱ እንዘ ይብል ወለትየ ይእዜ ሞተት ወ
ባሕቱ ነዐ አንብር እዴከ ላዕሌሃ ወተሐዩ ።

፲፱ ወተንሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወሖረ ወተለውዎ ብዙ
ኃን ሰብእ ወአርዳኢሁ ምስሌሁ ።

ክፍል ፴፪፡ በእንተ እንተ ደም ይውኅዛ ።

፳ ወናሁ ብእሲት እንተ ደም ይውኅዛ እም፲ቱ ወ፪ቱ
ክረምት መጽአት ወቆመት እንተ ድኅሬሁ ።
፳፩ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንዘ ትብል በልባ እምከመ
ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ ።
፳፪ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ወርእያ ወይቤላ ተአ
መኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕየወተኪ ፤ ወሐይወት
ሶቤሃ ይእቲ ብእሲት ።
፳፫ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለውእቱ መኰንን
ርእየ መብክያነ ሰብአ እንዘ ይትሀወኩ ወያስቆቅዉ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ተገኀሡ እስመ አኮ ዘሞተት ሕፃን አላ
ትነውም ፡ ወሰሐቅዎ ።

፳፭ ወእምዘ ወፅኡ ሰብእ ቦአ ወአኀዘ እዴሃ ወተንሥ
አት ሕፃን ።
፳፮ ወወጽአ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ኵሉ በሐውርት ።

ክፍል ፴፫፡ በእንተ ፪ቱ ዕውራን ።

፳፯ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ተለውዎ ክልኤቱ
ዕውራን እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ ተሣሃለነ ወልደ
ዳዊት ።
፳፰ ወበዊኦ ቤተ መጽኡ ኀቤሁ እሙንቱ ዕውራን ወይ
ቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ተአምኑሁ ከመ እክል ዘን
ተ ገቢረ ፡ ወይቤልዎ እወ እግዚኦ ።
፳፱ ወገሠሦሙ አዕይንቲሆሙ እንዘ ይብል በከመ ሃይ
ማኖትክሙ ይኩንክሙ ።
፴ ወሶቤሃ ተከሥታ አዕይንቲሆሙ ፡ ወገሠፆሙ እግዚእ
ኢየሱስ ወይቤሎሙ ዑቁ ኢትንግሩ ወኢለመኑሂ ።

፴፩ ወወፂኦሙ ነገሩ ለኵሉ በሐውርት ።

ክፍል ፴፬፡ በእንተ ጽሙም ዘጋኔን ።

፴፪ ወእምዘ ወጽኡ እሙንቱ አምጽኡ ኀቤሁ ብእሴ
ዘጋኔን ጽሙመ ወበሀመ ።
፴፫ ወወፂአ ጋኔኑ ነበበ ውእቱ በሃም ወሰምዐ ውእቱ

ረዋቱም ይበላሻል ፡ ነገር ግን አዲሱን ወይን በአ
ዲስ ረዋት ይሾሙታል ፡ ሁለቱም እርስ በርሳቸው
ይጠባበቃሉ ።

ክፍል ፴፩፡ ስለ ምኵራቡ ሹም ልጅ ።

ይህን ሲነግራቸው እነሆ አንድ መኰንን መጥቶ ልጄ ፲፰
አሁን ሞተች ፡ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባትና
ትድናለች እያለ ሰገደለት ። ማር ፭ ፡ ፳፪ - ፴፫ ። ሉቃ
፰ ፡ ፵፩ - ፶፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ተነሥቶ ሄደ ፡ ብዙ ሰዎችም ተከተ ፲፱
ሉት ደቀ መዛሙርቱም አብረውት ነበሩ ።

ክፍል ፴፪ ፡ ደም ስለሚፈሳት ።

እነሆ ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም ይፈሳት ፳
የነበረች ሴት ከወደኋላው መጥታ ቆመች ።
በልቧም የልብሱን ዘርፍ የዳሰስኩ እንደሆነ ፡ እድና ፳፩
ለሁ ብላ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች ። ምዕ ፲፬ ፡ ፴፮ ።
ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ አያትና ልጄ እመኚ ሃይ ፳፪
ማኖትሽ አዳነችሽ አላት ፡ በዚያን ጊዜም ያቺ ሴት
ዳነች ።
ጌታ ኢየሱስም ወደዚያ መኰንን ቤት በደረሰ ጊዜ ፳፫
የሚያለቅሱትን ሰዎች ፡ ሲያለቅሱ ሲፍጃጁ አየ ።
ፈቀቅ በሉ ሕፃኒቱ ተኝታለች እንጂ ፡ የሞተች አይ ፳፬
ደለችምና አላቸው ፡ እነሱም ሳቁበት ። ዮሐ ፲፩ ፡
፲፱ - ፳፭ ።
ሰዎቹም ከወጡ በኋላ ገብቶ እጅዋን ያዛትና ብላቴ ፳፭
ናዪቱም ተነሣች ።
የተአምራቱም ዜና በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ። ፳፮

ክፍል ፴፫ ፡ ስለ ሁለቱ ዕውራን ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ በአለፈ ጊዜ እየጮሁ የዳዊት ፳፯
ልጅ ራራልን እያሉ ሁለት ዕውራን ተከተሉት ።

ወደ ቤትም በገባ ጊዜ እነዚያ ዕውራን ወደርሱ መ ፳፰
ጡ ፡ ጌታ ኢየሱስም ይህን ማድረግ እንዲቻለኝ
ታምናላችሁን አላቸው ፡ አቤቱ አዎን አሉት ።
እንደ ሃይማኖታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዐይናቸውን ፳፱
ዳሰሳቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፲፪ ።
ያን ጊዜ ዐይኖቻቸው ዳኑ ፡ ጌታ ኢየሱስም ለማንም ፴
ለማን እንዳትናገሩ ዕወቁ ብሎ መከራቸው ። ምዕ
፰ ፡ ፬ ።
እነሱ ግን ወጥተው ለሰው ሁሉ ተናገሩ ። ፴፩

ክፍል ፴፬ ፡ ጋኔን ስለ ያዘው ደንቆሮ ።

እነዚያም ከወጡ በኋላ ጋኔን ያደረበት ዲዳ ደንቆሮ ፴፪
አመጡለት ።
ያደረበትም ጋኔን በወጣ ጊዜ ዲዳ የነበረው ተናገረ ፴፫

ጽሙም ወአንከሩ ሰብእ እንዘ ይብሉ ግሙራ ኢያ
ስተርአየ ዘከመዝ በውስተ እስራኤል ።
፴፬ ወፈሪሳውያንሰ ይቤሉ በመልአክሙ ለአጋንንት
ያወጽኦሙ ለአጋንንት ።

ክፍል ፴፭ ፣ ዘከመ አንሶሰወ ውስተ ገሊላ ።

፴፭ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ኵሉ አህጉር
ወበሐውርት እንዘ ይሜህር በምኵራብቲሆሙ ወይ
ሰብክ ወንጌለ መንግሥት ወይፌውስ ኵሎ ድውያነ
ወኵሎ ሕሙማነ ዘውስተ ሕዝብ ።
፴፮ ወርእዮ ብዙኃነ ሰብአ አምሐርዎ ወተሠሃሎሙ እስ
መ ስሩሐን እሙንቱ ወግዱፋን ከመ ዐባግዕ ዘአ
ልቦ ኖላዊ ።
፴፯ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ማእረሩሰ ብዙኅ ወገባሩ
ኅዳጥ ።

፴፰ ሰአልዎ እንከ ለበዓለ ማእረር ከመ ይፈኑ ገባረ
ለማእረሩ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

ክፍል ፴፮ ፣ በእንተ ዘከመ አዘዞሙ ለሐዋርያት ።

፩ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ወወሀበ
ሙ ሥልጣነ ዲበ መናፍስት ርኩሳን ከመ ያውፅእ
ዎሙ ወይፈውሱ ኵሎ ድውያነ ወሕሙማነ ።

፪ ወለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ከመዝ አስማቲ
ሆሙ ቀዳሚ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ ወእንድርያስ
እኁሁ ።
፫ ወያዕቆብ ወልደ ዘብዴዎስ ወዮሐንስ እኁሁ ፊልጶስ
ወበርተሎሜዎስ ቶማስ ወማቴዎስ መጸብሐዊ ወያዕቆ
ብ ወልደ እልፍዮስ ወልብድዮስ ዘተሰምየ ታዴዎስ ።
፬ ወስምዖን ቀነናዊ ወይሁዳ አስቆሮታዊ ዘአግብኦ ።

፭ እሉንተ ዐሠርተ ወክልኤተ ፈነዎሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወአዘዞሙ እንዘ ይብል ውስተ ፍኖተ አሕዛብ
ኢትሑሩ ፤ ወውስተ ሀገረ ሳምር ኢትባኡ ።
፮ ወሑሩ ብሕቱ ኀበ አባግዕ ዘተኀጕላ እምቤተ እስ
ራኤል ።
፯ ወሐዊረክሙ ስብኩ እንዘ ትብሉ ቀርበት መንግ
ሥተ ሰማያት ።
፰ ድውያነ ፈውሱ ሙታነ አንሥኡ እለ ለምጽ አንጽሑ
አጋንንተ አውፅኡ ፡ በከንቱ ዘነሣእክሙ በከንቱ
ሀቡ ፡ በጸጋ ዘነሣእክሙ በጸጋ ሀቡ ።

፱ ኢታጥርዩ ለክሙ ወርቀ ወብሩረ ወኢጸሪቀ ውስተ
ቅናውቲክሙ ።
፲ ወኢጽፍነተ ለፍኖት ወኢክልኤ ክዳናተ ወኢአሣ

ደንቆሮ የነበረው ሰማ፡ ሰዎችም ከእስራኤል ውስጥ
እንዲህ ያለ ከቶ ኦልታየም እያሉ አደነቁ ።
ፈሪሳውያን ግን በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወ ፴፬
ጣል አሉ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳፬ ።

ክፍል ፴፭ ፡ በገሊላ እንደ ተመላለሰ ።

ጌታ ኢየሱስም በምኵራብቸው እያስተማረ መንግ ፴፭
ሥቱን የምትናገር ወንጌልን እየሰበከ በሕዝቡ መካ
ከል ያሉትን ሕሙማን ድውያን እየፈወሰ በየሀገሩ
በየመንደሩ ሁሉ ተመላለሰ። ምዕ ፬ ፡ ፳፫ ። ማር ፮ ፡ ፮ ።
ብዙ ሰዎችም አይቶ አሳዘኑት ፡ ራራላቸው ፡ ደክመው ፴፮
ነበሩና ጠባቂ እንደሌላቸው በጎችም ተበትነው ነበ
ርና ። ምዕ ፲፬ ፡ ፬ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፭ ።
ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ አላቸው ፤ መከሩ ብዙ ፴፯
ነው ሠራተኛው ግን ጥቂት ነው ። ሉቃ ፲ ፡ ፪ ።
ዮሐ ፬ ፡ ፴፭ - ፴፯ ።
እንግዲህ የመከሩን ባለቤት ለምኑት ለመከሩ ሠራ ፴፰
ተኛ ይጨምር ዘንድ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

ክፍል ፴፮ ፡ ሐዋርያትን ስለ አዘዛቸው ።

ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ በርኩሳን ፩
መናፍስት ላይ ሥልጣን ሰጣቸው ፡ ያስወጧቸው
ዘንድ ድውያኑን ሕሙማኑን ይፈውሱ ዘንድ ። ማር
፮ ፡ ፫ - ፲፫ ። ሉቃ ፱ ፡ ፩ - ፭ ።
የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስማቸው እንዲህ ነው ፡ ፪
መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንና ወንድሙ
እንድርያስ። ማር ፫ ፡ ፲፬። ሉቃ ፮ ፡ ፲፬። ዮሐ ፩ ፡ ፵፪።
የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ ፡ ፊል ፫
ጶስ ፡ በርተሎሜዎስ፡ ቶማስ ፡ ቀራጩ ማቴዎስ ፡ የእል
ፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ታዴዎስ የተባለ ልብድዮስ ።
የቃና ሰው ስምዖን ፡ ያስያዘው የአስቆሮቱ ሰው ፬
ይሁዳ ።
ጌታ ኢየሱስ እነዚህን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ፭
ላካቸው ፡ እንዲህ ብሎም አዘዛቸው ፡ በአሕዛብ መን
ገድ አትሂዱ ፡ ወደ ሳምር አገርም አትግቡ ።
ከእስራኤል ወገን ወደ ጠፉ በጎች ሂዱ እንጂ ። ምዕ ፮
፲፭ ፡ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፵፮ ።
ሂዳችሁም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች እያላችሁ ፯
አስተምሩ ። ምዕ ፬ ፡ ፲፯ ።
ድውያኑን ፈውሱ ፡ ሙታኑን አንሡ ፡ ለምፃሞችን ፰
አንጹ ፡ አጋንንትን አውጡ ፡ ያለ ዋጋ የተቀበላችሁ
ትን ያለ ዋጋ ስጡ ፡ በልግስና የተቀበላችሁትንም
በልግስና ስጡ ። ግብ ሐዋ ፰ ፡ ፲፰ ።
በመቀነታችሁም ወርቅ ብር መሐልቅም አትያዙ ። ፱

ለመንገድም ከረጢት ሁለት ልብስ ጫማ በትር አት ፲

እነ ወኢ.በትረ እስመ ይደልዎ ዐስቡ ለዘይትቀነይ ።
፲፩ ወውስተ ሀገር እንተ ቦእክሙ ወእመኒ አብያት ተሰ
አሉ ወበሉ ለመኑ ይደልዎ ሰላም በውስቴታ ወህየ
ኅድሩ እስከ አመ ትወፅኡ ።
፲፪ ወበዊአክሙ ውስተ ቤት ተአምኅዎሙ ።
፲፫ ወለእመ ይደልዎ ለውእቱ ቤት ይኅድር ሰላምክሙ
ላዕሌሁ ወእመሰ ኢይደልዎ ይግባእ ሰላምክሙ ላዕ
ሌክሙ ።
፲፬ ወለዘሰ ኢተወክፈክሙ ወኢሰምዐክሙ ነገረክሙ
ወፂአክሙ እምውእቱ ቤት ወእምይእቲ ሀገር ንግፉ
ጸበለ እገሪክሙ ።
፲፭ አማን እብለክሙ ከመ ይረክባ ሳሕተ ምድረ ሰዶም
ወገሞራ አመ ዕለተ ደይን ፈድፋደ እምይእቲ ሀገር ።
፲፮ ወናሁ አነ እፌንወክሙ ከመ አባግዕ ማእከለ ተዠ
ላት፡ ኩኑ እንከ ጠቢባነ ከመ አርዌ ምድር ወየዋሃነ
ከመ ርግብ ።
፲፯ ወተሀቀቡ እምሰብእ እኩያን እስመ ያገብኡክሙ
ውስተ አዕዋዳት ወይቀሥፉክሙ በምኵራባቲሆሙ ።
፲፰ ወያገብኡክሙ ኀበ መሳፍንት ወነገሥት በእንቲአየ
ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ወላዕለ አሕዛብ ።
፲፱ ወሰበ ያገብኡክሙ ኢተሐልዩ እፎ ምንተ ትትናገሩ
እስመ ይትወሀበክሙ በይእቲ ሰዓት ዘትትናገሩ ።
፳ እስመ ኢክንክሙ አንትሙ ዘትትናገሩ አላ መንፈሱ
ለአቡክሙ ሰማያዊ ውእቱ ይትናገር በላዕሌክሙ ።
፳፩ ወያገብእ እኁ እኅዋሁ ለሞት፡ ወአብኒ ውሉዶ ወይ
ትነሥኡ ውሉድ ላዕለ አዝማዲሆሙ ወይቀትል
ዎሙ ።
፳፪ ወትከውኑ ጽሉአነ በኀበ ኵሉ ሰብእ በእንተ ስምየ
ወዘአዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን ።
፳፫ ወሰበ ይሰድዱክሙ እምዛቲ ሀገር ጕዩ ውስተ ካል
እታ አማን እብለክሙ ኢይትፌጸማ አህጉረ እስራ
ኤል እስከ ሶበ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፳፬ ወአልቦ ረድእ ዘየዐቢ እምሊቁ፤ ወኢገብር ዘየዐቢ
እምእግዚኡ ።
፳፭ መጠኑ ለረድእ እምከመ ኮነ ከመ ሊቁ ወለገብርኒ
ከመ እግዚኡ ወለእመ ከነ ለበዐለ ቤት ይቤልዎ

ያዙ፡ ለሠራተኛ ዋጋው ይገባዋልና። ፩ጢሞ ፭፡ ፲፰።
በምትገቡባትም በማንኛዪቱ ከተማ ወይም መንደር ፲፩
ሰላም ለማን ይገባዋል ብላችሁ ጠይቁ፡ እስክትወ
ጡም ድረስ ከዚያ ተቀመጡ። ግብ ሐዋ ፲፫፡ ፵፯።
ወደ ቤትም በገባችሁ ጊዜ ሰላምታን ስጧቸው። ፲፪
ሉቃ ፲፡ ፭-፯።
ለዚያ ቤት የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይደርበት ፲፫
የማይገባው ቢሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመ
ለስ። ኢሳ ፶፪፡ ፯።
ላልተቀበላችሁና ነገራችሁን ላልሰማ ግን ከዚያ ቤት ፲፬
ከዚያች አገር ወጥታችሁ የእግራችሁን ትቢያ አራ
ግፉ። ሉቃ ፲፡ ፲፬። ግብ ሐዋ ፲፫፡ ፶፩።
ከዚያች ሀገር ይልቅ የሰዶምና የገሞራ ምድር ዕረ ፲፭
ፍት እንደሚያገኙ በእውነት እላችኋለሁ። ሉቃ ፳፡
፵፯። ሕዝ ፲፯ ፵፰-፶፫።
እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኵላ መከከል እልካችኋ ፲፮
ለሁ፡ እንግዲህ እንደ እባብ ብልሆች፡ እንደ ርግ
ብም የዋሆች ሁኑ። ሉቃ ፲፡ ፫። ሮሜ ፲፯፡ ፲፱።
ኤፌ ፭፡ ፲፭።
ከከፉዎች ሰዎች ተጠበቁ፡ ወደ አደባባዮች ይወስ ፲፯
ዷችኋልና በምኵራባቸውም ይገርፏችኋልና። ምዕ
፳፬፡ ፱። ማር ፲፫፡ ፱-፲፫። ሉቃ ፳፩፡ ፲፪-፲፯።
ስለ እኔ ከሰው ወደ ነገሥታት ወደ መሳፍንት ይወ ፲፰
ስዷችኋል፡ በነርሱና በአሕዛብ ላይ ምስክር ይሆን
ባቸው ዘንድ። ምዕ ፳፬፡ ፲፬። ግብ ሐዋ ፳፭፡ ፳፫።
፳፯፡ ፳፬።
ከሰው በወሰዱአችሁ ጊዜ እንዴት ምን እንደምትና ፲፱
ገሩ አታስቡ፡ የምትመልሱት በዚያን ጊዜ ይሰጣች
ኋልና። ሉቃ ፳፡ ፲፪-፲፩።
የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና የሰማያዊ አባታ ፳
ችሁ መንፈስ እርሱ በእናንተ ላይ አድሮ ይናገራል
እንጂ። ፩ ቆሮ ፪፡ ፬።
ወንድም፡ ወንድሙን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፡ አባ ፳፩
ትም ልጁን አሳልፎ ይሰጣል፡ ልጆችም በወላጆቻ
ቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሏቸዋልም። ቀኑ ፴፭።
ስለ ስሜ በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ ፳፪
ነገር ግን ትዕግሥቱን ያዘወተረ እሱ ይድናል። ምዕ
፳፬፡ ፲፫።
ከዚያች ሀገር ቢአሳድዱአችሁ ወደ ሌላዪቱ ሽሹ፡ ፳፫
እውነት እላችኋለሁ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ
የእስራኤል አገሮች አይፈጸሙም። ምዕ ፲፯፡ ፳፰።
ግብ ሐዋ ፲፬፡ ፳-፳፩።
ከመምህሩ የሚበልጥ ደቀ መዝሙር ከጌታው የሚ ፳፬
በልጥ አገልጋይ የለም። ሉቃ ፯፡ ፵። ዮሐ ፲፫፡
፲፯። ፲፭፡ ፳።
የደቀ መዝሙር መጠኑ እንደ መምህሩ፡ የአገልጋይም ፳፭
መጠኑ እንደ ጌታው ከሆነ፡ በለቤቱን አጋንንትን

በብዔል ዜቡል ያወፅእሙ ለአጋንንት እፎ ፈድፋደ
ለሰብአ ቤቱ ።

፳፮ ኢትፍርህዎሙኬ እንከ እስመ አልቦ ክዱን ዘኢይ
ትከሠት ወአልቦ ኅቡእ ዘኢይትዐወቅ ።
፳፯ ዘነገርኩክሙ በጽልመት ንግርዎ በብርሃን ፡ ወዘኒ
አልኆሰስኩ ውስተ ዕዝንክሙ ስብክዎ በዲበ
አንሕስት ።
፳፰ ኢትፍርህዎሙ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍስ
ክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ ። ወበሕቱ ፍርህዎ ለዘበ
ሥልጣን እምድኅረ ቀተለ ወይክል ነፍሰ ወሥጋ
ኅቡረ አሕጕሎ በውስተ ገሃነም ።
፳፱ አኮኑ ክልኤቲ አዕዋፍ ይሠየጣ በክልኤ ጸሪቀ አሰ
ርዮን ወአሐቲ እምኔሆን ኢትወድቅ ውስተ ምድር
ዘእንበለ ያእምር አቡክሙ ሰማያዊ ።
፴ ወለክሙሰ ሥእርተ ርእስክሙኒ ኍሉ ኍሉቅ ው
እቱ ።
፴፩ ኢትፍርሁኬ እስመ እምብዙኃ አዕዋፍ ትኄይሱ
አንትሙ ።
፴፪ ኵሉ ዘየአምን ብየ በቅድመ ሰብእ አነሂ አአምኖ
በቅድመ አቡየ ዘበሰማያት ።

፴፫ ወለዘሰ ክሕደኒ በቅድመ ሰብእ አነሂ እክሕዶ በቅ
ድመ አቡየ ዘበሰማያት ።
፴፬ ኢይምሰልክሙ ዘአምጻእኩ ሰላመ ለምድር አላ
መጥበሕተ ።
፴፭ ወመጻእኩሰ እፍልጥ ብእሴ እምአቡሁ ወወለተኒ
እምእማ ወመርዓተኒ እምሐማታ ።
፴፮ ወሰብአ ቤቱ ይፃረሮ ለሰብእ ።
፴፯ ዘያፈቅር አቡሁ ወእሞ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ ወኢ
ይክል ይጸመደኒ ወዘያፈቅር ወልዶ ወወለቶ እም
ኔየ ኢይደሉ ሊተ ወኢይክል ይጸመደኒ ።

፴፰ ዘኢያጥብአ ወዘኢነሥአ መስቀለ ሞቱ ወዘኢተለወ
ድኅሬየ ኢይደሉ ሊተ ወኢይክል ይጸመደኒ ።

፴፱ ዘረከበ ለነፍሱ ለይግድፋ ፡ ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእን
ቲአየ ይረክባ ።
፵ ዘኪያክሙ ተወክፈ ኪያየ ተወክፈ ወዘኪያየ ተወ
ክፈ ተወክፎ ለዘፈነወኒ ።

፵፩ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዐስበ ነቢይ ይነሥእ ፡
ወዘተወክፈ ጻድቀ በስመ ጻድቅ ዐስበ ጻድቅ
ይነሥእ ።
፵፪ ወዘአስተየ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ጽዋዐ ማይ
ቈሪር በሕቲቶ በስመ ረድእየ አማን እብለክሙ ኢየ
ኀጕል ዐስቦ ።

በአጋንንት አለቃ ያወጣቸዋል ያሉት ከሆነ ቤተ ሰቡ
ንማ እንደምን ከዚህ አብልጠው አይናገሩአቸው ?
ምዕ ፲፪ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፰ ፡ ፳፬ ።
እንግዲህ አትፍሯቸው የማይገለጥ ሽፍን ፡ የማይታ ፳፮
ወቅም ሥውር የለምና ። ሉቃ ፴ ፡ ፪ - ፱ ።
በጨለማ የነገርኋችሁን በብርሃን ተናገሩት ፡ በጆሮ ፳፯
አችሁ በሹክሹክታ የነገርኋችሁንም በሰገነት ላይ
አስተምሩት ። ማር ፬ ፡ ፳፪ ። ሉቃ ፰ ፡ ፲፯ ።
ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሩ ፡ ነፍሳችሁን ግን ፳፰
ሊገድሏት አይችሉም ፡ ነገር ግን ከገደለ በኋላ ሥል
ጣን ያለውንና ነፍስንም ሥጋንም አንድ አድርጎ
በገሃነም መቅጣት የሚቻለውን እሱን ፍሩት ።
ሁለት ወፎች በሁለት ሻሚ መሐልቅ ይሸጡ የለምን ፳፱
ከእነርሱ አንዲቱስ እንኳ ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ
በምድር ላይ አትወድቅም ።
የእናንተስ የራስ ጠጕራችሁ ሁሉ የተቈጠረ ነው ። ፴

እንኪያስ አትፍሩ ፡ ከብዙ ወፎች እናንተ ትበልጣ ፴፩
ላችሁና ።
በሰው ፊት በእኔ የሚያምን ሁሉ እኔም በሰማይ ብ ፴፪
ለው በአባቴ ፊት አምነዋለሁ ። ሮሜ ፲ ፡ ፱ - ፲ ። ማር
፰ ፡ ፴፰ ። ሉቃ ፱ ፡ ፴፯ ። ፲፪ ፡ ፰ ።
በሰው ፊት የካደኝን ግን እኔም በሰማይ ባለው አባ ፴፫
ቴ ፊት እክደዋለሁ ። ሉቃ ፱ ፡ ፳፯ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፪ ።
ለምድር ሰላምን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ሰይፍን ፴፬
ነው እንጂ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፶፩ - ፶፫ ።
የመጣሁስ ሰውን ከአባቱ ልጅንም ከእናቷ ምራት ፴፭
ንም ከአማቷ ልለይ ነው ።
ሰውን የቤቱ ሰው ይጣላዋልና ። ፴፮
ከእኔ ይልቅ አባቱን እናቱን የሚወድ ለእኔ አይገ ፴፯
ባም ሊያገለግለኝም አይችልም ። ከእኔ ይልቅ ወንድ
ልጁን ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ አይገባም ሊያገለግ
ለኝም አይችልም ። ዘዳግ ፴፫ ፡ ፱ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፮ ።
ያልጨከነ ፡ ለሞት የሚያበቃውንም መከራ ተቀብሎ ፴፰
እኔን ያልተከተለ ለእኔ አይገባም ሊያገለግለኝም
አይችልም ። ምዕ ፲፯ ፡ ፳፬ - ፳፭ ። ማር ፰ ፡ ፴፬ - ፴፰ ።
ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፭ ።
ሰውነቱን ያገኛት ይጣላት ፡ ስለ እኔ የጣላት ሰውነ ፴፱
ቱን ያገኛታል ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፫ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፭ ።
እናንተን የተቀበለ እኔን ተቀበለ ፡ እኔንም የተቀበለ ፵
የላከኝን ተቀበለ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፭ ። ሉቃ ፲ ፡ ፲፮ ።
ዮሐ ፲፫ ፡ ፳ ።
በነቢይ ስም ነቢይን የተቀበለ የነቢይን ዋጋ ያገኛል ፵፩
በጻድቅም ስም ጻድቅን የተቀበለ የጻድቅን ዋጋ ያገ
ኛል ።
ከነዚህ ከታናናሾች ለአንዱ በደቀ መዝሙሬ ስም ፵፪
ቀዝቃዛ ጽዋ ውሃን ብቻ ያጠጣ ፡ እውነት እነግራችኋ
ለሁ ፡ ዋጋውን አያጣም ። ምዕ ፳፭ ፡ ፵ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፴፯ ፡ በእንተ እለ ተፈነዉ እምኀበ ዮሐንስ ።

፩ ወሰበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ አዝዞቶሙ ለ፲ቱ
ወ፪ቱ አርዳኢሁ ኀለፈ እምህየ ከመ ይምሀር ወይስ
ብክ ውስተ አህጉሪሆሙ ።
፪ ወሰሚዖ ዮሐንስ ምግባሮ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ
ሀሎ በቤተ ሞቅሕ ፈነወ ኀቤሁ ክልኤተ እምአር
ዳኢሁ ።
፫ ወይቤሎ አንተኑ ዘትመጽእ ወቦኑ ካልእ ዘንሴፎ ።
፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሑሩ ወዜንውዎ ለዮሐንስ ዘርኢክሙ ወዘሰማዕክሙ ።
፭ ዕውራን ይሬእዩ ሐንካሳን የሐውሩ እለ ለምጽ ይነ
ጽሑ ወጽሙማን ይሰምዑ ሙታን ይትነሥኡ ወነ
ዳያን ይዜነዉ ።
፮ ወብፁዕ ውእቱ ዘኢተዐቅፈ ብየ ።

ክፍል ፴፰ ፡ ዘከመ ወደሶ እግዚእ ኢየሱስ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፯ ወእምድኅረ ኃለፉ ላእካነ ዮሐንስ አኀዘ እግዚእ
ኢየሱስ ይበሎሙ ለሕዝብ በእንተ ዮሐንስ መጥ
ምቅ ምንተኑመ ወፃእክሙ ገዳመ ትርአዩ ብርዐ
ዘይትሐወስ እምነፋስ ።
፰ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ብእሴ ዘርሡይ
በቀጠንተ አልባስ ናሁ እለሰ ቀጠንተ ይለብሱ ው
ስተ አብያተ ነገሥት ሀለዉ ።
፱ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ነቢየኑ ፤ እወ እብለ
ክሙ ውእቱ ፈድፋደ የዐቢ እምነቢያት ።
፲ እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ናሁ አነ
እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጼይሕ ፍኖተከ
በቅድሜከ ።
፲፩ አማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምትውልደ አንስት
ዘየዐቢ እምዮሐንስ መጥምቅ ፡ ወበመንግሥተ ሰማ
ያትሰ ዘይንእስ የዐብዮ ።
፲፪ ወእመዋዕለ ዮሐንስ መጥምቅ እስከ ይእዜ ትትገ
ፋዕ መንግሥተ ሰማያት ፡ ወግፉዓን ይትማሰጥዋ ።
፲፫ እስመ ኵሎሙ ኦሪት ወነቢያት እስከ ዮሐንስ ተነበዩ ።
፲፬ ወእመሰ ትፈቅዱ ትትወከፍዎ ዝ ውእቱ ኤልያስ
ዘሀለዎ ይምጻእ ።
፲፭ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፮ በመኑ አስተማስሎሙ ለሰብእ ዘተ ትውልድ ይመ
ስሉ ደቂቀ እለ ይነብሩ ውስተ ምሥያጥ ወይጼውዑ
ቢጾሙ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፴፯ ፡ ከዮሐንስ ስለ ተላኩት መልእክተኞች ።

ጌታ ኢየሱስም አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱን ማዘ ፩
ዙን ከፈጸመ በኋላ ሊሰብክ ሊያስተምር ወደ ሀገሮ
ቻቸው ሄደ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፰ - ፴፭ ።
ዮሐንስም በእስር ቤት ሳለ ፡ ጌታ ኢየሱስ ያደረገ ፪
ውን ሰምቶ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ ። ምዕ
፲፬ ፡ ፫ ።
የሚመጣው አንተ ነህ ? ወይስ ተስፋ የምናደርገው ፫
ሌላ አለ አለው ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ዮሐ ፩ ፡ ፴፬ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሂዳችሁ ያያችሁትንና የሰማ ፬
ችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት አላቸው ።
ዕውሮች ያያሉ ፡ አንካሶች ይሄዳሉ ፡ ለምጻሞች ይነ ፭
ፃሉ ፡ ደንቆሮች ይሰማሉ ፡ ሙታን ይነሣሉ ፡ ድሆ
ችም ይማራሉ ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፭ ። ፷፩ ፡ ፩ ።
እኔን የማይጠራጠር ምስጉን ነው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፶፯ ። ፮
፳፮ ፡ ፴፩ ።

ክፍል ፴፰ ፡ ጌታ ዮሐንስ መጥምቁን እንደ አመሰገነው ።

የዮሐንስም መልእክተኞች ከሄዱ በኋላ ጌታ ኢየ ፯
ሱስ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ለሕዝቡ እንዲህ ይላቸው
ጀመር ፡ ወደ ምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጥታችኋል ፡
ከነፋስ የተነሣ የሚወዛወዝ ሸንበቆን ነውን ። ምዕ
፫ ፡ ፩ ። ዮሐ ፭ ፡ ፴፭ ።
ምን ልታዩ ወጥታችኋል ? በቀጭን ሸማ ያጌጠ ሰ ፰
ውን ነውን ፡ እነሆ ቀጭን ሸማ የሚለብሱስ በነገሥ
ታት ቤቶች አሉ ።
ምን ልታዩ ወጥታችኋል ነቢይን ነውን ? አዎን እሱ ፱
ከነቢያት እጅግ ይበልጣል እላችኋለሁ ። ሉቃ ፩ ፡ ፸፮ ።
ስለ እርሱ እነሆ እኔ በፊትህ መንገድህን የሚጠርግ ፲
መልእክተኛዬን በአንተ ፊት እልካለሁ ተብሎ ስለ
እርሱ የተጻፈለት ይህ ነውና ። ሚል ፫ ፡ ፩ ።
እውነት እላችኋለሁ ሴቶች ከወለዱአቸው ከዮሐንስ ፲፩
መጥምቅ የሚበልጥ አልተነሣም ፡ በመንግሥተ ሰማ
ያት ግን የሚያንሰው ይበልጠዋል ። ዘካ ፲፪ ፡ ፰ ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፲፯ ።
ከመጥምቁ ከዮሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ መንግ ፲፪
ሥተ ሰማያት ትገፋለች ፡ የተገፉትም ይናጠቋታል ።
ሉቃ ፲፮ ፡ ፲፮ ። ፲፫ ፡ ፳፬ ።
ኦሪትና ነቢያት ሁሉ እስከ ዮሐንስ ተናግረዋልና ። ፲፫
ልትቀበሉት ትወዱ እንደሆነስ ይመጣ ዘንድ ያለው ፲፬
ኤልያስ ይህ ነው ። ሚል ፬ ፡ ፭ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲ - ፲፫ ።
ዦሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፲፭
የዚችን ትውልድ ሰዎች በማን እመስላቸዋለሁ ? ፲፮
በገበያ ተቀምጠው ጓደኞቻቸውን የሚጠሩ ልጆችን
ይመስላሉ ።

፲፯ ወይብልዎሙ ኀለይነ ለክሙ ወኢዘፈንክሙ አስቆ
ቀውነኒ ለክሙ ወኢበከይክሙ ።
፲፰ እስመ መጽአ ዮሐንስ እንዘ ኢይበልዕ ወኢይሰቲ፡
ወይቤልዎ ጋኔን ቦቱ ።
፲፱ ወመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይበልዕ
ወይሰቲ ወይቤልዎ ነዋ ብእሲ በላዒ ወሰታዬ ወይን
ዐርከ መጸብሐን ወኃጥአን ወጸድቀት ጥበብ እም
ደቂቃ ወእምግባራ ።

<u>ክፍል ፵፱፡ ዘከመ ኄሰን ለአህጉር ኢነሳሕያት ።</u>

፳ ወእምዝ አኀዘ እግዚእ ኢየሱስ ይኄስን
ለአህጉር እለ በውስቴቶን ገብረ ኀይለ ብዙኀ እስመ
ኢነስሐ ።
፳፩ ወይቤሎን አሌ ለኪ ኰራዚ አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ
ሶበሁ በጢሮስ ወበሲዶና ተገብረ ኀይል ዘተገብረ
በውስቴትክን በሠቅ ወበሐመድ እምነስሐ ።
፳፪ ወባሕቱ እብለክን ጢሮስ ወሲዶና ይረክባ ሣሕተ
ፈድፈደ አመ ዕለተ ደይን እምኔክን ።
፳፫ ወአንቲኒ ቅፍርናሆም ለእመ እስከ ሰማይ ትትሌዓሊ
ሀለወኪ እስከሲኦል ትረዲ ሶበሁ በሰዶም ተገብረ
ኀይል ዘተገብረ በውስቴትኪ እምሀለወት እስከ
ዮም ።
፳፬ ወባሕቱ እብለኪ ከመ ምድረ ሰዶም ሣሕተ ትረክብ
ፈድፋደ በዕለተ ደይን እምኔኪ ።
፳፭ ወይእተ ጊዜ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ እአ
ምነከ አበ እግዚአ ሰማያት ወምድር እስመ ኀባእኮ
ለዝንቱ እምጠቢባን ወእማእምራን ወከሠትኮ ለሕፃ
ናት ።
፳፮ እወ አብ እስመ ከማሁ ኮነ ሥምረትከ በቅድሜከ ።
፳፯ ኵሉ ተውህበኒ እምኀበ አቡየ ወአልቦ ዘየአምሮ
ለወልድ ዘእንበለ አብ ወለአብኒ አልቦ ዘየአምሮ
ዘእንበለ ወልድ ወለዘፈቀደ ወልድ ይክሥት ሎቱ ።
፳፰ ንዑ ኀቤየ ኵልክሙ ስሩሐን ወጽዑራን ወክቡዳነ
ፆር ወአነ አዐርፈክሙ ።
፳፱ ንሥኡ አርዑትየ ዲቤክሙ ወተመሀሩ እምኔየ ወአ
እምሩ ከመ የዋህ አነ ወትሑት ልብየ ወትረክቡ
ዕረፍተ ለነፍስክሙ ።
፴ እስመ አርዑትየኒ ሠናይ ወፆርየኒ ቀሊል ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲፪፤

<u>ክፍል ፶፡ በእንተ ሰዊት ።</u>

፩ ወበውእቱ መዋዕል ኀለፈ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት
እንተ ማእከለ ገራውህ ወአርዳኢሁሰ ርኅቡ ወአኀዙ
ይምሐዉ ሰዊተ ወይብልዑ ።

አቀነቀንላችሁ አልዘፈናችሁም ሙሾ አወጣንላ ፲፯
ችሁ አላለቀሳችሁም የሚሉዋቸው። ምዕ ፳፱፡ ፱ ።
ዮሐንስ ሳይበላ ሳይጠጣ መጥቶአልና ጋኔን አለበት ፲፰
አሉት ። ምዕ ፫ ፡ ፬ ።
የሰው ልጅም እየበላ እየጠጣ ቢመጣ እነሆ የሚ ፲፱
በላ፡ የወይን ጠጅ የሚጠጣ፡ የኢማሮችና የኃጢ
አተኞች ወዳጅ አሉት፡ ጥበብ ከልጆቿና ከሥራዋ
የተነሣ ከበረች ። ምዕ ፱ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፴፱ ።

<u>ክፍል ፵፱፡ ንስሐ ያልገቡትን ሀገሮች እንደነቀፋቸው ።</u>

ከዚህ በኋላ፡ ጌታ ኢየሱስ ብዙ ተአምራት ያደረገ ፳
በቸውን አገሮች ይነቅፋቸው ጀምር አላመኑምና
ሉቃ ፲ ፡ ፲፫ - ፲፭ ።
ኰራዚ ወዮልሽ፡ ቤተ ሳይዳ ወዮልሽ፡ በእናንተ የተ ፳፩
ደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢ
ሆን ኖሮ ማቅ ለብሰው አመድ ነስንሰው ንስሐ በገ
ቡ ነበር አላቸው ። ዮና ፫ ፡ ፯ ።
ነገር ግን እነግራችኋለሁ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይል ፳፪
ቅ ጢሮስና ሲዶና ዕረፍትን ያገኛሉ ።
ቅፍርናሆም አንቺም እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ ብትዪ ፳፫
እስከ ሲኦል ትወርጂ ዘንድ አለሽ፡ በአንቺ የተደረ
ገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን ኖሮ፡ እስከ
ዛሬ በኖረች ነበር። ምዕ ፬ ፡ ፲፫ ። ኢሳ ፲፬ ፡ ፲፪ - ፲፭ ።
ሕዝ ፲፯ ፡ ፴፫ ።
ነገር ግን በፍርድ ቀን ከአንቺ ይልቅ የሰዶም ምድር ፳፬
ዕረፍትን እንደምታገኝ እነግርሻለሁ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፭ ።
ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ መልሶ ሰማይና ምድርን ፳፭
ፈጥረህ የምትገዛ አባት ሆይ፡ ይህ ምሥጢር ከዐዋ
ቂዎችና ከብልሆች ሠውረህ ለሕፃናት ገልጸኸዋልና
አመሰግንሃለሁ አለ ። ምዕ ፲ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
አዎን አባት ሆይ፡ በፊትህ ፈቃድህ እንዲሁ ሆነ ። ፳፮
ሁሉ ከባቴ ዘንድ ተሰጠኝ፡ ከአብ በቀር፡ ወልድን ፳፯
የሚያውቀው የለም፡ አብንም ከወልድ በቀር፡ የሚ
ያውቀው የለም፡ ግን ወልድ ለወደደው ይገልጥለ
ታል ። ምዕ ፳፰ ፡ ፲፰ ። ዮሐ ፫ ፡ ፴፭ ። ፊል ፪ ፡ ፱ ።
ሸክም የከበዳችሁና የደከማችሁ ሁሉ ወደኔ ኑ እኔ ፲፰
ም አሳርፋችኋለሁ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳ ። ኢሳ ፵፭ ፡ ፳፪ ።
ኤር ፴፩ ፡ ፳፭ ።
ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ፡ ከእኔ ተማሩ፡ እኔ የዋ ፳፱
ህ ልቤም ትሑት እንደሆነ ዕወቁ፡ ለነፍሳችሁም ዕረ
ፍትን ታገኛላችሁ ። ኤር ፮ ፡ ፲፮ ።
ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀላል ነውና ። ፩ ዮሐ ፴
፭ ፡ ፫ ።

ምዕራፍ ፲፪፤

<u>ክፍል ፶፡ ስለ ሸት ።</u>

በዚያ ወራት ጌታ ኢየሱስ በሰንበት በእርሻ መካ ፩
ከል ተዘዋወረ። ደቀ መዛሙርቱም ተርበው ነበርና
እሸት እያሹ ይበሉ ጀመር ። ማር ፪ ፡ ፳፫ - ፳፭ ።
ሉቃ ፮ ፡ ፩ - ፭ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፩ ።

፪ ወርእዮሙ ፈሪሳውያን ይቤልዎ ናሁ ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢከ ዘኢይከውን ገቢር በሰንበት ።

፫ ወይቤሎሙ ኢያንበብክሙኑ ዘገብረ ዳዊት አመ ርኅበ ውእቱኒ ወእለ ምስሌሁ ።

፬ ዘከመ ቦአ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ኅብውዘ ቍርባን ዘኢይከውኖ ለበሊዕ ወኢለእለ ምስሌሁ ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ።

፭ ወኢያንበብክሙኑ ዘሀሎ በውስተ ኦሪት ከመ ካህናት እለ ውስተ ቤተ መቅደስ ያረኵስዋ ለሰንበት ወኢይከውኖሙ ጌጋየ ።

፮ እብለክሙ ከመ ዘየዐቢ እምቤተ መቅደስ ሀሎ ዝየ ።

፯ ሶበሰ ተአምሩ ምንት ውእቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበድር እምነ መሥዋዕት እምኢኰነንክምዎሙ ለእለ ኢአበሱ ።

፰ እስመ እግዚአ ውእቱ ለሰንበት ወልደ እጓለ እመሕያው ።

ክፍል ፵፩ ፡ በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።

፱ ወኅለፈ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ወቦአ ውስተ ምኵራቦሙ ።

፲ ወናሁ ሀሎ ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ ወተስእልዎ እንዘ ይብሉ ይከውንኑ በሰንበት ፈውሶ ከመ ያስተዋድይዎ ።

፲፩ ወይቤሎሙ መኑ እምውስቴትክሙ ብእሲ ዘቦቱ አሐዱ በግዐ ወእመ ወድቀ በሰንበት ውስተ ግብ ዘኢይእኅዞ ወኢያነሥኦ ።

፲፪ እፎ እንከ ፈድፋደ ይኄይስ ሰብእ እምነ በግዕ ይከውንኬ በሰንበት ገቢረ ሠናይ ።

፲፫ ወእምዝ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ስፋሕ እዴከ ወሰፍሐ እዴሁ ወሐይወት ሶቤሃ ወኮነት ከመ ካልእታ።

፲፬ ወወፂኦሙ ፈሪሳውያን ተማከሩ በእንቲኣሁ ከመ ይቅትልዎ ።

ክፍል ፵፪ ፡ በእንተ አሕይዎቱ ብዙኃነ ሰብአ ።

፲፭ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ተግኅሠ እምህየ ወተለውዎ ብዙኃን ሰብእ ወአሕየዎሙ ለኵሎሙ ።

፲፮ ወገሠፆሙ ከመ ኢያግህድዎ ።

፲፯ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል ።

፲፰ ናሁ ቍልዔየ ዘኀረይኩ ፍቁርየ ዘሠምረት ነፍስየ

የማቴዎስ ወንጌል ፲፩ ።

ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርትህ፡ በሰንበት ፪
ሊደረግ የማይገባውን ሲአደርጉ እይ አሉት ።
ዘፀ ፳ ፡ ፲ ።
እርሱም አላቸው ፡ እርሱ በተራበ ጊዜ ፡ ከእርሱም ፫
ጋር የነበሩት በተራቡ ጊዜ ዳዊት ያደረገውን አላነበ
ባችሁምን ? ፩ ሳሙ ፳፩ ፡ ፮ ።
ወደ ቤተ እግዚአብሔር ቤት እንደገባ ፡ ከካህናት ፬
ብቻ በቀር ፡ እርሱ ሊበላው የማይገባውን ፡ ከእር
ሱም ጋር የነበሩት ሊበሉት የማይገባቸውን የመሥ
ዋዕቱን ኅብስት እንደበላ ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፱ ።
በኦሪትስ ያለውን አላነበባችሁምን ? በቤተ መቅደስ ፭
የሚያገለግሉ ካህናት ሰንበትን እንደሚሽሩት በደ
ልም እንደማይሆንባቸው ። ዘኍ ፳፰ ፡ ፱ ።
ከቤተ መቅደስ የሚበልጥ ከዚህ እንዳለ እነግራ ፮
ችኋለሁ ።
ከመሥዋዕት ይልቅ ምጽዋትን እመርጣለሁ ያለው ፯
ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኖሮ ያልበደሉትን በልፈረ
ዳችሁባቸውም ነበር ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፡ ፳፪ ።
የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነውና ። ማር ፪ ፡ ፳፰ ። ፰

ክፍል ፵፩ ፡ እጁ ደርቃ ስለነበረች ሰው ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ምኵራባቸው ፱
ገባ ። ማር ፫ ፡ ፩-፯ ። ሉቃ ፮ ፡ ፰-፲፩ ።
እነሆ እጁ የሰለለች ሰው ነበር ፡ ሊያጣሉት ሽተው ፲
በሰንበት ማንዳ ይገባልን ብለው ጠየቁት ። ሉቃ
፲፬ ፡ ፫ ።
እሱም አላቸው ፡ ከናንተ መካከል በግ ያለው ሰው ፲፩
ቢኖር ፡ በሰንበትም ወደ ጕድጓድ ውስጥ ቢወድቅ
በት ይዞ የማያስነሣው ማነው ?
እንግዲያማ ከበግ ይልቅ ሰው እንደምን አይበልጥ ? ፲፪
እንኪያስ በሰንበት መልካም ማድረግ ይገባል ።
ሉቃ ፲፬ ፡ ፭ ።
ከዚያም በኋላ ያን ሰው እጅህን ዘርጋ ካለው እጁ ፲፫
ንም ዘረጋ ያን ጊዜም ድና እንደ ሁለተኛ ሆነች ።
ፈሪሳውያንም ወጥተው ሊገድሉት ስለርሱ ተማከሩ ። ፲፬
ዮሐ ፭ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፵፪ ፡ ብዙ ሰዎችን ስለ ማዳኑ ።

ጌታ ኢየሱስ በወቀ ጊዜ ከዚያ ሄደ ፡ ብዙ ሰዎችም ፲፭
ተከተሉት ሁሉንም አዳናቸው ።
እንዳይገልጡትም መከራቸው ። ማር ፫ ፡ ፯-፲፪ ። ፲፮
ምዕ ፰ ፡ ፬ ።
እንዲህ ተብሎ በነቢይ በኢሳይያስ የተነገረው ይፈ ፲፯
ጸም ዘንድ ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፩-፬ ።
የመረጥኩት ልጄ ፡ ነፍሴ የወደደችው እነሆ መንፈ ፲፰

ወአነብር መንፈስየ ላዕሌሁ ውእቱ ይሚህሮሙ ፍት
ሕየ ለአሕዛብ ወዙነኔየ ለሕዝብ ይነግር ።
፲፱ ኢይደምፅ ወኢይጸርሕ ወአልቦ ዘይሰምዕ ቃሎ እን
ዘ ይሚሀር በምኵራብ ።
፳ ብርዐ ቅጥቁጠ ኢይሰብር ወሱዐኒ ዘይጠይስ ኢያጠ
ፍእ እስከ ያገብእ ፍትሐ መዊዖቱ ።

፳፩ ወበስመ ዚአሁ ይትአመኑ አሕዛብ ።

ክፍል ፵፫ ፡ በእንተ ዘጋኔን ዕውር ወጽሙም ።

፳፪ ወአምጽኡ አምጽኡ ሎቱ ዘጋኔን ዕውረ ወጽሙመ
ወበሃመ ወፈወሶ እስከ ውእቱ ዕውር ወጽሙም ወበ
ሃም ርእየ ወሰምዐ ወነበበ ።

፳፫ ወተደሙ ኵሎሙ አሕዛብ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ
ወልደ ዳዊት ።
፳፬ ወፈሪሳውያንሰ ሰሚዖሙ ይቤሉ ዝንቱሰ ኢያወፅእ
አጋንንተ ዘእንበለ በብዔል ዜቡል መልአኮሙ ለአ
ጋንንት ።
፳፭ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናሆሙ ይቤሎሙ
ኵላ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ትማ
ስን ፤ ወኵላ ሀገር ወእመሂ ቤት እንተ ትትናፈቅ
ኢትቀውም ።
፳፮ ወእመሰ ሰይጣን ለሰይጣን ያወፅኦ ተናፈቀኬ በበይ
ናቲሁ እፎ እንከ ትቀውም መንግሥቱ ።
፳፯ ወእመሰ አነ በብዔል ዜቡል አወፅኦሙ ለአጋንንት
ውሉድክሙ በምንት ያወፅእዎሙ፡ ወበእንተዝ እሙ
ንቱ ፈታሕተ ይከውኑክሙ ።
፳፰ ወእመሰ አነ በመንፈሰ እግዚአብሔር አወፅኦሙ ለአ
ጋንንት ዮጊኬ በጽሐት ኀቤክሙ መንግሥተ እግዚ
አብሔር ።
፳፱ ወአልቦ መኑሂ ዘይክል በዊአ ቤተ ኀያል ወበርብ
ሮተ ንዋዩ ፤ ለእመ ኢቀደመ አሢሮቶ ለኀያል ወእ
ምዝ ይበረብር ቤቶ ።

፴ ዘኢኮነ ምስሌየ እድውየ ውእቱ ወዘኢይትጋበእ
ምስሌየ ይዘርወኒ ።
፴፩ በእንተዝ እብለክሙ ኵሉ ኃጢአት ወጽርፈት ይት
ኀደግ ለሰብእ ፡ ወዘሰ ጸረፈ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ
ኢይትኀደግ ሎቱ ።
፴፪ ወዘሰ ነበበ ቃለ ላዕለ ወልደ እጓለ እመሕያው ይት
ኃደግ ሎቱ ፤ ወዘሰ ነበበ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይ
ትኃደግ ሎቱ ኢ በዝ ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ።

፴፫ እመ አኮ ግበሩ ዕፀ ሠናየ ወፍሬሁኒ ሠናየ ፡ ወእመ
አኮ ግበሩ ዕፀ እኩየ ወፍሬሁኒ እኩየ ፡ እስመ እም
ፍሬሁ ይትዐወቅ ዕፅ ።

ሴን በሱ ላይ አኖራለሁ ፡ እሱ ለአሕዛብ ፍርዴን ያስ
ተምራል ፡ ሕጌን ለሕዝብ ይነግራል ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ ።
አይጮኽም ፡ አይገነታም ፡ በምኵራብም ቃሉን ፲፱
የሚሰማ የለም ።
የተቀጠቀጠ መቃን አይሰብርም ፡ የሚጤስ የጧፍ ፳
ኵስታሪንም አያጠፋም ፡ ያሸናፊነቱን ፍርድ እስኪ
መልስ ድረስ።
አሕዛብም በስሙ ያምናሉ ። ፳፩

ክፍል ፵፫ ፡ ጋኔን ስለ አደረበት ዕውር ድዳ ።

ከዚህ በኋላ ፡ ጋኔን ያደረበት ዕውር ፡ ደንቆሮ ድዳ ፳፪
አመጡለትና ፈወሰው ፡ ያ ዕውሩ ደንቆሮ ድዳው
እስኪያይ እስኪሰማ እስኪናገር ድረስ ። ማር ፫ ፡
፳፪ - ፴ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፲፬ - ፴፪ ።
አሕዛብም ሁሉ ተደነቁ ፡ ይህ የዳዊት ልጅ አይደ ፳፫
ለምን?! አሉ ።
ፈሪሳውያን ግን ሰምተው ፡ ይህስ በአጋንንት አለቃ ፳፬
በብዔል ዜቡል ነው እንጂ ፡ አጋንንትን አያወጣም
አሉ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፬ ። ፪ ነገ ፩ ፡ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ሐሳባቸውን አውቆ ፡ እርስ በርሷ ፳፭
የምትለያይ መንግሥት ሁላ ትጠፋለች ፡ ሀገር ሁላ
ቤትም ብትሆን ፡ እርስ በርሷ የምትለያይ አትጸናም
አላቸው ።
ሰይጣን ፡ ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ ፡ እርስ በርሱ ፳፮
ተለያየ! ፡ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትጸናለች።
እኔ አጋንንትን በብዔል ዜቡል የማወጣቸው ከሆነ ፡ ፳፯
ልጆቻችሁ በምን ያወጧቸው ይሆን? ስለዚህም እነ
ሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል ።
እኔ በእግዚአብሔር ሥልጣን አጋንንትን ከአወጣ ፳፰
ኋቸው ግን ፡ እንኪያስ የእግዚአብሔር መንግሥት
አሁን ከናንተ ደርሳለች ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፰ ።
ኃይለኛን አስቀድሞ ካላሰረው በስተቀር ወደ ኃይ ፳፱
ለኛ ቤት ለመግባት ገንዘቡንም ለመበርበር የሚ
ችል ማንም ማን የለም ፡ ከዚህ በኋላ ቤቱን ይበረ
ብራል እንጂ ። ኢሳ ፵፱ ፡ ፳፬ - ፳፭ ።
ከኔ ጋር አንድ ያልሆነ በለ ጋራዬ ነው ፡ ከኔ ጋር አን ፴
ድ የማይሆን ይለየኛል ። ማር ፱ ፡ ፬ ።
ስለዚህ እላችኋለሁ ፡ ኃጢአት ስድብ ሁሉ ለሰው ፴፩
ይሠረያል ፡ መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ኃጢአቱ አይ
ሠረይለትም ። ዕብ ፮ ፡ ፬ - ፮ ። ፲ ፡ ፳፮ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፲፮ ።
በሰው ልጅ ላይ ነገርን የተናገረ ይሠረይለታል ፡ ፴፪
በመንፈስ ቅዱስ ላይ የተናገረ ግን አይሠረይለትም ፡
በዚህ ዓለምም ቢሆን በሚመጣውም ዓለም ቢሆን።
ሉቃ ፲፪ ፡ ፲ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፬ - ፮ ።
ወይም ዛፉን መልከም ፍሬውንም መልከም አድ ፴፫
ርጉ ፡ ወይም ዛፉን ክፉ ፍሬውንም ክፉ አድርጉ ።
ዛፍ ከፍሬው ይታወቃልና ። ምዕ ፯ ፡ ፲፯ ።

www.ethiopianorthodox.org

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፪ ።

፴፬ አ ትውልደ አራዊተ ምድር በእፎ ትክሉ ሠናየ ተና
ግሮ እንዘ እኩያን አንትሙ እስመ እምተረፈ ልብ
ይነብብ አፍ ።
፴፭ ኄር ብእሲ እምሠናይ መዝገበ ልቡ ያወፅእ ለሠና
ይት ፤ ወእኩይሰ ብእሲ እምእኩይ መዝገበ ልቡ ያወ
ፅእ ለእኪት ።
፴፮ አንሰ እብለክሙ ኵሉ ሰብእ ዘይነብብ ንባበ ፅሩዐ
ያገብኡ ሎቱ ቃለ በዕለተ ደይን ።
፴፯ እስመ እምቃልከ ትጸድቅ ወእምቃልከ ትትኴነን ።

ክፍል ፶ወ፩ ፡ በእንተ እለ ተእስሉ ትእምርተ ።

፴፰ ወአሜሃ መጽኡ ሰብእ እምጸሐፍት ወእምፈሪሳው
ያን ወይቤልዎ ሊቀ ንፈቅድ እምኀቤከ ትእምርተ
ንርአይ ።
፴፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ትውልድ
ዕሉት ወዓማዊት ወዘማዊት ትእምርተ ተኃሥሥ
ወትእምርትሰ ኢይትወሀብ ዘእንበለ ትእምርተ ዮናስ
ነቢይ ።
፵ እስመ በከመ ነበረ ዮናስ ውስተ ከርሠ አንበሬ ሠሉ
ሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ ፤ ከማሁ ይነብር ወልደ
እጓለ እመሕያው ውስተ ልበ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ
ወሠሉሰ ለያልየ ።
፵፩ ሰብአ ነነዌ ይትነሥኡ አመ ዕለተ ደይን ወይትፋ
ትሕዋ ለዛቲ ትውልድ ወያስተኀፍርዋ እስመ ነስሑ
በስብከተ ዮናስ ወናሁ ዘየዐቢ እምዮናስ ሀሎ ዝየ ።
፵፪ ንግሥተ አዜብ ትትነሣእ አመ ዕለተ ደይን ወትትፋ
ታሕ ምስለ ዛ ትውልድ ወታስተኀፍራ ፡ እስመ መጽ
አት እምአጽናፈ ምድር ትስማዕ ጥበቢሁ ለሰሎሞን
ወናሁ ዘየዐቢ እምሰሎሞን ሀሎ ዝየ ።

ክፍል ፶ወ፪ ፡ በእንተ ተመይጦ መንፈስ ርኩስ ።
እምድኅረ ወፅአ ።

፵፫ ወእምከመ ወፅአ መንፈስ ርኩስ እምሰብእ ፤ የዐው
ድ በድወ ኀበ አልቦ ማይ እንዘ የኀሥሥ ዕረፍተ
ወየኃጥእ ።
፵፬ ወእምዝ ይብል እገብእ እንከሰ ውስተ ቤትየ እምኀበ
ወፃእኩ ወመጺኦ ይረክቦ እንዘ ያስተራክብ እዳወ
ፅሩቀ ወሡስቱረ ወምሩገ ።
፵፭ ወእምዝ የሐውር ወያመጽእ ምስሌሁ ካልአነ ሰብ
ዓተ አጋንንተ እለ የአክዩ እምኔሁ ወበዊአሙ የኀ
ድሩ ህየ ፡ ወይከውን ደኃሪቱ ለውእቱ ብእሲ ዘየአኪ
እምቀዳሚቱ ከማሁ ይከውና ለዛቲ ትውልድ እኪት ።
፵፮ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ ለሕዝብ ናሁ እሙ ወአኀ
ዊሁ ይቀውሙ አፍአ እንዘ ይፈቅዱ ይትናገርዎ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፲፪ ።

የእባብ ልጆች ሆይ ! እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ መል ፴፬
ካም መናገርን የት ትችላላችሁ ? ከልብ የተረፈውን
አፍ ይናገራልና ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፲፫ ።
ደግ ሰው ከመልካም ልቡ ሣጥን በጎነትን ያወጣል ፡ ፴፭
ክፉ ሰው ግን ከክፉ ልቡ ሣጥን ክፋትን ያወጣል ።

የማይገባውን ነገር የሚናገር ሰው ሁሉ በፍርድ ቀን ፴፮
ስለርሱ መልስ ይሰጡበታል ።
ከአነጋገርህ ትጸድቃለህና ፡ ከአነጋገርህም ትኰነና ፴፯
ለህና ።

ክፍል ፶፩ ፡ ምልክት ስለ ጠየቁ ሰዎች ።

ያን ጊዜም ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ሰዎች መጥተው ፴፰
መምህር ካንተ ምልክት ልናይ እንወዳለን አሉት ።
ምዕ ፲፮ ፡ ፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ከዳተኛዩቱ ዐመፀኛዩቱ አመ ፴፱
ንዝራዩቱ ትውልድ ምልክት ትሻለች ፡ ምልክቱ ግን
ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጣትም ። ኢሳ
፶፯ ፡ ፫ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፳፱ ። ዮሐ ፰ ፡ ፴፱ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፳፪ ።
ዮናስ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በዓሣ አንበሬ ፵
ሆድ እንደ ነበረ ፡ እንዲሁ የሰው ልጅ ሦስት መዓ
ልት ሦስት ሌሊት በምድር ውስጥ ይኖራል ። ዮና
፪ ፡ ፩ - ፪ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፩ ። ኤፌ ፬ ፡ ፱ ።
የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ተነሥተው ይህችን ትው ፵፩
ልድ ይፋረዱአታል ፡ ያሳፍሩአታል ፡ በዮናስ ስብከት
ንስሐ ገብተዋልና ፡ እነሆም ከዮናስ የሚበልጥ በ
ዚህ አለ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፲፮ ። ሮሜ ፪ ፡ ፳፯ ። ዮና ፫ ፡ ፭ ።
ንግሥተ አዜብ በፍርድ ቀን ተነሥታ ከዚች ትው ፵፪
ልድ ጋር ትፋረዳለች ፡ ታሳፍራታለች ፡ የሰሎሞንን
ጥበብ ትሰማ ዘንድ ከምድር ዳርቻ መጥታለችና ፡ እነ
ሆም ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ ። ፩ ነገ ፲ ፡ ፩ - ፲ ።

ክፍል ፶፪ ፡ ርኩስ መንፈስ
ከወጣ በኋላ ስለ መመለሱ ።

ርኩስ መንፈስ ከሰው ከወጣ በኋላ ዕረፍት ሲሻ ውኃ ፵፫
ወደ ሌለበት ምድረ በዳ ይዞራል ፡ ግን አያገኝም ።

ከዚህ በኋላ እንግዲህስ ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለ ፵፬
ሳለሁ ይላል ፡ በመጣም ጊዜ ባዶ ሆኖ ተጠርጎ ተለ
ስኖ ያገኘዋል ።
ከዚህ በኋላ ይሄድና ከርሱ የሚከፉ ሰባት አጋንንትን ፵፭
ያመጣል ፡ ገብተው ከዚያ ይኖራሉ ፡ ለዚያ ሰው የኋላ
ኑሮው ከፊተኛው የከፋ ይሆናል ፡ ለዚችም ክፉ
ትውልድ እንዲህ ይሆንባታል ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፳ ።
ለሕዝቡም ይህን ሲነግራቸው እነሆ እናትና ወንድ ፵፮
ሞቹ ሊያናግሩት ወደው ፡ ከውጭ ቆመው ነበር ።
ማር ፫ ፡ ፴፩ - ፴፭ ። ሉቃ ፰ ፡ ፲፱ - ፳፩ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፶፭ ።

፵፯ ወመጽአ አሐዱ እምአርዳኢሁ ወይቤሎ ናሁ እምከ
ወአኀዊከ አፍአ ይቀውሙ ወየኀሥሡ ይትናገሩከ ።

፵፰ ወአውሥአ ወይቤሎ ለዘነገሮ መኑ ይእቲ እምየ ወ
እለ መኑ እሙንቱ አኀውየ ።
፵፱ ወሰፍሐ ወአመረ እዴሁ ኀበ አርዳኢሁ ወይቤ ነዮ
ሙ እምየ ወአኀውየ ።
፶ እስመ ኵሉ ዘይገብር ፈቃዶ ለአቡየ ዘበሰማያት ው
እቱ እኁየኒ ወእኅትየኒ ወእምየኒ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

<u>ክፍል ፵ወ፯፡ ምሳሌ በእንተ ዘርእ ፡ ወዘራኢ።</u>

፩ ወበይእቲ ዕለት ወፂአ እግዚእ ኢየሱስ እምቤት
ነበረ መንገለ ሐይቀ ባሕር ።
፪ ወተጋብኡ ኀቤሁ ሰብእ ብዙኃን እስከ ሶበ የዐርግ
ውስተ ሐመር ወይነብር ወኵሉ ሰብእ ውስተ ሐይቅ
ይቀውሙ ።
፫ ወነገሮሙ ብዙኀ በምሳሌ እንዘ ይብል ። ናሁ ወፅአ
ይዝራእ ዘይዘርእ ።

፬ ወእንዘ ይዘርእ ቦ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት ወመጽኡ
አዕዋፈ ሰማይ ወበልዕዎ ።
፭ ወቦ ዘወድቀ ዲበ ኰኵሕ ኀበ አልቦ መሬት ብዙኀ
ወውእተ ጊዜ ሠረፀ እስመ አልቦ ዕመቅ ለመሬቱ ።
፮ ወሶበ ሠረቀ ፀሐይ መጽለወ ወየብሰ እስመ አልቦ
ሥርው ።
፯ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ኰኵሕ ወበቈሎ ጠበቆ ሦክ
ወኀነቆ ።
፰ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይት ወወሀበ ፍሬ
ቦ ዘምእት ፡ ወቦ ዘስሳ፡ ወቦ ዘሠላሳ ።

፱ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፲ ወቀረቡሙ አርዳኢሁ ይቤልዎ በእንተ ምንት በአም
ሳል ትትናገሮሙ ለሕዝብ ።
፲፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እስመ
ለክሙ ተውህበ አእምሮ ምሥጢራቲሃ ለመንግሥተ
ሰማያት ወሎሙሰ ኢተውህበሙ ።
፲፪ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ወይዌስክዎ ወለዘሰ አልቦ
አለሂ ቦ የኀይድዎ ።
፲፫ ወበእንተ ዝንቱ በአምሳል እትናገሮሙ እስመ እንዘ
ይሬእዩ ኢይሬእዩ፡ ወእንዘ ይሰምዑ ኢይሰምዑ
ወኢያሌብዉ ።
፲፬ ከመ ይትፈጸም ላዕሌሆሙ ትንቢተ ኢሳይያስ ዘይቤ

ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ መጥቶ እነሆ እናትህ፡ ፵፯
ወንድሞችህ ፡ ከውጭ ቆመዋል ሊያነጋግሩህም
ይሻሉ አለው ።
መልሶም የነገረውን እናቴ ማን ናት ? ወንድሞቼስ ፵፰
እነማን ናቸው ? አለው ። ሉቃ ፪ ፡ ፱ ።
በእጁ ወደ ደቀ መዛሙርቱ አመልክቶ እናቴ ፡ ወን ፵፱
ድሞቼም እነዚህ ናቸው አለ ።
በሰማይ ያለው ያባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ ፡ ፶
እርሱ ወንድሜም ፡ እኅቴም ፡ እናቴም ነውና ። ሮሜ
፰ ፡ ፳፱ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

<u>ክፍል ፵፯ ፡ ስለ ገበሬና ፡ ስለ ዘር ምሳሌ ።</u>

በዚያች ቀን ጌታ ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ ከባሕሩ ወ ፩
ደብ ተቀመጠ ።
ወደ መርከብም ወጥቶ እስኪቀመጥ ድረስ ፡ ብዙ ፪
ሰዎች ወደርሱ ተሰበሰቡ ፡ ሰዎችም ሁሉ በወደቡ
ቆመው ነበሩ ።
እንዲህ እያለም በምሳሌ ብዙ ነገር ነገራቸው ፡ እነሆ ፫
የሚዘራ ሊዘራ ወጣ ። ማር ፬ ፡ ፪ - ፳ ። ሉቃ ፰ ፡
፬ - ፲፭ ።
ሲዘራም በመንገድ የወደቀ ዘር አለ ፡ የሰማይ ወፎ ፬
ችም መጥተው በሉት ።
ብዙ አፈር በሌለበት በአለት ላይ የወደቀ ዘር አለ ፡ ፭
ለመሬቱ ጥልቀት የለውምና ያን ጊዜውን በቀለ ።
ፀሐይ በወጣም ጊዜ ጠወለገ ፡ ደረቀም ፡ ሥር የለ ፮
ውምና ።
በእሾኽ መካከልም የወደቀ ዘር አለ ፡ በበቀለም ጊዜ ፯
እሾኽ አነቀው ፡ አስጨነቀው ። ኤር ፬ ፡ ፫ ።
በመልካም ምድር ላይ የወደቀ ዘር አለ ፡ ፍሬም ሰጠ ፰
መቶ ያፈራ አለ ፡ ስሳ ያፈራም አለ ፡ ሠላሳ ያፈራም
አለ ። ዘፍ ፳፮ ፡ ፲፪ ።
የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ ። ማር ፯ ፡ ፲፮ ። ራእ ፱
ዮሐ ፪ ፡ ፯ ።
ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ፡ ስለምን ሕዝቡን በም ፲
ሳሌ ታስተምራቸዋለህ ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ለናንተ የመንግሥተ ሰማያ ፲፩
ትን ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቷችኋል ፡ ለነሱ ግን
አልተሰጣቸውምና ።
ላለው ይሰጡታል ፡ ይጨምሩለታል ፡ ለሌለው ግን ፲፪
ያለውን ቅሉ ይወስዱበታል ። ምዕ ፳፭ ፡ ፳፱ ።
ስለዚህም በምሳሌ እነግራቸዋለሁ ፡ እያዩ አያዩምና ፡ ፲፫
እየሰሙም አይሰሙም አያስተውሉምና ። ዘዳግ
፳፱ ፡ ፬ ።
የነቢዩ የኢሳይያስ ትንቢት በነርሱ ላይ ይፈጸም ዘን ፲፬

ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሌብዉ፥ ወነጽሮ ትኔጽሩ
ወኢትሬእዩ ።

፲፭ እስመ ገዝፈ ልቡ ለዝ ሕዝብ ወዕዘኒሆሙ ደንቀወ
እምሰሚዕ ፤ ወከደኑ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይርአዩ
በአዕይንቲሆሙ ፤ ወበዕዘኒሆሙ ኢይስምዑ ወበል
በሙ ኢይለብዉ ወኢይትመየጡ ኀቤየ ወኢይሣሃ
ሎሙ ።

፲፮ ወለክሙሰ ብፁዓት አዕይንቲክሙ እስመ ይሬእያ
ወዕዘኒክሙ እስመ ይሰምዓ ።

፲፯ አማን እብለክሙ ከመ ብዙኃን ነቢያት ወጻድቃን
ፈተዉ ይርአዩ አንትሙ ዘትሬእዩ ወኢርእዩ ፤ ወፈ
ተዉ ይስምዑ አንትሙ ዘትሰምዑ ወኢሰምዑ ።

፲፰ አንትሙኬ ስምዑ ምሳሌሁ ለዘይዘርእ ።
፲፱ ኵሉ ዘይሰምዕ ነገረ መንግሥተ ሰማያት ወኢይሌቡ
ይመጽእ እኩይ ወይመሥጥ ቃለ ዘተዘርአ ውስተ
ልቡ ውእቱኬ ዘተዘርአ ውስተ ፍኖት ።
፳ ወዘሰ ዲበ ኰኵሕ ተዘርአ ውእቱ ዝ ዘነገረ ይሰ
ምዕ ወሶቤሃ በፍሥሓ ይትዌከፎ ።
፳፩ ወባሕቱ አልቦ ሥርው ላዕሌሁ ለጊዜሃ ዳዕሙ ው
እቱ፥ ወከዊኖሰ ምንዳቤ ወስደት በእንተዝ ነገር
በጊዜሃ የዓሉ ።
፳፪ ወዘሰ ውስተ ሦክ ተዘርአ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ
ወትካዘ ዝ ዓለም ወስፍጠተ ብዕል ተኀንቆ ለነገር
ወዘእንበለ ፍሬ ይከውን ።
፳፫ ወዘሰ ተዘርአ ውስተ ምድር ሠናይት፥ ዝ ውእቱ
ዘነገረ ይሰምዕ ወይሌቡ ወይፈሪ ወይገብር በ ዘም
እት፥ ወበ ዘስሳ፥ ወበ ዘሠላሳ ።

<u>ክፍል ፵ወ፯፥ በእንተ ምሳሌ ሥርናይ ወክርዳድ ።</u>

፳፬ ካልእተ ምሳሌ አምጽአ ሎሙ እንዘ ይብል ትመስል
መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ዘዘርአ ሠናየ ዘርአ ውስ
ተ ገራህቱ ።
፳፭ ወእንዘ ይነውሙ ሰብኡ መጽአ ጸላኢሁ ወዘርአ
ክርዳደ ማእከለ ሥርናይ ወኃለፈ ።
፳፮ ወሶበ በቈለ ሥርናይ ወፈረየ ፍሬ አሜሃ አስተርአየ
ክርዳድኒ ።
፳፯ ወመጺኦሙ አግብርቲሁ ለበዐለ ገራህት ይቤልዎ
እግዚኦ አኮሁ ሠናየ ዘርአ ዘራእከ ውስተ ገራህትከ
እምአይቴ እንከ ሎቱ ክርዳድ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ብእሲ ፀራዊ ገብረ ዘንተ፥ ወአግብርቲሁ
ሰ ይቤልዎ ትፈቅድኑ እንከ ንሑር ወንጸህይዮ ለከ ።
፳፱ ወይቤሎሙ አልቦ፥ ከመ እንዘ ትጸሃይዩ ክርዳደ ኢ
ትምሐዉ ምስሌሁ ሥርናየኒ ።

ድ እንዲህ ያለው መስማት ትሰማላችሁ ልብ አታ
ደርጉም፥ ማየትም ታያላችሁ አታስተውሉም ። ኢሳ
፮፥ ፱ - ፲ ። ማር ፬፥ ፲፪ ። ሉቃ ፰፥ ፲ ። ዮሐ ፲፪፥ ፵ ።
ግብ ሐዋ ፳፰፥ ፳፮ ።
የዚህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፥ ጆሮቻቸውም ከመስ ፲፭
ማት ደንቍረዋልና፥ ዐይኖቻቸውንም ጨፍነዋልና ።
በዐይኖቻቸው እንዳያዩ፥ በጆሮቻቸውም እንዳይ
ሰሙ በልባቸውም እንዳያስተውሉ ወደኔ እንዳይ
መለሱ፥ እኔም ይቅር እንዳልላቸው ።
ለእናንተ ግን ዐይኖቻችሁ የተመሰገኑ ናቸው፥ ያያ ፲፮
ሉና ጆሮቻቻሁም የተመሰገኑ ናቸው ይሰማሉና ።
ሉቃ ፲፥ ፳፫ ።
ብዙዎች ነቢያትና ጻድቃን እናንተ የምታዩትን ሊያ ፲፯
ዩ ተመኝተው እንዳላዩ፥ እናንተ የምትሰሙትንም
ሊሰሙ ተመኝተው እንዳልሰሙ እውነት እላች
ኋለሁ ።
እንግዲህ እናንተ የዘሪውን ምሳሌ ስሙ ። ፲፰
የመንግሥተ ሰማያትን ነገር ሰምቶ የማያስተውል ፲፱
ሁሉ፥ ዲያብሎስ መጥቶ በልቡ የተዘራውን ቃል ይነ
ጥቀዋል፥ እንግዲህ በመንገድ የተዘራ ዘር እርሱ ነው ።
በአለት ላይ የተዘራ ዘር ግን፥ ነገርን ሰምቶ ፈጥኖ ፳
በደስታ የሚቀበለው ነው ።
ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ፥ ሥር የለውምና ስለ ፳፩
ዚህም መከራ ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይክዳል ።

በእሾኽ ላይ የተዘራውንም ነገር ሰምቶ የዚህ ፳፪
ዓለም አሳብ የሃብት ማታለል ነገሩን አንቆት ያለ
ፍሬ የሚቀረው ነው ። ፩ ጢሞ ፮፥ ፱ ።
ነገር ግን በመልካም ምድር ላይ የተዘራ ዘር ይህ ፳፫
ነው፥ ነገርን የሚሰማ የሚያስተውል የሚያፈራ
የሚያደርግ፥ መቶ ቅንጣት የሚሰጥ አለ፥ ስሳ ቅን
ጣት የሚሰጥ አለ፥ ሠላሳ ቅንጣትም የሚሰጥ አለ ።

<u>ክፍል ፵፯፥ ስለ ስንዴና፥ እንክርዳድ ምሳሌ ።</u>

ሌላ ምሳሌም አመጣላቸው እንዲህ እያለ፥ መንግ ፳፬
ሥተ ሰማያት በእርሻው ላይ መልካም ዘር የዘራ
ሰውን ትመስላለች ። ቍ ፴፯ ።
ቤተ ሰቦቹም ተኝተው ሳለ ጠላቱ መጥቶ በሥን ፳፭
ዴው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሄደ ።
ሥንዴውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ፥ ያን ጊዜ እንክ ፳፮
ርዳዱም ታየ ።
የባለ እርሻው አገልጋዮችም መጥተው አቤቱ በእ ፳፯
ርሻህ ንጹሕ ዘር ዘርተህ አልነበረምን፥ እንግዲህ እን
ክርዳዱ ከየት መጣ አሉት ።
ይህን ጠላት ሰው አደረገ አላቸው፥ አገልጋዮቹ ግን ፳፰
እንግዲህ ሂደን ልናርመው ትወዳለህን አሉት ።
አይሆንም፥ እንክርዳዱን ስታርሙ ሥንዴውንም ፳፱
ጨምራችሁ እንዳትነቅሉ አላቸው ። ኢሳ ፷፭፥ ፰ ።

፴ ኅድግዎሙ ይልኅቁ ኅቡረ እስከ ጊዜ ማእረር ፡ ወበ
ጊዜ ማእረር እብሎሙ ለእለ የዓፅዱ እርዩ ቅድመ
ክርዳደ ወእስርዎ በበከላስስቲሁ ወአውዕይዎ በእሳት
ወሥርናዮሰ አስተጋብኡ ውስተ መዛግብትየ ።

ክፍል ፺ወ፰ ፡ በእንተ ምሳሌ ዘኅጠተ ሰናፔ ።

፴፩ ካልእተ ምሳሌ አምጽአ ሎሙ እንዘ ይብል ፡ ትመ
ስል መንግሥተ ሰማያት ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥአ
ብእሲ ወዘርአ ውስተ ገራህቱ ።
፴፪ ወይእቲ ትንእስ እምኵሉ አዝርእት ፡ ወሶበ ልኅቀት
ተዐቢ እምኵሎን አሕማላት ወትከውን ዕፀ ዓበየ
እስከ ያጸልሉ አዕዋፈ ሰማይ ታሕተ አዕፁቂሃ ።

ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ምሳሌ ዘብሑእ ።

፴፫ ካልእተ ምሳሌ ነገሮሙ ወይቤሎሙ ፡ ትመስል መንግ
ሥተ ሰማያት ብኍአ ዘነሥአት ብእሲት ወአብኅአቶ
ውስተ ሠለስቱ መሥፈርተ ሐሪፅ ወአብኅአ ኵሎ ፤

፴፬ ወዘንተ ኵሎ ተናገረ እግዚእ ኢየሱስ በምሳሌ ለአ
ሕዛብ ፤ ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገሮሙ ።
፴፭ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነቢይ እንዘ ይብል እከ
ሥት በምሳሌ አፉየ ወእነግር አምሳለ ዘእምትካት ።

ክፍል ፻ ፡ በእንተ ፈክሮተ
ክርዳድ ፡ ወሥርናይ ፡ ወገራህት ።

፴፮ ወእምዝ ኃደጎሙ ለአሕዛብ ወቦአ ውስተ ቤት ወቀ
ርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ፈክር ለነ ምሳሌ
ዘክርዳድ ፡ ወዘሥርናይ ፡ ወዘገራህት ።
፴፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ዘይዘርእሰ ሠናየ ዘርአ ወል
እጓለ እመሕያው ውእቱ ።
፴፰ ወገራህቱኒ ዓለም ውእቱ ፡ ወሠናይኒ ዘርእ ውሉደ
መንግሥት እሙንቱ ፡ ወክርዳድኒ ውሉዱ ለእኩይ ።

፴፱ ወፀራዊኒ ዘዘርአ ዲያብሎስ ውእቱ ፡ ወማእረሩኒ ኀል
ቀታ ዓለም ውእቱ ፡ ወዓፀዱኒ መላእክት እሙንቱ ።
፵ ከመኬ የአርይዎ ለክርዳድ ቅድመ ወበእሳት ያውዕ
ይዎ ከማሁ ይከውን በኅልቀተ ዓለም ።

፵፩ ወይፌንዎሙ ወልደ እጓለ እመሕያው ለመላእክቲሁ
ወየአርዩ እመንግሥቱ ኵሎ ዐላውያነ እለ ይገብሩ
አበሳ ።
፵፪ ወይወድይዎሙ ውስተ እቶነ እሳት ኀበ ሀሎ ብካይ
ወሐቅየ ስነን ።
፵፫ አሚሃ ይበርሁ ጻድቃን ምስብዒተ እደ እምብርሃነ
ፀሐይ በመንግሥተ አቡሆሙ ዘበሰማያት ፡ ዘቦ ዕዝነ
ሰሚዐ ለይስማዕ ።

ተዉአቸው ፡ እስከ መከር ድረስ አብረው ይደጉ ፡ ፴
በመከር ጊዜም አጫጆችን አስቀድሞ እንክርዳዱን
ልቀሙ ፡ በየነዶውም አሥሩትሁ በእሳት አቃጥ
ሉት ፡ ሥንዴውን ግን በጎተራዬ ሰብስቡ እላቸ
ዋለሁ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፺፰ ፡ ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ ።

ሌላ ምሳሌ አመጣላቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት ሰው ፴፩
ወስዶ በእርሻው ላይ የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት
ትመስላለች ብሎ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፲፰ - ፲፱ ።
ከአዝርእት ሁሉ እሷ ታንሳለች፡ በአደገች ጊዜ ግን ፴፪
ከአታክልት ሁሉ ትበልጣለች ፡ የሰማይ ወፎች ከጫ
ፎቿ በታች እስኪጠለሉ ድረስ ታላቅ ዛፍ ትሆናለች።

ክፍል ፺፱ ፡ ስለ እርሾ ምሳሌ ።

ሌላ ምሳሌም ነገራቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት ሴት ፴፫
ወስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት ያበከችው ፡ ሁሉ
ንም መፃፃ ያደረገ እርሾን ትመስላለች ብሎ ነገራ
ቸው ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስ ይህን ሁሉ ለሕዝቡ በምሳሌ ነገራቸው ፡ ፴፬
ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም ። ማር ፬ ፡ ፴፫ - ፴፬ ።
በነቢይ "አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ ፡ ከጥንት የተነገ ፴፭
ረውን ምሳሌ እናገራለሁ" የተባለው ይፈጸም ዘንድ።
መዝ ፸፰ ፡ ፪ ።

ክፍል ፻ ፡ ስለ እንክርዳድና
ሥንዴ ምሳሌ ።

ከዚህ በኋላ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ ፡ ደቀ መዛ ፴፮
ሙርቱም ወደርሱ ቀርበው የእንክርዳዱን የሥንዴ
ውን ፡ የእርሻውን ምሳሌ ተርጕምልን አሉት ።
እርሱም መልሶ አላቸው ፡ መልካም ዘርን የሚዘራ ፴፯
የሰው ልጅ ነው ።
እርሻውም ዓለም ነው ፡ መልካም ዘርም የመንግሥት ፴፰
ልጆች ናቸው ፡ እንክርዳድም የክፉ ልጆች ናቸው ።
፩ ቆሮ ፫ ፡ ፱ ።
የዘራው ጠላትም ዲያብሎስ ነው ፡ መከሩ የዓለም ፴፱
ፍጻሜ ነው ፡ አጫጆቹም መላእክት ናቸው ።
አስቀድሞ እንክርዳዱን እንዲለቅሙት በእሳትም እን ፵
ዲያቃጥሉት ፡ በዚህ ዓለም ፍጻሜም እንዲህ ይሆ
ናል ።
የሰው ልጅ መላእክትን ይልካል ፡ ከመንግሥቱም ፵፩
በደል የሚያደርጉትን ዐላውያንን ሁሉ ያስወጣሉ ።
ምዕ ፳፭ ፡ ፴፩ - ፵፮ ።
ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ይጥሏቸዋል ። ፵፪
ምዕ ፰ ፡ ፲፪ ።
ያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት ከፀሐይ ፵፫
ብርሃን ሰባት እጅ ያበራሉ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን
ይስማ ። ዳን ፲፪ ፡ ፫ ።

ክፍል ፶ወ፩፡ በእንተ መድፍን፡
ወባሕርይ፡ ወገሪፍ ።

፵፬ ወካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት መድፍነ ዘኅ
ቡእ ውስተ ገራህት ፡ ወረኪቦ ብእሲ ኀብአ ወእምፍ
ሥሓሁ ሖረ ወሤጠ ኵሎ ዘቦ ወተሣየጣ ለይእቲ
ገራህት ።
፵፭ ወካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ፡ ብእሴ ሠያጤ
ዘየኃሥሥ ባሕርየ ሠናየ ።
፵፮ ወረኪቦ አሐተ ባሕርየ እንተ ብዙኅ ሤጣ ሖረ ወሤ
ጠ ኵሎ ዘቦ ወተሣየጣ ለይእቲ ባሕርይ ።
፵፯ ወካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ፡ ገሪፈ እንተ
ተወድየት ውስተ ባሕር ወአስተጋብአት ኵሎ ዘመ
ደ ዓሣ ።
፵፰ ወሰበ መልአት አዕረግዋ ውስተ ሐይቅ ወነቢሮሙ
አረዩ ሠናዮ ወወደዩ ውስተ ሙዳዮሙ ወእኩዮሰ
ገደፍዎ አፍአ ።
፵፱ ከማሁ ይከውን በኅልቀተ ዓለም ይመጽኡ መላእክት
ወይፈልጡ እኩያነ እማእከሎሙ ለጻድቃን ።

፶ ወይወድይዎሙ ውስተ እቶነ እሳት ፡ ኀበ ሀሎ ብካይ
ወሐቅየ ስነን ።
፶፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለበውክሙኑ እንከ
ዘንተ ኵሎ ፡ ወይቤልዎ እወ እግዚኦ ።
፶፪ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱ ኵሉ ጸሐፊ ዘይጸመድ
ለመንግሥተ ሰማያት ይመስል ብእሴ በዓለ ቤት ዘያ
ወፅእ እመዝገቡ ሐዲሰ ወብሉየ ።
፶፫ ወፈጸሞ እግዚእ ኢየሱስ እሎንተ ምሳሌያተ ተን
ሥአ እምህየ ።
፶፬ ወሖረ ሀገሮ ወመሀሮሙ በምኵራቦሙ እስከ ሰበ
ይዴመሙ ወይብሉ እምአይቴ እንከ ሎቱ ዝንቱ
ኵሉ ጥበብ ወኃይል ።
፶፭ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለጸራቢ፡ ወስማ ለእሙ
ማርያም ፡ ወአኀዊሁኒ ያዕቆብ ፡ ወዮሳ ፡ ወስምዖን ፡
ወይሁዳ ።

፶፮ ወአኃቲሁኒ ኵሎን ኀቤነ ሀለዋ እምአይቴ እንከ ሎ
ቱ ዝንቱ ኵሉ ጥበብ ወኃይል ፤ ወአኀዙ ያንጐር
ጕሩ በእንቲአሁ ።

፶፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይከብር ነቢይ ዘእ
ንበለ በሀገሩ ወበቤቱ ።
፶፰ ወኢገብረ በህየ ኃይለ ብዙኃ በእንተ ኢአሚኖ
ቶሙ ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ክፍል ፶ወ፪፡ በእንተ ዮሐንስ ወሄሮድስ።

፩ ወበውእቱ መዋዕል ሰምዐ ሄሮድስ ንጉሥ ነገሮ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፶፩ ፡ ስለ ተቀበረ ወርቅ ፡
ስለ ዕንቍና ስለ መረብ ።

ዳግመኛ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተቀበ ፵፬
ረች ወርቅን ትመስላለች ፡ ሰውም አግኝቶ ሠወራት
ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠ ያችን
እርሻ ገዛት ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳፱ ። ፊል ፫ ፡ ፯ ።
ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት ክቡር ዕንቍ የሚሻ ፵፭
ነጋዴን ትመስላለች ።
ዋጋዋ ብዙ የሆነ አንዲት ዕንቍ በአገኘ ጊዜ ፡ ሄዶ ፵፮
ያለውን ሁሉ ሸጠ ገዛት ። ምሳ ፰ ፡ ፲ - ፲፩ ።
ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት በባሕር ውስጥ የተ ፵፯
ጣለችውን የዓሣ ወገንን ሁሉ የሰበሰበች መረብን
ትመስላለች ። ምዕ ፳፪ ፡ ፱ - ፲ ።
በሞላችም ጊዜ ወደ ዳር አወጧት ፡ ተቀምጠውም ፵፰
መልካም መልካሙን መርጠው ወደ ሣጥናቸው ጨ
መሩ መጥፎውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት ።
በዓለም ፍጻሜም እንዲሁ ይሆናል ፡ መላእክት ይመ ፵፱
ጣሉ ኃጥአንን ከጻድቃን መካከል ይለያሉ ። ምዕ
፳፭ ፡ ፴፪ ።
ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወደ አለበት ወደ እሳት ፶
ጕድጓድም ይጥሏቸዋል ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ እንግዲህ ይህን ሁሉ አስተዋላ ፶፩
ችሁ ? አላቸው ፡ አዎን ጌታ ሆይ አሉት ።
ስለዚህም ለመንግሥተ ሰማያት የሚጸመድ ጸሐፊ ፶፪
ሁሉ ከሣጥኑ አሮጌውንና ሐዲሱን የሚያወጣ ባለ
ጸጋ ሰውን ትመስላለች ። መዝ ፻፵፬ ፡ ፲፫ ።
ጌታ ኢየሱስም እነዚህን ምሳሌዎች በፈጸመ ጊዜ ፡ ፶፫
ከዚያ ተነሣ ። ማር ፮ ፡ ፩ - ፯ ። ሉቃ ፬ ፡ ፲፭ - ፴ ።
ወደ ሀገሩም ሄዶ እስኪደነቁ ድረስ በምኵራባቸው ፶፬
አስተማራቸው ፡ እንዲህም ይሉ ነበር ፡ እንግዲህ
ይህ ሁሉ ዕውቀትና ችሎታ ከየት ተሰጠው ? ።
ይህ የጠራቢው የዮሴፍ ልጅ አይደለምን? የእናቱ ፶፭
ስምስ ማርያም አይደለምን ? ወንድሞቹስ ያዕቆብ ፡
ዮሳ ፡ ስምዖን ፡ ይሁዳ፡ አይደሉምን ? ምዕ ፲፪፡ ፵፯።

እኅቶቹስ ሁሉ ከእኛ ዘንድ ያሉ አይደለምን ? እንግ ፶፮
ዲህ ይህ ሁሉ ዕውቀትና ችሎታ ከየት ተሰጠው ?
እያሉ ስለ እርሱ ያንጐራጕሩ ጀመሩ ። ዮሐ ፯ ፡
፲፭ - ፶፪ ።
ጌታ ኢየሱስ ግን ፡ ነቢይ በሀገሩ ፡ በወገኑ እንጂ ፡ ፶፯
በሌላ የማይከብርበት የለም ። ዮሐ ፬ ፡ ፵፬ ።
ባለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት ፶፰
አላደረገም ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ክፍል ፶፪ ፡ ስለ ሄሮድስና ስለ ዮሐንስ ።

በዚያ ወራትም ንጉሥ ሄሮድስ የጌታችን የኢየሱስን ፩
ዝና ሰማ ። ማር ፮ ፡ ፲፬ - ፳፱ ። ሉቃ ፫ ፡ ፲፱ - ፳ ።

፪ ወይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ዝ ውእቱ ዮሐንስ መጥ
ምቅ፡ ውእቱ ተንሥአ እሙታን ፡ ወበእንተ ዝንቱ
ይትገበራ ኃይላት በቱ ።
፫ እስመ ውእቱ ሄሮድስ አኀዞ ለዮሐንስ ወሞቅሖ በቤ
ተ ሞቅሐ በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊልጶስ እኁሁ
እስመ ኪያሃ አውሰበ ።
፬ እስመ ይቤሎ ዮሐንስ ሎቱ ኢይከውነከ ታውስብ
ብእሲተ እኁከ ፊልጶስ ።
፭ ወእንዘ ይፈቅድ ይቅትሎ ይፈርሆሙ ለሕዝብ፡ እስመ
ከመ ነቢይ ይሬእይዎ ለዮሐንስ ።
፮ ወከዊኖ ዕለተ ልደቱ ለሄሮድስ መጽአት ወለተ ሄሮ
ድያዳ ወዘፈነት ሎቱ በማእከሎሙ ወአደመቶ ለሄሮ
ድስ ።
፯ ወበእንተዝ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአለቶ ።
፰ ወይእቲሰ አቅደመት አእምሮ በኀበ እማ፡ ወትቤሎ
ሀበኒ ይእዜ በጻሕል ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ ።
፱ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ ወበእንተ እለ ይረ
ፍቁ ምስሌሁ ፡ ወአዘዘ የሀብዋ ።
፲ ወፈነወ ሰቤሃ መስተራትዓተ ሐራ ወመተሩ ርእሶ
ለዮሐንስ በቤተ ሞቅሕ ።
፲፩ ወአምጽኡ ርእሶ በጻሕል ወወሀብዋ ለይእቲ ወለት፡
ወይእቲኒ ወሰደት ወወሀበት ለእማ ።
፲፪ ወመጽኡ አርዳኢሁ ወነሥኡ በድኖ ወቀበርዎ ፡
ወመጺኦሙ ዜነውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፶ወ፫፡ በእንተ ኃምስ ኅብስት፡ ወክልኤቲ ዓሣት ።

፲፫ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ተግኅሠ እምህየ በሐመር
ውስተ ገዳም እንተ ባሕቲቱ ፡ ወሰሚዖሙ አሕዛብ
ተለውዎ በእግር እምአህጉር ።
፲፬ ወወፂኦ ርእየ ብዙኃነ አሕዛብ ወምሕሮሙ ወአሐ
የወ ድውያኒሆሙ ።
፲፭ ወምሴተ ከዊኖ ቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ
ገዳም ውእቱ ብሔር፡ ወሰዓቱኒ ኀለፈ ፈንዎሙ ለሕ
ዝብ ከመ ይሐሩ ውስተ አህጉር ወይሣየጡ ለርእሶ
ሙ መብልዐ ።
፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አኮ መፍትው ይሐሩ
ርኁባኒሆሙ ፡ አላ አንትሙ ሀብዎሙ ዘይበልዑ ።
፲፯ ወይቤልዎ አልብነ ዝየ ዘእንበለ ኃምስ ኅብስት ወክ
ልኤቲ ዓሣት ።
፲፰ ወይቤሎሙ አምጽእዎን ሊተ ዝየ ።
፲፱ ወአዘዘሙ ለሰብእ ይርፍቁ ዲበ ሣዕር፡ ወነሥአ ውእ
ተ ኃምሰ ኅብስተ ወክልኤ ዓሣ ፡ ወነጸረ ኀበ ሰማይ
ባረከ ወፈተተ ወወሀበሙ ለአርዳኢሁ ወአርዳኢሁኒ
አቅረቡ ለሕዝብ ።
፳ ወበልዑ ኵሎሙ ወጸግቡ ወአግኅሡ ዘተርፈ ፍተ
ታተ ወመልአ ዐሥርተ ወክልኤተ መዛርአ ምሉአ ።

ለብላቴኖቹም ይህ ዮሐንስ መጥምቅ ነው ፡ እርሱ ፪
ከሙታን ተለይቶ ተነሥቷል ፡ ስለዚህም በእርሱ
ተአምራት ይደረጋል አላቸው ።
እርሱ ሄሮድስ ዮሐንስን ይዞ ስለ ወንድሙ ፊልጶስ ፫
ሚስት ምክንያት በወህኒ ቤት አሥሮ አጋዘው ፡ እር
ሷን አግብቷት ነበርና ።
ዮሐንስ የወንድምህን የፊልጶስን ሚስት ልታገባ ፬
አይገባህም ስላለው ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፲፮ ።
ሊገድለውም ሲወድ ሕዝቡን ይፈራቸው ነበር ፡ ዮሐ ፭
ንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ። ምዕ ፳፩ ፡ ፳፮ ።
የሄሮድስ የልደቱ ቀን በሆነ ጊዜ ፡ የሄሮድያዳ ልጅ ፮
መጥታ በመካከላቸው ዘፈነችለት ፡ ሄሮድስንም ደስ
አሰኘችው ። ሆሴ ፯ ፡ ፭ ።
ስለዚህም የለመነችውን ሊሰጣት ማለላት ። ፯
እርሷ ግን ከእናቷ ተመክራ የመጥምቁ የዮሐንስን ፰
ራስ አሁን በወጭት ስጠኝ አለችው ።
ንጉሡም ስለ መሐላው አዘነ ፡ ግን አብረውት ያሉት ፱
ሰዎች ይሰጧት ዘንድ አዘዘ ።
ያን ጊዜም ባለወግ ልከ በእሥር ቤት ሳለ የዮሐን ፲
ስን ራስ ቈረጡት ።
ራሱን በወጭት አምጥተው ለዚያች ብላቴና ሰጧት ፲፩
እርሷም ወስዳ ለእናቷ ሰጠች ።
ደቀ መዛሙርቱም በድኑን ወስደው ቀበሩት ፡ መጥ ፲፪
ተውም ለጌታ ለኢየሱስ ነገሩት ። ምዕ ፳፯ ፡ ፶፯ ።

ክፍል ፶፫ ፡ ስለ አምስቱ እንጀራና፡ ስለ ሁለቱ ዓሣት ።

ጌታ ኢየሱስም በታንኳ ሆኖ ከዚያ ብቻውን ወደ ፲፫
ገዳም ሄደ ፡ ሕዝቡም ሰምተው ከየመንደሩ በእግር
ተከተሉት ። ማር ፮ ፡ ፴፭ ። ዮሐ ፮ ፡ ፩ ።
በወጣም ጊዜ ብዙ ሰዎችን አይቶ አዘነላቸው ፡ ድው ፲፬
ያኖቻቸውንም አዳነላቸው ። ምዕ ፱ ፡ ፴፮ ።
በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ቦታው በረ ፲፭
ኻ ነው ፡ ሰዓቱም አልፏል ወደ መንደር ገብተው
ምግባቸውን ይፈልጉ ዘንድ ሕዝቡን አሰናብታቸው
አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ እንደ ራባቸው ሊሄዱ አይገባም ፡ ፲፮
እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው እንጂ አላቸው ።
ከሁለት ዓሣ ፡ ከአምስት እንጀራ በቀር ፡ ከዚህ ም ፲፯
ንም የለንም አሉት ።
ወደዚህ አምጡልኝ አላቸው ። ፲፰
በመስኩ ላይ እንዲቀመጡ ሰዎችን አዘዘ ፡ ያን አም ፲፱
ስት እንጀራንና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አመለ
ከተና ባርኮ ቈርሶ፡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ፡
ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ ።
ሁሉም በልተው ጠገቡና የተረፈውን ፍርፋሪ ዓሥ ፳
ራ ሁለት ዕንቅብ መልተው አነሡ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፬ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፬ ።

፳፩ ወእለሰ በልዕዎ የአክሉ ኃምሳ ምእት ብእሲ ዘእን
በለ አንስት ወደቂ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ ዘከመ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ዲበ ባሕር።

፳፪ ወአዘዘሙ ሶቤሃ ለአርዳኢሁ ከመ ይዕርጉ ውስተ
ሐመር ወይቅድምዎ ወይሑሩ ኀበ ማዕዶተ ባሕር
እስከ ሶበ ይፌንዎሙ ለአሕዛብ ።

፳፫ ወእምዝ ፈነወ አሕዛበ ወዐርገ ውስተ ደብር እንተ
ባሕቲቱ ይጸሊ ፡ ወምሴተ ከዊኖ ባሕቲቱ ሀሎ ህየ።

፳፬ ወሐመርሰ ናሁ ሀሎ ማእከለ ባሕር ወርኁቅ እምሐ
ይቅ መጠነ ዕሥራ ወኃምስቱ ምዕራፍ ወይትሀወክ
እሞገድ እስመ እምቅድሜሁ ውእቱ ነፋስ ።

፳፭ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ ኀቤሆሙ እግዚእ
ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ።

፳፮ ወሶበ ርእይዎ አርዳኢሁ እንዘ ዲበ ባሕር የሐውር
ደንገፁ ወፈርሁ እንዘ ይብሉ ምትሃት ውእቱ ፡
ወእምግርማሁ አውየዉ ።

፳፯ ወበጊዜሃ ተናገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብል ፡
ተአመኑ አነ ውእቱ ኢትፍርሁ ።

፳፰ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ፡ እመሰ አንተሁ እግ
ዚኦ አዝዘኒ እምጻእ ኀቤከ እንተ ዲበ ማይ ፡ ወይ
ቤሎ ነዓ ።

፳፱ ወወሪዶ ጴጥሮስ እምዲበ ሐመር ሖረ ዲበ ማይ ይ
ብጻሕ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፴ ወሶበ ርእየ ነፋሰ ኃያለ ፈርሀ ወአኀዘ ይሰጠም ፡
ወአውየወ ሶቤሃ እንዘ ይብል እግዚኦ አድኅነኒ ።

፴፩ ወሶቤሃ ሰፍሐ እዴሁ እግዚእ ኢየሱስ ወአኀዞ ወይ
ቤሎ ውኁደ ሃይማኖት ለምንት ናፈቀ ።

፴፪ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ይእተ ጊዜ ኀደገ ነፋስ ወከነ
ዛኅን ።

፴፫ ወእለ ውስተ ሐመር ሰገዱ ሎቱ እንዘ ይብሉ አማን
ወልደ እግዚአብሔር አንተ ።

፴፬ ወዓዲዎሙ ባሕረ በጽሑ ምድረ ጌንሴሬጥ ።

፴፭ ወአእመርዎ ሰብአ ውእቱ ብሔር ፡ ወፈነዉ ኀበ ኵሉ
አድያም ወአምጽኡ ሎቱ ኵሎ ሕሙማነ ።

፴፮ ወአስተብቍዕዎ ከመ ይግሥሡ ጽንፈ ልብሱ ፡ እስመ
ኵሎሙ እለ ገሠሥዎ የሐይዉ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፶ወ፭ ፡ በእንተ እለ የኀድጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፩ ወእምዝ መጽኡ እምኢየሩሳሌም ጸሐፍት ወፈሪሳ
ውያን ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፲፬ ።

የበሉትም ከልጅ ከሴት በቀር አምስት ሺሕ ሰዎች ፳፩
ያህላሉ ።

ክፍል ፶፬ ፡ ጌታ ኢየሱስ በባሕር ላይ እንደ ሄደ ።

ያን ጊዜም ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ ወደ ባሕር ፳፪
ማዶ ቀድመው ይሄዱ ዘንድ ወደ ታንኳ እንዲወጡ
ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው ። ማር ፮ ፡ ፵፭ ። ዮሐ
፮ ፡ ፲፮ ።

ከዚህም በኋላ ሕዝቡን አሰናብቶ ሊጸልይ ብቻውን ፳፫
ወደ ተራራ ወጣ። በመሽም ጊዜ ብቻውን ከዚያው
ነበር ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፪ ።

መርከቡ ግን እነሆ በባሕር መካከል ነበር ፡ ከወደ ፳፬
ቡም ሃያ አምስት ምዕራፍ ርቆ ነበር ፡ ከማዕበሉም
የተነሣ ይታወክ ነበር ፡ ነፋስ ከፊቱ ተነሥቶ ነበርና።

በአራተኛዪቱ ሰዓተ ሌሊትም ጌታ ኢየሱስ በባሕር ፳፭
ዳር እየሄደ ወደነሱ መጣ ።

ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ፳፮
ምትሃት ነው ብለው ፈርተው ደነገጡ ፡ ከፍርሃትም
የተነሣ ጮኹ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፴፯ ።

ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ እኔ ነኝ እመኑ አትፍሩ ፳፯
ሲል ተናገራቸው ።

ጴጥሮስም መልሶ አንተ ከሆንክስ ፡ በወኃው ላይ ፳፰
ወዳንተ ልምጣ እዘዘኝ አለው ፡ እርሱም ና አለው ።

ጴጥሮስም ከታንኳ ወርዶ ከጌታ ኢየሱስ ሊገናኝ ፳፱
በወኃው ላይ ሄደ ።

እርሱም ነፋሱን በርትቶ ባየ ጊዜ ፈራ ፡ ይዘቅጥም ፴
ጀመር ፡ ያን ጊዜ አቤቱ ! አድነኝ ብሎ ጮኸ ። ምዕ
፰ ፡ ፳፭ ።

ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና ሃይ ፴፩
ማኖተ ጐደሎ ለምን ተጠራጠርክ አለው ። ምዕ ፮ ፡
፴ ። ያዕ ፩ ፡ ፮ ።

ወደ መርከብም በወጣ ጊዜ ነፋሱ ረጋ ፡ ፀጥ ፴፪
ታም ሆነ ።

በመርከቡም ውስጥ የነበሩት ሁሉ በእውነት አንተ ፴፫
የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ሰገዱለት ። ምዕ ፰ ፡
፳፯ ። ፲፮ ፡ ፲፮ ።

ባሕሩን ተሻግረው ወደ ጌንሴሬጥ ምድር ደረሱ ። ፴፬
ማር ፮ ፡ ፶፫ ።

የዚያ ሀገር ሰዎችም ዐወቁትና ወደ አውራጃዎች ፴፭
ሁሉ ልከው በሽተኞችን ሁሉ አመጡለት ።

የልብሱንም ዘርፍ ይዳስሱ ዘንድ ለመኑት ፡ የዳሰ ፴፮
ሱት ሁሉ ይድኑ ነበርና ። ምዕ ፱ ፡ ፳፩ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፶፭ ፡ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለሚተላለፉ ።

ከዚህ በኋላ ጻፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ፩
ጌታ ኢየሱስ መጡ ። ማር ፯ ፡ ፩ - ፳፫ ።

፪ እንዘ ይብሉ ለምንት ይትዐደዉ አርዳኢከ ሥርዐተ
ረበናት ወትእዛዘሙ ለሊቃነ ካህናት እስመ ኢይት
ሐፀቡ እደዊሆሙ ሶበ ይበልዑ ኅብስተ ።

፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ለምንት አንትሙኒ ትትዐ
ደዉ ትእዛዘ እግዚአብሔር በእንተ ሥርዓትክሙ ።

፬ ወእግዚአብሔርሰ ይቤ አክብር አባከ ወእመከ፡
ወዘአኅሠመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይ
ሙት ።

፭ ወአንትሙሰ ትብሉ ዘይቤሎ ለአቡሁ ወለእሙ ሀ
ብተ ቍርባን ዘረባኅከ እምኔየ፡ ዝ ብሂል ኢያከብር
አባሁ ወእሞ ።

፮ ወሠዐርክሙ ቃሎ ለእግዚአብሔር በእንተ ሥርዓት
ክሙ ።

፯ አመደልዋን! ሠናየ ተነበየ ኢሳይያስ ላዕሌክሙ እን
ዘ ይብል ።

፰ ዝ ሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ ወበልቦሙሰ ነዋኅ
ይርኅቁ እምኔየ ።

፱ ወከንቶ ያመልኩኒ እንዘ ይሜህሩ ትምህርተ ሥርዓ
ታተ ሰብእ ።

፲ ወጸውዖሙ ለሕዝብ ወይቤሎሙ ስምዑ ወለብዉ ።

፲፩ አኮ ዘይበውእ ውስተ አፍ ዘያረኵሶ ለሰብእ፡ አላ
ዘይወፅእ እምውስተ አፍ ውእቱ ያረኵሶ ለሰብእ ።

፲፪ ወእምዝ ቀረቡ አርዳኢሁ ይቤልዎ ኢተአምርሁ
ከመ ፈሪሳውያን ሰሚዖሙ ቃለከ አንጐርጐሩ ።

፲፫ ወአውሥአ ወይቤ፡ ኵላ ተክል እንተ ኢተከላ አቡየ
ሰማያዊ ትሤሮ ።

፲፬ ኅድግዎሙ ለእሉ እስመ ዕውራን እሙንቱ ወአምር
ሕተ ዕውራን፤ ዕውር ዕውረ ለእመ መርሐ ክልኤ
ሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ ።

፲፭ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ፡ ፈክር ለነ ዘንተ ምሳሌ ።

፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓዲሁ አንትሙኒ ኢለ
በውክሙኑ ዘንተ ።

፲፯ ኢተአምሩኑ ከመ ኵሉ ዘይበውእ ውስተ አፍ ውስ
ተ ከርሥ ይትገመር ወጽመ ይትገደፍ ።

፲፰ ወዘሰ ይወፅእ እምውስተ አፍ እምልብ ይወፅእ፡ ወዝ
ውእቱ ዘያረኵሶ ለሰብእ ።

፲፱ እስመ እምውስተ ልብ ይወፅእ ሕሊና እኩይ ዘው
እቱ ቀቲል፡ ወዝሙት፡ ስርቅ፡ ስምዕ በሐሰት፡ ወፅ
ርፈት ።

፳ እሉኬ ዘያረኵስዎ ለሰብእ፤ ወዘእንበለ ተሐፅቦ እድሰ
በሊዕ ኢያረኵሶ ለሰብእ ።

፳፩ ወወፂአ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ተግኅሠ ውስተ
ደወለ ጢሮስ ወሲዶና ።

ደቀ መዛሙርትህ የመምህራንን ሥርዓት የሊቃነ ፪
ካህናት ትእዛዝ ለምን ይተላለፋሉ?፡ እንጀራ በሚበ
ሉበት ጊዜ እጃቸውን አይታጠቡምና ብለው ።
ዘዳግ ፬፡ ፪ ። ሉቃ ፲፩፡ ፴፰ ።

እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ እናንተስ ለወጋችሁ ፫
ብላችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትተላለ
ፋላችሁ? ።

እግዚአብሔር አባትህንና እናትህን አክብር፡ በአባ ፬
ቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃል የተናገረ ሞትን ይሙት
አለ። ዘፀ ፳፡ ፲፪። ዘፀ ፳፩፡ ፲፯። ዘዳግ ፭፡ ፲፮።
ኤፌ ፮፡ ፪። ዘሌ ፳፡ ፱። ምሳ ፳፡ ፳።

እናንተ ግን አባቱን እናቱንም የተጠቀምክበት የቍ ፭
ርባን ስጦታ ነኝ ያለውን ከእኔ የተገኘ ነው ትላላ
ችሁ፡ ይህም አባቱንና እናቱን አያከብር ማለት ነው።

ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ። ፮

እናንት ግብዞች ኢሳይያስ በእናንተ ላይ መልካም ፯
ተናገረ እንዲህ ብሎ። ኢሳ ፳፱፡ ፲፫። ማር ፯፡ ፮።

ይህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል፡ በልባቸው ፰
ግን ከእኔ እጅግ ይርቃሉ።

የሰውን ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩ ፱
ኛል። ኢሳ ፳፱፡ ፲፫።

ሕዝቡን ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ ስሙ አስተውሉ። ፲

ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባው አይደለም፡ ፲፩
ከአፍ የሚወጣው ሰውን ያረክሰዋል እንጂ። ፩ ጢሞ
፬፡ ፬። ምዕ ፲፪፡ ፴፬-፴፮። ማር ፯፡ ፲፬።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ቀረብ ብለው ፈሪሳው ፲፪
ያን ንግግርህን ሰምተው እንደ አንጐራጐሩ አታው
ቅምን? አሉት።

እሱም መልሶ እንዲህ አለ፡ ሰማያዊ አባቴ ያልተከ ፲፫
ላት ተክል ሁሉ ትነቀላለች። ዮሐ ፲፭፡ ፪።

እነሱን ተዉአቸው፡ ዕውሮች የዕውራንም መሪዎች ፲፬
ናቸውና፡ ዕውር ዕውርን ቢመራ ሁለቱም ወደ ጕድ
ጓድ ይወድቃሉ። ሉቃ ፮፡ ፴፱። ሮሜ ፪፡ ፲፱።

ጴጥሮስም መልሶ ይህን ምሳሌ ተርጕምልን አለው። ፲፭

ጌታ ኢየሱስም እናንተም ገና ይህንን አላስተዋላች ፲፮
ሁምን?፮አላቸው።

ከአፍ የሚወጣው ወደ አፍ የሚገባው ሁሉ በሆድ ፲፯
እንዲወሰን ወጥቶም እንደሚወድቅ አታውቁም?።

ግን ከልብ ይወጣል፡ ሰውንም የሚያረክሰው እሱ ፲፰
ነው።

ከልብ ክፉ ሐሳብ ይወጣልና፡ ይኸውም መግደል ፲፱
መሴሰን ስርቆት በሐሰት መመስከር ስድብ ነው።
ዘፍ ፰፡ ፳፩።

ሰውን የሚያረክሱት እነዚህ ናቸው፡ እጅን ሳይታ ፳
ጠቡ መብላትስ ሰውን አያረክሰውም።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስ፡ ወደ ሲዶ ፳፩
ና አውራጃ ሄደ። ማር ፯፡ ፳፬-፴።

ክፍል ፻ወ፮፡ በእንተ ከነናዊት።

፳፪ ወናሁ መጽአት ብእሲት ከነናዊት እምውእቱ አድ
ዋል ፣ እንዘ ትጸርሕ ወትብል፡ መሐረኒ እግዚእየ
ወልደ ዳዊት እስመ ለወለትየ እኩይ ጋኔን አኀዛ
ወያዐብዳ ።
፳፫ ወኢያውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ቃለ፣ ወቀረቡ
አርዳኢሁ አስተብቍዕዎ እንዘ ይብሉ ፈንዋ ለዛቲ
ብእሲት እስመ ትጸርሕ በድኅሬነ ።

፳፬ ወአውሥአ ወይቤሎሙ፡ ኢተፈነውኩ ዘእንበለ
ኀበ አባግዕ ዘተኀጕላ ዘቤተ እስራኤል ።
፳፭ ወቀረበ ሰገደት ሎቱ እንዘ ትብል፣እግዚኦ ርድአኒ።
፳፮ ወአውሥአ ወይቤላ ኢኮነ ሠናየ ነሢአ ኅብስተ ው
ሉድ ወውሂብ ለከለባት ።
፳፯ ወትቤ እወ እግዚኦ ከለባትኒ ኀ ይበልዑ እምፍርፋ
ራት ዘይወድቅ እማእደ አጋእዝቲሆሙ ።
፳፰ ወእምዝ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ኦ ብእ
ሲቶ ዓቢይ ሃይማኖትኪ ይኩንኪ በከመ ተአመ
ንኪ፡ ወሐይወት ወለታ እምይእቲ ሰዓት ።

ክፍል ፻ወ፯፡ በእንተ አሕዛብ እለ ተፈወሱ
እምብዙኅ ደዌሆሙ ።

፳፱ ወኀሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ በጽሐ ኀበ ሐይቀ
ባሕር ዘገሊላ፡ ወዓሪጎ ደብረ ነበረ ህየ ።
፴ ወቀርቡ ኀቤሁ አሕዛብ ብዙኃን፡ ወአምጽኡ ምስሌ
ሆሙ ሐንካሳነ ወዕውራነ ጽሙማነ ወፅዉሳነ ወበዕ
ዳነኒ ብዙኃነ፣ወገደፍዎሙ ኀበ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወፈወሶሙ ።
፴፩ እስከ ሰበ ያነክሩ አሕዛብ እንዘ ይሬእዩ ከመ በሐማ
ን ይትናገሩ ወሐንካሳን የሐውሩ ወዕውራን ይሬእዩ፣
ወሰብሕዎ ለአምላከ እስራኤል ዘወሀበ ዘከመዝ ሥል
ጣነ ለሰብእ ።

ክፍል ፻ወ፰፡ በእንተ ሰብዐ ኅብስት ወኅዳጥ ዓሣ።

፴፪ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ወይቤ
ሎሙ ያምሕሩኒ እሉ ሕዝብ እስመ ናሁ ሠሉስ
መዋዕል እምዘበልዑ እክለ፣ ወአልቦሙ ዘይበልዑ ፣
ወኢይፈቅድ እፈንዎሙ ርኁባኒሆሙ ከመ ኢይ
መጽልዉ በፍኖት ።
፴፫ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እምአይቴ እንከ ለነ በገዳም
ኅብስት ዘያጸግብ ለዘመጠንዝ ሕዝብ ።
፴፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሚመጠን ኅበውገ
ብክሙ ወይቤልዎ ሰብዐ ኅብስት ወኅዳጥ ዓሣ ።
፴፭ ወአዘዞሙ ለሕዝብ ይርፍቁ ዲበ ምድር፣ ወነሥአ
ሰብዐ ኅብስተ ወዓሣኒ ።

ክፍል ፻፮ ፣ ስለ ከነናዊት ሴት ።

እነሆ ከዚያ አውራጃ አቤቱ የዳዊት ልጅ ሆይ ፣ እዘ ፳፪
ንልኝ ልጄን ክፉ ጋኔን ይዞ ያሳብዳታልና ብላ እየ
ጮኸች አንዲት የከነዓን ሴት መጣች ።

ጌታ ኢየሱስ ግን አንድ ቃልም አልመለሰም ፣ ደቀ ፳፫
መዛሙርቱም ቀረብ ብለው ይህችን ሴት አሰናብ
ታት እኛን እየተከተለች ትጮሃለችና ብለው ማለ
ዱት ።
እርሱም መልሰ ፣ ከእስራኤል ወገን ወደ ሆኑ ወደ ፳፬
ጠፉ በጎች ብቻ አልተላክሁም ። ምዕ ፲ ፡ ፮ ።
እርሷም ቀርባ አቤቱ ርዳኝ ብላ ሰገደችለት ። ፳፭
እርሱም መልሶ አላት የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለው ፳፮
ሾች መስጠት መልካም አይደለም ።
እሷም አዎን ጌታዬ ውሾችም እኮ ከጌቶቻቸው ማ ፳፯
እድ የሚወድቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች ።
ከዚህም ጌታ ኢየሱስ መልሶ ሴትዮ ! ሃይማኖትሽ ፳፰
ፍጹም ነው እንደ አመንሽ ይሁንልሽ አላት ፣ ከዚ
ያች ሰዓት ጀምሮ ልጅዋ ዳነች ። ምዕ ፰ ፣ ፲ - ፲፫ ።

ክፍል ፻፯ ፣ ከብዙ ደዌ
ስለ ተፈወሱ አሕዛብ ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ወደብ ደረሰ ፳፱
ወደ ተራራም ወጥቶ ከዚያ ተቀመጠ ። ማር ፯ ፣ ፴፩ ።
ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀረቡ ፣ ከነርሱ ጋ ፴
ርም አንካሶችን ፣ ዕውሮችን ፣ ደንቆሮችም ፣ ልምሾ
ችን ፣ ሌሎችንም ብዙዎች በሽተኞችን አምጥተው
ከእግሩ በታች አፈሰሷቸው፣ አዳናቸውም ።
ድዳዎች ሲናገሩ ፣ አንካሶች ሲሄዱ ፣ ዕውሮች ሲያዩ ፴፩
አይተው አሕዛብ እስኪደነቁ ድረስ እንዲህ ያለውን
ሥልጣን ለሰው የሰጠ የእስራኤል አምላክ እግዚአ
ብሔርን አመሰገኑት ።

ክፍል ፻፰ ፣ ስለ ሰባት እንጀራና ስለ ጥቂት ዓሣ ።

ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እሊህ ሰዎ ፴፪
ች ያሳዝኑኛል ፣ እህል ከቀመሱ ዛሬ ሦስት ቀን
ነውና የሚበሉትም የላቸውም ፣ እንደ ራባቸው ላሰ
ናብታቸው አልወድም በመንገድ እንዳይደክሙ ።
ማር ፰ ፣ ፩ - ፲ ።
ደቀ መዛሙርቱም ለዚህን ያህል ሕዝብ የሚበቃ እን ፴፫
ጀራ ከወዴት እናገኛለን አሉት ። ምዕ ፲፬ ፣ ፲፬ - ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ምን ያህል እንጀራ አላችሁ ? አላ ፴፬
ቸው፣ እነሱም ሰባት እንጀራና ጥቂት ዓሣ? አሉት ።
ሕዝቡንም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ ፣ ሰባ ፴፭
ቱን እንጀራና ዓሣውን ያዘ ።

፴፮ ወይእተ ጊዜ አእኰተ ወፈተተ ወወሀበሙ ለአርዳ
ኢሁ ያቅርቡ፡ ወአርዳኢሁኒ አቅረቡ ለሕዝብ ።

፴፯ ወበልዑ ኵሎሙ ወጸግቡ፡ ወዘተርፈ ፍተታተ አግ
ኅሡ፡ ወመልአ ሰብዓተ አስፈሬዳተ ምሉአ ።
፴፰ ወእለሰ በልዑ እደው የአክሉ አርባዓ ምእተ ብእሲ
ዘእንበለ አንስት ወደቅ ።
፴፱ ወፈቲሖ አሕዛበ ዐርገ ውስተ ሐመር ወሖረ ውስተ
ደወለ መጌዶል ።

ምዕራፍ ፲፮ ፤

<u>ክፍል ፶ወ፱፡ በእንተ እለ የኃሥሡ ትእምርተ እምሰማይ ።</u>

፩ ወመጽኡ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ያመክርዎ ወይ
ሰአልዎ ትእምርተ እምሰማይ ያርእዮሙ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ፡ ወይቤሎሙ እምከመ
መስየ ወከነ ሕዋየ ትብሉ ጽሕወ ብሑር እስመ ያቅ
የሐይሕ ሰማይ ።
፫ ወእምከመ ጸብሐ ትብሉ ዮምሰኬ ይዘንም እስመ
ያቀየሐይሕ ሰማይ ድሙነ፡አ መደልዋን ለገጸ ሰማይ
ተአምሩ ፈክሮቶ፡ ወተአምረ መዋዕልሰ እፎ ኢተአ
ምሩ ።
፬ ወይቤሎሙ ትውልድ ዕሉት ወዘማ ትእምርተ ተኃ
ሥሥ ወትእምርትሰ ኢይትወሀባ ዘእንበለ ትእምርተ
ዮናስ ነቢይ፡ ወእምዝ ኃደጎሙ ወሖረ ።

<u>ክፍል ፷፡ በእንተ ተዓቅቦ
እምትምህርቶሙ ለፈሪሳውያን።</u>

፭ ወበጺሖሙ አርዳኢሁ ማዕዶተ ረስዑ ነሢአ ኅብ
ስት ።
፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዑቁ ወተዐቀቡ እምብ
ኁአሙ ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ።
፯ ወሐለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ፡እስመሁ እንጋ
ኅብስተ ኢነሣእነ ይብለነ ።
፰ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ምንተ
ትሔልዩ በአልባቢክሙ አ ሕፁፃነ ሃይማኖት፡ እስ
መሁ ኅብስት አልብክሙ ።
፱ ዓዲሁ ኢትሌብዉኑ ወኢትዜክሩ ዘአመ ኀምስ ኅብ
ስት እለ ለኀምሳ ምእት ብእሲ፡ ሚመጠነ መዛርዐ
አግኃሥክሙ? ወይቤልዎ ዓሠርተ ወክልኤተ ።
፲ ወአመ ሰብዐ ኅብስት እለ ለአርባዓ ምእት ብእሲ
ሚመጠን አስፈሬዳት ዘአግኃሥክሙ? ወይቤልዎ
ሰብዐ ።
፲፩ እፎኑ ዘኢትሌብዉ ከመ አኮ በእንተ ኅብስት ዘእቤ
ለክሙ ዑቁ ወተዐቀቡ እምነ ብኁአሙ ለፈሪሳውያን
ወሰዱቃውያን ።

ያን ጊዜውኑ አመስግኖ ባርኮ ቈርሶ እንዲያቀርቡ ፴፮
ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፡ ደቀ መዛሙርቱም ለሕ
ዝቡ አቀረቡ ። ፩ ጢሞ ፬ ፡ ፬ ።
ሁሉም በልተው ጠገቡ ፡ የተረፋቸውንም ፍርፋሪ ፴፯
ሰባት ቅርጫት መልተው አነሡ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳ ።
የበሉትም ሰዎች ፡ ከሴት ከልጅ ፡ በቀር አራት ሺህ ፴፰
ሰዎች ያህላሉ ።
ሕዝቡን አሰናብቶ ወደ መርከብ ወጣ ፡ ወደ መጌ ፴፱
ዶል አውራጃም ሄደ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፤

<u>ክፍል ፶፱ ፡ ከሰማይ ምልክትን ስለሚሹ ።</u>

ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንም ከሰማይ ምልክት ሊያ ፩
ሳያቸው ሊጠይቁትና ሊፈትኑት መጡ ። ምዕ ፲፪ ፡
፴፰ ። ማር ፰ ፡ ፲፩ - ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ በመሸና ድግዝግዝታ በሆነ ፪
ጊዜ ፡ ሰማይ አቅላልቷልና ጊዜው ብራ ነው ትላላ
ችሁ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፶፬ - ፶፯ ።
የነጋ እንደሆነም ሰማይ ደምኖ አቅላልቷልና ዛሬስ ፫
ይዘንማል ትላላችሁ ፡ እናንት ግብዞች ! ለሰማይ መ
ልክ ትርጓሜ ታውቃላችሁ የዘመኑን ምልክት እን
ዴት አታውቁም ? ምዕ ፲፩ ፡ ፬ ።
ከዳተኛ ፡ አመንዝራ ትውልድ ምልክት ትሻለች ፡ ፬
ግን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰ
ጣትም አላቸው ፡ ከዚህ በኋላ ትቷቸው ሄደ ። ምዕ
፲፪ ፡ ፴፱ - ፵ ።

<u>ክፍል ፷ ፡ ከፈሪሳውያን ትምህርት
ስለ መጠበቅ ።</u>

ደቀ መዛሙርቱም ከወደቡ በደረሱ ጊዜ እንጀራ ፭
መያዝን ረስተው ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም አወቁ ፡ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃው ፮
ያን እርሾ ተጠበቁ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፩ ።
እንጀራ ባለመያዛችን ነውን ብለው በልባቸው አ ፯
ሰቡ ።
ጌታ ኢየሱስም አውቆባቸው እንዲህ አላቸው ፡ እና ፰
ንተ ሃይማኖት የጐደላችሁ ምን ታስባላችሁ ? እን
ጀራ ስለሌላችሁ ነውን ? ምዕ ፯ ፡ ፴ ።
ገና አታስተውሉምን በአምስት እንጀራ ለአምስት ፱
ሺሕ ሰው ያደረግሁትን አታስቡምን? ስንት ቅርጫት
አነሣችሁ ? ዐሥራ ሁለት አሉት ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፫ ።
ለአራት ሺሕ ሰው ከቈረስኩት ከሰባት እንጀራስ ያነ ፲
ሣችሁት ስንት ቅርጫት ነው ? ሰባት አሉት ። ምዕ
፲፭ ፡ ፴፪ - ፴፱ ።
ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ ያልኋ ፲፩
ችሁ ፡ ስለ እንጀራ እንዳይደለ እንዴት አታስተው
ሉም ? ማር ፰ ፡ ፲፭ - ፳ ።

፲፪ ወእምዝ ለበዉ አርዳኢሁ ከመ አኮ በእንተ ብኅ
አተ ኅብስት ዘይቤሎሙ ተዐቀቡ እምነ ብኅአቶሙ
ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን፡ አላ እምነ ትምህርቶሙ
ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ።

<u>ክፍል ፷ወ፩፡ በእንተ ዘተስእሎሙ በቂሣርያ ።</u>

፲፫ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ብሔረ ቂሣርያ ዘፊልጶስ
ተስእሎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይብል፡ መኑ ይብልዎ
ሰብእ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፲፬ ወይቤልዎ ብ እለ ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቀ፡ ወከ
ልአን ይብሉከ ኤልያስሃ ወመንፈቆሙ ይብሉከ ኤር
ምያስሃ ወእመ አኮሰ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ።

፲፭ ወይቤሎሙ አንትሙሰኬ መኑ ትብሉኒ? ።
፲፮ ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤ፡ አንተ ውእቱ
ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ።
፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ፡ ብፁዕ አንተ
ስምዖን ወልደ ዮና እስመ ኢከሠተ ለከ ዘሥጋ ወደ
ም አላ አቡየ ዘበሰማያት ።

፲፰ ወአንሰ እብለከ ከመ አንተ ኰኵሕ ወዲበ ዛቲ ኰኵ
ሕ አሐንፃ ለቤተ ክርስቲያንየ ወአናቅጸ ሲኦል ኢይ
ኄይልዋ ።

፲፱ ወእሁበከ መራኁተ መንግሥተ ሰማያት፡ ወዘዐሠርከ
በምድር ይከውን እሡረ በሰማያት፡ ወዘፈታሕከ
በምድር ይከውን ፍቱሐ በሰማያት ።

፳ ወእምዝ ገሠፆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ኢይንግሩ ለመ
ኑሂ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

<u>ክፍል ፷ወ፪፡ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ።</u>

፳፩ ወእምአሜሃ እግዚእ ኢየሱስ አኀዘ ይንግሮሙ ለአ
ርዳኢሁ ከመ ሀለዎ ይሑር ኢየሩሳሌም፡ ወብዙኀ
ያሐምምዎ ረበናት ወሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወይ
ትቀተል፡ ወበሣልስት ዕለት ይትነሣእ ።

፳፪ ወተሰጥዎ ጴጥሮስ ወአኀዘ ይክልአ እንዘ ይብል፡
ሐሰ ለከ እግዚኦ ይኩን ላዕሌከ ዝንቱ ።

፳፫ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ ለጴጥሮስ፡ ሑር
እምድኅሬየ ሰይጣን እስመ ከንከ ማዕቅፍየ እስመ
ኢትሔሊ ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘሰብእ ።
፳፬ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ

ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ከፈሪሳውያንና ከሰ ፲፪
ዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ ያላቸው ስለ እንጀራ እርሾ
እንዳይደለ አወቁ፡ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን
ትምህርት እንጂ ።

<u>ክፍል ፷፩፡ በቂሣርያ ስለ ጠየቃቸው ።</u>

ጌታ ኢየሱስም የፊልጶስ አገር ወደምትሆን ወደ ፲፫
ቂሣርያ ከተማ በደረሰ ጊዜ፡ የሰው ልጅ እኔን ሰዎ
ች ማን ይሉኛል? ብሎ ጠየቃቸው ። ማር ፰፡
፳፯-፴ ። ሉቃ ፱፡ ፲፰-፳፩ ።
ዮሐንስ መጥምቅ ነው የሚሉህ አሉ፡ ሌሎችም ፲፬
ኤልያስ ነው ይሉሃል፡ እኩሎቹ ኤርምያስ ነው ይሉ
ሃል፡ ያም ባይሆን ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ነው
ይሉሃል አሉት ። ምዕ ፲፬፡ ፪ ። ፲፯፡ ፲ ።
እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ? ። ፲፭
ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ አንተ የሕያው የእግዚአ ፲፮
ብሔር ልጅ ነህ አለው ። ዮሐ ፮፡ ፷፱ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ የዮና ልጅ ስምዖን! አንተ ፲፯
ብፁዕ ነህ፡ በሰማይ ያለው አባቴ ነው እንጂ፡ ሥጋ
ዊ ደማዊ አልገለጠልህም ብሎ መለሰለት ። ገላ
፩፡ ፲፮-፲፯ ።
አንተ መሠረት እንደሆንክ እኔ እነግርሃለሁ፡ በዚያች ፲፰
መሠረት ላይም ቤተ ክርስቲያኔን እሠራታለሁ፡ የሲ
ኦል በሮችም አይበረቱባትም ። ዮሐ ፩፡ ፵፪ ። ኤፌ
፪፡ ፳ ።
የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፡ ፲፱
በምድር ያሠርከው በሰማይ የታሠረ ይሆናል፡ በም
ድርም የፈታኸው በሰማይ የተፈታ ይሆናል ። ኢሳ
፳፪፡ ፳፪ ። ዮሐ ፳፡ ፳፫ ። ምዕ ፲፰፡ ፲፰ ።
ከዚህ በኋላ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ለማንም ፳
ለማን እንዳይናገሩ መከራቸው ። ምዕ ፲፯፡ ፱ ።

<u>ክፍል ፷፪፡ ሕማሙንና ሞቱን ስለ መግለጡ ።</u>

ከዚያን ጊዜም ጀምሮ ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳ ፳፩
ሌም ይሄድ ዘንድ እንዳለው ሽማግሌዎች የካህ
ናት አለቆችና ጻፎች በብዙ መከራ እንደሚያጸኑ
በት፡ እንደሚገደል፡ በሦስተኛውም ቀን እንደሚነሣ
ለደቀ መዛሙርቱ ይነግራቸው ጀመር ። ማር ፰፡ ፴፩ ።
ሉቃ ፱፡ ፳፪-፳፯ ።
ጴጥሮስም መልሶ አቤቱ! ይህ ባንተ ላይ ሊደረግ ፳፪
አይገባም እያለ ይከለክለው ጀመረ ። ምዕ ፲፪፡ ፵ ።
ዮሐ ፪፡ ፲፱ ።
ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ ጴጥሮስን ሰይጣን ከኋ ፳፫
ላዬ ሂድ አለው፡ ዕንቅፋት ሆነኸብኛልና፡ የሰውን
እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሊያገለ ፳፬

ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽላእ ነፍሶ ወያጥብዕ ወይን
ሣእ መስቀለ ሞቱ ወይትልወኒ ።

፳፭ ወዘይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ፡ ወዘሰ ገደፋ
ለነፍሱ በእንቲአየ ይረክባ ።
፳፮ ወምንተ ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኵሎ ዓለመ ረብሐ
ወነፍሶ ኀጕለ ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቤዛሃ ለነፍሱ።
፳፯ እስመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይምጻእ በስ
ብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ ወአሜሃ የዐሥዮ
ለኵሉ በከመ ምግባሩ ።
፳፰ አማን እብለክሙ ቦ እምእለ ሀለዉ ይቀውሙ ዝየ
እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት እስከ አመ ይሬእይዎ ለወ
ልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይመጽእ በስብሐተ
አቡሁ ።

ምዕራፍ ፲፯፡

<u>ክፍል ፹ወ፫፡ በእንተ አስተርእዮተ ስብሐቲሁ ።</u>

፩ ወእምድኅረ ስሱ መዋዕል ነሥኦሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኁሁ ወአዕረ
ጎሙ ደብረ ነዋኀ እንተ ባሕቲቶሙ ።
፪ ወተወለጠ አርአያሁ በቅድሜሆሙ ወአብርሀ ገጹ
ከመ ፀሐይ ወአልባሲሁኒ ኮነ ፀዐዳ ከመ በረድ ።
፫ ወናሁ አስተርአዩ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ
ምስሌሁ ።
፬ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ፡
እግዚኦ ሠናይ ውእቱ ለነ ሀልዎ ዝየ፡ ወእመሰ ትፈ
ቅድ ንግበር ዝየ ሠለስተ ማኅደረ አሐደ ለከ ወአ
ሐደ ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ ።
፭ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ መጽአ ደመና ብሩህ ወጸለ
ሎሙ፡ ወናሁ መጽአ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብ
ል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘበቱ ሠመርኩ፡
ወሎቱ ስምዕዎ ።
፮ ወሰሚዖሙ አርዳኢሁ ደንገፁ ወፈርሁ ጥቀ ወወ
ድቁ በገጸሙ ዲበ ምድር ።
፯ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወለከፎሙ ወይቤሎሙ ተ
ንሥኡ ወኢትፍርሁ ።
፰ ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ ወአልቦ ዘርእዩ ወኢመ
ነሂ ዘእንበለ እግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቱ ።
፱ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ
እንዘ ይብል ኢትንግሩ ወኢለመኑሂ ዘርኢክሙ እስ
ከ አመ ወልደ እጓለ እመሕያው እሙታን ይትነሣእ።
፲ ወተስእልዎ አርዳኢሁ እንዘ ይብሉ እፎ ይብሉ ጸሐ
ፍት ኤልያስ ሀለዎ ይምጻእ ቅድመ ።

ግለኝ የሚወድ ሰውነቱን ይጥላ፡ ይጨክንና የሞቱን
መስቀል ተሸክሞ ይከተለኝ አላቸው። ምዕ ፲፡ ፴፰።
ሉቃ ፱፡ ፳፫ ።
ሰውነቱን ሊያድናት የሚወድ ይጣላት ፡ ስለእኔ ሰው ፳፭
ነቱን የጣላት ያገኛታል ።
ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ፡ ነፍሱንም ቢያጠፋ ለሰው ምን ፳፮
ይረባዋል ? ሰውስ ለነፍሱ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር ! ።
የሰው ልጅ በመላእክት ታጅቦ በአባቱ ክብር ይመጣ ፳፯
ዘንድ አለውና ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ዋጋ
ውን ይሰጠዋል ። ሮሜ ፪ ፡ ፮ ።
እውነት እነግራችኋለሁ ፡ የሰው ልጅ በአባቱ ጌት ፳፰
ነት ሲመጣ እስኪያዩት ድረስ እዚህ ቆመው ካሉት
ሞትን የማይቀምሱ አሉ ። ምዕ ፲፡ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፲፯፡

<u>ክፍል ፹፫፡ ክብሩን ስለ መግለጡ ።</u>

ከስድስት ቀን በኋላ ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን ፡ ያዕቆ ፩
ብንና ወንድሙ ዮሐንስን፡ ለይቶ ለብቻቸው ወደ
ረዥም ተራራ አወጣቸው ። ማር ፱ ፡ ፪ - ፲፫ ። ሉቃ
፱፡ ፳፰ - ፴፮ ።
መልኩም በፊታቸው ተለወጠ፡ ፊቱም እንደ ፀሐይ ፪
አበራ ፡ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ (ብርሃን) ሆነ ።
፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፮ - ፲፯ ።
እነሆ ሙሴና ኤልያስ ከርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩ ። ፫
ሚል ፬ ፡ ፬ - ፭ ።
ጴጥሮስም መልሶ ጌታ ኢየሱስን አቤቱ ! ከዚህ መ ፬
ኖር ለኛ መልካም ነው ፡ ብትወድስ ሦስት ቤቶች
ከዚህ እንሥራ ፡ አንዱን ለአንተ ፡ አንዱን ለሙሴ ፡
አንዱን ለኤልያስ አለው ።
ይህን ሲነጋገሩም ብሩህ ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፡ ፭
እነሆ ከደመና ውስጥም የምወደው ፡ በሱ ደስ የሚ
ለኝ ልጄ ይህ ነው ፡ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ
ተሰማ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ፈሩ ደነገጡ፡ ፮
በምድር ላይም በግንባራቸው ፍግም ብለው ወደቁ ።
ጌታ ኢየሱስም ቀረብ ብሎ ዳሰሳቸው ፡ ተነሡ አት ፯
ፍሩ አላቸው ። ዳን ፰ ፡ ፲፰ ።
ዓይናቸውንም ገለጡ ፡ ነገር ግን ከጌታ ኢየሱስ በቀ ፰
ር ያዩት ምንም የለም ።
ከተራራም ሲወርዱ ጌታ ኢየሱስ የሰው ልጅ ከሙ ፱
ታን ተለይቶ እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም
ለማን አትናገሩ ብሎ አዘዛቸው ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳ ።
ደቀ መዛሙርቱም ጻፎች ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣ ፲
ዘንድ አለው ለምን ይላሉ ? ብለው ጠየቁት ። ምዕ
፲፩ ፡ ፲፬ ። ሚል ፬ ፡ ፭ ።

፲፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እወ ኤል
ያስ ይቀድም መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ አዎን ኤልያስ አስቀድሞ ፲፩
ይመጣል ፤ አሁንም ያቀናል አላቸው ። ግብ ሐዋ
፫ ፡ ፳፩ ።

፲፪ ወባሕቱ እብለክሙ ከመ ኤልያስ ወድአ መጽአ ወኢ
ያእመርዎ፥ ወባሕቱ ገብሩ ላዕሌሁ ኵሎ ዘከመ
ፈቀዱ ፤ ወከማሁ ለወልደ እጓለ እመሕያውኒ ሀለዎ
ይሕምም እምኔሆሙ ።

ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ እንደመጣ እነግራችኋለሁ፥ ፲፪
የወደዱትን ሁሉ በርሱ ላይ አደረጉ እንጂ አላወ
ቁትም፤ እንዲሁ የሰው ልጅም ከነርሱ መከራ ይቀ
በል ዘንድ አለው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፱ - ፲፪ ።

፲፫ ወእምዝ አእመሩ አርዳኢሁ ከመ በእንተ ዮሐንስ
መጥምቅ ይቤሎሙ ።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ፲፫
እንደ ነገራቸው አወቁ ። ሉቃ ፩ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፸ወ፯ ፡ በእንተ ዘነገርጋር ።

ክፍል ፸፯ ፡ ጋኔን ስለሚጥለው ።

፲፬ ወበጺሖ ኀበ ሕዝብ ቀርበ ኀቤሁ ብእሲ ወሰገደ
ሎቱ ።

ወደ ሕዝቡም በደረሰ ጊዜ አንድ ሰው ወደ ጌታ ፲፬
ኢየሱስ ቀርቦ ሰገደለት ። ማር ፱ ፡ ፲፬ - ፲፱ ። ሉቃ
፱ ፡ ፴፯ - ፵፪ ።

፲፭ እንዘ ይትመሀለል ወይብል እግዚኦ ተሣሃል ሊተ
ወልድየ እስመ እኩይ ጋኔን አኀዞ ወያንገረግሮ ወበ
አርእስተ አውራኅ ይሣቅዮ ወመብዝኅቶሰ ያወድቆ
ውስተ እሳት ፡ ወበ አመ ያወድቆ ውስተ ማይ ።

አቤቱ ልጄን ማርልኝ ክፉ ጋኔን ይዞ ይጥለዋልና፥ ፲፭
በየወሩ መበቻም ያሠቃየዋልና ብዙ ጊዜ ወደ እሳት
ይጥለዋል ፡ ወደ ወኃም የሚጥልበት ጊዜ አለ እያለ
እየተማለለ ።

፲፮ ወአምጻእክዎ ኀበ አርዳኢከ ወስእኑ ፈውሶቶ ።

ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት መፈወስ ተሳ ፲፮
ናቸው ።

፲፯ ወእምዝ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ፡ኦ ትው
ልድ ኢአማኒት ወዕሉት እስከ ማዕዜኑ እሄሉ ምስ
ሌክሙ ወእስከ ማዕዜኑ እትዔገሠክሙ አምጽእዎ
ሊተ ዝየ ወአምጽእዎ ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ መልሶ የማታምኚ ከዳ ፲፯
ተኛ ትውልድ እስከ መቼ ድረስ ከናንተ ጋር እኖራ
ለሁ ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ ? ወደዚህ አም
ጡልኝ አለ አመጡትም ።

፲፰ ወገሠፆ እግዚእ ኢየሱስ ወወፅአ ጋኔኑ እምላዕሌሁ
ወሐይወ ወልዱ በይእቲ ሰዓት ።

ጌታ ኢየሱስም ገሠፀውና ጋኔኑ ከበሽተኛው ወጣ፡ ፲፰
በዚያችም ሰዓት ዳነ ።

፲፱ ወእምዝ ቀረቡሙ አርዳኢሁ እንተ ባሕቲቶሙ ይቤ
ልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ በእንተ ምንት ንሕነ ስእነ
አውፅኦቶ ።

ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ቀረብ ፲፱
ብለው ስለምን እኛ ማውጣት ተሳነን? አሉት ። ምዕ
፲ ፡ ፩ ።

፳ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ በእንተ ሕፀፀ ሃይማኖ
ትክሙ አማን እብለክሙ እመ ብክሙ ሃይማኖት
መጠነ ኅጠተ ሰናፔ ወትብልዎ ለዝ ደብር ፍልስ እ
ምዝየ ኀበ ከሐ፡ ይፈልስ ወአልቦ ዘይስአነክሙ ።

ጌታ ኢየሱስም ስለ ሃይማኖታችሁ መጕደል ነው፡ ፳
እውነት እላችኋለሁ፡ የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል ሃይ
ማኖት ካላችሁ ይህን ተራራ ከዚህ ወደዚያ ተነቀ
ለህ ሂድ ብትሉት ይፈልሳል፥ የሚሳናችሁ ነገር
የለም ። ምዕ ፳፩ ፡ ፳፩ ። ዘካ ፬ ፡ ፯ ።

፳፩ ወዝንቱ ዘመድ ኢይወፅእ ዘእንበለ በጾም ወበ
ጸሎት ።

ይህ ዘመድ ያለጾምና ያለጸሎት አይወጣም ። ማር ፳፩
፱ ፡ ፴ - ፴፪ ። ሉቃ ፱ ፡ ፵፫ - ፵፭ ።

፳፪ ወእንዘ ያንሶስዉ ውስተ ገሊላ ይቤሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ያገብእዎ
ውስተ እደ ሰብእ ወይቀትልዎ ወአመ ሣልስት ዕለት
ይትነሣእ ።

በገሊላም ሲመላለሱ ጌታ ኢየሱስ የሰውን ልጅ በሰ ፳፪
ዎች እጅ አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ አለው ፡ ይገድ
ሉታል በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፩ ።

፳፫ ወተከዙ ጥቀ አርዳኢሁ ሰሚዖሙ ዘንተ ።

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሰምተው እጅግ አዘኑ ። ፳፫

ክፍል ፸ወ፰፡ በእንተ ውሂበ ጸባሕት ዘቤተ መቅደስ ።

ክፍል ፸፰ ፡ ለቤተ መቅደስ ግብር ስለ መስጠት ።

፳፬ ወበጺሖሙ ቅፍርናሆም መጽኡ እለ ጸባሕተ ዲናር
ይነሥኡ ኀበ ጴጥሮስ ወይቤልዎ ሊቅክሙሰ ኢይ
ሁብኑ ጸባሕተ፡ ወይቤ እወ ።

ቅፍርናሆም በደረሱ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ፳፬
ወደ ጴጥሮስ መጥተው መምህራችሁሳ ግብር አይሰ
ጥምን? አሉት ፡ አዎን አለ ። ዘፀ ፴ ፡ ፲፫ ።

፳፭ ወበዊአ ውስተ ቤት አቅደመ እግዚእ ኢየሱስ ብሂ
ሎቶ ምንተ ትብል አ ስምዖን ነገሥተ ምድር እም
ኀበ መኑ ይነሥኡ ጸበሕተ ወጋዳ እምኀበ ውሉዶ
ሙኑ ወሚመ እምኀበ ነኪር ? ።
፳፮ ወይቤ እምኀበ ነኪር፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ
እንጋ ውሉዶሙሰኬ አግአዝያንኑ እሙንቱ ።
፳፯ ወባሕቱ ከመ ኢያንጐርጕሩ ሖር ውስተ ባሕር ወደ
ይ መቃጥነ ወዘቀዳሚ አሥገርከ ዓሣ ንሣእ ወክሥት
አፉሁ ወትረክብ ውስቴቱ ዲናረ ስጠ.ጥራስ ዘውእቱ
፬ቱ ድርኅም፡ ኪያሁ ንሣእ ወሀቦሙ ህየንቴየ ወህ
የንቴከ ።

ምዕራፍ ፲፰፡

<u>ክፍል ፳ወ፮፡ በእንተ ትምህርተ ትሕትና ።</u>

፩ ወበይእቲ ሰዓት ቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ እንዘ ይብሉ መኑ እንጋ የዓቢ በመንግሥተ
ሰማያት ።
፪ ወጸውዐ ሕፃነ ወአቀሞ ማእከሎሙ ።
፫ ወይቤ አማን እብለክሙ እመ ኢተመየጥክሙ ወኢ
ኮንክሙ ከመ ዝንቱ ሕፃን ኢትበውኡ ውስተ መን
ግሥተ ሰማያት ።
፬ ወዘአትሐተ ርእሶ ከመ ዝንቱ ሕፃን ዝ ውእቱ ዘየዓቢ
በመንግሥተ ሰማያት ።
፭ ወዘሂ ተወክፈ አሐደ ሕፃነ ዘከመ ዝ በስምየ ኪያየ
ተወክፈ ።

<u>ክፍል፡ ፳ወ፯ በእንተ ከዊኖተ ዕቅፍት ።</u>

፮ ወለዘሂ አስሐቶ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን እለ የአ
ምኑ ብየ ይኄይሶ ከመ ይእስሩ በክሳዱ ማኅረፀ አ
ድግ ወያስጥምዎ ውስተ ልጐተ ባሕር ።

፯ አሌ ሎቱ ለዓለም እመንሱት ዘይመጽእ እስመ ግብር
ይመጽእ መንሱት፡ ወባሕቱ አሌ ሎ ለውእቱ ብእሲ
ዘያመጽኦ ለመንሱት ።
፰ ወእመኒ እዴከ አው እግርከ ታስሕተከ ምትራ ወግ
ድፋ እምላዕሌከ፡ እስመ ይኄይሰከ ትባእ ውስተ ሕይ
ወት ሐንካሰከ ወጽዉሰከ እም እንዘ ብከ ክልኤ እድ
ወክልኤ እግር ትትወደይ ውስተ እሳት ዘለዓለም ።
፱ ወእመሂ ዓይንከ ታስሕተከ ምልሓ ወግድፋ እምላዕ
ሌከ፡ እስመ ይኄይሰከ ነቋረከ ትባእ ውስተ ሕይወት
እም እንዘ ክልኤ ዓይን ብከ ትትወደይ ውስተ እሳተ
ገሃነም ።
፲ ዑቁ ኢታስተሐቅርዎ ለአሐዱሂ እምእሉ ንኡሳን፡
እብለክሙ ከመ መላእክቲሆሙ በሰማያት ወትረ ይ
ሬእዩ ገጾ ለአቡየ ዘበሰማያት ።

ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ አስቀድሞ ስም ፳፭
ዖን! ምን ትላለህ? የምድር ነገሥታት ግብርን ከማ
ን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸው ወይስ ከሌላ? አለው ።

ጴጥሮስም ከሌላ ነው አለ፡ ጌታ ኢየሱስም አለው፡ ፳፮
እንኪያ ልጆቻቸውሳ ነፃ ናቸዋ? ።
ነገር ግን እንዳያጕረመርሙ ወደ ባሕር ሂድና መረ ፳፯
ብ ጣል፡ መጀመሪያ የያዝከውን ዓሣ ወስደህ አፉን
ስትከፍት በውስጡ ገንዘብ ታገኛለህ፡ ይኸውም አራ
ት ድሪም ነው፡ እሱን ወስደህ ስለኔና ስለ አንተ ስጣ
ቸው ። ሮሜ ፲፫፡ ፯ ። ሉቃ ፳፫፡ ፪ ።

ምዕራፍ ፲፰፡

<u>ክፍል ፳፮፡ ትሕትናን ስለ ማስተማር ።</u>

በዚያችም ሰዓት የጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ፩
በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ ማነው? እያሉ ወደ
ርሱ ቀረቡ ። ማር ፱፡ ፴፫ - ፴፯ ። ሉቃ ፱፡ ፵፯ - ፶ ።
ሕፃኑንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመው ። ፪
እውነት እላችኋለሁ፡ ተመልሳችሁ እንደዚህ ሕፃን ፫
ካልሆናችሁ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት አትገ
ቡም ። ምዕ ፲፱፡ ፲፬ ።
እንደዚህ ሕፃን ራሱን ዝቅ ያደረገ በመንግሥተ ፬
ሰማይ ከፍ ከፍ የሚል እሱ ነው ።
እንደዚህ ያለውን አንድ ሕፃን በስሜ የተቀበለም ፭
እኔን ተቀበለ ። ምዕ ፲፡ ፵ ።

<u>ክፍል ፳፯፡ መሰናክል ስለ መሆን ።</u>

በእኔ ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሾች አንዱን ያሳተ ፮
አህያ የሚፈጭበትን ወፍጮ በአንገቱ አስረው ወደ
ጥልቅ ባሕር ቢያሰጥሙት ይሻለዋል ። ኤር ፶፩፡
፷፫ ። ሉቃ ፲፯፡ ፩ - ፪ ።
ከሚመጣው ማሰናከያ የተነሣ ለዓለም ወዮለት፡ ፯
ማሰናከያ ግድ ይመጣልና፡ ነገር ግን ማሰናከያን ለሚ
ያመጣት ለዚያ ሰው ወዮለት ።
እጅህ ወይም እግርህ ብታስትህ ክንተ ቈርጠህ ጣላ ፰
ት፡ ሁለት እጅ ሁለት እግር ኑሮህ ወደ ዘለዓለም
እሳት ከምትጣል፡ አንካሳ ጕንድሽ ሆነህ ወደ ሕይ
ወት ብትገባ ይሻልሃልና ። ምዕ ፭፡ ፳፱ - ፴ ።
ዓይንህም ብታስትህ ክንተ አውልቀህ ጣላት፡ ሁለት ፱
ዐይን ኑሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትገባ፡ አንድ
ዐይን ሁነህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ።

ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን ስንኳ እንዳታቃልሉ ፲
ተጠንቀቁ፡ ጠባቂዎቻቸው በሰማያት ሁል ጊዜ በሰ
ማይ ያለውን የአባቴን ፊት እንዲያዩ እነግራችኋ
ለሁ ። ዕብ ፩፡ ፲፬ ። ሮሜ ፲፬፡ ፲፫ ።

ክፍል ፷ወ፰፡ በእንተ በግዕ ዘተኀጕለ ።

፲፩ እስመ መጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ይኅሥሥ ወ
ያድኅን ዘተኀጕለ ።
፲፪ ምንተ ትብሉ ፡ እመቦ ብእሲ ዘቦቱ ምእት አባግዐ ወ
እመ ተገድፈ አሐዱ እምውስቴቶሙ ፡ አኮኑ የኀድግ
ተስዓ ወተስዓተ ውስተ ገዳም ወየሐውር ይኅሥሥ
ዘተገድፈ ።
፲፫ ወእምከመ ረከቦ አማን እብለክሙ ከመ ይትፌሣሕ
በእንቲአሁ ፈድፋደ እምተስዓ ወተስዓቱ እለ ኢተ
ገድፉ ።
፲፬ ከማሁኬ ኢይፈቅድ አቡየ ዘበሰማያት ከመ ይትኀ
ጐል አሐዱ እምእሉ ንኡሳን ።

ክፍል ፷ወ፱፡ በእንተ ገሥፆተ እኁ።

፲፭ ወእመኒ አበሰ ለከ እኁከ ሑር ወገሥፆ በባሕቲትከ
በባሕቲቱ ፡ ወእመ ሰምዓከ ረባኅከ እኁከ ።

፲፮ ወእመሰ ኢሰምዐከ ንሣእ ምስሌከ በዳግም አሐደ
አው ክልኤተ እስመ በስምዓ ክልኤቱ ወሠለስቱ ሰ
ማዕት ይቀውም ኵሉ ነገር ።
፲፯ ወእመሰ ኢሰምዖሙ ሎሙሂ ንግራ ለቤተ ክርስቲ
ያን፡ ወእመሰ ለቤተ ክርስቲያንሂ ኢሰምዓ ይኩን ከ
መ አረማዊ ወመጸብሐዊ ።
፲፰ አማን እብለክሙ ዘአሠርክሙ በምድር ይከውን እ
ሱረ በሰማያት፡ ወዘፈታሕክሙ በምድር ይከውን
ፍቱሐ በሰማያት ።
፲፱ ወዓዲ እብለክሙ ለእመ ኀብሩ ክልኤቱ አው ሠለ
ስቱ እምኔክሙ በውስተ ምድር በእንተ ኵሉ ግብር
ዘሰአሉ ይትገበር ሎሙ በኀበ አቡየ ዘበሰማያት ።

፳ እስመ ኀበ ሀለዉ ክልኤቱ ወሠለስቱ ጉቡአን በስ
ምየ ህየ እሄሉ አነ ማእከሎሙ ።
፳፩ ወእምዝ ቀርበ ኀቤሁ ጴጥሮስ ወይቤሎ እግዚኦ ሚ
መጠነ እመ አበሰ ሊተ እኁየ እኅድግ ሎቱ፡ እስከ
ስብዕኑ ? ።
፳፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኢይብለከ እስከ ስብዕ ፡
አላ እስከ ሰብዓ በበስብዕ ።

ክፍል ፸ ፡ በእንተ ንጉሥ ወአግብርቲሁ ።

፳፫ በእንተዝ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ንጉሠ
ዘፈቀደ ይትሐሰቦሙ ለአግብርቲሁ ።
፳፬ ወሶበ አኀዘ ይትሐሰቦሙ አምጽኡ ሎቱ አሐደ ዘይ
ፈድዮ እልፈ መክልየ ።
፳፭ ወኃጢአ ዘይፈድዮ አዘዘ እግዚኡ ይሢጥዎ ምስለ
ብእሲቱ ወውሉዱ ወኵሎ ዘቦ እስከ ይፈዲ ።

ክፍል ፷፰ ፡ ስለ ጠፋው በግ ።

የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግ ሊያድን መጥቷል ። ፲፩
ምዕ ፱ ፡ ፲፫ ። ሉቃ ፲፱ ፡ ፲ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፲፭ ።
ምን ትላላችሁ ? መቶ በጎች ያሉት ሰው ቢኖር ከመ ፲፪
ከከላቸውም አንዱ ቢጠፋው ዘጠና ዘጠኙን በበረኻ
ትቶ የጠፋውን ሊፈልግ ይሄድ የለምን ? ኤር ፶ ፡
፮ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፮ ። ፲፩ ፡ ፲፪ ። ሉቃ ፲፭ ፡ ፬ - ፯ ።
በገኘው ጊዜም ከልጠፉት ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ ጠ ፲፫
ፍቶ ስለተገኘው ደስ እንደሚለው እውነት እላችኋ
ለሁ ።
እንዲሁም ሰማያዊ አባቴ ከእነዚህ ከታናናሾች አን ፲፬
ዱ እንዲጠፋ አይፈቅድም ።

ክፍል ፷፱ ፡ ወንድምን ስለ መምከር ።

ወንድምህም አንተን ቢበድልህ ሂደህ ብቻህን ሆነህ ፲፭
ብቻውን አድርገህ ምከረው ፡ ቢሰማህ ወንድምህን
ጠቀምክ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፯ ። ገላ ፮ ፡ ፩ ።
ባይሰማህ ግን በሁለተኛው ጊዜ ከንተ ጋር አንድ ወ ፲፮
ይም ሁለት ምስክር ያዝ፡ ነገር ሁሉ በሁለት በሦስት
ምስክር ይጸናልና ።
እነሱን ባይሰማቸው ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፡ ፲፯
ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማት እንደ አረመኔ እንደ
አጣሪ ይሁን ። ፩ ቆሮ ፭ ፡ ፲፫ ።
እውነት እነግራችኋለሁ በምድር ያሠራችሁት በሰ ፲፰
ማይ የታሠረ ይሆናል ፡ በምድርም የፈታችሁት በሰ
ማይ የተፈታ ይሆናል ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፱ ። ዮሐ ፳ ፡ ፳፫ ።
ዳግመኛም ከእናንተ ሁለቱ፡ ወይም ሦስቱ በዚህ ፲፱
ዓለም ስለሚሹት ነገር ሁሉ ቢተባበሩት ከሰማያዊ
አባቴ ዘንድ የለመኑት ይደረግላቸዋል እላችኋለሁ ።
ማር ፩ ፡ ፳፬ ።
ሁለቱ ወይም ሦስቱ በስሜ ተሰብስበው ካሉበት እኔ ፳
ከዚያ በመካከላቸው እኖራለሁና ። ምዕ ፳፰ ፡ ፳ ።
ከዚህም በኋላ ጴጥሮስ ወደርሱ ቀረብ ብሎ አቤቱ ፳፩
ወንድሜ ምን ያህል ቢበድለኝ ልተውለት ? እስከ
ሰባት ጊዜ ድረስ ነውን ? አለው። ሉቃ ፲፯፡ ፬።
ጌታ ኢየሱስም እስከ ሰባት አልልህም፡ በየሰባት ጊ ፳፪
ዜ እስከ ሰባ ጊዜ ድረስ ነው እንጂ አለው ። ዘፍ
፬ ፡ ፳፬ ።

ክፍል ፸ ፡ ምሳሌ ስለ ንጉሥና ስለ አገልጋዮቹ ።

ስለዚህም መንግሥተ ሰማያት በሮቹን ሊቈጣጠራ ፳፫
ቸው የወደደ ንጉሥን ትመስላለች ።
ሊቈጣጠራቸው በጀመረም ጊዜ እልፍ መክሊት ፳፬
የሚከፍለውን አንድ ባለዕዳ አመጡለት ።
የሚከፍለውም ባጣ ጊዜ ያለበትን እስኪከፍል ድረስ ፳፭
ከልጆቹና ከሚስቱ ጋር እንዲሸጡት ጌታው አዘዘ ።
፪ ነገ ፬ ፡ ፩ ።

፳፮ ወወድቀ እንከ ውእቱ ገብር ታሕተ እገሪሁ ወሰገደ ሎቱ ወአስተብቍዖ እንዘ ይብል እግዚኦ ተዐገሠኒ ወኵሎ እፈድየከ

፳፯ ወምሕሮ እግዚኡ ለውእቱ ገብር ወዕዳሁኒ ኀደገ ሎቱ ።

፳፰ ወወፂአ ውእቱ ገብር ረከበ አሐደ ገብረ ዘይፈድዮ ምእተ ዲናረ እምነ አብያጺሁ ወአኀዞ ወኀነቆ እንዘ ይብል ሀበኒ ዘትፈድየኒ ።

፳፱ ወወድቀ ውእቱ ገብረ እግዚኡ ታሕተ እገሪሁ ወአስተብቍዖ እንዘ ይብል ተዐገሠኒ ወኵሎ እፈድየከ።

፴ ወአበዮ ወሖረ ወሞቅሖ እስከ ይፈድዮ ።

፴፩ ወርእዮሙ አብያጺሁ አግብርት ዘገብረ ተከዙ ጥቀ ወሐዊሮሙ ነገርዎ ለእግዚኦሙ ኵሎ ዘገብረ ።

፴፪ ወእምዝ ጸውዖ እግዚኡ ወይቤሎ አ ገብር እኩይ ኵሎ ዕዳከ ኀደጉ ለከ እስመ አስተብቋዕከኒ ።

፴፫ አኮሁ መፍትው አንተ ትምሐር ቢጸከ በከመ አነ መሐርኩከ ።

፴፬ ወተምዐ እግዚኡ ወመጠዎ ለእለ ይሣቅይዎ እስከ አመ ይሜልጥ ኵሎ ዘይፈድዮ ።

፴፭ ከማሁኬ አቡየኒ ሰማያዊ ይገብር ብክሙ እመ ኢኀደግሙ አበሳሆሙ ለቢጽክሙ እምኵሉ ልብክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱ ፤

ክፍል ፸ወ፩ ፣ በእንተ ዘኢ.ድልው ኀዲገ ብእሲት ።

፩ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ነገረ ተንሥአ እምገሊላ ወበጽሐ ውስተ ብሔረ ይሁዳ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

፪ ወተለውዎ ብዙኃን ሕሙማን ወፈወሶሙ በህየ ።

፫ ወመጽኡ ኀቤሁ ፈሪሳውያን ያመክርዎ ወይቤልዎ ይከውኖሁ ለብእሲ ይድኃር ብእሲቶ በኵሉ ዘአበሰት ሎቱ ።

፬ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ኢያንበብክሙኑ ዘውስተ ኦሪት ከመ ዘፈጠሮሙ እግዚአብሔር እምትካት ተባዕተ ወአንስተ ገብሮሙ ።

፭ ወበእንተዝ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይትልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።

፮ እንከሰኬ ኢኮኑ ክልኤተ አላ አሐዱ ሥጋ እሙንቱ፤ ዘእግዚአብሔር አስተፃመረ ሰብእ ኢይፈልጥ ።

ወዲያው ያ ባርያ ከእግሩ በታች ወድቆ ሰገደለት ፣ ፳፮
አቤቱ ታገሠኝ ፣ ሁሉን እከፍልሃለሁ እያለ ማለደው ።

ጌታውም ለዚያ ባርያ ራራለት ዕዳውንም ተወለት ። ፳፯
ሉቃ ፯ ፡ ፵፪ ።
ያም ባርያ በወጣ ጊዜ ከባልንጀሮቹ መቶ ወቄት ፳፰
የሚከፍለውን አንድ ባለዕዳ አገኘ ፣ የምትከፍለኝን
ስጠኝ ብሎ አንቆ ያዘው ።
ያም የጌታው ባርያ እግሩ ላይ ወድቆ ሁሉንም እከ ፳፱
ፍልሃለሁ እያለ ማለደው ።
እምቢ አለው ፡ ዕዳውንም እስኪከፍለው ድረስ አስ ፴
ሮት ሄደ ።
ባልንጀሮቹ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ ፴፩
አዘኑ ፣ ሂደውም ያደረገውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት ።
ከዚህም በኋላ ጌታው ጠራውና እንዲህ አለው ፣ ፴፪
አንተ ክፉ ባርያ ስለ ለመንከኝ ዕዳህን ሁሉ ተው
ኩልህ ።
አንተስ እኔ እንደማርኩህ ባልንጀራህን ልትምረው ፴፫
አይገባህምን ! ቄላ ፫ ፡ ፲፫ ።
ጌታውም ተቈጥቶ ዕዳውን ሁሉ ጨርሶ እስኪከፍ ፴፬
ለው ድረስ ለሚሣቅዩት አሳልፎ ሰጠው ። ምዕ ፭ ፡
፳፮ ። ያዕ ፪ ፡ ፲፫ ።
እናንተም የወንድሞቻችሁን በደል ከልባችሁ ይቅር ፴፭
ባትሉ ሰማያዊ አባቴ እንዲሁ ያደርግባችኋል ። ምዕ
፮ ፡ ፲፬ - ፲፭ ።

ምዕራፍ ፲፱ ፤

ክፍል ፸፩ ፣ ሚስትን መፍታት ስለማይገባ ።

ጌታ ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ ፣ ከገሊላ ፩
ተነሥቶ ወደ ይሁዳ አገር ወደ ዮርዳኖስ ማዶ
ደረሰ ። ማር ፲ ፡ ፩ - ፲፪ ።
ብዙዎች በሽተኞች ተከተሉት ፣ በዚያም ፈወ ፪
ሳቸው ።
ፈሪሳውያንም ሊፈትኑት ወደርሱ መጥተው ሰው ፫
በበደለችው ቍጥር ሚስቱን ሊፈታ ይገባዋል ?
አሉት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ ጥንቱን ወንድና ፬
ሴት አድርጎ የፈጠራቸው እግዚአብሔር ባልና
ሚስት እንደ አደረጋቸው ፣ በኦሪት ያለውን አላነበ
ባችሁምን ? ዘፍ ፩ ፡ ፳፯ ።
ስለዚህም ፣ ሰው አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር ፭
አንድ ይሆናል ፣ ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ።
ዘፍ ፪ ፡ ፳፬ ። ፩ ቆሮ ፮ ፡ ፲፮ ። ኤፌ ፭ ፡ ፴፩ ።
እንኪያስ ሁለት አይደሉም አንድ አካል ናቸው ፮
እንጂ ፣ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውንም ሰው አይ
ለይ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፱ ።

፯ ወይቤልዎ ለምንት እንከ አዘዘ ሙሴ ከመ የሀብዋ
መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወይድኃርዋ ።

፰ ወይቤሎሙ ሙሴሰ አዘዘክሙ በከመ እከየ ልብ
ክሙ ትኅድጉ አንስቲያክሙ ትካትሰ ኢኮነ ከመዝ ።
፱ አንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ
ትዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘማ ወእንተሂ ደኅ
ርዋ አውሰበ ዘመወ ።

፲ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እመሰ ከመዝ ውእቱ ሥርዓተ
ብእሲ ወብእሲት ኢርቱዕ ያውስቡ ።
፲፩ ወይቤሎሙ አኮ ለኵሉ ዘይትከሀል ዝንቱ ዘእንበለ
ለዘተውህበ ።
፲፪ እስመ በ ሕፅዋን እለ ከማሁ ተወልዱ እምከርሠ
እሞሙ ፡ ወበ ሕፅዋን እለ ሐፀውዎሙ ሰብእ ፡ ወበ
ሕፅዋን እለ ሐፀዉ ርእሶሙ በእንተ መንግሥተ
ሰማያት ፡ ወዘሰ ይክል ተዓግሦ ለይትዓገሥ ።

ክፍል ፸ወ፪ ፡ በእንተ ሕፃናት
እለ መጽኡ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፲፫ ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ሕፃናተ ከመ ያንብር እዴሁ
ላዕሌሆሙ ወይጸሊ ወገሠፅዎሙ አርዳኢሁ ለእለ
አምጽእዎሙ ።

፲፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኅድግዎሙ ለሕፃናት
ወኢትክልእዎሙ ይምጽኡ ኀቤየ እስመ ለዘከመ
እሉ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።
፲፭ ወአንበረ እዴሁ ላዕሌሆሙ ወኃለፈ እምህየ ።

ክፍል ፸ወ፫ ፡ በእንተ ተስእሎተ ባዕል ።

፲፮ ወናሁ መጽአ አሐዱ ወሬዛ ወይቤሎ ሊቀ ኄር
ምንተ እግበር እምሠናያት ከመ እረክ ሕይወተ
ዘለዓለም ።
፲፯ ወይቤሎ ለምንት ትብለኒ ኄር አልቦ ኄር ዘእንበለ
አሐዱ እግዚአብሔር ፡ ወእመሰ ትፈቅድ ትባእ
ውስተ ሕይወት ዕቀብ ትእዛዛተ ።
፲፰ ወይቤሎ አያተኑ ዘአዓቅብ ? ወይቤሎ እግዚእ ኢየ
ሱስ ኢትቅትል ነፍሰ ፡ ኢትዘሙ ፡ ኢትስርቅ ፡ ኢት
ኩን ስምዐ በሐሰት ።
፲፱ አክብር አባከ ወእመከ ፡ ወአፍቅር ቢጸከ ከመ
ነፍስከ ።
፳ ወይቤሎ ውእቱ ወሬዛ ዘንተሰ ኵሎ ዐቀብኩ እምን
እስየ እስከ ይእዜ ምንተ እንከ ዘተርፈኒ ።

፳፩ ወነጺሮ እግዚእ ኢየሱስ አፍቀሮ ወይቤሎ አሐቲ
ተርፈተከ እመሰ ትፈቅድ ፍጹመ ትኩን ሑር ወሢጥ

የማቴዎስ ወንጌል ፲፱ ።

እንኪያ የምትፈታበትን ደብዳቤ ሰጥተው እንዲፈ ፯
ታት ፡ ሙሴ ለምን አዘዘ ? ምዕ ፭ ፡ ፴፩ - ፴፪ ። ዘዳ
፳፬ ፡ ፩ ፦
ሙሴስ እንደ ልባችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን እንድ ፰
ትፈቱ አዘዛችሁ ፡ ቀድሞስ እንዲህ አይደለም ።
እኔስ ፡ አመንዝራ ሳትሆንበት ሚስቱን የፈታ ሁሉ ፱
እርሱ አመንዝራ አደረጋት ፡ የተፈታችውንም ያገባ
አመነዘረ እላችኋለሁ ። ሚልክ ፪ ፡ ፲፬ - ፲፯ ። ዘዳግ
፳፬ ፡ ፩ - ፬ ።
ደቀ መዛሙርቱም የባልና የሚስት ሥርዓት እንዲህ ፲
ከሆነስ ፡ ሊያገቡ አይገባም ፡ አሉት ።
አላቸውም ፡ ይህ ለሁሉ የሚቻል አይደለም ለተሰ ፲፩
ጠው ነው እንጂ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፯ - ፲፯ ።
ከእናታቸው ማኅፀን እንዲሁ የተወለዱ ጃንደረቦች ፲፪
አሉና ፡ ሰዎች የሰለቧቸውም ጃንደረቦች አሉ ፡ ስለ
መንግሥተ ሰማያት ራሳቸውን ጃንደረባ ያደረጉ ጃን
ደረቦችም አሉ ፡ መታገሥ የሚችልስ ይታገሥ ።
፩ ቆሮ ፯ ፡ ፴፪ ።

ክፍል ፸፪ ፡ ወደ ጌታ ኢየሱስ
ስለ መጡ ሕፃናት ።

ከዚህ በኋላ ፡ እጁን በላያቸው ጭኖ ይጸልይላቸው ፲፫
ዘንድ ሕፃናትን አመጡለት ፡ ደቀ መዛሙርቱ ግን
ያመጧቸውን ተቈጧቸው ። ማር ፲ ፡ ፲፫ - ፴፩ ። ሉቃ
፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፯ ። ኢሳ ፵፱ ፡ ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ሕፃናትን ተዉዋቸው ወደኔ ይምጡ፡ ፲፬
አትከልክሏቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት እንዲህ ላሉት
ናትና አላቸው ። ምዕ ፲፰ ፡ ፪ ።
እጁንም በላያቸው ጭኖ ባረካቸው ፡ ከዚያም ሄደ ። ፲፭

ክፍል ፸፫ ፡ ስለ ባለጸጋው ጥያቄ ።

እነሆ ፡ አንድ ጎልማሳ መጥቶ ቸር መምህር ! የዘለ ፲፮
ዓለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን ልሥራ ?
አለው ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፲፰ - ፴ ። ማር ፲ ፡ ፲፯ ።
ምን ቸር ትለኛለህ ካንድ ከእግዚአብሔር በቀር ፲፯
ቸር ማነው ? ወደ ሕይወት ልትገባ ከወደድክስ
ትእዛዛትን ጠብቅ ፡ ዘፀ ፳ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
የምጠብቃቸው የትኞቹ ናቸው ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱ ፲፰
ስም አለው ፡ ነፍስ አትግደል ፡ አትሴስን ፡ አትስረቅ ፡
በሐሰት አትመስክር ።
አባትህንና እናትህን አክብር ፡ ባልንጀራህንም እንደ ፲፱
ራስህ ውደድ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ሉቃ ፲ ፡ ፳፯ - ፳፰ ።
ያም ጎልማሳ ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ እስከ ፳
ዛሬ ጠብቄ አለሁ ፡ እንግዲህ የቀረኝ ምንድር ነው ?
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም አይቶ ወደደውና ፡ አንዲት ቀርታ ፳፩
ሃለች ፍጹም ልትሆን ብትወድስ ፡ ሂድና ያለህን ሁሉ

ኵሎ ዘብከ ወሀብ ለነዳያን ወለምስኪናን ወታጠሬ
ለከ መዝገበ ዘበሰማያት ወነዓ ትልወኒ ።

፳፪ ወሰሚዖ ወሬዛ ዘንተ ነገረ ኀለፈ ትኩዞ እስመ ብዙኅ
ጥሪቱ ።
፳፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አማን እብ
ለክሙ ከመ ባዕል እምዕፁብ ይበውእ ውስተ መንግ
ሥተ ሰማያት
፳፬ ወካዕበ ይቤሎሙ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ
ስቍረተ መርፍእ እምባዕል ይበእ ውስተ መንግሥተ
እግዚአብሔር ።
፳፭ ወሰሚዖሙ አርዳኢሁ አንከሩ ጥቀ እንዘ ይብሉ መኑ
እንጋ ይክል ድኂነ ።
፳፮ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ በኀበ ሰብእ
ኢይትከሃል ? ዝ ወበኀበ እግዚአብሔርሰ ኵሉ ይት
ከሀል ።

ክፍል ፸ወ፬፡ በእንተ ነሚአ ዕሤት ምክዕቢት ።

፳፯ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ናሁኬ ንሕነ ኀደግነ
ኵሎ ወተሎናከ ምንተ እንከ ንረክብ ? ።
፳፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማ እብለክሙ አን
ትሙ እለ ተለውክሙኒ አመ ዳግም ልደት አመ ይነ
ብር ወልደ እጓለ እመሕያው ዲበ መንበረ ስብ
ሐቲሁ አንትሙኒ ትነብሩ ዲበ ዐሥርቱ ወክልኤቱ
መናብርት ወትኴንኑ ዐሠርተ ወክልኤተ ነገደ እስራ
ኤል ።
፳፱ ወኵሉ ዘኀደገ አኀወ፡ ወአኃተ፡ አበ ወእመ፡ ብእሲተ፡
ወውሉደ አብያተ ወገራውሀ በእንተ ስምየ ምእተ
ምክዕቢተ ይነሥእ ወበዘይመጽእኒ ዓለም ሕይወተ
ዘለዓለም ይወርስ ።

፴ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ወደኃርትኒ ይከ
ውኑ ቀደምተ ።

ምዕራፍ ፳፡

ክፍል ፸ወ፭፡ በእንተ ተዐሥቦ ገባእት ።

፩ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ በዐለ ቤት
ዘወፅአ በነግህ ይትዐሰብ ገባእተ ለዐፀደ ወይኑ ።

፪ ወተከሀሎሙ ዓስቦሙ በበዲናር ለዕለት ወፈነዎሙ
ውስተ ዓፀደ ወይኑ ይትቀነዩ።
፫ ወወፂአ ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት ርእየ ካልአነ እንዘ ይቀ
ውሙ ውስተ ምሥያጥ ጽሩአነ ።
፬ ወሎሙኒ ይቤሎሙ ሑሩ አንትሙኒ ውስተ ዓፀደ
ወይንየ ወተቀነዩ፡ ወዘረትዓኒ እሁበክሙ ወእሙን
ቱነ ሖሩ ።

ሽጠህ ለድኾች ለጠም አዳሪዎች ስጥ፡ ሰማያዊ
ሀብትን ታገኛለህ፡ና፡ ተከተለኝ አለው። ምዕ ፮፡ ፳።
ሉቃ ፲፪፡ ፴፫ ።
ጎልማሳውም ይህን ነገር ሰምቶ እያዘነ ሄደ፡ ሀብቱ ፳፪
ብዙ ነበርና ።
ጌታ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ ባለጸጋ ወደ መን ፳፫
ግሥተ ሰማያት በጭንቅ እንዲገባ ነገራቸው ።
፩ ጢሞ ፮፡ ፱-፲፮ ።
ዳግመኛም፡ ባለ ጸጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ፳፬
ከሚገባ ይልቅ፡ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ሊያልፍ
ይቀላል አላቸው ።
ደቀ መዛሙርቱም በሰሙ ጊዜ፡ ማን ሊድን ይች ፳፭
ላል ? እንጃ እያሉ እጅግ አደነቁ ።
ጌታ ኢየሱስም አየት አደረጋቸውና፡ በሰው ዘንድ ፳፮
ይህ አይቻልም፡ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን፡ ሁሉም
ይቻላል ።

ክፍል ፸፬፡ ዕጽፍ ዋጋ ስለ ማግኘት ።

ጴጥሮስም መልሶ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፡ ፳፯
እንግዲህ ምን እናገኛለን ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ እውነት እነግራች ፳፰
ኋለሁ፡ በዳግመኛ ልደት የተቀበላችሁኝ እናንተስ
የሰው ልጅ በጌትነቱ ዙፋን በተቀመጠ ጊዜ፡ እናን
ተም በዐሥራ ሁለት ወንበሮች ተቀምጣችሁ፡ በዐ
ሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ትፈርዳላችሁ። መዝ
፻፳፪፡ ፭። ምዕ ፲፮፡ ፳፰።
ስለ ስሜም ወንድሞችን፡ እኅቶችን፡ አባትን፡ እና ፳፱
ትን፡ ሚስትን፡ ልጆችን፡ ቤትን፡ ርስትን የተወ
ሁሉ፡ መቶ ዕጽፍ ዋጋ ያገኛል፡ በወዲያኛውም
ዓለም፡ በሚመጣውም ዓለም፡ የዘለዓለም ሕይወትን
ይወርሳል። ዕብ ፲፡ ፴፬ ።
ብዙ ፊተኞች ኋለኞችን ይሆናሉ፡ ኋለኞችም ፊተ ፴
ኞችን ይሆናሉ። ምዕ ፳፡ ፲፮። ሉቃ ፲፫፡ ፴። ማር
፲፡ ፴፩ ።

ምዕራፍ ፳፤

ክፍል ፸፭፡ ሠራተኞችን ስለ መቅጠር።

መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ ቦታ ሠራተኞችን ሊስ ፩
ማማ ማልዶ የወጣ ባለቤትን ትመስላለች። ምዕ
፳፩፡ ፴፫ ።
ዋጋቸውንም ለዕለት ድሪም ድሪም ተስማምቶ ፪
ሊሠሩ ወደ ወይኑ ቦታ ላካቸው ።
በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሌሎችን ሥራ ፈትተው ፫
በገበያ ቆመው አየ ።
እነዚያንም እናንተም ወደ ወይኔ ቦታ ሂዱና ሥሩ ፬
የመሰለኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው እነሱም ሄዱ።

፭ ወካዕበ ወፂአ ጊዜ ስሱ ወተሱዑ ሰዓት ገብረ ከማሁ ።

፮ ወጊዜ ዐሥሩ ወአሐዱ ሰዓት ወጺአ ረከበ ካልኣነ
ፅሩዓነ እንዘ ይቀውሙ ወይቤሎሙ ለምንት ቆም
ክሙ ዝየ ኵሎ ዕለተ ፅሩዓኒክሙ ።

፯ ወይቤልዎ እስመ አልቦ ዘተዐሰበነ ወይቤሎሙ ሑሩ
አንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረት
ዓኒ እሁበክሙ ።

፰ ወሰበ መስየ ይቤሎ በዓለ ዓፀደ ወይን ለመጋቢሁ
ጸውዖሙ ለገባእት ወሀቦሙ ዐስቦሙ ወአኀዝ ቅድመ
እምደኃርት እስከ ቀደምት ።

፱ ወመጽኡ እለ ዐሥሩ ወአሐዱ ሰዓት ወወሀቦሙ በበ
ዲናር ።

፲ ወመጽኡ ቀደምት ወመሰሎሙ ዘያፈደፍድ ሎሙ
እምእሉ ወነሥኡ በበዲናር እሙንቱኒ ።

፲፩ ወነሢአሙ አንጐርጐሩ ላዕሌሁ ለበዓለ ቤት ።

፲፪ እንዘ ይብሉ እሉ ደኃርት አሐተ ሰዓተ ተቀንዩ ወአ
ስተዓረይኮሙ ምስሌነ ለእለ ፆርነ ክበዳ ወላህባ ለዕ
ለት ።

፲፫ ወአውሥአ ወይቤሎ ለአሐዱ እምኔሆሙ ኢዓመፅ
ኩክ ዐርክየ አኮኑ በዲናር ተከሀልኩከ ።

፲፬ ንሣእ ዘይረክበከ ወሑር፡ ፈቀድኩ አነ ለዝ ደኃራዊ
አሀበ ከማከ ።

፲፭ ወሚመ ኢይከውነኒሁ እግበር ዘፈቀድኩ በንዋይየ
አው ዓይንከኑ ሐማሚ ውእቱ ወአንሰ ኄር አነ ።

፲፮ ከማሁኬ ይከውኑ ደኃርት ቀደምተ፡ ወቀደምትኒ
ይከውኑ ደኃርተ፡ እስመ ብዙኃን ጽዉዓን ወኅዳ
ጣን ኅሩያን ።

ክፍል ፸ወ፮፡ በእንተ ሕማሙ፡ ወሞቱ ።

፲፯ ወእንዘ የዓርግ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ነሥ
አሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ እንተ ባሕቲ
ቶሙ ወአግኀሦሙ እምፍኖት ።

፲፰ ወይቤሎሙ ናሁ ነዓርግ ኢየሩሳሌም ወይእኀዝዎ
ለወልደ እጓለ እመሕያው ወያገብእዎ ኀበ ሊቃነ
ካህናት ወጸሐፍት ወይኴንንዎ በሞት ።

፲፱ ወይሜጥውዎ ለሕዝብ ወይሣለቁ ላዕሌሁ ወይቀሥ
ፍዎ ወይሰቅልዎ ወበሣልስት ዕለት ይትነሣእ ።

ክፍል ፸ወ፯፡ በእንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ ።

፳ ወእምዝ መጽአት ኀቤሁ እሞሙ ለደቂቀ ዘብዴዎስ
ምስለ ደቂቃ ወሰገደት ሎቱ እንዘ ትስእል ።

ዳግመኛም በስድስት ሰዓትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ ፭
እንዲሁ አደረገ ።

በአሥራ አንድ ሰዓትም ወጥቶ ሌሎችን ሥራ ፈት ፮
ተው ቆመው አገኘና ቀኑን ሁሉ ሥራ ፈትታችሁ
ለምን ከዚህ ቆማችኋል? አላቸው ።

የተስማማን ስለሌላ ነው አሉት ፣ እናንተም ወደ ፯
ወይኔ ቦታ ሂዱችሁ ሥሩ የመሰለኝን እሰጣችኋለሁ
አላቸው ።

በመሸም ጊዜ የወይኑ ቦታ ባለቤት ፣ ሹሙን ጠርቶ ፰
አስቀድመህ ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች
ድረስ ዋጋቸውን ስጣቸው አለው ።

የዐሥራ አንድ ሰዓትም መጡና ድሪም ድሪም ፱
ተቀበሉ ።

የቀደሙትም መጥተው ከነዚያ ይበልጥ የሚያገኙ ፲
መስሏቸው ነበር ፣ እነሱም ድሪም ድሪም ተቀበሉ ።

ተቀብለውም በባለቤቱ ላይ አጕረመረሙ ። ፲፩
ሉቃ ፲፫ ፣ ፴፱ ።

እነዚህ ኋለኞች አንዲት ሰዓት ብቻ ሠሩ የቀኑን ፲፪
ጭንቀትና ሙቀት ከተሸከምነው ከኛ ጋር አስተካ
ክልካቸው እያሉ ። ዘፍ ፴፩ ፣ ፵ ።

እርሱም መልሶ አለው ወዳጄ! አልበደልኩህም ፣ ፲፫
በድሪም ተዋውየህ የለምን? ።

የሚደርስህን ይዘህ ሂድ እኔ ለዚህ ለኋለኛው እንዳ ፲፬
ንተ ልሰጠው ወደድኩ ።

ወይስ በገንዘቤ የወደድኩትን ላደርግ አልችልምን! ፲፭
ዓይንህ ምቀኛ ነው? እኔስ ቸር ነኝ ። ሮሜ ፱ ፣ ፲፮-፳፩ ።

እንዲሁም የኋለኞች ፊተኞች ይሆናሉ ፣ ፊተኞችም ፲፮
ኋለኞች ይሆናሉ ፣ የተጠሩ ብዙዎች የተመረጡ ጥቂ
ቶች ናቸውና ። ምዕ ፲፱ ፣ ፴ ።

ክፍል ፸፮ ፣ ስለ ሕማሙና ፣ ስለ ሞቱ ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ዐሥራ ፲፯
ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱን ለብቻቸው ወሰዳቸው ከመ
ንገድም ፈቀቅ አደረጋቸው ። ማር ፲ ፣ ፴፪ - ፴፬ ።
ሉቃ ፲፰ ፣ ፴፩ - ፴፫ ።

እንዲህም አላቸው ፣ እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወ ፲፰
ጣለን የሰውን ልጅ ይይዙታል ፣ ለሊቃነ ካህናት
ለጻፎች አሳልፈው ይሰጡታል ይሙት በቃ ይፈ
ርዱበታል ።

ለሕዝቡም አሳልፈው ይሰጡታል ፣ ይዘብቱበታል ፲፱
ይገርፉታል ፣ ይሰቅሉታል ፣ በሦስተኛውም ቀን
ይነሣል ።

ክፍል ፸፯ ፣ ስለ ዘብዴዎስ ልጆች ።

ከዚህም በኋላ የዘብዴዎስ ልጆች እናት ፣ ከልጆቿ ፳
ጋር መጥታ እየማለደች ሰገደችለት ። ማር ፲ ፣ ፴፭ ።

፳፩ ወይቤላ ምንተ ትፈቅዲ እግበር ለኪ? ወትቤሎ ረሲ
ሊተ ከመ ይንበሩ እሉ ደቂቅየ ክልኤሆሙ አሐዱ
በየማንከ ወአሐዱ በጸጋምከ በመንግሥትከ ፡፡
፳፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ኢተአምሩ ዘት
ስእሉ ትክሉኑ ሰትየ ጽዋዐ ዘአነ እሰቲ? ወጥምቀት
የኒ ዘአነ እጠመቅ ትጠመቁኑ? ወይቤልዎ እወ
ንክል ፡፡

፳፫ ወይቤሎሙ ጽዋዕየሰ ትሰትዩ ወጥምቀትየኒ ትጠ
መቁ ወነቢረሰ በየማንየ ወበጸጋምየ አኮ አነ ዘእሁብ
ዘእንበለ ለእለ አስተዳለወ ሎሙ አቡየ ዘበሰማያት ፡፡

፳፬ ወሰሚዖሙ ዓሠርቱ እንጐርጐሩ ላዕለ ክልኤቱ
አኃው ፡፡
፳፭ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢተአም
ሩኑ ከመ መኳንንቲሆሙ ለአሕዛብ ይኴንንዎሙ
ወዐበይቶሙ ይቀንይዎሙ ፡፡
፳፮ ወለክሙሰ አኮ ከማሁ ወባሕቱ ዘይፈቅድ እምኔክሙ
ይኩን ዐቢየ ይኩንክሙ ገብረ ፡፡
፳፯ ወዘሂ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ
ላእከ ፡፡
፳፰ እስመ ኢመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ከመ ይት
ለአክዎ ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ይትለአክ ወየሀብ ነፍሶ
ቤዛ ብዙኃን ፡፡

ክፍል ፸ወ፰ ፡ በእንተ ክልኤ ዕውራን ፡፡

፳፱ ወወፂኦ እምኢያሪሆ ተለውዎ ሰብእ ብዙኃን ፡፡

፴ ወናሁ ክልኤቱ ዕውራን ይነብሩ ጥቃ ፍኖት ወሰሚ
ዖሙ ከመ እግዚእ ኢየሱስ የኃልፍ ጸርሑ እንዘ
ይብሉ ተሣሃለነ እግዚኦ ወልደ ዳዊት ፡፡
፴፩ ወሰብእሰ ይጌሥፅዎሙ ከመ ያርምሙ ወአፈድፈዱ
ጸሪሐ እንዘ ይብሉ ተሣሀለነ እግዚኦ ወልደ ዳዊት ፡፡

፴፪ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወጸውዖሙ ወይቤሎሙ
ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለክሙ ፡፡
፴፫ ወይቤልዎ እግዚኦ ከመ ይትከሠታ አዕይንቲነ ፡፡
፴፬ ወአምሐርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወገሠሦሙ አዕይን
ቲሆሙ ወበጊዜሃ ነጸሩ ወተለውዎ ፡፡

ምዕራፍ ፳ወ፩ ፤

ክፍል ፸ወ፱ ፡ በእንተ በጺሖቱ ለእግዚእነ ኢየሩሳሌም ፡፡

፩ ወቀረበ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም በጽሐ ቤተ
ፋጌ እንተ ገበ ደብረ ዘይት ወሰቤሃ ፈነወ ክልኤተ
እምአርዳኢሁ ፡፡

ምን ላደርግልሽ ትወጃለሽ? አላት ፡ እነዚህ ልጆቼ ፳፩
በመንግሥትህ አንዱ በቀኝህ ፡ አንዱ በግራህ እንዲ
ቀመጡ አድርግልኝ አለችው ፡፡ ምዕ ፲፱ ፡ ፳፰ ፡፡
ጌታ ኢየሱስም መልሶ የምትለምኑትን አታውቁም ፡ ፳፪
እኔ የምጠጣውን ጽዋ መጠጣት ትችላላችሁን? እኔ
የምጠመቃትን ጥምቀትስ ትጠመቃላችሁን? አለ ፡
አዎን እንችላለን አሉት ፡፡ ምዕ ፳፯ ፡ ፴፱ ፡፡ ዮሐ
፲፰ ፡ ፲፩ ፡፡ ሉቃ ፲፪ ፡ ፶ ፡፡
እሱም ጽዋዬንስ ትጠጣላችሁ ፡ ጥምቀቴንም ትጠ ፳፫
መቃላችሁ በቀኜና በግራዬ መቀመጥን ግን ፡ በሰማይ
ያለው አባቴ ከዘጋጀላቸው በቀር ፡ እኔ የምሰጠው
የለም አላቸው ፡፡ ሮሜ ፯ ፡ ፫ ፡፡
ዐሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማቾች ላይ ፳፬
አንጐራጐሩ ፡፡ ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፬ - ፳፯ ፡፡
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ አሕዛብን ሙኳንንቶቻቸ ፳፭
ውን እንዲገዟቸው ታላላቆቹም እንዲሠለጥኑባቸው
አታውቁምን? አላቸው ፡፡ ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፭ ፡፡
ለእናንተ ግን እንዲህ አይደለም ፡ ከእናንተ የበላይ ፳፮
ሊሆን የሚወድ ፡ አገልጋይ ይሁናችሁ ፡፡
ከእናንተ አለቃ ሊሆን የሚወድም ሎሌ ይሁናችሁ ፡፡ ፳፯

የሰው ልጅ ሊያገለግል ሰውነቱንም ለብዙዎች ቤዛ ፳፰
አድርጎ ሊሰጥ እንጂ ፡ ሊያገለግሉት አልመጣምና ፡፡
ዮሐ ፲፫ ፡ ፬ - ፲ ፡፡ ፊልጵ ፡ ፪ ፡ ፯፡፡ ፩ ጢሞ ፪ ፡ ፯ ፡፡

ክፍል ፸፰ ፡ ስለ ሁለቱ ዕውራን ፡፡

ከኢያሪሆ በወጣ ጊዜ ብዙ ሰዎች ተከተሉት ፡፡ ፳፱
ማር ፲ ፡ ፵፮ - ፶፪ ፡፡ ሉቃ ፲፰ ፡ ፴፭ - ፵፫ ፡፡
እነሆ ሁለት ዕውራን በመንገድ አጠገብ ተቀምጠው ፴
ነበር ፡ ጌታ ኢየሱስም ሲያልፍ ሰምተው አቤቱ!
የዳዊት ልጅ ይቅር በለን እያሉ ጮኹ ፡፡
ሰዎች ግን ዝም እንዲሉ ይቈጧቸው ነበር ፡ እነሱ ፴፩
ግን ፡ አቤቱ የዳዊት ልጅ ይቅር በለን እያሉ መላ
ልሰው ጮኹ ፡፡
ጌታ ኢየሱስም ቆም ብሎ ጠራቸውና ፡ ምን ላደር ፴፪
ግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው ፡፡
አቤቱ ዐይኖቻችን እንዲበሩልን ነው አሉት ፡፡ ፴፫
ጌታ ኢየሱስንም አሳዘኑትና ዐይኖቻቸውን ዳሰሳ ፴፬
ቸው ያን ጊዜም አዩና ተከተሉት ፡፡

ምዕራፍ ፳፩ ፤

ክፍል ፸፱ ፡ ጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ፡፡

ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ በደ ፩
ብረ ዘይት አጠገብ ወደምትገኘው ወደ ቤተ ፋጌ
ደረሰ ፡ ያን ጊዜም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ ፡፡
ማር ፲፩ ፡ ፩ - ፲፩ ፡፡ ሉቃ ፲፱ ፡ ፳፰ - ፴፰ ፡፡

፪ ወይቤሎሙ ሑሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ ወይእተ ጊዜ
ትረክቡ እድግተ እስርተ ምስለ ዕዋላ ፍትሕዎሙ
ወአምጽእዎሙ ሊተ ።
፫ ወእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ ትገብሩ በሉ እግዚእሙ
ይፈቅዶሙ ወበጊዜሃ ይፌንዉክሙ ።
፬ ወዝንቱ ዘኮነ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነቢይ ።
፭ "በልዋ ለወለተ ጽዮን ነዋ ንጉሥኪ ጻድቅ ወየዋህ
ይመጽእ ኀቤኪ እንዘ ይፄዓን ዲበ እድግት ወዲበ
ዕዋላ" ።

፮ ወሖሩ አርዳኢሁ ገብሩ በከመ አዘዞሙ እግዚእ
ኢየሱስ ።
፯ ወአምጽኡ ሎቱ እድግተ ወዕዋላ ወረሐኑ አልባ
ሲሆሙ ላዕሌሆሙ ወተጽዕነ እግዚእ ኢየሱስ
ዲቤሆን ።
፰ ወዘይበዝኑ ሕዝብ ነጸፉ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት
ወካልኣንሂ ይመትሩ አዕፁቀ እምውስተ ዕፀው ወይ
ነጽፉ ውስተ ፍኖት ።
፱ ወሕዝብሰ እለ ይመርሑ ወእለሂ ይተልዉ ይጸርሑ
ወይብሉ "ሆሣዕና ለወልደ ዳዊት ቡሩክ ዘይመጽእ
በስመ እግዚአብሔር ሆሣዕና በአርያም" ።

፲ ወበዊኦ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ተሀውከት
ኵላ ሀገር እንዘ ትብል መኑ ውእቱ ዝንቱ ።
፲፩ ወይቤሉ ሕዝብ ዝ ውእቱ ኢየሱስ ነቢይ ዘእምናዝ
ሬት ዘገሊላ ።
፲፪ ወቦአ እግዚእ ኢየሱስ ቤተ መቅደስ ወሰደደ ኵሎሙ
እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በቤተ መቅደስ ወገፍ
ትአ ማእዳቲሆሙ ለመወልጣን ወመናብርቲሆሙ ለ
እለ ይሠይጡ ርግበ ።
፲፫ ወይቤሎሙ ጽሑፍ ዘይብል "ቤትየሰ ቤተ ጸሎት
ይሰመይ ወአንትሙሰ ረሰይክምዎ በአተ ፈያት ወሰ
ረቅት" ።
፲፬ ወመጽኡ ኀቤሁ ዕውራን ወሐንካሳን በቤተ መቅደስ
ወአሕየዎሙ ።
፲፭ ወሶበ ርእዩ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት መንክረ ዘገብረ
ወደቂቅኒ እንዘ ይጸርሑ በቤተ መቅደስ ወይብሉ
ሆሣዕና ለወልደ ዳዊት ኢሐወዞሙ አላ አንጐርጐሩ ።

፲፮ ወይቤልዎ ኢትሰምዖኑ ዘይብሉ እሉ ደቂቅ? ወይቤ
ሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እወ አልቦሁ አመ አንበብ
ክሙ ዘይቤ "እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት አስተዳሎከ
ስብሐተ" ።
፲፯ ወኀደጎሙ ወወፅአ አፍአ እምሀገር ወቦአ ቢታንያ
ወቤተ ህየ ።

እንዲህም አላቸው በፊታችሁ ወደ አለችው አገር ፪
ሂዱ ያን ጊዜም ከውርንጫዋ ጋር የታሰረች አህያ
ታገኛላችሁ ፍቱና አምጡልኝ ።
ምን ታደርጋላችሁ የሚላችሁ ሰው ቢኖር ጌታቸው ፫
ይሻቸዋል በሉ ያን ጊዜም ይሰዱአችኋል ።
ይህ ሁሉ የሆነው በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ፬
ዘንድ ነው ።
"የጽዮንን ልጅ እነሆ እውነተኛና ቸር ንጉሥሽ በአ ፭
ህያዩቱና በውርንጫዋ ላይ ተቀምጦ ወደ አንቺ
ይመጣል" በሏት ። ዘካ ፱ ፥ ፱ - ፲ ። ዮሐ ፲፪ ፥ ፲፬ ።
ደቀ መዛሙርቱም ሂደው ጌታ ኢየሱስ እንደ ፮
አዘዛቸው አደረጉ ።
አህያዩቱንና ውርንጫዋን አመጡለት ልብሳቸው ፯
ንም በላያቸው ጐዘጐዙ ፥ ጌታ ኢየሱስም በነርሱ
ላይ ተቀመጠ ።
ብዙ ሕዝብም ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ ፥ ፰
ሌሎችም ከዛፎች ጫፍ ጫፉን እየቈረጡ በመንገድ
ያነጥፉ ነበር ። ፪ ነገ ፱ ፥ ፲፫ ።
ሕዝቡ ግን የቀደሙትም የተከተሉትም "ሆሣዕና ፱
ለዳዊት ልጅ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባ
ረከ ነው መድኃኒት በሰማይ" እያሉ ይጮሁ ነበር ።
መዝ ፻፲፯ ፥ ፳፭ - ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ አገ ፲
ሪቱ በሙሉ ይህ ማነው ብላ ታወከች። ዮሐ ፲፪፥ ፲፱።
ሕዝቡም ይህ የገሊላ ዕፃ ከምትሆን ከናዝሬት የወ ፲፩
ጣው ነቢይ ነው አሉ። ማር ፲፩ ፥ ፲፭። ሉቃ ፲፱ ፥ ፵፭ ።
ጌታ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ በቤተ ፲፪
መቅደስ የሚሸጡትንና የሚለውጡትን ሁሉ አባረረ
የለዋጮችን መደርደርያ የርግብ ሻጮችንም ወንበር
ገለበጠ ። ዮሐ ፪ ፥ ፲፬። ማር ፲፩ ፥ ፲፭። ሉቃ ፲፱ ፥ ፵፭።
"ቤቱ የጸሎት ቤት ይባላል የሚል ተጽፏል ፥ እና ፲፫
ንተ ግን የሌባ ዋሻ የቀማኛ መሸሻ አደረጋችሁት" ።
ኢሳ ፶፮ ፥ ፯ ። ኤር ፯ ፥ ፲፩ ።
በቤቱ መቅደስም ዕውሮች አንካሶች ወደ እርሱ ፲፬
መጡና ፈወሳቸው ።
የካህናት አለቆችና ጻፎችም ያደረገውን ተአምራትና ፲፭
ልጆች በቤተ መቅደስ ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ
ሲጮኹ በአዩና በሰሙ ጊዜ ደስ አላላቸውም አጕ
ረመረሙ እንጂ ።
እነዚህ ልጆች የሚሉትን አትሰማምን? አሉት ጌታ ፲፮
ኢየሱስም እሰማለሁ "ከልጆችና ከሕፃናት አንደበት
ምስጋናን አዘጋጀህ" ያለውን ያነበባችሁበት የለ
ምን? አላቸው ። መዝ ፰ ፥ ፫ ።
ትቷቸውም ከከተማው ወደ ውጭ ወጣና ወደ ቢታ ፲፯
ንያ ሄደ በዚያም አደረ ።

ክፍል ፹፡ በእንተ በለስ እንተ አልበቲ ፍሬ።

፲፰ ወጸቢሖ እንዘ የዐርግ እግዚእ ኢየሱስ ሀገረ ርኅበ ።
፲፱ ወርእየ ዕፀ በለስ በፍኖት ወሖረ ኀቤሃ ይንሣእ ፍሬ
እምኔሃ ወአልቦ ዘረከበ ውስቴታ ዘእንበለ ቈጽል
በሕቲቱ፡ ወይቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ እምውስቴትኪ
ለዓለም ወየብሰት በጊዜሃ ይእቲ በለስ ።

፳ ወርእዮሙ አርዳኢሁ አንከሩ ወይቤሉ እፎ በጊዜሃ
የብሰት ዛቲ በለስ ።
፳፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን እብ
ለክሙ እመ ብክሙ ሃይማኖት ወኢትናፍቁ አኮ
ከመ ዕፀ ባሕቲቶ ዘትገብሩ አላ ለዝንቱ ደብር ለእመ
ትብልዎ ተንሥእ ወተወረው ውስተ ባሕር ይከውን
ለክሙ ።
፳፪ ወኵሎ ዘሰአልክሙ በጸሎት እንዘ ትትአመኑ ትነ
ሥኡ ።

ክፍል ፹ወ፩፡ በእንተ ተስእሎተ ሊቃነ ክህናት ወረበናት ።

፳፫ ወበዊአ ቤተ መቅደስ እንዘ ይሜህር መጽኡ ኀቤሁ
ሊቃነ ክህናት ወመላህቅተ ሕዝብ ወይቤልዎ በመበ
ሕተ መኑ ትገብር ዘንተ ወመኑ ወሀበከ ዘንተ ሥል
ጣነ ።
፳፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እሴአለ
ክሙ አነሂ አሐተ ቃለ ወእምከመ ነገርክሙኒ አነሂ
አየድዐክሙ በአይ ሥልጣን እገብር ዘንተ ።
፳፭ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቴ ውእቱ እምሰማይኑ
ወሚመ እምሰብእ ? ወሐለዩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ
እመ ንብሎ እምሰማይ ይብለነ በእፎኬ ዘኢአመን
ክምዎ ።
፳፮ ወእመሂ ንብሎ እምሰብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ እስመ
ከመ ነቢይ ይሬእይዎ ለዮሐንስ ።
፳፯ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ኢነአምር፡ ወይቤሎሙ
ውእቱኒ አነሂ ኢያየድዐክሙ በአይ ሥልጣን እገብር
ዘንተ ።

ክፍል ፹ወ፪፡ ምሳሌ በእንተ ክልኤ አኀው ።

፳፰ ወምንተ ትብሉ ለአሐዱ ብእሲ ቦቱ ክልኤቱ ደቂቅ
ወይቤሎ ለቀዳማዊ ወልድየ ሑር ተቀነይ ዮም
ውስተ ዓፀደ ወይንየ ።
፳፱ ወአውሥአ ወይቤ አሆ እግዚእየ ወኢሖረ ።
፴ ወለካልኡኒ ዘይንእስ ይቤሎ ከማሁ፡ ወአውሥአ
ወይቤ እንብየ ወእምድኅረዝ ነስሐ ወሖረ ።
፴፩ መኑ እንከ እምክልኤሆሙ ዘገብረ ፈቃደ አቡሁ?
ወይቤልዎ ደኃራዊ፡ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ

ክፍል ፹፡ ፍሬ ስለ ታጣበት በለስ ።

በነጋም ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ከሀገር ሲወጣ ተራበ ። ፲፰
በመንገድም የበለስ ዛፍ አይቶ ከርሷ ፍሬ ሊያገኝ ፲፱
ወደርሷ ሄደ፡ ግን ከቅጠል በቀር ያገኘበት የለም፡
እንግዲህ ወዲህ ለዘለዓለም ፍሬ አይገኝብሽ አላት፡
ያቺም በለስ ወድያውኑ ደረቀች ። ኢዩ ፩፡ ፯ ።
ዕብ ፯፡ ፰ ።
ደቀ መዛሙርቱም አይተው በለሲቱ እንዴት ወድ ፳
ያውኑ ደረቀች! ብለው አደነቁ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሃይማኖት ቢኖራችሁና ባት ፳፩
ጠራጠሩ በበለስ እንደተደረገው ብቻ የምታደርጉ
አይደለም፡ ይህንንም ተራራ ተነሥተህ ወደ ባሕር
ተወርወር ብትሉት ይደረግላችኋል እንጂ አላቸው ።
ምዕ ፲፯፡ ፳ ።
አምናችሁ በጸሎት የለመናችሁትን ሁሉ ታገኛላ ፳፪
ችሁ ።

ክፍል ፹፩፡ የካህናት አለቆችና መምህራኑ ስለ ጠየቁት ጥያቄ ።

ወደ ቤተ መቅደስም ገብቶ ሲያስተምር የካህናት ፳፫
አለቆችና የሕዝቡ አለቆች ወደርሱ መጥተው በማን
ሥልጣን ነው ይህን የምታደርገው? ይህንንስ
ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት ። ዮሐ ፪፡ ፲፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እኔም አንዲት ቃል እጠይ ፳፬
ቃችኋለሁ፡ የነገራችሁኝም እንደሆነ እኔም በምን
ሥልጣን ይህን እንደማደርግ እነግራችኋለሁ አላቸው፤
የዮሐንስ ጥምቀቱ ከየት ነው? ከሰማይ ነውን ፳፭
ወይስ ከሰው? እርስ በርሳቸውም ተነጋግረው እን
ዲህ አሉ፡ ከሰማይ ነው ብንለው ለምን ያላመና
ችሁት ይለናል ።
ከሰው ነው ብንለውም ሕዝቡን እንፈራቸዋለን ፳፮
ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ። ምዕ ፲፬፡ ፭።
አናውቅም ብለው መለሱለት፡ እርሱም እንኪያስ ፳፯
እኔም በምን ሥልጣን ይህን እንደማደርግ አልነ
ግራችሁም ።

ክፍል ፹፪፡ ስለ ሁለት ወንድማማቾች ምሳሌ ።

ምን ትላላችሁ አንድ ሰው ሁለት ልጆች አሉት፡ ፳፰
ታላቁንም ልጁ ዛሬ ወደ ወይኔ ቦታ ሂድና ሥራ
አለው ።
ልጁም መልሶ እሺ ጌታዬ አለ ግን አልሄደም ። ፳፱
ሁለተኛውንም እንዲሁ አለው፡ እሱም እንቢ አለ፡ ፴
ከዚህ በኋላ ግን ተፀፀተና ሄደ ። ምዕ ፯፡ ፩-፪ ።
እንግዲህ ከሁለቱ ያባቱን ፈቃድ ያደረገ ማንኛው ፴፩
ነው? ታናሹ ነው አሉት ። ጌታ ኢየሱስም ቀራጮች፡

አማን እብለክሙ ከመ መጸብሐን ወዘማውያን ይቀ
ድሙክሙ በዊአ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር።

፴፪ እስመ መጽአ ኀቤክሙ ዮሐንስ በፍኖተ ጽድቅ
ወኢአመንክምዎ ወመጸብሐንሰ ወዘማውያን አም
ንዎ ወአንትሙሰ ርኢክሙሂ ኢነሳሕክሙ ድኅረ
ለአሚን ቦቱ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፡ ምሳሌ በእንተ ዐፀደ ወይን ።

፴፫ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ ካልእተ ምሳሌ ስምዑ
ብእሲ በዐለ ቤት ተከለ ዐፀደ ወይን ወገብረ ሎቱ
ፀቄነ ወአክረየ ውስቴቱ ምክያደ ወሐነፀ ማኅፈደ
ወሤመ ሎቱ ዓቀብተ ወወሀበሙ ወነገደ ።
፴፬ ወአመ በጽሐ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ አግብርቲሁ ኀበ
ዓቀብተ ወይን ከመ ያምጽኡ ሎቱ እምፍሬ
ወይኑ ።
፴፭ ወአኀዝዎሙ እሉ ዓቀብት ለአግብርቲሁ ወቦ ዘቀ
ተሉ ፡ ወቦ ዘወገሩ ፡ ወቦ ዘቀሠፉ ።

፴፮ ወእምዝ ፈነወ ካልኣነ አግብርተ እለ ይበዝኁ እም
ቀደምት ፡ ወኪያሆሙኒ ከማሁ ረሰይዎሙ ።

፴፯ ወድኅረ ፈነወ ኀቤሆሙ ወልዶ እንዘ ይብል ለወ
ልድየሰ የኀፍርዎ ።
፴፰ ወሶበ ርእይዎ እሉ ዓቀብት ለወልዱ ይቤሉ በበይ
ናቲሆሙ ነዋ ዝ ውእቱ ወራሲሁ ንዑ ንቅትሎ
ወንርከብ ርስቶ ።
፴፱ ወነሥእዎ ወአውፅእዎ አፍአ እምዐፀደ ወይን ወቀ
ተልዎ ።
፵ ወአመ መጽአ እንከ በዓለ ዐፀደ ወይን ምንተ እንከ
ይሬስዮሙ፡ ለእሉ ዐቀብት ?
፵፩ ወይቤልዎ በእኪት ይቀትሎሙ ለእኩያን ወወይኖሂ
ይሁብ ለካልኣን ዐቀብት እለ ይሁብዎ ፍሬሁ በበጊ
ዜሁ ።
፵፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አልበሁ አመ አንበብ
ክሙ ውስተ መጻሕፍት ፡ "እብን እንተ መነንዋ
ነደቅት ወይእቲ ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት እም
ኀበ እግዚአብሔር ኮነት ዛቲ ወነካር ይእቲ ለአዕ
ይንቲነ" ።

፵፫ ወበእንተ ዝንቱ እብለክሙ ከመ ይነሥእዋ እም
ኔክሙ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ወይሁብዋ ለሕ
ዝብ ዘይገብር ፍሬሃ ።
፵፬ ወዘሰ ወድቀ ዲበ ይእቲ እብን ይትቀጠቀጥ ወለዘሂ
ወድቀት ዲቤሁ ተኀርዮ ።
፵፭ ወሰሚዖሙ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ምሳሌያ
ቲሁ አእመሩ ከመ በእንቲአሆሙ ይብል ።

አመንዝሮች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግ
ባት እንደሚቀድሟችሁ እውነት እላችኋለሁ አላ
ቸው ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፲፬ ።
ዮሐንስ በእውነት መንገድ ወደ እናንተ መጣ አላመ ፴፪
ናችሁበትም ፤ ቀራጮች አመንዝሮች ግን አመኑበት
እናንተ ግን አይታችሁም በኋላ በርሱ ለማመን አል
ተፀፀታችሁም ። ሉቃ ፯ ፡ ፳፱ ።

ክፍል ፹፫ ፡ ስለ ዐፀደ ወይን ምሳሌ ።

ደግሞም አላቸው ሌላ ምሳሌ ስሙ ፤ ባለቤት ሰው ፴፫
ወይንን ተከለ ፡ ቅጥር ቀጠረለት መጥመቂያ አስቈፈ
ረለት ፡ ግንብ ሠራለት ጠባቆች ሾመለት ለጠባቆችም
ሰጥቷቸው ሄደ ። ማር ፲፪ ፡ ፩ - ፲፩ ። ሉቃ ፳ ፡ ፱ - ፲፱ ።
የሚያፈራበት ወራት በደረሰ ጊዜም ከወይኑ ፍሬ ፴፬
ያመጡለት ዘንድ ባሮቹን ወደ ጠባቆቹ ላከ ። ኢሳ
፭ ፡ ፩ - ፲ ።
ጠባቆቹም ባሮቹን ያዟቸው የገደሉትም አለ ፡ በደ ፴፭
ንጊያ የመቱትም አለ ፡ የገረፉትም አለ ። ምዕ ፳፫ ፡
፴፬ - ፴፯ ።
ከዚህ በኋላ ከቀደሙት የሚበዙ ሌሎች ብላቴኖችን ፴፮
ላከ እነሱንም እንደዚያው አደረጉባቸው ። ምዕ
፳፪ ፡ ፬ ።
በኋላም ልጄንስ ያፍሩት ይሆናል ብሎ ልጁን ላከ ። ፴፯

ጠባቆችም ልጁን ባዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው እነሆ ፴፰
ወራሹ ይህ ነው ፡ ኑ ፡ እንግደለውና ርስቱን እንው
ሰድ ተባባሉ ። ምዕ ፳፯ ፡ ፳፰ ።
ይዘው ከወይኑ ቦታ ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት ። ፴፱
ዕብ ፲፫ ፡ ፲፪ ።
እንግዲህ የወይኑ ቦታ ባለቤት በመጣ ጊዜ ፡ እነዚ ፵
ህን ጠባቆች ምን ያደርጋቸዋል ? ኢሳ ፭ ፡ ፫ - ፬ ።
ክፉዎችን በክፉ ያጠፋቸዋል ፡ ወይኑንም በየጊዜው ፵፩
ፍሬውን ለሚሰጡት ለሌሎች ጠባቆች ይሰጣል
አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፤ በመጻሕፍት ያለ ፵፪
ውን ያነበባችሁበት ጊዜ የለምን ? "አናጢዎች የና
ቋት ደንጊያ በማዕዘን ራስ ላይ ሆነች ፡ እርሷ ከእግ
ዚአብሔር ዘንድ ሆነች ፡ ለዐይኖቻችንም ድንቅ
ናት" ። መዝ ፻፲፰ ፡ ፳፪ ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፲፩ ። ሮሜ ፱ ፡
፴፫ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፯ ።
ስለዚህም የእግዚአብሔርን መንግሥት ከእናንተ ፵፫
ነሥተው ፍሬዋን ለሚሰጡ ሕዝብ እንደሚሰጧት
እነግራችኋለሁ ።
በዚች ደንጊያ ላይ የወደቀ ይቀጠቀጣል ፡ በላዩ የወ ፵፬
ደቀችበትንም ተፈጨዋለች ። ዳን ፪ ፡ ፴፬ - ፵፬ ።
የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን በሰ ፵፭
ሙ ጊዜ ፡ ስለ እነርሱ እንደሚናገር አወቁ ።

፵፮ ወእንዘ ይፈቅዱ የአኀዝዎ ፈርህዎሙ ለሕዝብ
እስመ ከመ ነቢይ ውእቱ በኀቤሆሙ ።

ምዕራፍ ፳ወ፪ ፤

ክፍል ፹ወ፩ ፡ ምሳሌ

በእንተ ንጉሥ ዘገብረ ከብካበ ወልዱ ።

፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ዳግመ ወተናገረ በም
ሳሌ እንዘ ይብል ።
፪ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ንጉሠ ዘገብረ
ከብካበ ለወልዱ ።
፫ ወፈነወ አግብርቲሁ ይጸውዕዎሙ ለእለ ተፀውዑ ው
ስተ ከብካብ ወአበዩ መጺአ ።
፬ ወዳግመ ፈነወ ካልአነ አግብርተ እንዘ ይብል በል
ዎሙ ለእለ ዐሠርናሆሙ ናሁ ምሳሕየ አስተዳሎኩ
ወጠባሕኩ መጋዝእትየ ወአሥዋርየ ወኵሉ ድልው
ንሁ ውስተ ከብካብየ ።
፭ ወእሙንቱሰ ተሀየዩ ወኃለፉ ቦ ዘሖረ ውስተ ገራህቱ
ወቦ ዘሖረ ውስተ ንግዱ ፡ ወቦ ዘሖረ ውስተ ዓፀደ
ወይኑ ።
፮ ወእለሰ ተርፉ አኀዝዎሙ ለአግብርቲሁ ወቀተል
ዎሙ ወኪያሁኒ ጸአልዎ።
፯ ወሰሚዖ ንጉሥ ተምዐ ወፈነወ ሐራሁ ይቅትልዎሙ
ለእልክቱ ቀተልት ወቀተልዎሙ ወሀገሮሙኒ አው
ዐዩ በእሳት ።
፰ ወእምዝ ይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ከብካብየሰ ድልው
ውእቱ ወበሕቱ ኢደለዎሙ ለእለ ዐሠርናሆሙ ።
፱ ሑሩኬ እንከ ውስተ መራኅብት ወአናቅጽ ወኵሎ
ዘረከብክሙ ጸውዑ ውስተ ከብካብ ።
፲ ወወፂአሙ እሙንቱ አግብርት ውስተ ፍናው አስተ
ጋብኡ ኵሎ ዘረከቡ እኩያነ ወኄራነ ወመልአ ቤተ
በዓል እምእለ ይረፍቁ ።
፲፩ ወበዊአ ንጉሥ ይርአዮሙ ለእለ ይረፍቁ ረከበ በህየ
ብእሴ ዘኢለብሰ ልብሰ መርዓ ።
፲፪ ወይቤሎ ዐርክየ እፎ ቦእከ ዝየ ዘኢለበስከ ልብሰ
መርዓ ወተፈጸመ ውእቱ ብእሲ ።
፲፫ ወእምዝ አዘዘሙ ንጉሥ ለአግብርቲሁ ይእስርዎ እደ
ዊሁ ወእገሪሁ ወያውፅእዎ ወይግድፍዎ ውስተ
ጸናፌ ጽልመት ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን።
፲፬ እስመ ብዙኃን እሙንቱ ጽዉዓን ወኅዳጣን ኅሩያን።

ሊይዙትም አሰቡ ፡ ግን ሕዝቡን ፈሩአቸው ፡ በእነ ፵፮
ርሱ ዘንድ እንደ ነቢይ ነበርና ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

ክፍል ፹፩ ፡ የልጁን

ሠርግ ስለ አደረገው ንጉሥ ምሳሌ ።

ጌታ ኢየሱስም ዳግመኛ መልሶ በምሳሌ ተናገረ ፡ ፩
እንዲህ ብሎ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፲፮ - ፳፬ ። ራእዮ.ሐ ፲፱ ፡ ፱ ።
መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሠርግ ያደረገ ንጉሥ ፪
ሰውን ትመስላለች ። ዮሐ ፫ ፡ ፳፱ ።
ለሠርጉ የታደሙትን ይጠሯቸው ዘንድ ብላቴኖ ፫
ቹን ላከ ፡ እነሱ ግን አንመጣም አሉ ።
ዳግመኛም የጠራናቸውን እነሆ ምሳዬን አዘጋጅቻ ፬
ለሁ ፡ ሜሌንገቼን አርጃለሁ ፡ ሁሉም ተዘጋጅቷል ፡
ወደ ሠርጌ ኑ ፡ በሏቸው ብሎ ሌሎች አሽከሮቹን
ላከ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፴፯ ። ምሳ ፱ ፡ ፩ - ፫ ።
እነሱ ግን ቸል ብለው ሄዱ ፡ ወደ እርሻው የሄደ ፭
አለ ፡ ወደ ንግዱ የሄደም አለ ፡ ወደ ወይኑ ቦታም
የሄደ አለ ።
የቀሩትም አሽከሮቹን ይዘው ገደሏቸው ፡ እሱንም ፮
ሰደቡት ።
ንጉሡም በሰማ ጊዜ ተቈጣና ፡ እነዚያን ገዳዮች ይገ ፯
ድሏቸው ዘንድ ጭፍሮቹን ላከ ገደሏቸውም ፡ አገራ
ቸውንም በእሳት አቃጠሉ ። ምዕ ፳፬ ፡ ፪ ። ኢሳ ፳፬ ፡
፳፩ ። ዳን ፱ ፡ ፳፯ ።
ከዚህ በኋላ አሽከሮቹን እንዲህ አላቸው ሠርጌ ፰
ተዘጋጅቷል ፡ ነገር ግን ለጠራናቸው አልተገባቸ
ውም ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፵፯ ።
ወደየሚዳው ፡ ወደየበሩ ሂዱና ፡ ያገኛችሁትን ሁሉ ፱
ወደ ሠርጉ ጥሩ ።
እነዚያ አሽከሮችም ወደ መንገዶች ወጥተው ክፉ ፲
ዎቹንም በጎዎቹንም ያገኙትንም ሁሉ ሰበሰቡ ፡ ከተ
ጋባዦቹም ብዛት የተነሣ የሠርጉ ቤት መላ ።
ንጉሡም ተጋባዦቹን ሊያይ በገባ ጊዜ ፡ የሠርግ ፲፩
ልብስ ያልለበሰ ሰው አገኘ ።
ወዳጄ ! የሠርግ ልብስ ያልለበስከ ለምን ከዚህ ገባህ ? ፲፪
አለው ፡ ያም ሰው ምላሽ አጣ ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ ። ፪ ቆሮ
፭ ፡ ፫ ።
ከዚህ በኋላ ፡ ንጉሡ አሽከሮቹ ፡ እጁን እግሩን አስ ፲፫
ረው አውጥተው ልቅሶ ጥርስ ማፋጨት ወደ አለ
በት ወደ ጨለማ ቦታ ይጥሉት ዘንድ አዘዛቸው ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፵፪ ። ፳፭ ፡ ፴፩ ።
የተጠሩ ብዙዎች ፡ የተመረጡ ጥቂቶች ናቸውና ። ፲፬
ምዕ ፳ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፹ወ፭ ፡ በእንተ እለ ተስእሉ በእንተ ዲናር ።

፲፭ ወእምዝ ወፂአሙ ፈሪሳውያን ተማከሩ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ ።

፲፮ ወፈነዉ ኀቤሁ አርዳኢሆሙ ምስለ ሰብአ ሄሮድስ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ ራትዕ አንተ ወበጽድቅ ትሜህር ፍኖተ እግዚአብሔር፡ ወኢተሐስብ መነሂ ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ ።

፲፯ ንግረነኬ እንከ ዘይሬትዕ ምንተ ትብል ይከውንሁ ውሂበ ጸባሕት ለቄሣር ወሚመ ኢይከውንሁ? ።

፲፰ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እከዮሙ ወይቤሎሙ ለምንት ታሜክሩኒ አ መደልዋን አርእዩኒ መልክዐ ዲናሩ ።

፲፱ ወአምጽኡሎቱ ዲናረ ።

፳ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘመኑ ዝንቱ መልክዑ ወጽሒፈቱ ።

፳፩ ወይቤልዎ ዘቄሣር፡ ወይቤሎሙ ሀቡ ዘቄሣር ለቄሣር፡ ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ።

፳፪ ወሰሚዖሙ አንከሩ ወኀደግዎ ወኀለፉ ።

ክፍል ፹ወ፮፡ በእንተ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ምውታን ።

፳፫ ወበይእቲ ዕለት መጽኡ ኀቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ።

፳፬ ወተስእልዎ እንዘ ይብሉ አ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ ለነ እንዘ ይብል፡ እመበ ብእሲ ዘሞተ እኁሁ እንዘ አልቦ ውሉድ፤ ያውስባ ለብእሲተ እኁሁ ወያቅም ዘርአ ለእኁሁ ።

፳፭ ሀለዉ እንከ ኀቤነ ሰብዓቱ አኀው ወዘይልኅቅ አውሰበ ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ፡ ወኀደገ ብእሲተ ለእኁሁ ።

፳፮ ወከማሁ ካዕበ ካልኡኒ ወሣልሱኒ እስከ ሰብዓቲሆሙ አውሰብዋ ወሞቱ እንዘ አልቦሙ ውሉድ ።

፳፯ ወድኅረ ኵሎሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ።

፳፰ ወአመ ይትነሥኡ እንከ ምውታን ለመኑ እምሰብዓቲሆሙ ትከውን ብእሲተ እስመ ኵሎሙ አውሰብዋ? ።

፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ፡ ስሕትክሙ በኢያእምሮ መጻሕፍት ወኢኃይለ እግዚአብሔር

፴ አመሰ የሐይዉ ምውታን ኢያወስቡ ወኢይትዋሰቡ አላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር በሰማያት እሙንቱ ።

፴፩ ወበእንተ ትንሣኤ ሙታንሰ ኢያንበብክሙኑ ዘተብህለ ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ። ?

ክፍል ፹፭ ፡ ስለ ዲናር ስለ ጠየቁት ሰዎች ።

ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ወጣ ብለው ፡ ጌታ ኢየሱስን ፲፭
በአነጋገሩ ያስቱት ዘንድ ተማከሩ ። ማር ፲፪ ፡
፲፪ - ፴፩ ። ሉቃ ፳ ፡ ፳ - ፵ ።
ደቀ መዛሙርቶቻቸውንም ከሄሮድስ ቤተ ሰቦች ጋር ፲፮
ወደርሱ ላኩ፡ መልክተኞችም እንዲህ አሉት፤ መም
ህር! አንተ እውነተኛ እንደኾንክ እናውቃለን ፡ የእ
ግዚአብሔርንም መንገድ በእውነት ታስተምራለህ ፡
ማንንም ማነን አትፈራም ፡ የሰውንም ፊት አይተህ
አታደላም ። ማር ፫ ፡ ፳ ።
እንግዲህ የሚገባውን ንገረን ምን ትላለህ? ለቄሣር ፲፯
ግብር መስጠት ይገባልን? ወይስ አይገባንም? አሉት።
ጌታ ኢየሱስም ክፋታቸውን አወቀባቸውና ፡ እናንት ፲፰
ግብዞች ለምን ትፈታተኑኛላችሁ ፡ የዲናሩ መልክ
አሳዩኝ አላቸው ።
ገንዘቡንም አመጡለት ። ፲፱
ጌታ ኢየሱስም ይህ መልኩ ጽሕፈቱስ የማነው? ፳
አላቸው ።
የቄሣር ነው አሉት ፡ የቄሣርን ለቄሣር፤ የእግዚአብ ፳፩
ሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ አላቸው ። ሮሜ ፲፫ ፡ ፯ ።
ሰምተውም አድንቀው ትተዉት ሄዱ ፳፪

ክፍል ፹፮፡ ትንሣኤ ሙታን የለም ስለሚሉ ስለ ሰዱቃውያን ።

በዚያችም ቀን የሙታን መነሣት የለም የሚሉ ፳፫
ሰዱቃውያን ወደርሱ መጡ። ግብ ሐዋ ፳፫ ፡ ፮ - ፰ ።
እንዲህም ብለው ጠየቁት መምህር! ሙሴ ልጅ ሳይ ፳፬
ወልድ የሞተ ሰው ቢኖር ወንድሙ ሚስቱን አግ
ብቶ ዘር ይተካለት ብሎ ጻፈልን ። ዘዳግ ፳፭ ፡ ፭ ።
ማር ፲፪ ፡ ፲፱ ። ሉቃ ፳ ፡ ፳፰ ።
እንግዲህ ሰባት ወንድማማች ነበሩ ፡ ታላቁም ሚስት ፳፭
አገባና ልጅ ሳይወልድ ሞተ ፡ ለወንድሙ ሚስቱን
ተወ ።
እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛውም ሦስተኛውም ፡ ሰባቱ ፳፮
ሁሉ አገቧት ፡ ልጅም ሳይወልዱ ሞቱ ።
ከሁሉም በኋላ ያቺ ሴት ሞተች ። ፳፯
እንግዲህ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከሰባቱ ለማን ፳፰
ኛው ሚስት ትሆናለች ሁሉም አግብተዋት ነበርና?
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው መጻሕፍ ፳፱
ትን ፡ የእግዚአብሔርንም ከሀሊነት በለማወቅ ስታ
ችኋል ።
ሙታንስ በሚነሡበት ጊዜ አያገቡም አይጋቡም ፡ ፴
እነርሱ በሰማያት እንደ መላእክት ሆነው ይኖራሉ
እንጂ! ። ራእ ዮሐ ፳፩ ፡ ፲፯ ።
ስለ ሙታን መነሣትማ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለና ፴፩
ንተ የተነገረውን አላነበባችሁምን? ።

፴፪ ዘይቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ፤
ወአምላከ ይስሐቅ ፤ ወአምላከ ያዕቆብ ኢኮነኬ አም
ላከ ምውታን አላ አምላከ ሕያዋን ውእቱ ።

፴፫ ወሰሚዖሙ ሕዝብ አንከሩ ምህሮቶ ።

ክፍል ፹ወ፮ ፤ በእንተ ጸሐፊ ዘተስእሎ ዐበየ ትእዛዛት ።

፴፬ ወሰሚዖሙ ፈሪሳውያን ከመ ፈጸሞሙ አፉሆሙ
ለሰዱቃውያን ተጋብኡ ኅቡረ ።

፴፭ ወተስእሎ እምውስቴቶሙ አሐዱ ጸሐፊ ሀገር
እንዘ ያሜክሮ ።
፴፮ ወይቤሎ ሊቅ አይኑ ትእዛዝ የዐቢ በውስተ ኦሪት?

፴፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር
አምላክከ በኵሉ ልብከ ፤ ወበኵሉ ነፍስከ ፤ ወበኵሉ
ኃይልከ ፤ ወበኵሉ ሕሊናከ ።

፴፰ ዛቲ ትእዛዝ ዐባይ ወቀዳሚት ።
፴፱ ወካልእታኒ እንተ ትመስላ አፍቅር ቢጸከ ከመ
ነፍስከ ።

፵ በእላ ክልኤቲ ትእዛዛት ተሰቅሉ ኵሉ ኦሪት ወነ
ቢያት ።

ክፍል ፹ወ፯ ፤ በእንተ ዘከመ ተስእሎሙ ለፈሪሳውያን ።

፵፩ ወእንዘ ጉቡኣን ፈሪሳውያን ተስእሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ እንዘ ይብል ።

፵፪ ምንተ ትብሉ በእንተ ክርስቶስ ወልደ መኑ ውእቱ?
፵፫ ወይቤልዎ ወልደ ዳዊት ።
፵፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እፎ እንከ ለሊሁ
ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ይቤ "ይቤሎ እግዚእ ለእግ
ዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብኦሙ ለጸላእትከ
ታሕተ መከየደ እገሪከ" ።
፵፭ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ እፎ እንከ
ይከውኖ ወልዶ?
፵፮ ወአልቦ ዘክህለ አውሥኦቶ ቃለ ፤ ወአልቦ ዘተሀበለ
ይሰአሎ ምንተኒ እምይእቲ ዕለት ።

ምዕራፍ ፳ወ፫ ፤

ክፍል ፹ወ፰ ፤ ነገር በእንተ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ።

፩ ወእምዝ ነገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ወለአ
ርዳኢሁ እንዘ ይብል ።
፪ ዲበ መንበረ ሙሴ ነበሩ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ
ውያን ።
፫ ኵሎ ዘይቤሉክሙ ግበሩ ፤ ወዘመሀሩክሙ ዕቀቡ ፤

የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅ አምላክ ፤ የያዕቆብ ፴፪
አምላክ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ያለውን እንኪያስ
የሕያዋን አምላክ እንጂ ፤ የሙታን አምላክ አይደ
ለም ። ዘፀ ፫ ፤ ፯ - ፲፫ ። ዕብ ፲፩ ፤ ፲፮ ።
ሕዝቡም ሰምተው ፤ ትምህርቱን አደነቁ ። ፴፫

ክፍል ፹፮ ፤ የትእዛዛት መበላለጥ ስለ ጠየቀው ጸሐፊ ።

ፈሪሳውያንም ሰዱቃውያንን ምላሽ እንደ አሳጡ ፴፬
ቸው በሰሙ ጊዜ ፤ ሁሉም አንድ ሆነው ወደርሱ
ተሰበሰቡ ።
ከመካከላቸውም አንድ ጸሐፊ ሲፈታተነው ጠየ ፴፭
ቀው ። ማር ፲፪ ፤ ፳፰ - ፴፩ ።
መምህር ! በኦሪት ውስጥ ከፍተኛው ትእዛዝ የት ፴፮
ኛው ነው? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እግዚአብሔር አምላክህን በሙሉ ፴፯
ልብህ ፤ በሙሉ ሰውነትህ ፤ በሙሉ ኃይልህ ፤ በሙ
ሉ አሳብህ ውደደው አለው ። ዘዳግ ፯ ፤ ፭ ። ፲ ፤ ፲፪ ።
ሉቃ ፲ ፤ ፴፭ ።
ታላቂቱና መጀመርያዪቱ ትእዛዝ ይህቺ ናት ። ፴፰
የምትመስላት ሁለተኛዪቱም "ባልንጀራህን እንደ ፴፱
ራስህ አድርገህ ውደድ" የምትለው ናት ። ዘሌ
፲፱ ፤ ፲፰ ።
ኦሪትና ነቢያት በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዝ ጸኑ ። ፵
ሮሜ ፲፫ ፤ ፲ ። ገላ ፭ ፤ ፲፬ ።

ክፍል ፹፯ ፤ ፈሪሳውያንን እንደ ጠየቃቸው ።

ፈሪሳውያንም ተሰብስበው ሳሉ ፤ ጌታ ኢየሱስ ፵፩
እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው ። ማር ፲፪ ፤ ፴፭ - ፴፯ ።
ሉቃ ፳ ፤ ፵፩ - ፵፬ ።
ስለ ክርስቶስ ምን ትላላችሁ? የማንስ ልጅ ነው? ። ፵፪
የዳዊት ልጅ ነው አሉት ። ፵፫
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው "እንግዲያ እሱ ፵፬
ራሱ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾለት" ጌታ ጌታ
ዬን ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስከጥላቸው ድረስ
በቀኜ ተቀመጥ አለው" ለምን አለ? መዝ ፻፲ ፤ ፩ ።
እርሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንግዲህ እንዴት ፵፭
ልጁ ይሆነዋል ። ፩ ዜና መዋ ፲፯ ፤ ፲፰ ።
ከዚያች ቀን ጀምሮ ቃል ሊመልስለት የቻለ የለም ፤ ፵፮
ምንም ምን ሊጠይቀውም የደፈረ የለም ።

ምዕራፍ ፳፫ ፤

ክፍል ፹፰ ፤ ስለ ጻፎችና ስለ ፈሪሳውያን የተናገረው ነገር ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ሕዝቡንና ደቀ መዛሙ ፩
ርቱን እንዲህ ብሎ ነገራቸው ።
ጻፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ላይ ተቀምጠ ፪
ዋል ። ሉቃ ፳ ፤ ፵፭ - ፵፯ ። ዘፀ ፲፰ ፤ ፲፫ ።
ያዒችሁን ሁሉ አድርጉ ፤ ያስተማሯችሁንም ጠብቁ ፤ ፫

ወዘከመ ምግባሮሙሰ ኢትግበሩ ፥ እስመ እሙንቱ
ዘይሜህሩ ለሰብእ ኢይገብሩ ።
፬ ወየአስሩ ፆረ ዐቢየ ወክቡደ ወያሰከምዎ ለሰብእ
ዲበ መትከፍቱ ወለሊሆሙሰ ኢይለክፍዎ በአጽበ
ዕቶሙ ጥቀ ።
፭ ወኵሎ ምግባሮሙ ዘይገብሩ ለዓይነ ሰብእ ይገብሩ
ወይሰፍሑ ኵርበታቲሆሙ ወያዐብዩ አዝፋረ አልባ
ሲሆሙ ።
፮ ወያፈቅሩ ርእሰ ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት ወነ
ቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ።
፯ ወተአምኆ በውስተ ምሥያጣት ከመ ይበልዎሙ
ሰብእ መምህራን ።
፰ አንትሙሰኬ ኢትረሰዩ መምህረ በዲበ ምድር እስመ
አሐዱ ውእቱ መምህርክሙ ዘውእቱ ክርስቶስ
ወአንትሙሰ አኃው ኵልክሙ ።
፱ ወኢትረስዩ አበ በዲበ ምድር እስመ አሐዱ ውእቱ
አቡክሙ ሰማያዊ ።
፲ ወኢትረስዩ እግዚአ በዲበ ምድር እስመ አሐዱ
ውእቱ እግዚእክሙ ክርስቶስ ።
፲፩ ወበሕቱ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩን
ክሙ ላእከ ።
፲፪ እስመ ዘአዕበየ ርእሶ የኅሥር ወዘአትሐተ ርእሶ
ይከብር ።
፲፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ትበልዑ አብያተ መበለታት በምክንያተ ኑኀ ጸሎ
ትክሙ ወበእንተ ዝንቱ ትረክቡ ኵነኔ ፈድፋደ ።
፲፬ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እስመ
ተዐፅዉ መንግሥተ ሰማያት ቅድመ ገጾ ለሰብእ ፥
አንትሙሂ ኢትበውኡ ወለእለሂ ይበውኡ ትከልእ
ዎሙ በዊአ ።
፲፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን !
እስመ ተዐውዱ ባሕረ ወየብሰ ከመ ታጥምቁ አሐደ
ፈላሴ ወተጠሚቆ ትሬስይዎ ካዕበተክሙ ወልደ ገሃ
ነም ።
፲፮ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን አምርሕተ ዕው
ራን እለ ትብሉ ፥ ዘመሐለ በቤተ መቅደስ ኢይጌጊ ፥
ወዘሰ መሐለ በወርቀ ቤተ መቅደስ ይጌጊ ትብሉ ።
፲፯ አ ዐብዳን ወዕውራን አይኑ የዐቢ ወርቅኑ ወሚመ
ቤተ መቅደስ ? አኮኑ ቤተ መቅደስ ዘይቄድሶ ለወ
ርቅ ።
፲፰ ወዘመሐለ በምሥዋዕ ኢይጌጊ ትብሉ ፥ ወዘሰ
መሐለ በጽንሐሕ ዘላዕሌሁ ይጌጊ ትብሉ ።
፲፱ አ ዐብዳን ወዕውራን አይኑ የዐቢ ጽንሐሕኑ ወሚመ

እንደ ሥራቸው ግን አትሥሩ ፥ እነርሱ ለሰው የሚያ
ስተምሩትን አይሠሩትምና ።
ከባድና ፅኑ ሸክም አሥረው ሰውን በትክሻው ላይ ፬
ያሸክሙታል ፥ እነርሱ ግን በጣታቸው ስንኳ አይ
ነኩትም ። ሉቃ ፲፩ ፥ ፵፮ ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፥ ፲ ።
የሚሠሩት ሥራቸውን ሁሉ ለሰው ይምሰል ይሠ ፭
ሩታል ፥ ክታባቸውን ይዘረጋሉ ፥ የልብሶቻቸውን ዘር
ፎች ያንዘረፍፋሉ ። ምዕ ፮ ፥ ፲፩ ።
በግብዣም ጊዜ የራስጌውን ወንበር ይመርጣሉ ፥ ፮
በአደባባዮችም ፊት ለፊት መቀመጥን ይወዳሉ ።
ሉቃ ፲፬ ፥ ፯ ።
ሰው መምህራን ይላቸው ዘንድ በገበያ እጅ ሊነሷ ፯
ቸው ይወዳሉ ።
እናንተ ግን በምድር ላይ መምህር አለን አትበሉ ፥ ፰
መምህራችሁ አንድ ነውና ፥ እሱም ክርስቶስ ነው ፥
እናንተስ ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ ።
በምድር ላይም አባት አታብጁ ፥ ሰማያዊ አባታችሁ ፱
አንድ ነውና ። ሚልክ ፩ ፥ ፮ ፥ ፪ ፥ ፲ ። ኤፌ ፫ ፥ ፲፬-፲፭ ።
በምድር ላይ ጌታ አታብጁ ፥ ጌታችሁ አንድ ነውና ፥ ፲
ይኸውም ክርስቶስ ነው ።
ግን ከናንተ የበላይ ሊሆን የሚወድ ሎሌ ይሁና ፲፩
ችሁ ። ምዕ ፳ ፥ ፳፮ - ፳፯ ።
ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ይዋረዳል ፥ ራሱን ዝቅ ዝቅ ፲፪
ያደረገ ይከብራልና ። ምሳ ፳፱ ፥ ፳፫ ። ሕዝ ፳፩ ፥ ፳፮ ።
፩ ጴጥ ፭ ፥ ፭ ።
አብዝቶ መጸለይን ምክንያት አድርጋችሁ የድሆችን ፲፫
ገንዘብ የምትበሉ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮ
ላችሁ ! ስለዚህም ጽኑ ፍርድ ትቀበላላችሁ ። ሕዝ
፳፪ ፥ ፳፭ ። ሚክ ፪ ፥ ፱ ።
ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! መንግሥተ ፲፬
ሰማያትን በሰው ፊት ትዘጉባታላችሁና እናንተም
አትገቡም ፥ የሚገቡትንም ከመግባት ትከለክሏቸዋ
ላችሁ ። ሉቃ ፲፩ ፥ ፶፪ ።
ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! አንድ መጻ ፲፭
ተኛን ለማጥመቅ ባሕሩን የብሱን ትዞራላችሁ ፥ ከተ
ጠመቀም በኋላ የናንተ ድርብ የገሃነም ልጅ ታደር
ጉታላችሁ ።
የዕውራን መሪዎች ! በቤተ መቅደስ የማለ ኃጢአት ፲፮
የለበትም ፥ በቤተ መቅደስ ወርቅ የማለ ግን በደለ
የምትሉ ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ። ምዕ ፲፭ ፥ ፲፬ ።
እናንት ዕውሮች አላዋቆች ! የትኛው ይበልጣል ፥ ፲፯
ወርቅ ነውን ወይስ ወርቁን የሚቀድሰው ቤተ
መቅደስ ? ወርቁን የሚቀድሰው ቤተ መቅደስ
አይደለምን !
በመሠውያው የማለ አይበድልም ፥ በመሠውያው ላይ ፲፰
ባለው በመሥዋዕቱ የማለ ግን ይበድላል ትላላችሁ ።
እናንት አላዋቆች ሰነፎች ! የትኛው ይበልጣል ? ፲፱

ምሥዋዕ ? አኮኑ ምሥዋዕ ዘይቄድሶ ለውእቱ ጸን
ሐሕ ።

፳ ዘኬ መሐለ በምሥዋዕ መሐለ ቦቱ ወበኵሉ ዘይነ
ብር ዲቤሁ ።
፳፩ ወዘሂ መሐለ በቤተ መቅደስ መሐለ ቦቱ ፡ ወበኵሉ
ዘይነብር ውስቴቱ ።
፳፪ ወዘሂ መሐለ በሰማይ መሐለ በመንበሩ ለእግዚአብ
ሔር ወበዘይነብር ዲቤሁ ።
፳፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ታበውኡ ዐሥራተ እጼሁ ለአዘብ፡ ወለሲላን ፡ ወለ
ከሙን፡ ወኀደግሙ ዘየዓቢ ትእዛዘተ ኦሪት፡ ፍትሐ፡
ወጽድቀ፡ ወሃይማኖተ ፡ መፍትው ዘኒ ትግበሩ ፡ ወዝ
ክተኒ ኢትኅድጉ ።

፳፬ አምርሕተ ዕውራን እለ ጻጹተ ትነጥፉ ወገመለሰ
ትውኅጡ ።
፳፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ተሐፅብዎሙ ለጽዋዕ ወለፃሕል እንተ አፍአሆሙ
ወእንተ ውስጦሙሰ ምሉእ ኀይደ፡ ወዐመፃ፡ ወት
ዕግልት ።
፳፮ ኦ ፈሪሳዊ ዕውር ቅድመ ሕፅቦ ለጽዋዕ ወለፃሕል
እንተ ውሥጡ ከመ ይኩን ንጹሐ እንተ አፍአሁኒ ።

፳፯ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ትመስሉ መቃብራተ ግብሱሳነ እለ እንተ አፍአሆሙ
ያስተርእዩ ሠናያነ ፡ ወእንተ ውስጦሙሰ ምሉኣን
አዕፅምተ ወኵሎ ርኵሰ ።
፳፰ ከማሁኬ አንትሙኒ እንተ አፍአክሙ ትጤደቁ ለዓ
ይነ ሰብእ ወእንተ ውስጥክሙሰ ምሉኣን አንትሙ
ዓመፃ፡ ወኀይደ፡ ወአድልዎ።
፳፱ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ተሐንጹ መቃብሪሆሙ ለነቢያት ወታሠረግዉ ዝኅ
ሮሙ ለጻድቃን ።

፴ ወትብሉ ሶበሰ ሀለውነ በመዋዕለ አበዊነ እምኢተሳ
ተፍነ ምስሌሆሙ በደመ ነቢያት ።
፴፩ ናሁኬ ለሊክሙ ትከውኑ ስምዐ ከመ ደቂቆሙ አን
ትሙ ለቀቶልተ ነቢያት ።
፴፪ አንትሙኒ ፈጽሙ መሥፈርተ አበዊክሙ ።
፴፫ ኦ ትውልደ አራዊተ ምድር በአፎ ትክሉ አምስጠ
እምኵነኔ ገሃነም ።
፴፬ ወበእንተዝ ናሁ እፌኑ ኀቤክሙ ነቢያተ፡ ወጠቢባነ
ወጸሐፍተ፡ በ እምኔሆሙ ዘትቀትሉ፡ ወበ ዘትሰቅሉ፡
ወበ ዘትቀሥፉ፡ በመኳርብቲክሙ ወትሰድድዎሙ
እምሀገር ለሀገር ።

መሥዋዕቱ ነውን፡ ወይስ መሠውያው ? (ታቦቱ)
መሥዋዕቱን የሚያከብረው መሠውያው (ታቦቱ) አይ
ደለምን ! ዘፀ ፳፱ ፡ ፴፯ ።
በመሠውያው የማለ በመሠውያውና በላዩ በለው ፳
ሁሉም ማለ ።
በቤተ መቅደስም የማለ በቤተ መቅደስና በውስጡ ፳፩
ባለውም ሁሉ ማለ ።
በሰማይ የማለ በእግዚአብሔር ዙፋንና በላዩ በተቀ ፳፪
መጠ በእግዚአብሔር ማለ ። ምዕ ፭ ፡ ፴፬ ።
የእፈያን ፡ የእንስላን ፡ የከሙንን ዐሥራት የምታ ፳፫
ወጡ ፡ ታላላቁን የኦሪትን ትእዛዛት ፍርድን ፡ ምጽ
ዋትና ሃይማኖትን የምትተዉ ፡ ግብዞች ጻፎችና ፈሪ
ሳውያን ወዮላችሁ ! ይህን ልታደርጉት ፡ ያንንም ላት
ተዉ ይገባል ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፵፪ ። ዘሌ ፳፯ ፡ ፴ ።
ሚክ ፮ ፡ ፫ ።
ዝንብንና ትንኝን የምትተፉ ገመልን የምትውጡ ፳፬
የዕውራን መሪዎች ወዮላችሁ ! ።
ጽዋውን ወጭቱን ላይ ላዩን የምታጥቡ ጻፎችና ፳፭
ፈሪሳውያን ግብዞች ወዮላችሁ ! በውስጡ ግን
ቂጣን ዐመፅን ንጥቂያን የተመላ ነው ። ማር ፯ ፡
፬ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፴፱ ።
አንተ ዕውር ፈሪሳዊ ውጭውም ንጹሕ ይሆን ዘንድ ፳፮
ጽዋውንና ወጭቱን አስቀድመህ ውስጡን እጠ
በው ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።
በውጫቸው አምረው የሚታዩ በውስጣቸው ግን ፳፯
ዐጥንትንና ርኩስ ነገርን ሁሉ የተመሉ የተለሰኑ
መቃብሮችን የምትመስሉ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳው
ያን ወዮላችሁ ! ሉቃ ፲፩ ፡ ፵፬ ። ግብ ሐዋ ፳፪ ፡ ፫ ።
እንዲሁ እናንተም በውጭ ለሰው ይምሰል ጻድ ፳፰
ቃን ትመስላላችሁ፡ በውስጣችሁ ግን ኃጢአትና
አድልዎ የተመላችሁ ናችሁ ።
የነቢያትን መቃብር የምታንፁ ፡ የጻድቃንንም መቃ ፳፱
ብር የምትሠሩ ፡ የጻድቃንንም መቃብር የምታስ
ጌጡ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! ሉቃ
፲፩ ፡ ፵፯ - ፶፩ ።
በአባቶቻችን ዘመን ኑረን ቢሆን፡ በነቢያት ደም ባል ፴
ተባበርናቸውም ነበር ።
እነሆ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ ራሳ ፴፩
ችሁ ትመሰክራላችሁ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፶፪ ።
እናንተ የአባቶቻችሁን ቁና ጨርሱ ። ፴፪
እናንተ የምድር እባቦች ልጆች ከገሃነም ፍርድ ፴፫
ልታመልጡ እንዴት ትችላላችሁ ! ምዕ ፫ ፡ ፯ ።
ስለዚህ ነቢያትን ፡ ሊቃውንትን ፡ ጥበበኞችን እል ፴፬
ካለሁ ፡ ከነርሱ የምትገድሉት አለ ፡ የምትሠቅሉትም
አለ ፡ በምኵራቦቻችሁ የምትገርፉትም አለ፡ ከአንድ
አገር ወደ አንድ አገር ታሳድዷቸዋላችሁ ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፶፪ ።

፴፭ ከመ ይብጻሕ፝ኩሉዕሌክሙ ደመ ኵሉሙ ጻድቃን ዘተ
ክዕወ ዲበ ምድር እምደመ አቤል ጻድቅ እስከ ደመ
ዘካርያስ ወልደ በራክዩ ዘቀተልክምዎ በማእከለ
ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ ።

፴፮ አማን እብለክሙ ከመ ዝንቱ ኵሉ ይበጽሓ ለዛቲ
ትውልድ ።
፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትልዮሙ ለነቢ
ያት ወትዌግርዮሙ ለሐዋርያት እለ ተፈነዉ ኀቤኪ ፤
ሚ መጠነ ፈቀድኩ አስተጋብኦሙ ለውሉድኪ ከመ
እንተ ታስተጋብእ ዶርሆ ዕጕሊሃ ታሕተ ክነፊሃ
ወአበይክሙ ።

፴፰ ናሁ ይትኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ ።

፴፱ አማን እብለክሙ እምይእዜሰ ኢትሬእዩኒ እስከ ሶበ
ትብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፳ወ፬ ፤

ክፍል ፺ ፡ በእንተ ዳግም ምጽአቱ ፤ ወበእንተ ኀልቀተ ዓለም ።

፩ ወወፂኦ እግዚእ ኢየሱስ እምቤተ መቅደስ እንዘ
የሐውር ቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ወአርአይዎ ንድቀ
ሕንፃሁ ለቤተ መቅደስ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ትሬእዩኑ
ዘንተ ኵሎ አማን እብለክሙ ኢይትኀደግ ዝየ እብን
ዲበ እብን ዘኢይትነሠት ።
፫ ወእንዘ ይነብር እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት ቀርቡ
ኀቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ እንተ ባሕቲቶሙ ፤ ንግ
ረነ ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወምንት ተአምሪሁ ለም
ጽአትከ ወለኀልቀተ ዓለም ።
፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ፡ ዑቁ ኢያ
ስሕቱክሙ ።
፭ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ ፡ አነ
ውእቱ ክርስቶስ ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ።
፮ ወአመ ሰማዕክሙ ቀትለ ወድምፀ ጸብኢት ዑቁ
ኢትደንግፁ እስመ ግብር ይከውን ዝንቱ ኵሉ ወባ
ሕቱ አኮ በጊዜሃ ዘየ፝ኃልቅ ።
፯ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ወነገሥት ላዕለ ነገ
ሥት ፡ ወይመጽእ ረኃብ ወብድብድ ፡ ወድልቅልቅ ፡
ወሀከክ በበብሔሩ ።
፰ ወዝንቱ ኵሉ ቀዳሚሁ ለሕማም ።
፱ አሜሃ ይትባጽሑክሙ ወይሚጥዉክሙ ለምንዳቤ ፡

ከጻድቁ ከአቤል ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠው ፴፭
ያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ
እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ ፡ በዓለም የፈሰሰው የጻድ
ቃን ደም ሁሉ ፡ በእናንተ ላይ ይደርስ ዘንድ ። ኤር
፳፮ ፡ ፲፭ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፲፪ ።
ይህ ሁሉ ይህቺን ትውልድ እንደሚያገኛት እውነት ፴፮
እላችኋለሁ ።
ነቢያትን የምትገድሊያቸው ወደ አንቺ የተላኩትን ፴፯
ሐዋርያትንም የምትደበድቢያቸው ፡ ኢየሩሳሌም !
ኢየሩሳሌም ! ዶሮ ጫጩቶቿን በክንፏ ውስጥ እንደ
ምትሰበስብ ልጆሽን ልሰበስባቸው ምን ያህል ወደ
ድኩ ! እናንተ ግን እንቢ አላችሁ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፴፬ ።
ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፶፪ ።
እነሆ ቤታችሁ ምድረ በዳ ሆኖ ይቀርላችኋል ። ፩ ፴፰
ነገ ፱ ፡ ፯ ። ኤር ፳፪ ፡ ፭ - ፲ ።
እውነት እላችኋለሁ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ፴፱
ቡሩክ ነው ፡ እስክምትሉበት ጊዜ ድረስ ፡ ከዛሬ ጀም
ሮ አታዩኝም ። ምዕ ፳፩ ፡ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፬ ፤

ክፍል ፺ ፡ ስለ ዳግም ምጽአቱና ስለ ዓለም ፍጻሜ ።

ጌታ ኢየሱስ ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሲሄድ ደቀ መዛ ፩
ሙርቱ ወደርሱ ቀረብ ብለው የቤተ መቅደስን የሕ
ንፃውን አሠራር አሳዩት ። ማር ፩ ፡ ፫ ። ሉቃ ፳፩ ፡
፭ - ፮ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ይህን ሁሉ ታያላችሁን ! እው ፪
ነት እላችኋለሁ ደንጊያ በደንጊያ ላይ አይቀርም ፡
የማይፈርስ የለም አላቸው ።
ጌታችንም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደቀ መዛሙ ፫
ርቱ ወደርሱ ቀረቡና ለብቻቸው እንዲህ አሉት ፤
ይህ መቸ ይሆናል ? የመምጣትህስ ምልክቱ ምንድር
ነው ? የዓለሙ ፍጻሜስ ? ንገረን አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ እንዳያስ ፬
ቷችሁ ተጠንቀቁ ።
ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣ ፭
ሉና ። ቍ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፴፮ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፲፰ ።
ጦርነቱ ፡ ስልፉ ፡ የጦርነቱንም ዜና በሰማችሁ ጊዜ ፮
እወቁ አትደንግጡ ፡ ይህ ሁሉ ግድ ይደረጋልና ፡
ነገር ግን ወዲያው የሚያልፍ አይደለም !
ሕዝብ በሕዝብ ላይ ፡ ነገሥታት በነገሥታት ላይ ይነ ፯
ሣሉ ፡ በየሀገሩ ረኀብ ቸነፈር ፡ ንውጽውጽታ ፡ ፀብ ፡
ክርክር ይመጣል ።
ይህ ሁሉ የመከራው መጀመርያ ነው ። ፰
ያን ጊዜ ይከቧችኋል ፡ ለመከራም አሳልፈው ይሰጡ ፱

ወይቀሥፉክሙ ወይቀትሉክሙ ወትከውኑ ጽሉአነ
በኀበ ኵሉ ሰብእ በእንተ ስምየ ።

፲ ወአሜሃ የዐልዉ ብዙኃን ሃይማኖቶሙ ወይጻልኡ
በበይናቲሆሙ ወይትቃተሉ ።
፲፩ ወይትነሥኡ ብዙኃን ሐሳውያነ ነቢያት ወለብዙኃን
ያስሕትዎሙ ።
፲፪ ወእምብዝኀ ዓመፃ ወእከይ ትሴኵስ ፍቅር እምብዙ
ኃን፡ ወብዙኃን የዐልዉ ሃይማኖቶሙ ወፍቅሮሙ ።

፲፫ ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኀን ።

፲፬ ወይሰበክ ዝ ወንጌለ መንግሥት ውስተ ኵሉ ዓለም
ከመ ይኩን ስምዐ ላዕለ ኵሉ አሕዛብ፡ ወይእተ
አሚረ ይበጽሕ ኀልቀት ።
፲፭ ወእምከመ ርኢክሙ ትእምርተ ርኵስ ዘምዝባሬ
ዘተብህለ በዳንኤል ነቢይ "ዘይቀውም ውስተ
መካን ቅዱስ ዘያነብብ ለይለቡ" ።

፲፮ አሜሃ እለ ውስተ ይሁዳ ይጕይዩ ውስተ አድባር ።
፲፯ ወዘሂ ሀሎ ውስተ ናሕስ ኢይረድ ይንሣእ ዘውስተ
ቤቱ ።
፲፰ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይትመየጥ ድኅሬሁ ይንሣእ
ልብሶ ።
፲፱ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወለእለ የሐጽና በውእቱ መዋ
ዕል ።
፳ ወጸልዩ ባሕቱ ከመ ኢይኩን ጕያክሙ በክረምት
ወበሰንበት ።
፳፩ እስመ ይከውን ይእተ አሚረ ዐቢይ ሕማም ወምን
ዳቤ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥረ ዓለም እስከ
ዮም ወኢይከውንሂ ።
፳፪ ወሰበ አኮ ዘአኅጸሮን ለእማንቱ መዋዕል እምኢድ
ኅነ መኑሂ ኵሉ ዘሥጋ፡ ወባሕቱ በእንተ ኅሩያኒሁ
የሐጽሮ እማንቱ መዋዕል ።
፳፫ አሜሃ እመበ ዘይቤለክሙ ነዋ ዝየ ሀሎ ክርስቶስ
ወነዋ ከሐከ ኢትእመኑ ።

፳፬ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ፡ ወሐሳውያነ ነቢ
ያት ወይገብሩ ተአምራተ ወመንክራተ ዐበይተ ለአ
ስሕቶ፡ ሰበሰ ይትከሃሎሙ ለኅሩያንሂ እምአስሐት
ዎሙ ።

፳፭ ናሁ አቅደምኩ ነገርተክሙ ።
፳፮ እመበ ዘይቤለክሙ ነዋ ገዳመ ሀሎ ኢትፃኡ፡ ወነዋ
ውስተ አብያት ኢትእመኑ ።
፳፯ እስመ ከመ መብረቅ ዘይወጽእ እምጽባሕ ወያስተ

ችኋል፡ ይገርፏችኋል፡ ይገድሏችኋል፡ በስሜ ስለ
አመናችሁ በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላ
ችሁ ። ምዕ ፲፡ ፲፯ ። ሉቃ ፳፩፡ ፲፪ ። ዮሐ ፲፭፡ ፳ ።
ዮሐ ፲፯፡ ፪ ።
ያን ጊዜ ብዙዎች ሃይማኖታቸውን ይለውጣሉ፡ እርስ ፲
በርሳቸውም ይጣላሉ፡ ይጋደላሉ ።
ብዙዎች ሐሰተኞች መምህራን ይነሣሉ፡ ብዙዎች ፲፩
ንም ያስታሉ ። ምዕ ፯፡ ፲፭ ። ፩ ዮሐ ፬፡ ፩ ።
ከዓመፅና ከክፋት ብዛት የተነሣም ፍቅር ከብዙዎች ፲፪
ትጠፋለች፡ ብዙዎችም ሃይማኖታቸውንና ፍቅራቸ
ውን ይክዳሉ ። ፪ ተሰ ፪ ፲ ። ፩ ጢሞ ፫፡ ፩ ።
ትዕግሥትን አዘውትሮ የያዘ ግን፡ እርሱ ይድናል ። ፲፫
ራእ ዮሐ ፲፫፡ ፲ ።
ይህም የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል ፲፬
በአሕዛብ ሁሉ ላይ ምስክር ሊሆን፡ ያን ጊዜም እል
ቂት ይደርሳል ። ምዕ ፳፰፡ ፲፱ ። ፲፡ ፲፰ ።
በነቢዩ በዳንኤል የተነገረውን የመፍረሱን ርኵሰት ፲፭
ምልክት ያያችሁ እንደሆነ፡ በተቀደሰው ቦታ የሚ
ቆመው የሚያነበውን ያስተውል፡ ዳን ፱፡ ፳፯-፳፯፡
ዳን ፲፪፡ ፲፩ ። ማር ፲፫፡ ፲፬ ። ሉቃ ፳፩፡ ፳ ።
ያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ ። ፲፮
በሰገነት ያለም በቤቱ ውስጥ ያለውን ያነሣ ዘንድ ፲፯
አይውረድ ። ሉቃ ፲፯፡ ፴፩ ።
በሜከ ያለም ልብሱን ሊያነሣ ወደኋላው አይመለስ። ፲፰

ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱትና ለሚያሳድጉት ፲፱
ወዮላቸው ።
ነገር ግን ስደታችሁ በሰንበትና በክረምት እንዳይ ፳
ሆን ጸልዩ ። ግብ ሐዋ ፩፡ ፲፬ ።
ያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ያልተደ ፳፩
ረገ ከዚያም በኋላ የማይደረግ ጽኑ መከራና ጭንቀ
ይሆናል ። ዳን ፲፪፡ ፩ ።
እነዚያን ቀኖች ያሳጠራቸው ባይሆን ኖሮ ግን፡ ሥጋዊ ፳፪
ደማዊ ሁሉ ማንም ባልዳነም ነበር፡ ነገር ግን ስለ
ተመረጡት እነዚያ ቀኖች ያጥራሉ ።
ያን ጊዜ ክርስቶስ እነሆ ከዚህ አለ ወይም ከዚያ አለ ፳፫
የሚላችሁ ቢኖር አትመኑ ። ማር ፲፫፡ ፳፪ ። ሉቃ
፲፯፡ ፳፫ ።
ክርስቶስን የሚክዱ፡ ነቢያትን የሚያሳብሉ፡ ሐሰተ ፳፬
ኞች መምህራን ይነሣሉና ለማሳትም ታላላቅ ተአ
ምራትንና ድንቅ ድንቅ ሥራዎችን ይሠራሉና ቢቻ
ላቸውስ የተመረጡትንም ባሳቷቸው ነበር ። ቍ ፭፡
፲፩ ፡ ፪ ተሰ ፰፡ ፱ ።
እነሆ አስቀድሜ ነግሬአችሁ አለሁ ። ፳፭
በምድረ በዳ አለ የሚላችሁ ቢኖር ወደዚያ አት ፳፮
ውጡ፡ በቤት ውስጥም ነው ቢላችሁ አትመኑ ።
መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚ ፳፯

ርኢ እስከ ዓረብ ከማሁ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፰ ኀበ ሀሎ ገደላ ሀየ ይትጋብኡ አንስርት ።

፳፱ ወእምድኅረ ሕማሞን ለእማንቱ መዋዕል ፀሐይኒ ይጸልም ፡ ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃኖ ፡ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ፡ ወያንቀለቅል ኃይለ ሰማያት ።

፴ ወይእተ አሚረ ያስተርኢ ተአምሪሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው በሰማይ ፡ አሚሃ ይበክዩ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ሰበ ይሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ፡ እንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ምስለ ኃይል ወስብሐት ብዙኅ ።

፴፩ ወይፌንዎሙ ለመላእክቲሁ ምስለ ቃለ ቀርን ወስብሐት ዐቢይ ፡ ወያስተጋብእዎሙ ለኅሩያኒሁ እምአርባዕቱ ነፋሳት እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፊሃ ።

፴፪ ወእምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ እምከመ ለምለመ አዕፁቂሁ ወሠረፀ ቈጽሉ ተአምሩ ከመ ቀርበ ማእረር ።

፴፫ ከማሁኬ አንትሙኒ እምከመ ርኢክሙ ዘንተ ኵሎ አእምሩ ከመ ቀርበ ወበጽሐ ኀበ ኆኅት ።

፴፬ አማን እብለክሙ ከመ ኢተኃልፍ ዛቲ ትውልድ እስከ ዝ ኵሉ ይትገበር ።

፴፭ ሰማይ ወምድር የኀልፍ ወቃልየሰ ኢየኀልፍ ።

ክፍል ፺ወ፩ ፡ በእንተ ሰዓት ፡ ወዕለት ።

፴፮ ወበእንተሰ ይእቲ ዕለት ወይእቲ ሰዓት አልቦ ዘየአምራ ኢ መላእክተ ሰማይ ወኢ ወልድ ዘእንበለ አብ በሕቲቱ ።

፴፯ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ ከማሁ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፴፰ በከመ ይእተ አሚረ እምቅድመ አይኅ ይበልዑ ወይሰትዩ ያወስቡ ወይትዋሰቡ እስከ አመ በአ ኖኅ ውስተ ንፍቀ ታቦት ።

፴፱ ወኢያእመሩ እስከ አመ መጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍአ ኵሎ ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፵ አሚሃ ክልኤቱ ይሄልዉ ውስተ አሐዱ ገራህት ፡ አሐደ ይነሥኡ ወካልአ የኀድጉ ።

፵፩ ወክልኤቲ የሐርጻ በአሐቲ ማሕረፅ ፡ አሐተ ይነሥኡ ወካልእታ የኀድጉ ፡ ወክልኤቱ ይሰክቡ ውስተ አሐዱ ዓራት ፡ አሐደ ይነሥኡ ወካልአ የኀድጉ ።

ታይ ፡ የሰው ልጅም መምጣት እንዲሁ ይሆናልና ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳፬ ።

ጥንብ ካለበት ዘንድ አሞሮች ይሰበሰባሉ ። ኢዮ ፴፱ ፡ ፴ ። ዕንባ ፩ ፡ ፰ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፯ ። ፳፰

በእነዚያ ቀኖች ከሚደረገው መከራ በኋላ ፡ ፀሐይ ይጨልማል ፡ ጨረቃም ብርሃኑን አይሰጥም ፡ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ ፡ የሰማዮችም ኃይል ይናወጣል ። ኢሳ ፲፫ ፡ ፲ ። ሕዝ ፴፪ ፡ ፯ ። ኢዩ ፪ ፡ ፲፫ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፯ ። ፳፱

ያን ጊዜ የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል ፡ በምድር ያሉ አሕዛብ ሁሉ የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ምስጋና በሰማይ ደመና ሲመጣ በዩ ጊዜ ያለቅሳሉ ። ራእ ዮሐ ፩ ፯ ። ፴

መልእክተኞቹን ከመለከት ድምፅ ጋር በታላቅ ክብር ይልካቸዋል ፡ የተመረጡትንም ከዳር እስከ ዳር ከዐራቱ መዐዝን ይሰበስቧቸዋል ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፶፪ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፮ ። ራእ ዮሐ ፰ ፡ ፪ - ፲ ። ፴፩

ምሳሌውንም ከበለስ ዕወቁ ፡ ጫፉ የለመለመ ቅጠሉ ያቈጠቈጠ እንደሆነ መከር እንደ ደረሰ ታውቃላችሁ ። ፴፪

እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ያያችሁ እንደ ሆነ ፡ መከር እንደ ደረሰ ወደ ደጃፍም እንደ ቀረበ ዕወቁ ። ፴፫

ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ይህች ትውልድ እንዳታልፍ እውነት እላችኋለሁ ። ፴፬

ሰማይና ምድር ያልፋል ፡ ቃሌ ግን አያልፍም ። ምዕ ፭ ፡ ፲፰ ። ፴፭

ክፍል ፺፩ ፡ ስለ ሰዓትና ስለ ዕለት ።

ስለዚያች ቀን ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ፍጥረትም ቢሆኑ ፡ ከአብ ብቻ በቀር የሚያውቅ የለም ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፩ - ፲፪ ። ፴፮

በኖኅ ዘመን እንደሆነ የሰው ልጅ አመጣጡም እንዲሁ ይሆናል ። ዘፍ ፯ ፡ ፲፩ - ፳፪ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳፮-፳፯ ። ፴፯

በኖኅ ዘመን ከጥፋት ውኃ አስቀድሞ ኖኅ ወደ መርከብ ክፍል እስኪገባ ድረስ ሲበሉ ሲጠጡ ሲያገቡ ሲጋቡ እንደ ነበር ። ፴፰

የጥፋት ውኃ እስኪመጣ ሁሉንም እስኪያጠፋ ድረስ እንዳላወቁ ፡ የሰው ልጅም አመጣጡ እንዲሁ ይሆናል ። ፴፱

ያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ላይ ይኖራሉ ፡ አንዱን ይወስዱታል ፡ አንዱን ይተዉታል ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፭ - ፴፮ ። ፵

ሁለት ሴቶች በአንዲት ወፍጮ ይፈጫሉ ፡ አንዲቱን ይወስዷሉ ፡ ሁለተኛይቱን ይተዋሉ ፡ ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ላይ ይተኛሉ ፡ አንዱን ይወስዱታል አንዱን ይተዉታል ። ፵፩

፵፫ ትግሁ እንከ እስመ ኢተአምሩ በአይ ሰዓት ይመጽእ
እግዚእክሙ ።
፵፬ ወዘንተ በሕቱ አእምሩ ሶበሁ የአምር በዓለ ቤት
ጊዜ ይመጽእ ሰራቂ እምተግሀ ወእምሐለወ ወእ
ምኢኀደገ ይክርዩ ቤቶ ።
፵፭ ከማሁ አንትሙኒ ድልዋኒክሙ ሀልዉ እስመ በጊዜ
ኢትሐዘቡክሙ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፵፮ መኑ እንጋ ገብር ምእመን ወጠቢብ ዘይሠይሞ እግ
ዚኡ ውስተ ኵሉ ቤቱ ከመ የሀበሙ ሲሳዮሙ
በጊዜሁ ።
፵፯ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጺኦ እግዚኡ ይረክቦ እንዘ
ዘንተ ይገብር ።
፵፰ አማን እብለክሙ ከመ ዲበ ኵሉ ንዋዩ ይሠይሞ ።

፵፱ ወእመሰ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ በልቡ ይጐንዲ
አቲወ እግዚእየ ።
፶ ወይዘብጥ አብያጺሁ አግብርተ ወይበልዕ ወይሰቲ
ምስለ ሰካርያን ።
፶፩ ወይመጽእ እግዚኡ ለውእቱ ገብር በዕለተ ኢተሐ
ዘበ ወበጊዜ ኢያእመረ ወይሰጥቆ እማእከሉ ።
፶፪ ወይሬሲ መክፈልቶ ምስለ መደልዋን ኀበ ሀሎ
ብካይ ወሐቅየ ስነን ።

ምዕራፍ ፳፭ ፤

<u>ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ ዐሥሩ ደናግል ።</u>

፩ አሜሃ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ዐሥሮን ደና
ግለ እለ ነሥአ መኃትዊሆን ወወጽአ ለቀበላ
መርዓዊ ።
፪ ወኃምስ እምውስቴቶን ዐብዳት እማንቱ ፡ ወኃምስ
ጠባባት ።
፫ ወዐብዳትሰ ነሢአን መኃትዊሆን ኢነሥአ ቅብአ
ምስሌሆን ።
፬ ወጠባባትሰ ነሥአ ቅብአ በገማዕዊሆን ምስለ መኃ
ትዊሆን ።
፭ ወጐንደዮ መርዓዊ ደቀሳ ኵሎን ወኖማ ።

፮ ወከዊኖ መንፈቀ ሌሊት ውውዓ ኮነ ናሁ መርዓዊ
መጽአ ፡ ፃኡ ውስተ ቀበላሁ ።

፯ ወእምዝ ነቅሓ እልኩ ደናግል ኵሎን ወአሠነያ
መኃትዊሆን ወመጽአ ለቀበላ መርዓዊ ።
፰ ወእልኩ አብዳት ይቤላሆን ለጠባባት ሀባነ ቅብዐ
እምቅብዕክን እስመ መኃትዊነ ጠፍአነ ።

፱ ወአውሥኦሆን ጠባባት ወይቤላሆን አልቦ ዘየአክል
ለነ ወለክን ፡ እላ ሑራ እምኀበ እለ ይሠይጡ
ወተሣየጣ ለክን ።

እንግዲህ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታው ፵፪
ቁምና ትጉ ። ምዕ ፳፭ ፡ ፲፫ ።
ግን ፡ ይህን ብቻ ዕወቁ ፡ ባለቤት ፡ ሌባ የሚመጣበትን ፵፫
ጊዜ ቢያውቅ ኖሮ ተግቶ በጠበቀ ነበር ፡ ቤቱም እን
ዲቆፈር ባልተውም ነበር ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፴፱ - ፵ ።
ስለዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ፡ ባልጠረጠራ ፵፬
ችሁት ሰዓት ፡ የሰው ልጅ ይመጣልና ።
ምግባቸውን በየጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው ፵፭
በቤተ ሰቦቹ ላይ የሚሾመው ብልህና የታመነ አገል
ጋይ ማነው ? ።
ጌታው በመጣ ጊዜ ይህን ሲያደርግ የሚያገኘው ፵፮
ባርያ ምስጉን ነው ።
በገንዘቡ ሁሉ ላይ እንደሚሾመው በውነት እላችኋ ፵፯
ለሁ ። ምዕ ፳፭ ፡ ፳፩ - ፳፫ ።
ግን ፡ ያ ባርያ በልቡ ጌታዬ ከመምጣት ይዘገያል ፵፰
ቢልና ። መክ ፰ ፡ ፲፩ ።
ከሰካሮች ጋር እየበላ እየጠጣ ባልንጀሮቹ ባሮችን ፵፱
ቢደበድብ ።
የዚያን ባርያ ጌታው ባልጠረጠረው ዕለት ባላወቀው ፶
ሰዓት መጥቶ ይቈርጠዋል ይፈልጠዋል ።
ዕድሉንም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ባለበት ከግብ ፶፩
ዞች ጋር ያደርገዋል ። ምዕ ፰ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።

ምዕራፍ ፳፭ ፤

<u>ክፍል ፺፬ ፡ ስለ ዐሥሩ ደናግል ።</u>

ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ፩
ሙሽራውን ለመቀበል የወጡ ዐሥሩ ደናግልን
ትመስላለች ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፴፮ ። ራእ ዮሐ ፲፱ ፡ ፯ ።
ከነሱም ውስጥ አምስቱ ሰነፎች ፡ አምስቱ ልባሞች ፪
ናቸው ።
ሰነፎቹ መብራትን ይዘው ዘይት አልያዙም ። ፫

ልባሞች ግን ከመብራቱ ጋር ዘይት ይዘዋል ። ፬

ሙሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉም አንቀላፍተው ፭
ተኙ ።
መንፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ ፡ እነሆ ጩኸት ሆነ ፮
ሙሽራው መጥቶአልና ውጡ ተቀበሉ ተባለ ። ፩
ተሰ ፬ ፡ ፲፮ ።
ከዚህ በኋላ እነዚያ ደናግል ሁሉ ነቁና መብራታቸ ፯
ውን አዘጋጅተው ለመቀበል ወጡ ።
እነዚያ ሰነፎችም ልባሞቹን ከዘይታችሁ ዘይት ስጡን ፰
መብራቶቻችን ጠፍተውብናልና አሉዋቸው ። ምሳ
፴፩ ፡ ፲፰ ።
ልባሞችም መልሰው ሂዱችሁ ከሚሸጡ ግዙ እንጂ ፱
ለኛና ለናንተ የሚበቃ የለም አሉዋቸው ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፭ ።

፲ ወሐዊሮን ይሣየጣ በጽሐ መርዓዊ ወቦአ ምስሌሁ
እልኩ እለ ድልዋት ውስተ ከብካብ ፡ ወተዐጽወ
፲፩ ኆኅት ። ወድኅረ መጽአ እልክቱሂ ደናግል ወይቤላ
እግዚኦ እግዚኦ አርኅወነ ።
፲፪ ወአውሥአን ወይቤሎን አማን እብለክን ከመ ኢየ
አምረክን እስመ ስእንክን ተጊሃ ወአምስዮ ምስሌየ ።
፲፫ ትግሁኬ እስመ ኢተአምሩ ዕለታ ወሰዓታ እንተ
ባቲ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ ምሳሌ በእንተ መክልይ ።

፲፬ እስመ ከመ ብእሲ ዘይነግድ ወጸውዐ አግብርቲሁ
ወወሀቦሙ ንዋዮ ይትገበሩ ቦቱ ።
፲፭ ቦ ለዘወሀቦ ኀምስተ መክሊተ ፡ ወቦ ለዘወሀቦ ክል
ኤተ መክሊተ ፡ ወቦ ለዘወሀቦ አሐደ መክሊተ ፤
ወለለ አሐዱ እምኔሆሙ በአምጣነ ይክሉ ወሀቦሙ
ወነገደ በጊዜሃ ።
፲፮ ወሐረ ዝኩ ዘኃምሰ መክልየ ነሥአ ወተገበረ ቦቶን
ወረብኃ ክልአተ ኃምስተ መክልየ ።
፲፯ ወከማሁ ዘሂ ክልኤተ መክልየ ነሥአ ረብኃ ክልአተ
ክልኤተ መክልየ ።
፲፰ ወዘአሐተሰ መክሊተ ነሥአ ሐረ ወከረየ ምድረ ወኀ
ብአ ወርቀ እግዚኡ ።
፲፱ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አተወ እግዚኦሙ ለእሉ
አግብርት ወአኀዘ ይትሐሰቦሙ ።
፳ ወቀርበ ዘኀምሰ መክልየ ነሥአ ወአምጽአ ክልአተ
ኃምሰ መክልየ እንዘ ይብል አኮኑ እግዚኦ ኀምሰ
መክልየ ወሀብከኒ ወናሁ ኃምስ መክልይ እለ ረበ
ኅኩ ዲቤሆን ።
፳፩ ወይቤሎ እግዚኡ ፡ ኦ ገብር ኄር ወምእመን ዘበው
ኁድ ምእመነ ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ ባእ
ውስተ ፍሥሓሁ ለእግዚእከ ።
፳፪ ወመጽአ ዘክልኤተ መክሊተ ነሥአ ፡ ወይቤ እግዚኦ
አኮሁ ክልኤተ መክልየ ወሀብከኒ ፡ ወናሁ ክልአተ
ክልኤተ መክልየ እለ ረበኅኩ ዲቤሆን ።
፳፫ ወይቤሎ እግዚኡ ኦ ገብር ኄር ወምእመን ዘበው
ኁድ ምእመነ ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ ባእ
ውስተ ፍሥሓሁ ለእግዚእከ ።
፳፬ ወመጽአ ዘአሐተኒ መክሊተ ነሥአ ወይቤ እግዚኦ
አአምረከ ከመ ድሩክ ብእሲ አንተ ፡ ተአርር እምኀበ
ኢዘራእከ ወታስተጋብእ እምኀበ ኢዘረውከ ።
፳፭ ወፈሪሀየ ሖርኩ ወከረይኩ ምድረ ወኀባእኩ መክ
ሊተከ ውስተ ምድር ናሁ እንከ መክሊተከ ።
፳፮ ወአውሥአ እግዚኡ ወይቤሎ ኦ ገብር ሀካይ ወእኩይ
ተአምረኒኑ ከመ ብእሲ ድሩክ አነ አአርር እምኀበ
ኢዘራእኩ ወእስተጋብእ እምኀበ ኢዘረውኩ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፭ ።

ሊገዙም እንደሄዱ ሙሽራው ደረሰ ፡ እነዚያ የተዘ ፲
ጋጁትም አብረው ወደ ሠርጉ ቤት ገቡ ፡ ደጁም
ተዘጋ ፡ ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፭ ።
በኋላም እነዚያ ደናግልም መጥተው አቤቱ ክፈ ፲፩
ትልን አሉ ፡ ሉቃ. ፲፫ ፳፭ ።
እርሱም መልሶ እንዳላውቃችሁ እውነት እላችኋ ፲፪
ለሁ ከኔ ጋራ ተግቶ ማምሸት ተስኖአችኋልና አላ
ቸው ምዕ. ፯ ፳፫ ።
እንግዲህ ትጉ የሰው ልጅ የሚመጣበትን ቀኒቱንና ፲፫
ሰዓቲቱን አታውቁምና ፡ ምዕ. ፳፬ ፵፪ ፡ ማር. ፲፫ ፴፫ ።

ክፍል ፺፫ ፡ ስለ መክሊቶች ምሳሌ ።

እንደ ነጋዴ ሰው ነውና ብላቴኖቹን ጠርቶ ሊያተር ፲፬
ፋበት ገንዘቡን ሰጣቸው ሉቃ. ፲፱ ፲፪-፳፯ ።
አምስት መክሊት የሰጠው ሰው አለ ፡ ሁለት መክ ፲፭
ሊት የሰጠውም ሰው አለ ፤ አንድ መክሊት የሰጠ
ውም አለ ፡ ከነርሱ ለያንዳንዱ በሚችሉት መጠን
ሰጣቸውና ወዲያውኑ ሄደ ፡ ሮሜ ፲፪ ፮ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ፬።
ያ አምስት የተቀበለውም ወጥቶ ወርዶ ሌላ አምስት ፲፮
መክሊትን፤አተረፈ ።
እንዲሁም ሁለቱን መክሊት የተቀበለው ወጥቶ ፲፯
ወርዶ ሌላ ሁለት መክሊትን አተረፈ ።
አንድ መክሊት የወሰደው ግን ፡ ሂዶ ምድርን ቆፈረና ፲፰
የጌታውን ወርቅ ቀበረ ።
ከብዙ ቀንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ ተመልሶ ፲፱
መጥቶ ይተሳሰባቸው ጀመር ፡ ምዕ. ፲፰ ፳፫ ።
አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና አቤቱ አም ፳
ስት መክሊቶችን ሰጥተኸኝ ነበር ፡ በነርሱ ላይ ያተ
ረፍኋቸው መክሊቶች እንሆ ብሎ ሌሎች አምስት
መክሊቶችን አመጣ ።
ጌታውም አንተ በጥቂቱ የታመንክ በጎ አገልጋይ ፳፩
በብዙ ሀብት ላይ እሾምሃለሁ ወደ ጌታህም ደስታ
ግባ አለው ፡ ም. ፳፬ ፵፭ ፡ ሉቃ. ፲፮ ፲ ፡ ዕብ. ፲፪ ፪ ።
ሁለት መክሊት የተቀበለውም መጥቶ አቤቱ ሁለት ፳፪
መክሊቶች ሰጥተኸኝ ነበር ፡ እንሆ ሌሎች ሁለት
መክሊቶችን አትርፌ አለሁ አለ ።
ጌታውም አንተ የታመንክ በጎ አገልጋይ በጥቂቱ ፳፫
የታመንክ ስለሆነ በብዙ ሀብት ላይ እሾምሃለሁ ወደ
ጌታህ ደስታም ግባ አለው ቍ. ፳፩ ።
አንድ መክሊት የተቀበለውም መጣና እንዲህ አለ ፡ ፳፬
አንተ ያልዘራኸውን የምታጭድ ያልበተንከውንም
የምትሰበስብ ጨካኝ ሰው እንደሆንክ አውቃለሁና ።
ስለፈራሁ ሄድኩና መሬት ቆፍሬ ወርቅህን በምድር ፳፭
ውስጥ ቀበርኩ እነሆም ገንዘብህን ውሰድ ፡ ምዕ.
፳፪ ፲፫ ።
ጌታውም መልሶ አለው አንተ ክፉ ሰነፍ ባርያ እኔ ፳፮
ጨካኝ ሰው ያልዘራሁትን እንደማጭድ ያልበተንኩ
ትን የምሰበስብ መሆኔን ታውቃለህን ! ።

፳፯ እምደለወከ ታግብእ ወርቅየ ውስተ ማእድየ ወመ
ጺእየ እምአስተገበርክዎ ለልየ በርዴ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ ህየ ንሥኡ እምኔሁ
ዘንተ መክሊተ ወሀብዎ ለዘቦቱ ዐሠርቱ መክሊት ።

፳፱ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ወይዌስክዎ ፥ ወለዘሰ አልቦ
እለሂ ቦ የሀይድዎ ።

፴ ወለገብርሰ እኩይ ወሀካይ አውጽእዎ አፍአ ወደይዎ
ውስተ ጸናፌ ጽልመት ኀበ ሀሎ ብካይ ወሐቅየ ስነን።

ክፍል ፺ወ፩ ፥ በእንተ ምጽአቱ ለክርስቶስ ።

፴፩ ወአመ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው በስብሐ
ቲሁ ወኵሎሙ መላእክቲሁ ቅዱሳን ምስሌሁ ፤
አሜሃ ይነብር ዲበ መንበረ ስብሐቲሁ ።
፴፪ ወይትጋብኡ ኵሎሙ አሕዛብ ቅድሜሁ ወይፈል
ጦሙ ዘዘዚአሆሙ ከመ እንተ ይፈልጥ ኖላዊ አባ
ግዐ እምአጣሊ ።
፴፫ ወያቀውም አባግዐ በየማኑ ወአጣሌ በጸጋሙ ።
፴፬ አሜሃ ይብሎሙ ንጉሥ ለእለ በየማኑ ፥ ንዑ ኀቤየ
ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው
ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ።

፴፭ እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ ፥ ጸማእኩ ወአስተይ
ክሙኒ ፥ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ ።

፴፮ ዐረቁ ወአልበስክሙኒ ፥ ደወይኩ ወሐወጽክሙኒ ፥
ተሞቃሕኩ ወመጻእክሙ ኀቤየ ወነበብክሙኒ ።

፴፯ አሜሃ ያወሥኡ ጻድቃን ወይብሉ እግዚኦ ማእዜኑ
ርኢናከ ርኁበከ ወአብላዕናከ ፥ ወጽሙአከ ወአስ
ተይናከ ።
፴፰ ወማእዜ ርኢናከ እንግዳከ ወተወከፍናከ ፥ ወዕሩቀከ
ወአልበስናከ ።
፴፱ ወድዉየከኒ ወሐወጽናከ ፥ ወሙቁሐከኒ ወመጻእነ
ኀቤከ ወነበብናከ ።
፵ ወእምዝ ያወሥአሙ ንጉሥ ለእለ በየማኑ ወይብ
ሎሙ አማን እብለክሙ ኵሎ ዘገበርክሙ ለአሐዱ
እምእሉ ንኡሳን አኀውየ እለ የአምኑ ብየ ሊተ
ገበርክሙ ።
፵፩ ወእምዝ ይብሎሙ ለእለ በጸጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉ
ማን ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይጣን ወለ
መላእክቲሁ ።

፵፪ እስመ ርኅብኩ ወኢያብላዕክሙኒ ፥ ጸማእኩ ወኢያስ
ተይክሙኒ ።

ወርቄን ወደ ግምጃ ቤቴ ልትመልስ በተገባህ ነበር ፳፯
እኔም ራሴ መጥቼ በትርፍ ባሠራሁት ነበር ።
ከዚያ የቆሙትንም እንዲህ አላቸው ፥ ይህን መክ ፳፰
ሊት ከሱ ተቀብላችሁ ዓሥር መክሊት ላለው
ስጡት ።
ላለው ይሰጡታል ይጨምሩለታል ፤ ለሌለው ግን ፳፱
ያንኑ ያለውን ይወስዱበታልና ፥ ምዕ. ፲፫ ፲፪ ፥
ኤር. ፫ ፲፫ ።
ከፉውን ሰነፍ ባርያ ግን ወደ ውጭ አውጡና ልቅ ፴
ሶና ጥርስ ማፋጨት ወደ አለበት በጨለማ ወህኒ ቤት
አግዙት ፥ ም. ፳፬ ፶፩ ።

ክፍል ፺፩ ፥ ስለ ክርስቶስ መምጣት ።

የሰው ልጅ ቅዱሳን መላእክትን አስከትሎ በጌትነቱ ፴፩
በሚመጣበት ጊዜ ፥ ያን ጊዜ በጌትነቱ ዙፋን ላይ ይቀ
መጣል ፥ ፩ ተሰ. ፬ ፲፮ ፥ ፪ ተሰ. ፩ ፯ ።
አሕዛብ ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ እረኛ በጎችን ከፍየ ፴፪
ሎች እንደሚለያቸው እየራሳቸው ይለያቸዋል ፥
ሮሜ ፲፬ ፲ ፥ ራእ. ዮሐ. ፳ ፲፫ ፥ ሕዝ. ፴፬ ፲፯ ።
በጎችን በቀኙ ፥ ፍየሎችን በግራው ያቆማል ። ፴፫
ያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ ያሉትን አባቴ የባረካችሁ ፴፬
ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያ
ትን ትወርሱ ዘንድ ወደኔ ኑ ይላቸዋል ፥ ኢሳ. ፷፭
፳፫ ፥ ዮሐ. ፲፯ ፳፬ ።
ተርቤ አብልታችሁኛልና ፥ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛ ፴፭
ልና ፥ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና ፥ ኢሳ. ፶፰ ፯-፲ ፥
ሕዝ. ፲፰ ፯-፲፮ ።
ታርዤ አልብሳችሁኛልና ፥ ታምሜም ጐብኝታችሁኛ ፴፮
ልና ፥ ታስሬም ወደኔ መጥታችሁ አነጋግራችሁኛ
ልና ።
ያን ጊዜም ጻድቃን እንዲህ ብለው ይመልሳሉ ፥ ፴፯
አቤቱ! መቼ ተርበህ አይተንህ አብልተንህ ፥ መቼ
ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ ፥ ምዕ. ፯ ፫ ።
መቼስ እንግዳ ሆነህ አይተንህ ተቀበልንህ ፥ ታርዘ ፴፰
ህስ አልብሰንህ ።
መቼ ታመህ አይተን ጐብኝተንህ ፥ ታስረህስ ወደ ፴፱
አንተ መጥተን አነጋግረንህ ።
ከዚህ በኋላ ንጉሡ መልሶ እውነት እላችኋለሁ ፥ በኔ ፵
ካመኑ ከእነዚህ ከታናናሾች ወንድሞቼ ለአንዱ ያደ
ረጋችሁትን ሁሉ ለኔ አደረጋችሁ ይላቸዋል ፥ ምዕ.
፲ ፵ ፥ ፩ ጴጥ. ፬ ፰ ፥ ያዕ. ፪ ፲፫ ።
ከዚህ በኋላ በግራው ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል ፥ ፵፩
እናንት የተረገማችሁ ለሰይጣንና ለመልእክተኞቹ
ወደ ተዘጋጀው ወደ ዘለዓለም እሳት ሂዱ ፥ ኢሳ ፥
፴ ፴፫ ራእ. ዮሐ. ፳ ፲-፲፭ ፥ መዝ. ፮ ፰ ፥ ምዕ. ፯
፳፫ ፥ ሉቃ. ፲፫ ፳፯ ።
ተርቤ አላበላችሁኝምና ፥ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝ ፵፪
ምና ፥ ኢዮ. ፳፪ ፯-፯ ፥ ያዕ. ፬ ፲፯ ።

፵፫ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክሙኒ፤ ዐረቀ ወኢያልበስ
ክሙኒ ፣ ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ፣ ተሞቃሕኩ
ወኢመጻእክሙ ኀቤየ ወኢነበብክሙኒ ።
፵፬ አሜሃ ያወሥኡ እለ በጸጋሙ ወይብሉ ፣ እግዚኦ
ማእዜ ርኢናከ ርኁበከ ወኢያብላዕናከ ፣ ወማእዜ
ርኢናከ ጽሙአከ ወኢያስተይናከ ፣ ወእንግዳከ ወኢ
ተወከፍናከ ፣ ወዕሩቀከ ወኢያልበስናከ ፣ ወድዉየከኒ
ወኢሐወጽናከ ፣ ወሙቁሐከኒ ወኢነበብናከ ።
፵፭ ወእምዝ ያወሥአሙ ንጉሥ እንዘ ይብል አማን እብ
ለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን አኀ
ውየ ሊተ ኢገበርክሙ ።
፵፮ ወየሐውሩ እሉሂ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም ፣ ወጻድቃ
ንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ክፍል ፺ወ፭ ፣ በእንተ ምክረ አይሁድ ።

፩ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ኵሎ ነገረ ይቤ
ሎሙ ለአርዳኢሁ ።

፪ ተአምሩሁ ከመ እምድኅረ ክልኤ መዋዕል ይከውን
ፋሲካ ወይእኅዝዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ወይሰ
ቅልዎ ።
፫ ወእምዝ ተጋብኡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃ
ናተ ሕዝብ ውስተ ዐፀደ ሊቀ ካህናት ዘስሙ ቀያፋ ።

፬ ወተማከሩ ከመ በሕብል የአኀዝዎ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወይቅትልዎ ።
፭ ወይቤሉ በሕቱ አኮኬ በበዓል ከመ ኢይኩን ሀከክ
በውስተ ሕዝብ ።

ክፍል ፺ወ፮ ፣ በእንተ እንተ ቀብአቶ
ለእግዚእነ ዕፍረተ ።

፮ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ቢታንያ ቦአ ቤተ ስምዖን
ዘለምጽ ።
፯ ወመጽአት ኀቤሁ ብእሲት እንተ ባቲ ቢረሌ ዘም
ሉእ ዕፍረተ ዘአልባስጥሮስ ዘብዙኅ ሤጡ ወሦጠት
ዲበ ርእሱ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይረፍቅ ።

፰ ወርእዮሙ ዘንተ አርዳኢሁ ተምዑ ወአንጐርጐሩ
ወይቤሉ ለምንት ዘመጠነዝ ዕፍረተ አኅጐለት ዛቲ
ብእሲት ።
፱ እምኢተሠይጠኑ ለብዙኅ ንዋይ ወየሀብዎ ምጽዋተ
ለነዳያን ።
፲ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ለምንት
ታሠርሕዋ ለዛቲ ብእሲት ሠናየ ግብረ ገብረት ላዕ

እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና ፤ ታርዤም አላለ ፵፫
በሳችሁኝምና ፤ ታምሜም አልጐበኛችሁኝምና፣ ታስ
ሬም ወደኔ መጥታችሁ አላነጋገራችሁኝምና ።
ያን ጊዜም በግራው ያሉት መልሰው መቼ ተርበህ ፵፬
አይተንህ አናበላህም ብለን ? ተጠምተህስ አናጠ
ጣህም ብለን? መቼ እንግዳ ሆነህ አንቀበልህ አል
ንህ? ታርዘህስ አናለብስህም አልንህ? ታመህ አንጐ
በኝህ ብለን? ታስረህስ አናነጋግርህ ብለን? ይሉታል ።
ከዚህ በኋላ ንጉሡ መልሶ እውነት እላችኋለሁ ከእነ ፵፭
ዚህ ከታናናሾቹ ወንድሞቼ ለአንዱ ያላደረጋችሁ
ትን ለኔ አላደረጋችሁም ይላቸዋል ።
እነርሱም ወደ ዘለዓለም ቅጣት ይሄዳሉ ፣ ጻድቃን ፵፮
ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ ፣ ዮሐ. ፭ ፳፱-፴ ፣
ዳን ፲፪ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ክፍል ፺፭ ስለ አይሁድ ምክር ።

ጌታ ኢየሱስ ይህን ሁሉ ነገር ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ ፩
ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው ፣ ማር. ፲፬ ፩፤
ሉቃ. ፳፪ ፩ ።
ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንደሚሆን ታውቃላችሁ ፪
የሰውን ልጅንም ይይዙታል ይሰቅሉታል፣ ምዕ.
፳ ፲፯ ።
ከዚህም በኋላ የካህናት አለቆች ጻፎችና የሕ ፫
ዝቡ ሹማምንት ቀያፋ በሚባለው በሊቀ ካህናቱ ግቢ
ተሰበሰቡ ።
ጌታ ኢየሱስንም በሐሰት ይዘው ይገድሉት ዘንድ ፬
ተማከሩ ።
ነገር ግን በሕዝቡ መካከል ሁከት እንዳይሆን በበዓል ፭
አይሁን አሉ ።

ክፍል ፺፮ ፣ ጌታችንን ሽቱ ስለ ቀባችው ሴት ።

ጌታ ኢየሱስም ቢታንያ ደርሶ ወደ ለምጻሙ ወደ ፮
ስምዖን ቤት ገባ ፣ ዮሐ. ፲፪ ፩ ።
ዋጋው ብዙ የሆነ አልባስጥሮስ የሚባል ሽቱ የተመላ ፯
ብርሌን የያዘች ሴት ወደሱ መጣች ጌታ ኢየሱስም
ለምሳ ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው ሉቃ.
፯ ፴፯ ።
ደቀ መዛሙርቱም ይህን ባዩ ጊዜ ተቈጥተው ፰
ይህች ሴት ይህን ያህል ሽቱ ለምን አባከነች አሉ ።

ለድሆች ምጽዋት ይሰጥ ዘንድ በብዙ ገንዘብ ባልተ ፱
ሸጠም ነበርን ? ።
ጌታ ኢየሱስም አወቀባቸውና ይህችን ሴት ለምን ፲
ታዳክሟታላችሁ ፣ ለእኔ መልካም ሥራ ሠርታ
ልኛለች ።

፲፩ ሴየ ። ወለነዳያንሰ ዘልፈ ትረክብዎሙ ወጊዜ ፈቀድ
ክሙ ታሜንዩ ሎሙ ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረክቡኒ ።

፲፪ ወዘንተሰ ዕፍረተ ዘሦጠት ዲበ ርእስየ ለቀበርየ ገብ
ረት ።
፲፫ አማን እብለክሙ በኀበ ሰበክዋ ለዛቲ ወንጌል በው
ስተ ኵሉ ዓለም ያንብቡ ላቲ ዘገብረት ዛቲ ብእሲት
ወይዝክርዋ ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

፲፬ ወእምዝ ሖረ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳ
ኢሁ ዘስሙ ይሁዳ አስቆሮታዊ ኀበ ሊቃነ ካህናት ።

፲፭ ወይቤሎሙ ሚ መጠነ ትሁቡኒ እመ አገብአ ለክሙ ?
ወተናገሩ ምስሌሁ ወተሰነአዉ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ።

፲፮ ወእምይእቲ ዕለት ክነ የኃሥሥ ሣሕተ ከመ ያግብአ
ሎሙ ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ፍሥሕ ።

፲፯ ወበቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ ቀርቡ አርዳኢሁ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ወይቤልዎ በአይቴ ትፈቅድ ናስተዳሉ
ለከ ትብላዕ ፍሥሐ ።
፲፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሑሩ ውስተ ሀገር ኀበ
እገሌ ወበልዎ ለበዓለ ውእቱ ቤት ይቤለከ ሊቅ
ጊዜየ ቀርበ ወበኀቤከ እገብር ፋሲካ ምስለ አር
ዳእየ ።
፲፱ ወገብሩ አርዳኢሁ በከመ አዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ
ወአስተዳለዉ ሎቱ ፍሥሐ ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ ነገር በእንተ ብእሲ ዘአግብአ ።

፳ ወምሴተ ከዊኖ ረፈቀ ምስለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
አርዳኢሁ ።
፳፩ ወእንዘ ይበልዑ ይቤሎሙ አማን እብለክሙ ከመ
አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ።
፳፪ ወተከዙ ጥቀ ወአኀዙ ይበሉ በበአሐዱ አነኑ ? እንጋ
እግዚኦ ።
፳፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ዘያወርድ እዴሁ ምስሌየ
ውስተ መጽብሕየ ውእቱ ያገብአኒ ።
፳፬ ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር በከመ ተሠርዐ
በእንቲአሁ ፡ ወባሕቱ አሌሎቱ ለውእቱ ብእሲ ዘያ
ገብአ ለወልደ እጓለ እመሕያው እምኀየሰ ሰበ ኢተ
ወልደ ለውእቱ ብእሲ ።
፳፭ ወአውሥአ ይሁዳ ዘያገብአ ወይቤ አነሁ እንጋ ረቢ ?
ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ።

ክፍል ፻ ፡ በእንተ ሥርዓተ ምሥጢር ።

፳፮ ወእንዘ ይበልዑ ነሥአ ኀብስተ እግዚእ ኢየሱስ ወባ
ረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ
እንክሙ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ።

ድኾችንማ ዘወትር ታገኟቸዋላችሁ በወደዳችሁትም ፲፩
ጊዜ በጎ ታደርጉላቸዋላችሁ ፡ እኔ ግን ዘወትር የም
ታገኙኝ አይደለም ፡ ዘዳግ. ፲፭ ፲፩ ።
ይህንንስ በራሴ ያፈሰሰችውን ሽቱ ለአስከሬኔ አደረ ፲፪
ገችው ።
እውነት እላችኋለሁ በዓለሙ ሁሉ ይህችን ወንጌልን ፲፫
በሚሰብኩበት በታ ይህችን ሴት ያደረገችውን ይነገ
ሩላት ያስቧትም ።

ክፍል ፺፪ ፡ ስለ አስቆሮቱ ሰው ይሁዳ ።

ከዚህም በኋላ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ ፲፬
ይሁዳ የሚባለው የአስቆሮቱ ሰው ወደ ካህናት አለ
ቆች ኼደ ።
ባስይዛችሁ ምን ያህል ገንዘብ ትሰጡኛላችሁ ? አላ ፲፭
ቸው ፡ ከሱም ጋር ተነጋግረው ሠላሳ ብር ሊሰጡት
ተስማሙ ፡ ዘካ. ፲፩ ፲፪ ።
ከዚያችም ቀን ጀምሮ ለእነሱ አሳልፎ ይሰጠው ፲፮
ዘንድ ምቹ ጊዜ ይሻ ጀመር ፡ ፩ ጢሞ. ፮ ፱-፲ ።

ክፍል ፺፫ ፡ ስለ ፋሲካ በዓል ።

ከፋሲካ በዓል በመጀመርያው ቀን ደቀ መዛሙርቱ ፲፯
ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርበው ፋሲካን ትበላ ዘንድ
በየት ልናዘጋጅልህ ? አሉት ፡ ዘፀአ. ፲፪ ፲፰-፳ ።
ጌታ ኢየሱስም ከእገሌ ዘንድ ወደ ከተማ ሂዳችሁ ፲፰
ባለቤቱን መምህር ጊዜዬ ደርሷልና ከደቀ መዛሙርቴ
ጋር ፋሲካን ከንተ ዘንድ አደርጋለሁ ብሎሃል በሉት
አላቸው ፤ ምዕ. ፳፩ ፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም ጌታ ኢየሱስ እንደ አዘዛቸው ፲፱
አድርገው ፋሲካን አዘጋጁለት ።

ክፍል ፺፬ ፡ ስለ ሚያስይዘው የተናገረው ነገር ።

በመሸም ጊዜ ከዐሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርቱ ጋር ፳
ለራት ተቀመጠ ።
ሲበሉም ከእናንተ አንዱ አሳልፎ እንደሚሰጠኝ ፳፩
እውነት እላችኋለሁ አላቸው ፡ ዮሐ. ፲፫ ፳፩-፳፮ ።
እጅግም አዘኑና እያንዳንዱ አቤቱ ! ምናልባት እኔ ፳፪
እሆን ? እኔ እሆን ? ይሉ ጀመር ።
እሱም መልሶ ከእኔ ጋር እጁን ወደ ወጭቱ የሚሰ ፳፫
ደው እሱ አሳልፎ ይሰጠኛል አላቸው ዮሐ. ፲፫ ፲፰ ።
የሰው ልጅስ ስለርሱ እንደ ተጻፈ ይሞታል ፡ ነገር ፳፬
ግን የሰው ልጅን ለሚያስይዘው ለዚያ ሰው ወዮለት
ያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበር ።

የሚያስይዘው ይሁዳም መልሶ መምህር ሆይ ! እኔ ፳፭
እሆን ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም አንተ ትላለህ አለው ።

ክፍል ፻ ፡ ስለ ምሥጢር ሥርዓት ።

ሲበሉም ጌታ ኢየሱስ ኅብስቱን አንሥቶ ባርኮ ፳፮
ቈርሶ ይህ ሥጋየ ነው እንኩ ብሉ ብሎ ለደቀ መዛ
ሙርቱ ሰጣቸው ፡ ፩ ቆሮ. ፲፩ ፳፫-፳፱ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፮ ።

፳፯ ወነሥአ ጽዋዐኒ ወአእኰተ ወወሀበሙ እንዘ ይብል ስትዩ እምኔሁ ኵልክሙ ።
፳፰ ዝ ውእቱ ደምየ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይትከዐው በእንተ ብዙኃን ለኅድገተ ኃጢአት ።

፳፱ ወናሁ እብለክሙ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ አፂረ ፍሬ ወይን እንከ እስከ እንታክቲ ዕለት አመ እሰትዮ ሐዲሰ ምስሌክሙ በመንግሥተ አቡየ ።

፴ ወአንቢቦሙ ወሰቢሖሙ ወፅኡ ወሖሩ ውስተ ደብረ ዘይት ።
፴፩ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኵልክሙ ትክሕዱኒ በዛቲ ሌሊት እስመ ይቤ መጽሐፍ "እቀትሎ ለኖላዊ ወይዘረዉ አባግዐ መርዔቱ" ።

፴፪ ወእምድኅረ ተንሣእኩ እቀድመክሙ ገሊላ ።

፴፫ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ እመኒ ኵሎሙ ክሕዱከ አንሰ ኢይክሕደከ ግሙራ ።
፴፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለከ ከመ በዛቲ ሌሊት ሥልሰ ትክሕደኒ ዘእንበለ ይንቁ ደርሆ ።

፴፭ ወይቤሎ ጴጥሮስ እመውትኒ ምስሌከ ወኢይክሕደከ ፡ ወከማሁ ይቤሉ ኵሎሙ አርዳኢሁ ።

ክፍል ፻ወ፩ ፡ ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ።

፴፮ ወእምዝ ሖረ ምስሌሆሙ ውስተ ዐፀደ ወይን ዘስሙ ጌቴሴማን ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንበሩ ዝየ እስከ ሶበ አሐውር ከሓ ወእጼሊ ።
፴፯ ወነሥአሙ ምስሌሁ ለጴጥሮስ ወለክልኤቱ ደቂቀ ዘብዴዎስ ወአኀዘ ይትከዝ ወይኅዝን ።
፴፰ ወእምዝ ይቤሎሙ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት ንበሩ ዝየ ወትግሁ ምስሌየ ወኢትኑሙ ።

፴፱ ወተአተተ ሕቀ እምኔሆሙ ወሰገደ በገጹ ወጸለየ ወይቤ አቡየ እመሰ ይትከሀል ይኅልፍ እምኔየ ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ።

፵ ወሖረ ኀበ አርዳኢሁ ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ ወይቤሎ ለጴጥሮስ ከመዝኑ ስእንክሙ ተጊሆ አሐተ ሰዓተ ምስሌየ ።
፵፩ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት እስመ መንፈስ ይፈቱ ወሥጋ ይደክም ።
፵፪ ወካዕበ ሖረ ወጸለየ ወይቤ አቡየ እመሰ ይትከሀል ይኅልፍ እምኔየ ዝንቱ ጽዋዕ ዘእንበለ እስተዮ ፡ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፮ ።

ጽዋዉንም አንሥቶ አክብሮ ሁላችሁም ከዚህ ጠጡ ፳፯
ብሎ ሰጣቸው ።
ኃጢአትን ለማስተሥረይ ስለ ብዙዎች የሚፈሰው ፳፰
የሐዲስ ሥርዓት ደሜ ይህ ነው ፡ ዘፀአ. ፳፬ ፰ ፡ ኤር
፴፩ ፴፩ ፡ ዘካ ፱ ፲፩ ።
እነሆ ከእንግዲህ ወዲህ በአባቴ መንግሥት ከናንተ ፳፱
ጋር አዲስ አድርጌ እስከ ምጠጣበት እስከዚያች ቀን
ድረስ ከዚህ የወይን ፍሬ ጭማቂ አልጠጣም እላች
ኋለሁ ።
ዘምረው አመስግነው ወደ ደብረ ዘይት ወጡ ፡ ፴
ማር. ፲፬ ፳፮ ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡ በዚች ፴፩
ሌሊት ሁላችሁም ትክዱኛላችሁ መጽሐፍ "እረኛው
እገድለዋለሁ በጎቹም ይበተናሉ" ብሏልና ፡ ዘካ
፲፫ ፯ ፡ ዮሐ. ፲፮ ፴፪ ።
ከተነሣሁም በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ ፡ ፴፪
ምዕ. ፳፰ ፯ ።
ጴጥሮስም መልሶ ሁሉም ቢክዱህ እንኳ ፡ እኔ ፈጽሞ ፴፫
አልክድህም አለው ።
ጌታ ኢየሱስም በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ፴፬
ጊዜ እንደምትክደኝ በእውነት እልሃለሁ አለው ፡
ዮሐ. ፲፫ ፴፰ ።
ጴጥሮስም ከንተ ጋር እሞታለሁ እንጂ አልክድህም ፴፭
አለው ፡ ደቀ መዛሙርቱም ሁሉ እንደርሱ አሉ ፡
ቍ. ፶፮ ፡ ማር. ፲፬ ፴፩ ፡ ሉቃ. ፳፪ ፴፫ ።

ክፍል ፻፩ ፡ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ እንደ ጸለየ ።

ከዚህ በኋላ ከነርሱ ጋር ጌቴሴማን ወደ ሚባል ወደ ፴፮
ወይን በታ ሄዶ ደቀ መዛሙርቱን ወደዚያች ሂጄ
እስክጸልይ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ አላቸው ።
ጴጥሮስንና ሁለቱ የዘብዴዎስን ልጆች ከእርሱ ጋር ፴፯
ወሰዳቸው ያዝን ይተክዝም ጀመር ዕብ. ፭ ፯ ።
ከዚህም በኋላ ሰውነቴ እስከ ሞት ድረስ አዘነች ፡ ፴፰
ከዚህ ሁኑ ከኔ ጋር ትጉ አትንቀላፉ አላቸው ዮሐ.
፲፪ ፳፯ ።
ከዚህም ጥቂት ፈቀቅ አለና ግንባሩን ምድር አስነ ፴፱
ክቶ ሰገደ ፡ አባቴ ሆይ ! የሚቻልስ እንደሆነ ይህ ጽዋ
ከኔ ይለፍ ፡ ነገር ግን የኔ ፈቃድ ያይደለ ያንተ ፈቃድ
ይሁን እያለ ጸለየ ፡ ዮሐ. ፲፰ ፲፩ ፡ ዕብ. ፭ ፰ ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም በተመለሰ ጊዜ ተኝተው ፵
አገኛቸው ፡ ጴጥሮስንም አንድ ሰዓት እንዲህ እንደኔ
መትጋት ተሳናችሁ አለው ።
ወደ መከራ እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ ፡ መንፈስ ፵፩
ይሻልና ሥጋ ይደክማልና ፡ ምዕ. ፮ ፲፫ ፡ ዕብ. ፪ ፲፰ ።
ዳግመኛም ሄደ ፡ አባቴ ሆይ ! ይህ ጽዋ ሳልጠጣው ፵፪
ከእኔ ሊያልፍ የማይቻል ከሆነ ፈቃድህ ይሁን ብሎ
ጸለየ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፮ ።

፵፫ ወገብአ ካዕበ ኀበ አርዳኢሁ ወረከቦሙ እንዘ ይነ
ውሙ እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ በድቃስ ።
፵፬ ወኀደጎሙ ወሖረ ካዕበ በካልስ ወጸለየ ኪያሁ ከመ
ቃለ እንዘ ይብል ።
፵፭ ወገብአ ካዕበ ኀበ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ኑሙ እን
ከሰ ወአዕርፉ ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ዘያገብእዎ ለወልደ
እጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን ።
፵፮ ተንሥኡ ንሑር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ ።

ክፍል ፻ወ፱ ፡ በእንተ ግብአቱ ውስተ እደ ኃጥአን ።

፵፯ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር ናሁ በጽሐ ይሁዳ እምዐሠርቱ
ወክልኤቱ አርዳኢሁ ወምስሌሁ መጽኡ ብዙኃን
ሰብእ ምስለ መጣብሕ ወዕፀው እምኀቤሆሙ ለሊ
ቃነ ካህናት ወሊቃናተ ሕዝብ ።
፵፰ ወዘያገብእ ወሀቦሙ ትእምርተ እንዘ ይብል ዘእስ
ዕሞ ውእቱ ኪያሁ አኀዙ ።
፵፱ ወይእተ ጊዜ ቀርበ ይሁዳ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወሰ
ዐሞ ወይቤሎ በሐ ረቢ ።
፶ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ በእንተዝኑ መጻእከ ዐር
ክየ ፡ ወእምዝ ቀርቡ ወአንሥኡ እደዊሆሙ ወአኀ
ዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፶፩ ወናሁ አሐዱ እምእለ ምስሌሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
ሰፍሐ እዴሁ ወመልሐ መጥባሕቶ ወዘበጠ ለገብረ
ሊቀ ካህናት ወመተሮ ዕዝኖ ዘየማን ።
፶፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አግብእ ለመጥባሕትከ
ውስተ ቤታ ፡ እስመ ኵሉ ዘይቀትል በመጥባሕት
ይመውት በመጥባሕት ።
፶፫ ይመስለከኑ ዘኢይክል አስተብቍዖቶ ለአቡየ ይፈኑ
ሊተ ዘይበዝኁ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሠራዊተ
መላእክት ።
፶፬ ወእፎ እንከ ይትፌጸም ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ እስመ
ከመዝ ሀለዎ ይኩን ።
፶፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ሶቤሃ ከመ
ሰራቂኑ መጻእክሙ ትዴግኑኒ ወተአኀዙኒ በዕፀው
ወበመጣብሕ ወዘልፈ እነብር ምስሌክሙ በምኵራብ
ወእሜህር ወኢአኀዝክሙኒ ።

፶፮ ወዝ ኵሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ቃለ ነቢያት ፡ ወእ
ምዝ ኵሎሙ አርዳኢሁ ኀደግዎ ወጐዩ ።

፶፯ ወእለሰ አኀዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰድዎ ኀበ
ቀያፋ ሊቀ ካህናት ወኀበ ተጋብኡ ጸሐፍት ወሊ
ቃናት ።
፶፰ ወተለዎ ጴጥሮስ እምርኁቅ እስከ ዐፀደ ሊቀ ካህናት
ወቦአ ውስጠ ወነበረ ምስለ ወዓልት ይርአይ ማኅ
ለቅቶ ለነገር ።
፶፱ ወየኀሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናት
ወኵሉ ዓውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘይቀትልዎ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ፡ ወኢረከቡ ሎቱ ጌጋየ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፮ ። ፷፯

ዳግመኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ ተኝተው ፵፫
አገኛቸው ፡ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ፈዘው ነበርና ።
ትቷቸውም ሄደና ፡ ያንኑ ቃል ብቻ ለሦስተኛ ጊዜ ፵፬
ጸለየ ።
ዳግመኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ ተኝተው ፵፭
አገኛቸውና እንዲህ አላቸው ፡ እንግዲህስ ተኙ ዕረፉ
የሰው ልጅ ጊዜው እነሆ ደረሰ ።
ተነሡ እንሂድ እነሆ የሚያስዘኝ መጥቷል ። ፵፮

ክፍል ፻፱ ፡ በኃጥአን እጅ ስለ መያዙ ።

ይህንም ሲናገር እነሆ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ፵፯
አንዱ ይሁዳ መጣ ፡ ከእርሱም ጋር ከካህናት አለቆ
ችና ከሕዝብ ሹማምንት ተልከው ሾተልና ጎመድ
የያዙ ብዙ ሰዎች መጡ ።
የሚያስይዘው ይሁዳም የምስመው እርሱ ነው እር ፵፰
ሱን ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቷቸው ነበር ።
ያን ጊዜም ይሁዳ ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርቦ መምህር ፵፱
ሆይ ! ደኅና ነህ ? አለና ሳመው ።
ጌታ ኢየሱስም ወዳጄ ለዚህ መጣህን ! አለው ፡ ፶
ከዚህ በኋላ ቀርበው እጆቻቸውን አንሥተው ጌታ
ኢየሱስን ያዙት ፡ መዝ ፶፭ ፲፬ ።
እነሆ ከጌታ ኢየሱስ ጋር ከነበሩትም አንዱ እጁን ፶፩
ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና የካህናቱ አለቃ ባርያን
መታው ቀኝ ጆሮውንም ቈረጠው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው ፡ ሰይፍህን ወደ አፎቷ ፶፪
መልሳት ፡ "በሰይፍ የገደለ ሁሉ በሰይፍ ይሞታ
ልና" ፡ ዘፍጥረት ፱ ፮ ፡ ራእ. ዮሐ. ፲፫ ፲ ።
ከዐሥራ ሁለቱ ነገደ መላእክት የሚበዙትን ይልክ ፶፫
ልኝ ዘንድ አባቴን ልማልደው የማልችል ይመስል
ሃልን ! ፡ ዳንኤል ፯ ፲ ።
እንግዲያማ የመጽሐፍ ቃል ያለው እንዴት ይፈጸ ፶፬
ማል ፡ እንዲህ ሊሆን አለውና ።
ጌታ ኢየሱስም ያን ጊዜ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው ፶፭
እንደ ሌባ በሾተል በጎመድ አድናችሁ ልትይዙኝ
መጣችሁን ? ዘወትር ሳስተምር በምኵራብ ከናንተ
ጋር እኖር ነበር ለምን አልያዛችሁኝም ? ፡ ዮሐ.
፲፰ ፳ ፡ ማር. ፲፬ ፵፱ ፡ ሉቃ. ፳፪ ፶፪ ።
ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት ቃል ይደርስ ፶፮
ዘንድ ነው ፡ ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ በሙሉ
ጥለዉት ሸሹ ።
ጌታ ኢየሱስንም የያዙት ጭፍሮች ጻፎችና ሹማም ፶፯
ንት ወደ ተሰበሰቡበት ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ
ወሰዱት ፡ ዮሐ. ፲፰ ፲፫-፳፬ ።
ጴጥሮስም እስከ ካህናቱ አለቃ ግቢ ድረስ በሩቅ ፶፰
ተከተለው ፡ ወደ ውስጥም ገብቶ የነገሩን መጨረሻ
ያይ ዘንድ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ ።
የካህናቱ አለቆች ጻፎችና ሹማምንት ሕዝቡም ሁሉ ፶፱
ጌታ ኢየሱስን ሊገድሉት የሐሰት ምስክሮችን ይሹ
ነበር ፡ ግን በደል አላገኙበትም ፡ ግብ. ሐዋ. ፲፫ ፳፱ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፮ ።

፷ ወመጽኡ ብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት ወስእኑ ወድኅረ
መጽኡ ክልኤቱ ።
፷፩ ወይቤሉ ፡ ይቤ ዝንቱ እክል ነሚቶቶ ለቤተ እግዚአ
ብሔር ወበሣልስት ዕለት አሐንጾ ።

፷፪ ወተንሥአ ሊቀ ካህናት ወይቤሎ ኢትሰጠውኑ እንዘ
መጠነዝ ያስተዋድዩከ ።
፷፫ ወኢያውሥአ እግዚእ ኢየሱስ፡ ወይቤሎ ሊቀ ካህ
ናት አምሐልኩከ በእግዚአብሔር ሕያው ከመ ትን
ግረኒ እመ አንተሁ ክርስቶስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ።

፷፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ወባሕቱ እብ
ለክሙ እምይእዜሰ ትሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕ
ያው እንዘ ይነብር በየማነ ኃይል ወእንዘ ይመጽእ
በደመና ሰማይ ።
፷፭ ወሰጠጠ አልባሲሁ ሊቀ ካህናት ወይቤ ናሁ ፀረፈ
ምንተ እንከ ትፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ ወሰማዕክሙ
ዕርፈቶ ምንተ እንከ ትብሉ ።
፷፮ ወአውሥኡ ወይቤሉ ዝንቱ ድልው ለሞት ።

፷፯ ወእምዝ ወረቁ ውስተ ገጹ ወኰርዕዎ ርእሶ በኀለት
ወጸፍዕዎ ገጾ ።

፷፰ እንዘ ይብሉ ተንበይ ለነ ክርስቶስ መኑ ጸፍዐከ ፡
ወመኑ ኰርዓከ ።

<u>ክፍል ፻ወ፫ ፡ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።</u>

፷፱ ወጴጥሮስሰ ሀሎ ይነብር አፍአ ውስተ ዐፀድ ወመጽ
አት ኀቤሁ አሐቲ ወለት ወትቤሎ አንተኒ ምስለ
ኢየሱስ ገሊላዊ ሀለውከ ? ።

፸ ወክሕደ በቅድመ ኵሎሙ ሕዝብ እንዘ ይብል ኢየ
አምሮ ለዘትብሊ ።
፸፩ ወወፂአ ኆኅተ ርእየቶ ካልእት ወለት ወትቤሎሙ
ለእለ ይቀውሙ ህየ ዝኒ ሀሎ ምስለ ኢየሱስ ናዝ
ራዊ ? ።
፸፪ ወክሕደ ካዕበ ወመሐለ ከመ ኢየአምሮ ለውእቱ
ብእሲ ።
፸፫ ወጐንድዮ ሕቀ መጽኡ እለ ይቀውሙ ወይቤልዎ
ለጴጥሮስ አማን አንተኒ እምኔሆሙ አንተ ወነገርከ
ያዔውቀከ ? ።
፸፬ ወእምዝ መሐለ ወተረግመ ከመ ኢየአምሮ ለውእቱ
ብእሲ ፡ ወበጊዜሃ ነቀወ ዶርሆ ።
፸፭ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎ
ሥልሰ ትክሕደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ፡ ወወጽአ
አፍአ ወበከየ ብከየ መሪረ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፮ ።

ብዙዎች የሐሰት ምስክሮች መጡ ተሳናቸው ፡ ኋላም ፷
ሁለት መጡ ።
እነሱም ይህ ሰው የእግዚአብሔርን ቤት ላፈርሰው ፷፩
እችላለሁ በሦስተኛም ቀን እሠራዋለሁ ብሏል አሉ ፡
ዮሐ. ፪ ፲፱-፳፩ ።
የካህናቱ አለቃም ተነሥቶ ይህን ያህል ሲያሳጡህ ፷፪
አትመልስምን ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስ ግን አልመለሰለትም ፡ የካህናቱ አለቃም ፷፫
አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ እንደሆንክ ትነ
ግረኝ ዘንድ በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ
አለው ፡ ምዕ. ፳፯ ፶፪ ።
ጌታ ኢየሱስም አንተ ትላለህ ፡ ነገር ግን ከእንግዲህ ፷፬
ወዲህ የሰውን ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም
ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ እላችኋለሁ አለው ፡ ምዕ.
፲፮ ፳፯ ፡ ዳን ፯ ፲፫-፲፬ ፡ ፩ ተሰ. ፬ ፲፮ ።
የካህናቱ አለቃም ልብሱን ቀዶ እነሆ ተሳደበ እንግ ፷፭
ዲህ ምን ምስክር ትሹለታላችሁ ? ስድቡንም ሰምታ
ችኋል እንግዲህ ምን ትላላችሁ አለው ፡ ዮሐ. ፲ ፴፫ ።
እነሱም መልሰው ይህ ለሞት የተገባ ነው አሉ ፡ ፷፮
ዮሐ. ፲፱ ፯ ።
ከዚህም በኋላ በፊቱ ላይ ተፉበት ራሱንም በዘንግ ፷፯
ደበደቡት ፊቱንም በጥፊ መቱት ፡ ኢሳ. ፶ ፡ ፮ ፡
ማር. ፲፬ ፷፭ ።
ክርስቶስ በጥፊ የመታህ ማነው ? ትንቢት ተናገር ፷፰
ልን እያሉ ደበደቡት ።

<u>ክፍል ፻፫ ፡ ጴጥሮስ ስለ መካዱ ።</u>

ጴጥሮስ ግን በሊቀ ካህናቱ ግቢ ከደጅ ተቀምጦ አን ፷፱
ዲት ሴት ልጅ ወደርሱ መጥታ አንተም እኮ ከገሊላ
ዊው ከኢየሱስ ጋር ነበርክ ? አለችው ፡ ዮሐ. ፲፰
፲፭- ፳፯ ፡ ሉቃ. ፳፪ ፶፯-፷ ።
በሕዝቡ ሁሉ ፊትም የምትዪውን አላውቀውም ፸
ብሎ ካደ ።
በሩንም ሲወጣ ሌላይቱ ብላቴና አየችውና ከዚያ ለቆ ፸፩
ሙት ይህም እኮ ከናዝሬቱ ሰው ከኢየሱስ ጋር ነበረ
አለቻቸው ፡ ዮሐ. ፲፰ ፳ ።
ዳግመኛም ካደ ፡ ያንን ሰውም እንደማያውቀው ማለ ። ፸፪

ጥቂትም ቈይቶ ቆመው የነበሩት መጡና ጴጥሮስ ፸፫
በእውነት አንተም ከነሱ ወገን ነህ አነጋገርህ ያስታ
ውቃሃል ? አሉት ።
ከዚህ በኋላ ያን ሰው አላውቀውም ብሎ ይረገምና ፸፬
ይምል ጀመር ፡ ወዲያውም ዶሮ ጮኸ ።
ጴጥሮስም ጌታ ኢየሱስ ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ፸፭
ትክደኛለህ ያለውን የጌታ ኢየሱስን ቃል አስቦ ወደ
ውጭ ወጣና መራራ ልቅሶ አለቀሰ ፡ ቍ. ፴፬ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

ክፍል ፶ወ፬ በእንተ ግብአቱ ውስተ እደ መስፍን ።

፩ ወጸቢሖ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት ወረበናተ ሕዝብ ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፪ ወአሲሮሙ ወሰድዎ ወመጠውዎ ለጲላጦስ ጰንጤናዊ መልአከ አሕዛብ ።

፫ ወእምዝ ሶበ ርእየ ይሁዳ ዘአግብኦ ከመ አርስሕዎ ነስሐ ወአግብአ ውእተ ሠላሳ ብሩረ ዘነሥአ እምኀበ ሊቃነ ካህናት ወሊቃናተ ሕዝብ እንዘ ይብል አበስኩ ዘአግባእኩ ደመ ንጹሐ ወዘአቅተልኩ ጻድቀ ።

፬ ወይቤልዎ ሚ ላዕሌነ ወሚ ላዕሌከ ለሊከ አእምር ።

፭ ወገደፈ ውእተ ብሩረ ውስተ ምኵራብ ወሖረ ወተሐንቀ ወሞተ ።

፮ ወነሥኡ ሊቃነ ካህናት ውእተ ብሩረ ወይቤሉ ኢይደልወነ ንደዮ ውስተ ቤተ መበአ እስመ ሤጠ ደም ውእቱ ።

፯ ወተማኪሮሙ ተሣየጡ በቱ ገራህተ ለብሐዊ ለመቃብረ እንግዳ ።

፰ ወተሰምየ ውእቱ ገራህት ገራህተ ደም እስከ ዮም ።

፱ ወይእተ አሚረ በጽሐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ “ነሥኡ ሠላሳ ብሩረ ሤጠ ለክቡር ዘአክበርዎ ደቂቀ እስራኤል„ ።

፲ ወወሀብዎ ለገራህተ ለብሐዊ በከመ አዘዘኒ እግዚአ ብሔር ።

፲፩ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ቅድሜሁ ለመልአከ አሕዛብ ወተስእሎ መልአከ አሕዛብ ወይቤሎ አንተሁ ንጉሦሙ ለአይሁድ ? ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ።

፲፪ ወእንዘ ያስተዋድይዎ ሊቃነ ካህናት ወሊቃውንተ ሕዝብ አልቦ ዘተሠጥዎሙ ወኢምንተኒ ።

፲፫ ወእምዝ ይቤሎ ጲላጦስ ኢትሰምዖኑ እንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩከ ።

፲፬ ወኢያውሥኦ ወኢአሐተኒ ቃለ እስከ ያነክር መልአክ ።

፲፭ ወቦ ልማድ ለመስፍን ለለበዓል ያሕዩ ሎሙ ለሕዝብ አሐደ እምነ ሙቁሐን ዘፈቀዱ ።

፲፮ ወቦ አሚሃ ሙቁሕ ዘስሙ በርባን ስሙዕ ወየአምሮ ኵሉ ሰብእ ።

፲፯ ወእንዘ ጉቡአን እሙንቱ ይቤሎሙ ጲላጦስ ለሕዝብ መነ ትፈቅዱ አሕዩ ለክሙ በርባንሃኑ ወሚመ ኢየሱስሃ ዘይብልዎ ክርስቶስ ? ።

፲፰ እስመ የአምር ከመ በቅንአቶሙ አግብእዎ ።

፲፱ ወእንዘ ይነብር ጲላጦስ ዐውደ ለአክት ኀቤሁ ብእ

ምዕራፍ ፳፯ ።

ክፍል ፶፬ ፡ በመስፍኑ እጅ ተላልፎ እንደ ተሰጠ ።

ሲነጋም የካህናት አለቆች የሕዝቡ ሽማግሌዎች ጌታ ኢየሱስን ሊገድሉት ተማከሩ ፡ ማር. ፲፭ ፩ ፡ ሉቃ. ፳፪ ፷፮ ፡ ዮሐ. ፲፰ ፲፰ ። ፩

አስረው ወስደውም ለአሕዛብ ሹም ለጴንጤናዊው ለጲላጦስ ሰጡት ። ፪

ከዚህ በኋላ ያስያዘው ይሁዳ እንዳንገላቱት በየ ጊዜ ፡ ንጹሕ ደም ያስፈሰስኩ ጻድቅ ሰውን ያስገደ ልኩ እኔ በድያለሁ ብሎ ተጸጽቶ ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ ሽማግሌዎች ያን የተቀበለውን ሠላሳ ብር መለሰ ፡ ምዕ. ፳፮ ፲፭ ። ፫

እነሱም ከእኛ ምን አለህ ? ከንተስ ምን አለን ? ለራስህ አንተ ዕወቅ አሉት ። ፬

ያንን ብር በምኵራብ ውስጥ በትኖ ሄዶ ታንቆ ሞተ ግብ. ሐዋ. ፩ ፲፰ ፡ ፪ ሳሙ. ፲፯ ፳፫ ። ፭

የካህናት አለቆችም ያንን ብር አንሥተው የደም ዋጋ ነውና ከመባው ገንዘብ ውስጥ ልንጨምረው አይገባንም አሉ ፡ ማር. ፲፪ ፵፩ ። ፮

ተማክረውም ለእንግዳ መቃብር ሊሆን የሸክላ ሠሪ እርሻን ገዙበት ፡ ግብ. ሐዋ, ፩ ፲፱ ። ፯

ያም እርሻ እስከ ዛሬ “የደም እርሻ„ ተብሎ ተጠራ ። ፰

ያን ጊዜም የነቢዩ የኤርምያስ ቃል ተፈጸመ እንዲህ ያለው “የእስራኤል ልጆች ያከበሩት የክቡርን ዋጋ ሠላሳውን ብር ወሰዱ„ ፡ ዘካ. ፲፩ ፲፪-፲፫ ፡ ኤር ፴፫ ፮ ። ፱

እግዚአብሔርም እንደ አዘዘኝ ለሸክላ ሠሪ እርሻ ሰጡት ። ፲

ጌታ ኢየሱስም በአሕዛቡ አለቃ ፊት ቆመ ፡ የአሕዛቡ አለቃም የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን ? ብሎ ጠየቀው ጌታ ኢየሱስም አንተ ትላለህ አለው ፡ ማር. ፲፭ ፪ ፡ ሉቃ. ፳፫ ፫ ፡ ዮሐ. ፲፰ ፴፫-፵ ። ፲፩

የካህናት አለቆች የሕዝቡም ሹማምንት ሲያሳጡት ምንም የሰጠው መልስ የለም ፡ ኢሳ. ፶፫ ፯ ። ፲፪

ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ይህን ያህል ሲያጣሉህ አትሰማምን ? አለው ። ፲፫

አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም መስፍኑ እስኪ ያደንቅ ድረስ ። ፲፬

በየበዓሉም ለሕዝቡ ከእሥረኞች መካከል አንዱን የወደዱትን እንዲፈታላቸው ለመስፍኑ ልማድ ነበረው ። ፲፭

ያን ጊዜም የታወቀ የሽፍቶች አለቃ በርባን ታስሮ ነበር ሰውም ሁሉ ያውቀው ነበር ። ፲፮

እነሱም ተሰብስበው ሳሉ ጲላጦስ ሕዝቡን ፡ ማንን ላድንላችሁ ትወዳላችሁ ፡ በርባንን ወይስ ክርስቶስ የሚሉት ኢየሱስን ? አላቸው ። ፲፯

በቅንአት አሳልፈው እንደሰጡት ያውቅ ነበርና ። ፲፰

ጲላጦስ በደባባይ ተቀምጦ ሳለ በዚህ ጻድቅ ሰው ፲፱

ሲቱ እንዘ ትብል ዑቅ ኢ.ተአብስ ወኢ.ትትኀለፍ
ላዕለ ውእቱ ጻድቅ እስመ ብዙኀ ሐመምኩ በዛቲ
ሌሊት በሕልምየ በእንቲአሁ ።
፳ ወሊ.ቃነ ካህናትስ ወረበናት ኄኖዎሙ ለሕዝብ ወአሆ
አበልዎሙ ከመ በርባንሃ ይስአሉ ያሕዩ ሎሙ ወኢ.
የሱስሃ ይሰቅሉ ።
፳፩ ወአውሥአ መስፍን ወይቤሎሙ መነ ትፈቅዱ እም
ክልኤሆሙ አሕዩ ለክሙ ?፣ ወይቤሉ በርባንሃ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ምንተ እንከ እረስዮ ለኢ.የሱስ
ዘተብሀለ ክርስቶስ ? ወይቤሉ ኵሎሙ ስቅሎ ።
፳፫ ወይቤሎሙ መስፍን ምንተ እኩየ ገብረ፣ ወአፈድ
ፈዱ ጸሪሐ እንዘ ይብሉ ስቅሎ ስቅሎ ።
፳፬ ወእምዝ ሶበ ርእየ ጲላጦስ ከመ አልበ ዘይበቍዕ
ዘእንበለ ዳዕሙ ዘይበዝኅ ሀከክ፣ ነሥአ ማየ ወተሐ
ጽበ እዴሁ በቅድሜሆሙ ለሕዝብ እንዘ ይብል
ንጹሕ አነ እምደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ፣ ወአንትሙ
ለሊ.ክሙ አእምሩ ።
፳፭ ወአውሥኡ ወይቤሉ ኵሎሙ ሕዝብ ደሙ ላዕሌነ
ወላዕለ ውሉድነ ።
፳፮ ወእምዝ አሕየወ ሎሙ በርባንሃ ወቀሠፎ ለእግዚእ
ኢ.የሱስ ወመጠዎሙ ይሰቅልዎ ።

ክፍል ፻ወ፭፣ በእንተ ተሣልቆተ ሐራ ላዕለ እግዚእ ኢ.የሱስ ።

፳፯ ወእምዝ ነሥእዎ መስተራትዓተ ሐራ ለእግዚእ ኢ.የ
ሱስ ወወሰድዎ ውስተ ዐውደ ምኵናን ወአስተጋ
ብኡ ላዕሌሁ ኵሎ ሠርዌ ሐራ ።
፳፰ ወአእተቱ አልባሲሁ ወአልበስዎ ከለሜዳ ዘለይ ።
፳፱ ወጸፈሩ ሐራ አክሊለ ዘሦክ ወአስተቀጸልዎ ዲበ
ርእሱ፣ ወአስተአኀዝዎ ኀለተ በየማኑ ወአስተብረኩ
ቅድሜሁ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወይቤልዎ በሐ ንጉሠ
አይሁድ ።
፴ ወይወርቁ ላዕሌሁ ወይኰርዕዎ ርእሶ በኀለት ።
፴፩ ወተሣሊ.ቆሙ ላዕሌሁ ሰለብዎ ውእተ ከለሜዳ ዘለይ
ወአልበስዎ አልባሲሁ ወወሰድዎ ይሰቅልዎ ።
፴፪ ወእንዘ ይወፅኡ ረከቡ ብእሴ ቀሬናዌ ዘስሙ ስም
ዖን ወዐበጥዎ ይፁር መስቀሎ ።
፴፫ ወበጺ.ሖሙ ብሔረ ዘስሙ ጎልጎታ ዘበትርጓሜሁ
ቀራንዮ ወሀብዎ ይስተዩ ወይነ ወሐሞተ ድሙረ ።
፴፬ ወጥዒሞ አበየ ሰትየ ።

ክፍል ፻ወ፮፣ በእንተ ሰቀለቱ ለእግዚእነ ።

፴፭ ወእምዝ ሰቀልዎ ወተካፈሉ አልባሲሁ ወተዓፀዉ
ላዕሌሁ ከመ ይትፈጸም ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ "ተካ
ፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ ወተዓፀዉ ዲበ ዓራዝየ" ።

ላይ ተላልፈህ እንዳትበድል ዕወቅ፣ በዚች ሌሊት
በሕልሜ ስለርሱ ብዙ ተሠቃይቻለሁና ስትል ሚስቱ
ላከችበት ።
የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ግን ሕዝቡን አታ ፳
ለሏቸው፣ በርባንን ሊያድንላቸው እንዲለምኑ፣ ኢየ
ሱስንም እንዲሰቅሉ እሺ አሰኟቸው ።
መስፍኑም መልሶ ከሁለቱ ማንን ላድንላችሁ ትወዳ ፳፩
ላችሁ ? አላቸው ፣ እነሱም በርባንን አሉ ።
ጲላጦስም እንግዲያ ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ምን ፳፪
ላድርገው ? አላቸውና ሁሉም ስቀለው አሉ ።
መስፍኑም ምን ክፉ ሥራ ሠራ ? አላቸው እነሱ ግን ፳፫
ስቀለው ፣ ስቀለው ፣ እያሉ ጩኸትን አበዙ ።
ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ፀብ ክርክር ከሚበዛ በቀር የሚ ፳፬
ጠቅም ነገር እንደሌለ ባየ ጊዜ፣ ውኃ ወስዶ እኔ ከዚህ
ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ እናንተ ለራሳችሁ ዕወቁ
ብሎ በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ፣ ዘዳግ. ፳፩ ፮ ።
ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ደሙ በኛና በልጆቻችን ፳፭
ላይ ይሁን አሉ ፣ ግብ. ሐዋ. ፭ ፳፰ ፣ ዘዳግ. ፲፱ ፲ ።
ከዚህ በኋላ በርባንን ፈታላቸው ጌታ ኢየሱስን ግን ፳፮
ገርፎ ሊሰቅሉት አሳልፎ ሰጣቸው ።

ክፍል ፻፭፣ ጭፍሮች በጌታ ኢየሱስ ላይ ስለ መዘባበታቸው ።

ከዚህም በኋላ የጭፍሮች ባለ ወጎች ጌታ ኢየሱስን ፳፯
ተቀብለው ወደ አደባባይ ወሰዱት ፣ የጭፍሮቹንም
ሠራዊት ሁሉ ሰበሰቡ ፣ ዮሐ. ፲፱ ፩ ።
ልብሱን ገፈው የቀይ ግምጃ ሸርጥ አለበሱት ። ፳፰
ጭፍሮችም የእሾኽ አክሊል ጐንጕነው በራሱ ላይ ፳፱
ደፉበት፣ በቀኝ እጁም ዘንግ አስያዙት፣ የአይሁድ
ንጉሥ ሆይ! ሰላምታ ይገባሃል እያሉ በፊቱ እየተብረ
ከረኩ ተዘባበቱበት ።
በላዩ ይተፉበት ራሱንም በዘንግ ይመቱት ነበር፣ ፴
ኢ.ሳ. ፶ ፣ ፮ ።
ከተዘባበቱበትም በኋላ ያን ቀይ ግምጃ ገፈው ልብ ፴፩
ሱን አለበሱትና ሊሰቅሉት ወሰዱት ።
ሲወጡም ስምዖን የሚባል የቀሬና ሰው አግኝተው ፴፪
መስቀሉን እንዲሸከም መለሱት ፣ ዕብ. ፲፫ ፲፪-፲፫ ።
ትርጉሙ የራስ ቅል ወደሚሆን ጎልጎታ ወደሚባል ፴፫
በታ በደረሱ ጊዜም ከሐሞት የተቀላቀለ ወይንን
ይጠጣ ዘንድ ሰጡት ።
ቀምሰም መጠጣትን እንቢ አለ፣ መዝ ፷፱ ፳፩ ። ፴፬

ክፍል ፻፮፣ ስለ ጌታችን መሰቀል ።

ከሰቀሉትም በኋላ ዕጣ ተጣጥለው ልብሱን ተካፈሉ ፴፭
ልብሴን ለራሳቸው ተካፈሉ በቀሚሴም ላይ ዕጣ
ተጣጣሉ ያለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ፣
መዝ. ፳፪ ፲፰ ፣ ማር. ፲፭ ፳፬ ፣ ሉቃ. ፳፫ ፴፫ ፣ ዮሐ.
፲፱ ፳፫ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፯ ።

፴፮ ወነበሩ የዓቅብዎ ህየ ።
፴፯ ወአንበሩ መልዕልተ ርእሱ ጽሒፎሙ መጽ
ሐፈ ጌጋዩ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ኢየሱስ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ ።
፴፰ ወእምዝ ሰቀሉ ምስሌሁ ክልኤተ ፈያተ ፡ አሐደ
በየማኑ ፡ ወአሐደ በጸጋሙ ።
፴፱ ወእለሂ የኀልፉ ይጸርፉ ላዕሌሁ እንዘ የሐውሱ ርእ
ሶሙ ።
፵ ወይብሉ ኦ ዘይነሥቶ ለቤተ መቅደስ ወበሠሉስ
ዕለት የሐንፆ አድኅን ርእሰከ እመሰ ወልደ እግዚአ
ብሔር አንተ ረድ እስኩ እመስቀልከ ።

፵፩ ወከማሁ ሊቃነ ካህናትሂ ይሣለቁ ምስለ ጸሐፍት
ወሊቃናት እንዘ ይብሉ ።
፵፪ ዘባዕደ ያድኅን ወርእሶ ኢይክል አድኅኖ ፡ እመሰ
ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ለይረድኬ ይእዜ እመስቀሉ
ንርአይ ወንእመን ቦቱ ።
፵፫ ወለእመ ተአመነ በእግዚአብሔር ናሁ ይእዜ ለያድ
ኅኖ እመ ይፈቅዶ ፡ እስመ ይብል ወልደ እግዚአብ
ሔር አነ ።
፵፬ ወከማሁ ፈያትኒ እለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ይዘነጕ
ጕዎ ።

ክፍል ፪ወ፯ ፡ በእንተ ሞቱ ለእግዚእነ ።

፵፭ ወእምጊዜ ስሱ ሰዓት ጸልመ ኵሉ ዓለም እስከ
ተስዓቱ ሰዓት ።
፵፮ ወጊዜ ተስዓቱ ሰዓት ጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዐ
ቢይ ቃል እንዘ ይብል "ኤሎሄ ኤሎሄ ኤልማስ ላማ
ሰበቅታኒ" ፡ ዘውእቱ ብሂል አምላኪየ አምላኪየ
ለምንት ኀደገኒ ።
፵፯ ወሰሚዖሙ እለ ይቀውሙ ህየ ይቤሉ ዝሰ ኤልያ
ስሃ ይጼውዕ ።
፵፰ ወውእተ ጊዜ ሮፀ አሐዱ እምኔሆሙ ወነሥአ ሰፍ
ነገ ወመልአ ብሒአ ወአሰረ ውስተ ኅለት ወአስአዘዘ
ውስተ አፉሁ ።
፵፱ ወቦ እለ ይቤሉ ኅድጉ ንርአይ ለእመ ይመጽእ ኤል
ያስ ያድኅኖ ።
፶ ወጸርሐ ካዕበ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወወፅ
አት መንፈሱ ሶቤሃ ።
፶፩ ወእምዝ ተሠጠ መንጦላዕተ ቤተ መቅደስ እምላዕሉ
እስከ ታሕቱ ወኮነ ለክልኤ ክፍል ወአድለቅለቀት
ምድር ወነቅዐ ኰኵሕ ።

፶፪ ወተከሥቱ መቃብራት ፡ ወተንሥኡ ብዙኃን እም
አብድንቲሆሙ ለጻድቃን ።
፶፫ ወወፅኡ እመቃብሪሆሙ ወቦኡ ውስተ ሀገር ቅድ
ስት እምድኅረ ተንሥኡ ፡ ወአስተርአይዎሙ ለብ
ዙኃን ።
፶፬ ወመኰንነ ምእትሰ ወእለ ምስሌሁ የዓቅብዎ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ርእዮሙ ውእተ ድልቅልቀ ዘኮነ

የማቴዎስ ወንጌል ፳፯ ።

ከዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር ። ፴፮
ከራሱም በላይ ይህ የአይሁድ ንጉሥ ኢየሱስ ነው ፴፯
የሚል የበደሉን ጽሑፍ ጽፈው አኖሩ ።

ከዚህ በኋላ ሁለት ወንበዴዎች አንዱን በቀኙ ፡ አን ፴፰
ዱን በግራው ከእሱ ጋር ሰቀሉ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፪ ።
የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ፴፱
ነበር ።
ቤተ መቅደስን የምታፈርሰው በሦስተኛውም ቀን ፵
የምታንጸው አንተ ሆይ ! ራስህን አድን የእግዚአ
ብሔር ልጅ ከሆንክማ እስኪ ከመስቀልህ ውረድ
ይሉት ነበር ። ዮሐ ፪ ፡ ፲፱ ።
እንዲሁም የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሌ ፵፩
ዎች ጋር ይዘብቱበት ነበር ፡ እንዲህ እያሉ ።
ሌላውን ያድናል ራሱን ግን ማዳን አይችልም ፡ የእ ፵፪
ስራኤል ንጉሥ ከሆነ እንግዲህ አሁን ከመስቀሉ
ይውረድና አይተን እንመንበት ።
በእግዚአብሔርም ከታመነ ይወደው እንደሆነ እነሆ ፵፫
አሁን ያድነው ፡ እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ይላ
ልና ። መዝ ፳፪ ፡ ፰ ።
ከእሱ ጋር የተሰቀሉ ወንበዴዎችም እንዲሁ ያሽ ፵፬
ሟጥጡት ነበር ።

ክፍል ፳፯ ፡ ስለ ጌታችን ሞት ።

ከስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ዓለም ፵፭
ሁሉ ጨለማ ሆነ ።
በዘጠኝ ሰዓትም ጌታ ኢየሱስ "ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ፵፮
ሰበቅታኒ" ብሎ በታላቅ ቃል ጮኸ ፡ ይኸውም አም
ላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ ማለት ነው ። መዝ
፳፪ ፡ ፩ ።
ከዚያ ቆመው የነበሩትም ይህስ ኤልያስን ይጠራል ፵፯
አሉ ።
ያን ጊዜም ከነሱ አንዱ ሮጠና ጁሀ ወስዶ መጣጣን ፵፰
ሞልቶ በዘንግ አስሮ በአፉ ላይ ጠመቀው ። ዮሐ
፲፱ ፡ ፳፱ ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፩ ።
ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደሆነ ተዉት እንይ ፵፱
ያሉም አሉ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍ ፶
ሱን ከሥጋው ለየ ።
ከዚህ በኋላ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ፶፩
ታች ተቀደደ ለሁለትም ተከፈለ ፡ ምድር ተነዋወ
ጠች አለቱ ተሰነጠቀ ። ዘፀ ፳፮ ፡ ፴፩ ። ዕብ ፲ ፡
፲፱-፳ ። ፪ ዜና መዋ ፫ ፡ ፲፬ ።
መቃብሮችም ተከፈቱ ከቅዱሳን በድኖችም ብዙ ፶፪
ዎች ተነሡ ።
ከተነሡም በኋላ ከመቃብራቸው ወጥተው ወደ ፶፫
ቅድስት ሀገር ገቡ ፡ ለብዙዎቹም ታዩዋቸው ።

የመቶ አለቃውና ከሱም ጋር ጌታ ኢየሱስን ይጠ ፶፬
ብቁት የነበሩት ግን ያን ንውጽውጽታ የሆነውንም

ፈርሁ ጥቀ ወይቤሉ አማን ወልደ እግዚአብሔር
ውእቱ ዝንቱ ።
፶፭ ወሀለዋ ህየ ብዙኃት አንስት እለ ይሬእያ እምርኁቅ
ኵሎ ዘኮነ ፡ ወውእቶን እለ ተለዋሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ እምገሊላ ከመ ይትለአክዎ ።
፶፮ ወእማንቱ ማርያም መግደላዊት ወማርያም እንተ
ያዕቆብ ወእሙ ለዮሳ ወእሞሙ ለደቂቀ ዘብዴዎስ ።

ክፍል ፻ወ፷ ፡ በእንተ ርደቱ ለእግዚእነ ውስተ መቃብር ።

፶፯ ወመስዮ መጽአ ብእሲ ባዕል እምአርማትያስ ዘስሙ
ዮሴፍ ወውእቱሂ ኮነ ይጸመዶ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፶፰ ወሖረ ኀበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወአዘዘ ጲላጦስ የሀብዎ ።
፶፱ ወነሢኦ ዮሴፍ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ገነዞ በሰን
ዱናት ንጹሕ ።
፷ ወቀበሮ ውስተ መቃብር ሐዲስ ዘሎቱ አውቀረ
ውስተ ኰኵሕ ፡ ወአንኰርኰረ እብነ ዐቢየ ወአንበረ
ውስተ አፈ መቃብር ወኀለፈ ።
፷፩ ወሀለዋ ህየ ማርያም መግደላዊት ወካልእታሂ ማር
ያም ይነብራ ቅድመ መቃብር ።
፷፪ ወበሳኒታ እንተ ይእቲ እምድኅረ ዐርብ ተጋብኡ
ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ኀበ ጲላጦስ ።
፷፫ ወይቤልዎ ተዘከርነ እግዚኦ ዘይቤ ዝኩ መስሐቲ
እመ ሕያው ውእቱ እመ ሣልስት ዕለት እትነሣእ ።
፷፬ አዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪሁ እስከ ሠሉስ መዋ
ዕል ከመ ኢይምጽኡ አርዳኢሁ ሌሊተ ወኢይስ
ርቅዎ ወኢይበሉ ለሕዝብ ተንሥአ እሙታን ፡ ወት
ከውን ደኅሪት ጌጋዩ እንተ ተአኪ እምቀዳሚት ።
፷፭ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ንሥኡ ሠገራተ ወሑሩ ወአ
ጽንዑ ወቀትሩ መቃብሮ በከመ ተአምሩ ።
፷፮ ወሖሩ ወአጽንዑ መቃብሮ ወኀተምዋ ለይእቲ እብን
ምስለ ሠገራት ።

ምዕራፍ ፳ወ፰ ፤

ክፍል ፻ወ፶ ፡ በእንተ ትንሣኤሁ ለእግዚእነ ።

፩ ወሠርከ ሰንበት ለጸቢሐ እሑድ መጽአት ማርያም
መግደላዊት ወካልእታኒ ማርያም ይርአያ መቃብሮ ።
፪ ወናሁ ኮነ ድልቅልቅ ዐቢይ እስመ መልአከ እግ
ዚአብሔር ወረደ እምሰማይ ወቀርበ ወአንኰርኰራ
ለይእቲ እብን እምአፈ መቃብር ወነበረ ዲቤሃ ።
፫ ወርእየቱ ከመ ዘመብረቅ ወአልባሲሁኒ ፀዓዳ ከመ
ዘበረድ ።
፬ ወእምግርማሁ ተሀውኩ ወኮኑ ከመ አብድንት እለ
የዓቅቡ መቃብረ ።
፭ ወአውሥአ ውእቱ መልአክ ወይቤሎን ለአንስት

ሁሉ አይተው እጅግ ፈሩና በእውነት የእግዚአብ
ሔር ልጅ ነው አሉ ።
ከዚያም የሆነውን ሁሉ ከሩቅ የሚያዩ ብዙ ሴቶች ፶፭
ነበሩ ፡ እነሱም ሊያገለግሉት ጌታ ኢየሱስን ከገሊላ
ጀምሮ የተከተሉት ነበሩ ። ሉቃ ፰ ፡ ፪-፫ ።
እነሱም ማርያም መግደላዊት ፡ የያዕቆብ እናት ፡ የዮሳ ፶፮
እናት ማርያም ፡ የዘብዴዎስም ልጆች እናት ነበሩ ።

ክፍል ፻፷ ፡ ጌታችን ወደ መቃብር ስለ መውረዱ ።

በመሸም ጊዜ ስሙ ዮሴፍ የሚባል ባለጸጋ ሰው ፶፯
ከአርማትያስ መጣ ፡ እሱም ጌታ ኢየሱስን ይከተ
ለው ነበር ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፰-፵፪ ። ዘፀ ፴፬ ፡ ፳፭ ።
ወደ ጲላጦስም ሄዶ የጌታ ኢየሱስ ሥጋን ለመነ ፶፰
ጲላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ ።
ዮሴፍም የጌታ ኢየሱስን ሥጋ ተቀብሎ በንጹሕ ፶፱
በፍታ ገነዘው ።
ለራሱ ብሎ ከአለት በአስፈለፈለው በሐዲስ መቃ ፷
ብር ቀበረው ፡ ታላቅ ደንጊያ አንከባሎ የመቃብ
ሩን አፍ ገጥሞ ሄደ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፱ ።
ከዚያም ማርያም መግደላዊትና ኋደኛዋ ማርያም ፷፩
ከመቃብሩ ፊት ለፊት ተቀምጠው ነበር ።
በማግሥቱም ይህችውም ቀዳሚ (የዓርብ ተከታይ) ፷፪
ናት ፡ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ከጲላጦስ ዘንድ
ተሰበሰቡ ።
እንዲህም አሉት አቤቱ ያ መስሐቲ በሕይወቱ ሳለ በሦ ፷፫
ስተኛው ቀን እነሣለሁ ያለውን እናስታውሳለን ። ቍ ፵ ።
እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ ሌሊት መጥተው ሰርቀው ፷፬
ለሕዝቡ ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ እስከ ሦስት ቀን
መቃብሩን እንዲጠብቁ እዘዝ ፡ የኋለኛይቱ በደሉ
ከፊተኛይቱ የምትከፋ ትሆናለችና ።
ጲላጦስም ወታደሮቹን ውሰዱና ሂዳችሁ እንደምታ ፷፭
ውቱት መቃብሩን አጽንታችሁ አስጠብቁ አላቸው ።
ሂደውም መቃብሩን አጽንተው አስጠበቁ ፡ ያችንም ፷፮
ደንጊያ ከወታደሮቹ ጋር አተሙት ። ዳን ፮ ፡ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፳፰ ፤

ክፍል ፻፶ ፡ ጌታችን ስለ መነሣቱ ።

ቀዳሚ ሌሊት ለእሑድ አጥቢያ ማርያም መግደላ ፩
ዊትና ኋደኛዋ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ ።
ማር ፲፮ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፩ ። ዮሐ ፳ ፡ ፩ ።
እነሆም ታላቅ ንውጽውጽታ ሆነ የእግዚአብሔር ፪
መልአክ ከሰማይ ወርዷልና ፡ መጥቶም ከመቃብሩ
ደጃፍ ላይ ያችን ደንጊያ አንከባሎ በላይዋ ላይ ተቀ
ምጦ ነበር ።
መልኩ እንደ መብረቅ ፡ ልብሱም እንደ በረድ ነጭ ፫
ነበረ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፪ ። የሐዋ ሥራ ፩ ፡ ፲ ።
ከግርማውም የተነሣ መቃብሩን የሚጠብቁ ታወኩ ፡ ፬
እንደ በድንም ሆኑ ።
ያም መልአክ መለሰ ፡ ሴቶችንም እንዲህ አላቸው ፭

ኢትፍርሃ አንትንሰ እስመ አአምር ከመ ኢየሱስሃ ዘተሰቅለ ተኀሥሣ ፡፡
፮ ኢሀሎ ዝየሰ ፡ ተንሥአ በከመ ይቤ ፡ ወባሕቱ ናዓ ትርአያ ኀበ ተቀብረ ፡፡

፯ ወፍጡነ ሑራ ንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ተንሥአ እሙታን ወናሁ ይቀድመክሙ ገሊላ ወበህየ ትሬእይዎ ፡ ናሁ አይዳዕኩክን ፡፡
፰ ወኀለፋ ፍጡነ እሎን አንስት እምኀበ መቃብር በፍርሀት ወበረዓድ ወበፍሥሓ ዐቢይ ወሮፃ ይንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ፡፡
፱ ወእንዘ የሐውራ ይንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ተራከበን እግዚእ ኢየሱስ በፍኖት ወይቤሎን በሐክን ፡ ወቀርባ ወአኀዛ እገሪሁ ወሰገዳ ሎቱ ፡፡
፲ ወእምዝ ይቤሎን እግዚእ ኢየሱስ ኢትፍርሃ ሑራ ንግራሆሙ ለአኀውየ ከመ ይሑሩ ገሊላ ወበህየ ይሬእዩኒ ፡፡
፲፩ ወኀሊፎን እማንቱ አተዉ ሠገራት ሀገረ ወነገሩ ለሊቃነ ካህናት ኵሎ ዘኮነ ፡፡
፲፪ ወተጋብኡ ወተማከሩ ምስለ ሊቃውንት ወወሀብዎሙ ብዙኀ ወርቀ ለሠገራት ፡፡
፲፫ ወይቤልዎሙ በሉ አርዳኢሁ ሌሊተ መጽኡ ወሰረቅዎ እንዘ ንነውም ንሕነ ፡፡
፲፬ ወእምከመ ተሰምዐ ዝንቱ ነገር በኀበ መልአከ አሕዛብ ንሕነ ናአምኖ ወለክሙኒ ናድኅነክሙ ወናጸድቅ ነገረክሙ ወዘእንበለ ኃዘን ንሬስየክሙ ፡፡

፲፭ ወነሢአሙ ሠገራት ውእቱ ብሩረ ወገብሩ በከመ መሀርዎሙ ወወፅአ ዝንቱ ነገር በኀበ አይሁድ እስከ ዮም ፡፡
፲፮ ወአርዳኢሁሰ ዐሠርቱ ወአሐዱ ሖሩ ውስተ ገሊላ ኀበ ደብር ዘአዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ ርእይዎ ወሰገዱ ሎቱ ወመንፈቆሙሰ ናፈቁ ፡፡
፲፯ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወተናገሮሙ እንዘ ይብል ተውህበ ሊተ ኵሉ ኵነኔ ሰማይ ወምድር ፡፡

፲፰ "ሑሩ ወመሀሩ ኵሎ አሕዛበ ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ" ፡፡

፲፱ ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ ወናሁ አነ እሄሉ ምስሌክሙ በኵሉ መዋዕል እስከ ኅልቀተ ዓለም ፡፡
፳ መልአ ጽሒፈተ ብሥራቱ ለማቴዎስ ሐዋርያ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ፡፡

ወኮነ ዘጸሐፎ በምድረ ፍልስጥኤም በአስተሐምሞ መንፈስ ቅዱስ እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በአድሮግዮን ውስተ ሰማይ በ፰ ዓመት ወበቀዳሚት ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ፡፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡ አሜን ፡፡

እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለው ኢየሱስን እንደ ምትሹ አውቃለሁና ፡፡
ከዚህ የለም እሱ እንደ ተናገረው ተነሥቷል ፡ ነገር ግን ኑና ተቀብሮበት የነበረውን እዩ ፡፡ ም ፲፪ ፡ ፵ ፡፡ የሐዋ ሥራ ፪ ፡ ፴፮ ፡፡ ፮
ፈጥናችሁም ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ተነሣ ንገሩዋቸው ፡ እነሆ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል በዚያም ታዩታላችሁ እነሆ ነገርኳችሁ ፡፡ ምዕ ፳፮ ፡ ፴፪ ፡፡ ፯
እነዚያም ሴቶች በፍርሀት በድንጋጤ በታላቅ ደስታ ፈጥነው ሄዱ ለደቀ መዛሙርቱ ይነግሩ ዘንድ ሮጡ ፡፡ ፰

ለደቀ መዛሙርቱ ሊነግሩ ሲሄዱም ጌታ ኢየሱስ በመንገድ ተገናኛቸውና እንዴት ናችሁ ? አላቸው ፡ እነሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት ፡፡ ፱
ከዚያም ቀጥሎ ጌታ ኢየሱስ አትፍሩ ሂዱና ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ንገሯቸው በዚያም ያዩኛል አላቸው ፡፡ ዕብ ፪ ፡ ፲ ፡፡ ፲
እነዚያም ሴቶች ከሄዱ በኋላ ወታደሮች ወደ ከተማ ገብተው የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩ ፡፡ ፲፩
እነሱም ተሰብስበው ከሽማግሎች ጋር መክረው ለወታደሮቹ ብዙ ወርቅ ሰጧቸው ፡፡ ፲፪
እንዲህም አሏቸው ፡ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ ፡፡ ምዕ ፳፯ ፡ ፷፬ ፡፡ ፲፫
ይህ ነገር በአሕዛብ አለቃ ዘንድ የተሰማ እንደሆነ እኛ እናሳምነዋለን እናንተንም እናድናችኋለን ነገራችሁንም እውነት እናስመስለዋለን ቀር እንዳይላችሁ እናደርጋለን ፡፡ ፲፬
ወታደሮቹም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ መከሯቸው አደረጉ ፡ ይህም ነገር እስከ ዛሬ በአይሁድ ዘንድ ሲወራ ይኖራል ፡፡ ፲፭
ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ግን ጌታ ኢየሱስ ወደ አዘዛቸው ወደ ገሊላ ተራራ ሄዱ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት ፡ እኩሌቶቹ ግን ተጠራጠሩ ፡፡ ፲፮
ጌታ ኢየሱስም ቀረበና የሰማይና የምድር ፍርድ ሁሉ ተሰጠኝ ሲል ተናገራቸው ፡፡ ምዕ ፲፩ ፡ ፳፯ ፡፡ ኤፌ ፩ ፡ ፬ ፡፡ ፲፯
ሂዱና አሕዛብን ሁሉ አስተምሩ ፡ ስታጠምቋቸውም "በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ" በሉ ፡፡ ማር ፲፮ ፡ ፲፭ - ፲፮ ፡፡ ፲፰
ያዘዝኋችሁን ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ አስተምሯቸው ፡ እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ በዘመኑ ሁሉ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ ፡፡ ምዕ ፲፰ ፡ ፳ ፡፡ ዘሌ ፲ ፡ ፲፩ ፡፡ ፲፱
ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ሐዋርያ ማቴዎስ የጻፈው ወንጌል ተፈጸመ ፡፡ ፳

መንፈስ ቅዱስ እያተጋው የጻፈውም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ በስምንተኛው ዓመት ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ በመጀመሪያ ዓመት በፍልስጥኤም ምድር ነው ፡፡
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡፡ አሜን ፡፡